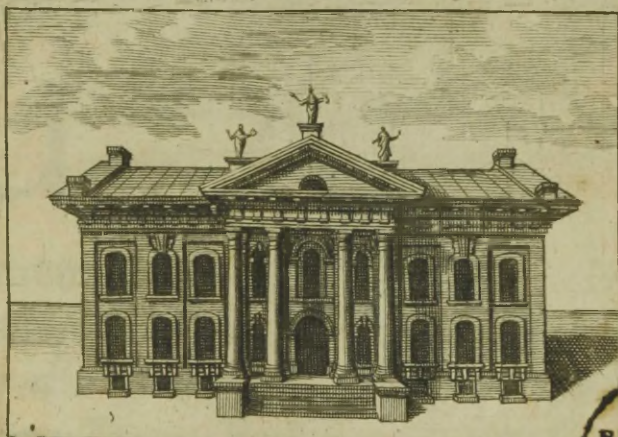

ΑΙΣΧΙΝΟΥ
Ο ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ
ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΛΟΓΟΣ.

INTERPRETATIONEM LATINAM,
Et Vocum Difficiliorum EXPLICATIONEM adjecerunt

P. FOULKES } *Ædis Christi Alumni.*
J. FREIND }

EDITIO SECUNDA.

M.B. del. et sculp.

BIBLIOTHECA
ACADEMICA
DORPACENSIS

OXONIÆ,
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO,
An. Dom. MDCCXV.

Impensis Stephani Fletcher, Prostant venales apud J. Knapton,
R. Knaplock, G. Taylor, H. Clement & G. Innys Bibliop. Londinenses.

Imprimatur,

FITZHERB. ADAMS,

Vice-Can. Oxon.

Dec. 24. 1695.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI
AC DOMINO,
D. THOMÆ,
EPISCOPO
ROFFENSI,
ECCLESIAE COLLEGIATÆ

Westmonasteriensis Decano.

U*T satis auspicato in lucem prodirent Æschines Demosthenesque, parum duximus Ciceronem tanquam hujusce operis suscipiendi vindicem ostentare, nisi eidem peracto jam & in publicum venienti etiam Tuum (Reverende Pater) Nomen præluceret. Verebamus enim ne mutilum aliqui libellum nostratibus in*

*manus traderemus; ne, ubi Græcæ
Romanæque Eloquentiæ Principes
conspicerent, ibi suum adhuc Angli
desiderarent Oratorem. Neque Te pu-
debit in eorum consortio palam compa-
rere, quos domi perpetuos Tibi comites
adjungis: neque nobis succensere potes
quasi novos ad Te Hospites deducenti-
bus, quos familiari usu jampridem fe-
cisti Tuos. Tibi enim illos gratulari
decet, quod in hac ætate denuo revivi-
scent: Tibi acceptum refert Æschi-
nes, quod non prorsus a literato orbe
jam iterum exulet; Demosthenes,
quod honores, quantos unquam Athe-
nis ambiebat, hic absque invidia con-
sequatur. Immo id Tibi uterque debet,
quod qui tantis inter se olim dissidiis
certarint, in Te tandem uno amicissi-
me consentiant. Quid enim illi in di-
versa dicendi ratione præstiterunt, quod
in Tuorum scriptorum laudem non con-
spirat?*

spirat? quis ille Æschini erat sonitus, quem Tu non dicendo exæquas? aut quæ Demostheni vis, quam Tua non simul exprimit Oratio? Neque enim ita sequeris illud, quo plurimum polles, temperatum atque æquabile dicendi genus, ut non, quando libuerit, ad incitatum eorum vehementiam, ad eorum tonitru atque fulgur assurgas. Tuum igitur Patrocinium merito sibi vendicat hoc Oratorum par, ad Tuum confugiunt Interpretes: jure enim singulari ad Te spectat, quicquid nos sumus in iis excolendis conati. Tua enim in cohortando authoritas effecit, ut provinciam hanc aggredere mur; Tua eximia in erudiendo humanitas, ut aggredi possemus. Neque enim non gratum est repetere, quam feliciter omnia nobis cesserint, dum sub Tuis signis Tyrones militavimus; quantum studia nostra primis fere ab annis promoverit Tua,
qua

qua ad nos aliquando descendisti, consuetudo; quanta in nos beneficia, priusquam ea æstimare aut discernere nostra posset ætas, collocaveris. Non modo enim communi nos, qua omnes, sed præcipua, qua paucos, benevolentia excepisti: non modo è longinquo nobis affulgere dignatus es, sed ædes Tuas, præsentiam, colloquium propius indulsisti. In iis ædibus Æschinem Demosthenemque gustare cœpimus, ibi Atticam Eloquentiam primis labris attingere; Ciceronis aliquantum æmuli, nec inferius sortiti Tusculanum. Quin & id Tibi curæ fuit, ne ardor ille, quem in teneris animis excitasti, paulatim languesceret; nosque Tutelari hujusce Ædis Genio commendasti, qui igniculos à Te accensos foveret, atque in lucem aliquando diemque evocaret. Utinam esset in hoc nostro opere, unde nos facile quis agnoscat vel hujusce loci auspiciis
usos,

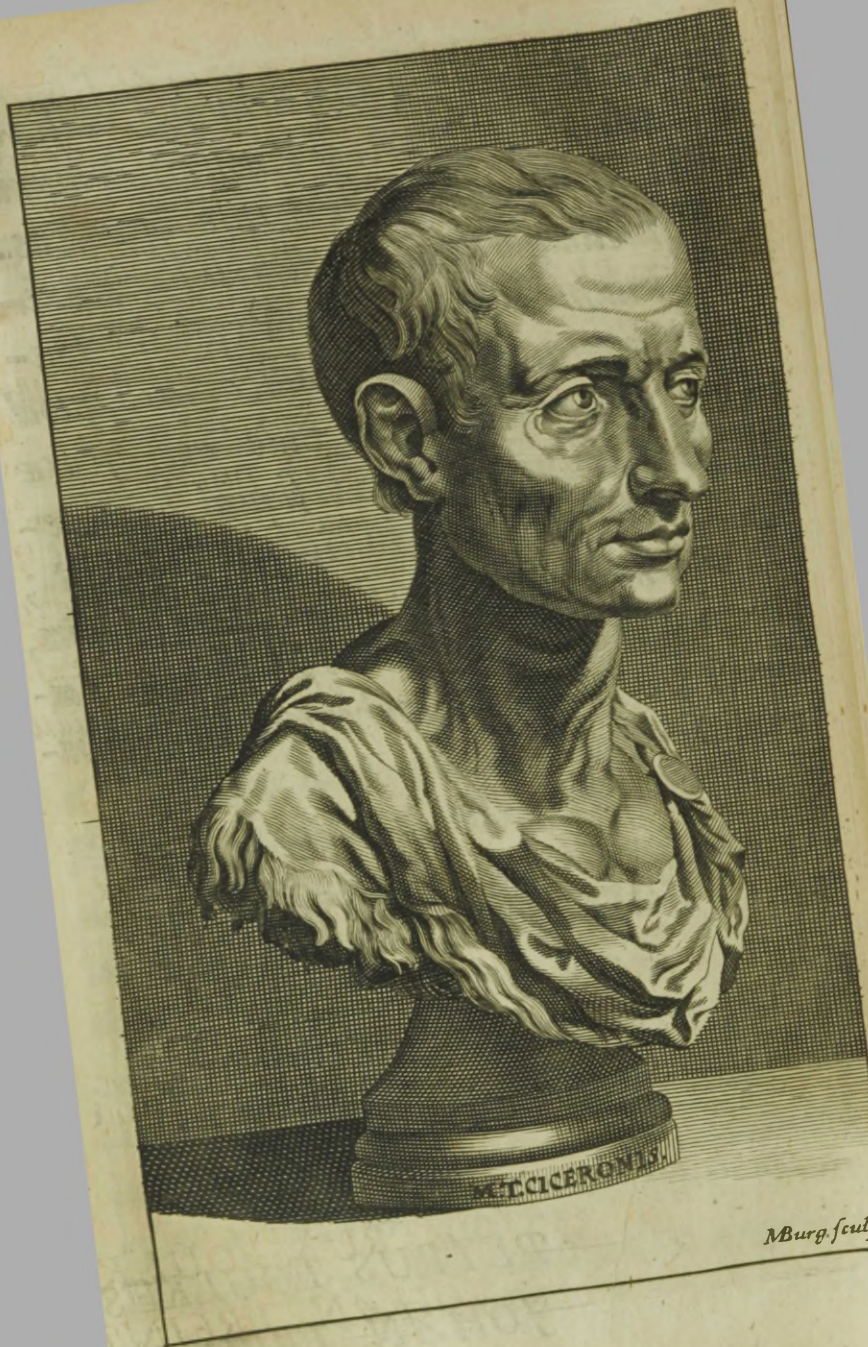
usos, vel Tuis: immo utinam familiarissimos Tibi Oratores, nostris demum manibus exeuntes, Tu ipse agnoscas. At quicumque fuerit nostri laboris exitus, Tuum (Reverende Præful) Patrocinium audentius prædicamus, quod Tuæ dignitati nulla inde accrescere possit maculæ suspicio: siquid bene cedat, id Tuis omnes institutis tribuent; siquid male, id in nostrum opprobrium, quod sub tali studiorum Hortatore parum profecerimus, vehementius redundabit.

Paternitatis Tuæ

Cultores Devotissimi

PETRUS FOULKES,
JOHAN. FREIND.

M. TULLIUS CICERO

M. Burg. sculp.

P R Æ F A T I O.

ORATORUM *genera* esse dicuntur, tanquam Poëtarum. Id secus est: nam alterum est multiplex. Poëmatis enim Tragicum, Comicum, Epicum, Melicum etiam, ac Dithyrambicum, quod magis est tractatum à Latinis, suum quodvis est diversum à reliquis. Itaque & in Tragoediâ Comicum vitiosum est, & in Comœdiâ turpe Tragicum: & in cæteris suus est cuiusque certus sonus, & quædam intelligentibus nota vox.

Oratorum autem si quis ita numerat plura *genera*, ut alios grandes, aut graves, aut copiosos; alios tennes, aut subtiles, aut breves; alios eis interjectos, & tanquam medios, putet: de hominibus dicet aliquid, de re parum. In re enim, quod optimum sit, quæritur; in homine dicitur, quod est. Itaque licet dicere & *Ennium*, summum Epicum poëtam, sicui ita videtur; & *Pacuvium*, Tragicum; & *Cæcilium* fortasse, Comicum.

Oratorem *genere* non divido: perfectum enim quæro. Unum autem est *genus* perfecti, à quo qui absunt, non *genere* differunt, ut ab *Accio Terentius*; sed in eodem non sunt pares. Optimus est enim Orator, qui dicendo animos audientium & docet, & delectat, & permovet. Docere, debitum est; delectare, honorarium; permovere, necessarium.

Hæc ut alius melius, quàm alius, concedendum est: verùm id fit non *genere*, sed *gradu*. Optimum quidem unum est; & proximum, quod ei simillimum: ex quo perspicuum est, quod optimo dissimillimum sit, id esse deterrimum. Nam quoniam

P R Æ F A T I O.

Eloquentia constat ex *Verbis* & *Sententiis*, perficiendum est, ut purè & emendatè loquentes, quod est *Latine*, *verborum* præterea & propriorum & translatorum elegantiam persequamur: in propriis, ut aptissima eligamus; in translatis, ut similitudinem secuti, verecundè utamur alienis.

Sententiarum autem totidem genera sunt, quot diximus esse laudum. Sunt enim docendi acutæ; delectandi, quasi argutæ; commovendi, graves. Sed & *verborum* est structura quædam, duas res efficiens, numerum & lenitatem; & sententiæ suam compositionem habent, & ad probandam rem accommodatum ordinem. Sed earum omnium rerum, ut *ædificiorum*, Memoria est quasi *fundamentum*, *lumen* Actio.

Ea igitur omnia in quo summa, erit Orator peritissimus: in quo media, mediocris: in quo minima, deterrimus. Et appellabuntur omnes Oratores, ut *Pictores* appellantur etiam mali: nec *generibus* inter sese, sed *facultatibus* different. Itaque nemo est Orator, qui se *Demosthenis* similem esse nolit: at *Menander Homeri* noluit. *Genus* enim erat aliud. Id non est in Oratoribus: aut si est, ut alius gravitatem sequens, subtilitatem fugiat; contrà, alius acutorem se quàm ornatorem velit: etiam si est in genere tolerabili, non est in optimo. Siquidem, quod omnes laudes habet, id est optimum.

Hæc dixi brevius equidem, quàm res petebat; sed ad id, quod agimus, non fuit dicendum pluribus. Unum enim cùm sit *genus*, id quale sit, quaerimus. Est autem tale, quale floruit *Athenis*, ex quo *Atticorum* Oratorum ipsa vis ignota est, nota gloria. Nam alterum multi viderunt, vitiosi nihil apud eos; alterum pauci, laudabilia esse multa. Est enim vitiosum in *sententiâ*, siquid absurdum, aut alienum,
aut

P R Æ F A T I O.

aut non acutum, aut subinsulsum est: in *verbis*, si inquinatum, si abjectum, si non aptum, si durum, si longè petitum.

Hæc vitaverunt ferè omnes, qui aut *Attici* numerantur, aut dicunt *Atticè*. Sed quatenus valuerunt, sani & sicci duntaxat habeantur; sed ita, ut palæstricè spatiari in xysto iis liceat, non ab Olympiis coronam petant. Qui, cum careant omni vitio, non sunt contenti quasi bonâ valetudine, sed vires, lacertos, sanguinem quærunt, quandam etiam suavitatem coloris; eos imitemur, si possumus: sin minùs, illos potius, qui incorruptâ sanitate sunt, quod est proprium *Atticorum*, quàm eos, quorum vitiosa abundantia est, quales *Asia* multos tulit.

Quod cùm faciemus (si modò id ipsum assequemur; est enim permagnum) imitemur, si poterimus, *Lyfiam*, & ejus quidem tenuitatem potissimùm. Est enim multis in locis grandior: sed quia & privatas ille plerasque, & eas ipsas aliis, & parvarum rerum causulas scripsit, videtur esse jejunior, quoniam se ipse consultò ad minutarum genera causarum limaverit. Quod qui ita faciet, ut, si cupiat uberior esse, non possit, habeatur sanè Orator, sed de minoribus: magno autem Oratori etiam illo modo sæpe dicendum est in tali genere causarum.

Ita fit, ut *Demosthenes* certè possit summissè dicere; elatè *Lyfias* fortassè non possit. Sed si eodem modo putant, exercitu in foro, & in omnibus templis, quæ circum forum sunt, collocato, dici *pro Milone* decuisse, ut si de re privatâ ad unum judicem diceremus, vim eloquentiæ suâ facultate, non rei naturâ, metiuntur.

Quare quoniam nonnullorum sermo jam increbuit, partim seipsos *Atticè* dicere, partim neminem

P R Æ F A T I O.

nostrum dicere; alteros negligamus: satis enim his res ipsa respondet, cum aut non adhibeantur ad causas, aut adhibiti derideantur. Nam si arrideantur, esset id ipsum *Atticorum*. Sed qui dici à nobis *Attico more* nolunt, ipsi autem se non Oratores esse profitentur, si teretes aures habent, intelligensque iudicium, tanquam ad picturam probandam, adhibentur etiam inscii faciendi, cum aliquà solertiâ judicandi.

Sin autem intelligentiam ponunt in audiendi fastidio, neque eos quicquam excelsum magnificumque delectat; dicant se subtile quiddam & politum velle, grave ornatumque contemnere: id verò definant dicere, qui subtiliter dicunt, eos solos *Atticè* dicere, id est, quasi siccè. At integrè, & amplè, & ornatè, & copiosè, cum eadem integritate, *Atticorum* est. Quid? dubium est, utrùm orationem nostram tolerabilem tantum, an etiam admirabilem esse cupiamus? Non enim jam quærimus, quid sit *Atticè*, sed quid sit *optimè* dicere.

Ex quo intelligitur, quoniam *Græcorum* Oratorum præstantissimi sunt ii, qui fuerunt *Athenis*, eorum autem princeps facilè *Demosthenes*: hunc si quis imitetur, eum & *Atticè* dicturum, & *optimè*: ut, quoniam *Attici* nobis propositi sunt ad imitandum, *bene* dicere, id sit *Atticè* dicere. Sed cum in eo magnus error esset, quale esset id dicendi genus: putavi mihi suscipiendum laborem, utilem quidem studiosis, mihi quidem ipsi non necessarium.

Converti enim ex *Atticis*, duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter se contrarias, *Æschinis* *Demosthenisque*: nec converti, ut interpretes, sed ut Orator, sententiis iisdem, & earum formis, tanquam figuris, verbis ad nostram consuetudinem aptis: in quibus non verbum pro verbo necesse habui

P R Æ F A T I O.

bui reddere, sed *genus* omnium verborum *vimque* fervavi. Non enim ea me *annumerare* Lectori putavi oportere, sed tanquam *appendere*.

Hic labor meus hoc assequetur, ut nostri homines, quid ab illis exigant, qui se *Atticos* volunt, & ad quam eos quasi formulam dicendi revocent, intelligant. Sed exorietur *Thucydides*, ejus enim quidam eloquentiam admirantur; id quidem rectè: sed nihil ad eum Oratorem, quem quærimus. Aliud est enim explicare res gestas narrando, aliud argumentando criminari, crimenve dissolvere: aliud narratione tenere Auditorem, aliud concitare.

At loquitur pulchrè. Num melius, quam *Plato*? necesse tamen est Oratori, quem quærimus, controversias explicare forenses dicendi genere apto ad docendum, ad delectandum, ad permovendum. Quare si quis erit, qui *Thucydidio* genere causas in foro dicturum se esse profiteatur, is abhorreat etiam à suspitione ejus, quæ versatur in re civili & forensi: qui *Thucydidem* laudavit, ascribat suæ nostram sententiam.

Quin ipsum *Isocratem*, quem divinus autor *Plato* suum ferè æqualem admirabiliter in *Phædro* laudari fecit à *Socrate*, quemque omnes docti summum Oratorem esse dixerunt: tamen hunc in numero non repono. Non enim in *acie* versatur & *ferro*: quasi *rudibus* ejus eludit Oratio. A me autem (ut cum maximis minima conferam) gladiatorum par nobilissimum inducitur. *Æschines*, tanquam *Æserinus* (ut ait *Lucilius*)

———Non *spurcus homo*, sed doctus & acer,
Cum Pacidiano hîc componitur, optimu' longè
Post homines natos. —— (1)

(1) Versus hic ex *Lucilio* ita suppleri debet --- gladiator qui fuit unus. Alio-
qui enim vox [optimu'] ad *Æschinem* referenda esset, non ad *Demosthenem*, de
quo nunc loquitur *Cicero*.

P R Æ F A T I O.

Nihil enim illo Oratore arbitror cogitari posse divinius.

Huic labori nostro duo genera reprehensorum opponuntur. Unum hoc, *Verum melius Græci*: à quo quærat, ecquid possint ipsi melius Latine. Alterum, *Quid istas potius legam, quàm Græcas?* Iidem *Andriam*, & *Synephebos*, nec minùs *Terentium*, & *Cæcilium*, quàm *Menandrum* legunt. Nec *Andromacham*, aut *Antiopam*, aut *Epigonos* Latinos recipiant: sed tamen *Ennium*, & *Pacuvium*, & *Accium* potius, quàm *Euripidem*, & *Sophoclem*, legunt. Quod igitur est eorum in *Orationibus* è Græco conversis fastidium, nullum cum sit in *Versibus*?

Sed aggrediamur jam quod suscepimus, si priùs exposuerimus, quæ causa in iudicium deducta sit. Cum esset Lex *Athenis*, NEQUIS populi scitum faceret, ut quisquam coronâ donaretur in Magistratu, priusquam rationes retulisset: & altera Lex, EOS, QUI à populo donarentur, in concione donari debere: quia in Senatu *Demosthenes* curator muris reficiendis fuit, eosque refecit pecuniâ suâ; de hoc igitur *Ctesiphon* scitum fecit, nullis ab ipso rationibus relatis, ut coronâ aureâ donaretur: eaque donatio fieret in Theatro, populo convocato; qui locus non est concionis legitimæ: atque ita prædicaretur, EUM DONARI VIRTUTIS ERGO BENEVOLENTIÆQUE, QUAM ERGA POPULUM ATHE- NIENSEM HABERET.

Hunc igitur *Ctesiphontem* in iudicium adduxit *Æschines*, quodd contra Leges scripsisset; ut & rationibus non relatis coronâ donaretur, & ut in Theatro: & quodd de virtute ejus & benevolentia falsè scripsisset; quoniam *Demosthenes* nec vir bonus effet, nec bene meritus de civitate. Causa ipsa abhorret

P R Æ F A T I O.

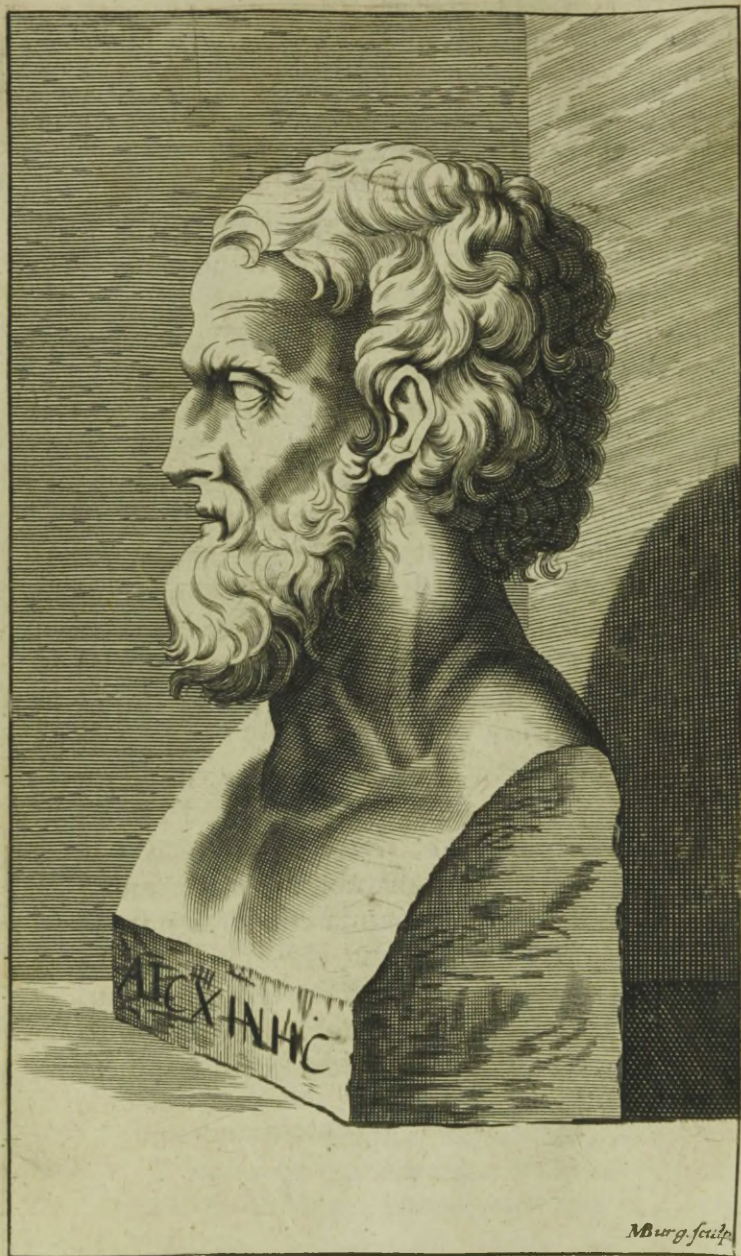
abhorret illa quidem à formulâ consuetudinis nostræ: sed est magna. Habet enim & legum interpretationem fatis acutam in utramque partem, & meritorum in Rempublicam contentionem sanè gravem.

Itaque causa fuit *Æschini*, quoniam ipse à *Demosthene* esset capitis accusatus, quòd legationem ementitus esset, ut, ulciscendi inimici causâ, nomine *Ctesiphontis*, iudicium fieret de factis famâque *Demosthenis*. Non enim tam multa dixit de rationibus non relatis, quàm de eo, quòd civis improbus, ut optimus, laudatus esset.

Hanc mulctam *Æschines* à *Ctesiphonte* petiit quadriennio ante *Philippi Macedonis* mortem, sed iudicium factum est aliquot annis pòst, *Alexandro* jam *Asiam* tenente: ad quod iudicium concursus dicitur è totâ *Graciâ* factus esse. Quid enim aut tam visendum, aut audiendum fuit, quàm summorum Orationum, in gravissimâ causâ, accurata & inimicitiis incensa contentio?

Quorum ego Orationes si, ut spero, ita expresse-
ro, *virtutibus* utens illorum omnibus, id est, *sententiis*, & earum *figuris*, & rerum *ordine*, verba persequens eatenus, ut ea non abhorreant à more nostro: (quæ si è Græcis omnia conversa non erunt, tamen ut *generis* ejusdem sint, elaboravimus) erit regula, ad quam eorum dirigantur Orationes, qui *Atticè* volunt dicere. Sed de nobis fatis. Aliquando enim *Æschinem* ipsum *Latine* dicentem audiamus.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

ÆSCHINIS

IN CTESIPHONTEM

ORATIO.

Α

ΥΠΟ-

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ
 ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ
 Λ Ο Γ Ο Υ.

ΚΤΗΣΙΦΩΝ ἔγραψε ψήφισμα, σεφανῶσαι Δημο-
 δένῳ Δημοδένους Παιανιέα χρυσῶ σεφάνῳ, ἢ ἀνα-
 γορεύσαι τὸ σεφανον ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις τραγω-
 δῶν, ὅτι Δραπελοῖ τὰ ἄρματα λέγων ἐπράττειν τῷ δήμῳ τῶ
 Αθηναίων. Τῷ τὸ ψήφισμα ἐγράφατο Αἰσχίνης ὠρῶνό-
 μων, καὶ εἰσάγει κεφάλαια ἡρῶν τρία· ἐν μὲν ὅτι ὑπεύ-
 θυνον ὄντα τὸ Δημοδένῳ ἐσεφάνωσε, ὃ νόμος κελεύοντι μὴ
 ἐξέσθαι ὑπεύθυνον ἄρχοντα σεφανοῦ. Περὶ εἰσίας. Δεύτερον
 δὲ, ὅτι ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνεκήρυξε τὸ σεφανον, ἀπαγορεύοντι
 ὃ νόμος μηδὲνα σεφανοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ. Περὶ ποιότητος. Τρί-
 τον

A R G U M E N T U M
 O R A T I O N I S

I N C T E S I P H O N T E M.

DECRETUM tulit Ctesiphon, ut Demosthenes, filius Demosthenis ex pago Pærsiâ, aureâ coronâ donaretur; eaque donatio diebus Bacchanalium, cum histriones tragœdiâs jam acturi essent, fieret, quia tum dictis tum factis optimè de populo Atheniensi mereri semper perfliterit. Decretum hoc, quia à legibus abhorreret, in iudicium vocavit Æschines. Inducit verò tria accu-

sationis quasi capita summa & firmamenta; unum, quod Demosthenem priusquam rationes retulisset coronâ donandum decreverit, cum tamen Lex Magistratum, rationibus non relatis, coronâ donari apertè vetuerit: Et hoc caput ad substantiam quæstionis spectat. Alterum, quod coronæ præconium in Theatro fieri iusserit, quod lex itidem disseretè vetat. Et hoc ad qualitatem quæstionis attinet. Tertium verò & ultimum,

τον καὶ πλεονέκτον, ὅτι καὶ τὰ ψάδῃ ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι· ὅσα εἶναι γὰρ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸ Δημοσθένει, εἰδὲ ἄξιον τῶν σεφάνων. Καὶ τὸ εἰς τὸ ὠφελόμενον ἀνακτείν, ἐπιδὴ ὁ νόμος ἐστὶν ὁ κωλύων τὰ ψάδῃ γράφειν ἐν τοῖς ψηφίσμασιν· ἐπὶ δὲ τοῦ πιότητος. Υποφορὰς δὲ λαμβάνει γὰρ πρὸς μὴ τὸ πρῶτον διασῶς, ἐρῶντος Δημοσθένους ὅτι ὅσα καὶ ἄρχων, εἰδὲ ἐστὶν δέχη ἢ τὴν τῶν οἰκδομήν, ἀλλὰ ἀσκησίαν τις καὶ ὀπμιέλει· εἰ δὲ καὶ δέχη, τῷ γε ὀπιδεδωκέναι ἐκ τῶν ἰδίων καὶ μηδὲν εἰληφέναι ἐκ τῆς πόλεως, ὅσα καὶ ὑπεύδω. Περὶ πιότητος ἀμφοτέρω. Πρὸς δὲ τὸ τρίτον Αἰσχίνης εἰσαγὰ σοχαστικὸν κεφάλαιον, καὶ μὴ τοὶ κατὰ σοφία. Εἶδε μὴ παρ' ἑαυτῶν ἐπιδόκειν, ἀλλ' εἶχε ὡς τῆς βελῆς εἰς τὸ τρίτον δέκα τάλαντα. Περὶ εἰσίας. Πρὸς δὲ τὸ δεύτερον κεφάλαιον, παρεχομένου Δημοσθένους νόμον ἕτερον κελεύοντα ἀνακηρύττειν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἂν ψηφίσται ὁ δῆμος, Αἰσχίνης καὶ τοῦ πολιτικῶν αὐτὸν εἶναι φησιν, ἀλλὰ τοῦ ξενικῶν σεφάνων. Περὶ εἰσίας. Πρὸς δὲ τὸ τρίτον πολλὰ κατὰ μέρος. Οἷεται δὲ τὸ Δημοσθένει εἰς δ' αἵματις διηρημέναι τὴν ἀπολογία, τὰ πρῶτα

ultimum, quod in decreto falsa per-
scripserit, quoniam Demosthenes ne-
que vir bonus esset neque dignus co-
ronâ. Et id quoque ad actionem de
violatis legibus referendum est, si-
quidem lata est lex quæ, nequis in
decretis falsa perscribat, interdicit.
Hoc denique ad *qualitatem* quæstio-
nis spectat. Adversarii verò tres ob-
jectiones anticipat: Duas quidem ad
illud primum quod adducturus est
Demosthenes, se scilicet non gessisse
magistratum, nec murorum refe-
ctionem esse magistratum, sed tan-
tummodo negotium quoddam & cu-
rationem: Sed si magistratum eam
esse concedatur, se, quod de proprio
sumptu, nullis à populo acceptis
pecuniis, muros reficeret, rationibus
reddendis non esse obnoxium. Hoc

utrumque ad *qualitatem* quæstionis
refertur. Contra hoc autem ulti-
mum adducit conjecturale firma-
mentum, nec tamen probat: De-
mosthenem nempe nihil de suâ pe-
cunia erogasse, sed decem talenta
ad operis sumptum à Senatu acce-
pisse. Hoc ad *substantiam* quæstio-
nis pertinet. Contra secundum ve-
rò caput, cum Demosthenes Legem
proferret, quæ potestatem dat ut in
Theatro, si populus id decreto com-
probaverit, fiat prædicatio, respon-
det Æschines Legem hanc non de
civici sed de exteris tantum coronis
latam fuisse. Hoc quoque ad *sub-
stantiam* quæstionis spectat. Ad ter-
tium verò multa singulatim regerit.
Aitque se audisse Demosthenem in
quatuor tempora defensionem suam
partitum

πραγματὰ κατέκαται εἰς τέτρες μερίσιν. Πρῶτον μὲν ἔν Φησὶν εἶναι καιρὸν ὃ πολέμῳ τῷ πρώτῳ ὃ πρὸς Φίλιππον πρὸς Ἀμφιπόλεως γήρυον. Δεύτερον δὲ τὸ εἰρήνης. Τρίτον δὲ τὸ ὃ πολέμῳ ὃ δεύτερῳ, καὶ τὸ πρὸς Χαϊρώνειαν ἡτῆς. Τέταρτον δὲ τὸ παρόντα καιρὸν, τὸ πρὸς τὸ πρὸς Ἀλέξανδρον πολιτάρματα. Ἐν μὲν ἔν τῷ πρώτῳ αἴτιον αὐτὸν Φησὶ γεγονέναι τὸ εἰρήνης αἰχρᾶς ἔσης καὶ ἀδόξης, καὶ ὃ μὴ μετὰ κρινῶ τῇ Ἑλλήνων Συνοδῶν τῶν πολλῶν αὐτῷ πεποιθῶτα. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸν πόλεμον τὸ πρὸς Φίλιππον αὐτὸς παρεσκεύασεν. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ὅτι τῷ ἱερῷ πολέμῳ καὶ τῷ πρὸς Φωκίας συμβάντων αἰτίῳ ἐγένετο, καὶ τὸ ἡτῆς τὸ ἐν Χαϊρώνειᾳ, πείσας μετ' Ἀθηναίων ἀρχαίους τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον ὠρεσάζουσαν. Ἐν δὲ τῷ τελευτήῳ, ὅτι μὴ τὸν πρὸς Ἀλέξανδρον οὐκ ἐπολιτεύουσαν. Μετὰ ταῦτα καὶ ὃ βίς παντὸς τῷ Δημοσθένει κατηγορεῖ, ὃ δὴ καὶ Κτησιφῶντος ἐν ὀλίγοις ἐν οἷς ἀξιοῖ αὐτὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ Κτησιφῶντος ἀπολογεῖσθαι. Τὰ μὲν ἔν κεφάλαια, ταῦτ' εἰσιν. Ἐνίκα ὃ τὸ ἀγῶνα Δημοσθένει. Μένοντα μὲν πῶς πινε τὸν Αἰσχίνην, ὅτι οὐκ ἐνδότεριον

partitum esse, singulasque suas actiones & officia, quibus aliquando functus esset, his temporibus distinxisse. Primum itaque tempus constituit, quo cum Philippo de Amphipoli bellum primum gereretur. Secundum, quo pace uteretur civitas. Tertium, quo secundum bellum gereretur usque ad infelicissimum illum in Chæroneâ conflictum. Quartum denique dicit esse de iis rebus, quæ Atheniensibus cum Alexandro intercesserunt & in quibus jam tum versabantur. Ac in primo quidem tempore Demosthenem dicit authorem extitisse, ut fordida & infamem pacem, distracto etiam ab hac societate atque excluso communi Græcorum Confessu, fanciret civitas. In secundo autem, quod belli contra

Philippum gesti ipse suasor esset & impulsor. In tercio itidem dicit eum perfecisse ut bellum sacrum exardaret, ut ea quæ Phocenses passi sunt evenirent, ut Athenienses apud Chæroneam acerbissimâ clade mulctarentur; liquidem persuadere nunquam destiterit, donec cives Atticos & omnes eorum socios fœderatos ad pugnam cum Philippo committendam impulsisset. In quarto denique quod adversus Alexandrum pro civitate nihil postea aut consuluit aut gessit. Deinde totam Demosthenis vitam inculcat & criminatur; in paucis etiam Ctesiphontem coarguit, &, ut pro se ipse respondeat, postulat & requirit. Hæc quidem sunt capita summa & firmamenta. Iudicio tamen vicit Demosthenes. Æschinem culpant nonnulli, quod

ἐνδιέτριψεν ἐν τῷ ᾧδανόμῳ, ἀλλὰ καὶ τὴ πολιτείας κατηγορεῖ τὸ Δημοσθένης, καλῶς πεπολιτομένης τῆ ἀνδρός· αὐτὸς δὲ τὸναντιον τῷ μάλις διιχυρίζεται, λέγων ἔτως, ἔστι δὲ ὑπόλοιπον μέρϑ τὴ κατηγορίας ἐφ' ᾧ μάλις παρδάζω· τὸ δὲ ἔστιν ἡ περσασίς δὲ ἦν αὐτὸν ἀξιοῖ σεφανῆσαι. Μὴ ποτε δὲ ἀρετὰ τὸ ἐπεῖξεν; ἐπεὶ δὲ γὰρ εἶχε δόξαν μεγάλῃ ᾧδῃ πᾶσι καὶ ὑπόληψιν ὁ Δημοσθένης, ὡς λαμπρότατα πεπολιτομένης, εὐχόμενος ὡς ψυχρὸς καὶ οὐδενὸς ἀξίως φανῆσαι οὐδὲ περὶ τῶ ᾧδανόμων λόγος, εἰ μὴ δόξαν αὐτοῖς ἐμποῖσθαι τὴ ἐναντίαν, ὡς ἀρετὴ ὁ Δημοσθένης κακόν· ἐπὶ τῷ δῆμῳ, καὶ αἰσχροῦ καὶ ὀπμιέμῃως πεπολιτομένης. Διὰ τὸ ἐπαρδῶσε περὶ τὸ μάλις, καὶ ἐν τῷ τῷ μέρει τὴ κατηγορίας τὸ πλεῖστον ἐνδιέτριψε. Μένψαιτο δὲ ἂν τις τὸ περσοῖμιον ὡς τραγικόν, καὶ περσοῖμιον, καὶ ὀπμιόγῳ μάλ·λον εὐικός.

Π Ε Ρ Ι

quod in legum violatarum actione non diutius moraretur, sed Demosthenem illico ipsum, sed Demosthenem illico ipsum, qui in civili administratione se optimè gesserat, infestaretur, & reipublicæ malè tractatæ accusaret. In hoc enim impensius laborat & contendit Æschines, Jam verò, ait, pars accusationis mihi superest prolixior, in quâ acerrimum studium posuiurus sum: Quæ quidem ea continet commenta, quamobrem Demosthenem coronâ dignum arbitratur Ctesiphon. Sed videant ii qui hoc Æschini vitio vertunt, an non rectissime sit factum. Cum enim omnes in hâc opinione confederint, Demosthenem præstantissime & amplissime rempublicam tractasse, & ma-

gnum quiddam & mirificum de illius virtute existimarent, jure optimo suspicabatur Æschines verba, quæ de actione legis violatæ fierent, frigida futura & infirma, nisi etiam contrariam opinionem auditoribus incuteret, quod nempe Demosthenes malevolo in populum esset animo, & in rebus publicis fordidè & nequiter versatus. Quocirca plurimum operæ & studii in hâc accusationis parte impendit, in hâc intensius hæret & moratur. In culpâ ponet fortasse aliquis exordium ut tragicum quiddam sonans, ut nimium & redundans, & ad perorationem denique propius accedens.

Π Ε Ρ Ι Σ Τ Α Σ Ε Ω Σ

Λ Ο Γ Ο Υ.

Η Στάσις τῶ λόγῳ ἐστὶ πραγματικὴ ἐγγραφὴ, ὥσπερ ἔ
 ἢ ἔ' ὑπὲρ τῶ Στεφάνου. Τὰ δὲ κεφάλαια, δηλονότι
 τῆ πραγματικῆς, παρέχει ἅπερ καὶ ὁκτεῖ οἷον τὸ νόμι-
 μόν τεμνόμενον εἰς τρεῖς νόμους· τὸ ἧ δίκαιον εἰς τέσσαρας και-
 ράς. Οὐρα ἧ πῶς ὁπλοζομένης ἤρξατο ἀπὸ σωτηγῶρων εἰσβολῆς,
 ὥσπερ καὶ Δημοσθένους. Τινὲς εἶπον ὅτι οὐκ ἔχει κατασκόλην τὸ
 παροίμιον, οὐκ ἔν ἐδὲ συμπέρασμα δεῖ ζητεῖν. Ἀλλ' οὐκ ἔστιν
 ἀκατάσκολον· ἔστι γὰρ αὐτὴ κατασκόλη, ὑπὲρ ἧ τὰ μέτριά ἐ
 τὰ σωτήρη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. Εἰ γὰρ ἡ αἰτία τῶ παροίμι-
 οῦ ἦ κατασκόλη, Διὰ δὲ τὸ τὰ μέτριά μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει
 αἱ δεήσεις, κατασκόλη αὖν εἴη. Ἐχθρὸν δὲ καὶ συμπέρασμα, ἐγὼ δὲ
 πεπεισμένως ἤκω, ἕως ἧ, μείζον τῶ νόμων καὶ τῶ δίκαιον.

ΑΙΣΧΙ-

D E O R A T I O N I S

S T A T U.

O Rationis hujusce status est negotialis scripto testatus, uti etiam & iste orationis pro Coronâ. Capita autem & firmamenta quæstionis eadem continet atque illa : legitimum scilicet, in tres leges distinctum; & justum, in quatuor tempora dispersitum. Adverte autem ut exordium, quod est perorationi similis, ab inimicorum advocatorum coitione, sicut & Demosthenes, capessat. Dicunt nonnulli in exordio non

esse probationem, itaque nec conclusionem in eo quærendam. At non caret probatione; ibi enim est, ne in civitate justa & usitata judiciorum ratio teneatur. Si enim propositio- nis causa sit probatio [certorum hominum in prehensando sedulitas, ne in civitate justa & usitata judiciorum ratio teneatur] hæc, inquam, sententia certè erit probatio. Conclusionem etiam habet, viz. Ego autem Diis primum confisus deinde legibus &c. usque ad illa, plus apud vos quam leges &c.

ÆSCH-

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

α'. **Τ**ΗΝ μὲν πρᾶσκειν ὁρᾶτε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παρέταξιν, ὅση γένηται, καὶ ταῖς κατὰ τὴν ἀρετὴν δέσεις, αἷς κέχρωτάς πινες ὑπὲρ τῶν τὰ μέτρια καὶ τὰ σιυήδη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει· ἐγὼ δὲ πεπιστευκὸς ἦκω, πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, δεύτερον δὲ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν, ἡ γὰρ ἐμὴ ἐδεμία πρᾶσκειν ἰσχύει πρὸς ὑμῖν μῆζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

β'. Εὐεχλόμην μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν Βασιλῆα, τῆς Πεντακοσίας, καὶ ταῖς ἐκκλησίαις ὑπὸ τῶν ἐφεσθηκότων ὀρθῶς διοικεῖσθαι.

ÆSCHINIS

IN CTESIPHONTEM

ORATIO.

QUANTO apparatu, Athenienses, quantisque copiis instruitur forum, quanta sit certorum hominum in prehensando sedulitas, ne in civitate iusta & usitata iudiciorum ratio teneatur, nemo non videt: Ego tamen Diis primum confisus de-

inde legibus vestraque prudentiâ, huc prodeo, siquidem nullas adversariorum coitiones plus ponderis apud vos quam leges & jura habituras arbitror.

2. Vellem quidem, Athenienses, & Quingentorum Senatus, & conciones publicæ à præfectis suis iustâ moderatione regerentur.

Vel-

δρακεῖσθαι. καὶ τοὺς νόμους, οὓς εἰσμοθέτησεν ὁ Σόλων
 πρὸς τῆς τῆς ῥητόρων εὐκοσμίας, ἰσχύειν ἵνα ἕξῃ, πρῶ-
 τον μὲν πρὸς πρεσβυάτῳ τῷ πολιτῶν, ὡς περ ὁ νόμοι κε-
 λεύσει, σωφρονῶς ὅππῃ τὸ βῆμα παρελθόντι, αἰεὶ θορύ-
 βος καὶ παραχῆς, ἕξ ἐμπειρίας τὰ βέλτερά τῃ πόλει συμ-
 βελεύειν. δεύτερον δ' ἥδη, καὶ πῶν ἄλλων πολιτῶν ὁ
 βεβλόμενον, καθ' ἡλικίαν, χρεῖς, καὶ ἐν μέρει, πρὸς ἐκά-
 στου γνώμῳ ἀποφάνεσθαι. Οὕτω γὰρ ἂν μοι δοκῇ ἢ τε
 πόλιν ἀεὶ διαδρακεῖσθαι, αἴτε κρίσις ἐλαχίστη γίνεσθαι.
 Ἐπειδὴ δὲ πάντα τὰ πρότερον ὁμολογημένα καλῶς
 ἔχειν νυνὶ καταλέλυται, καὶ γράφοσί πινες ῥαδίως πρῶ-
 νόμους γνώμας, καὶ ἑωῖται ἔτεροί πινες τὰ ψηφίσματα
 ὅππῃ ψηφίζουσιν, οὐκ ἐκ τοῦ διχαστάτου τρόπου λαχόν-
 τες πρὸς πρὸς δρῶν, ἀλλ' ἐκ πρῶτασκουῆς κατεζόμενοι. ἀν δὲ
 πρὸς τῷ ἄλλων βεβλυτῶν ὅπως λάχῃ κληροῦμεν πρὸς
 δρῶν, καὶ τὰς ὑμετέρας χειροτονίας ὁρθῶς ἀναγερῆναι τῶν

τον

Vellem etiam verecunda illa in a-
 periendis sententiis oratorum con-
 suetudo, à Solone primùm insti-
 tuta, auctoritate pristinâ valeret :
 nempe ut ei primum, qui ex civi-
 bus esset ætate provectior, in sug-
 gestum citra motum omnem &
 perturbationem pudenter ascen-
 denti, consilium, quod longinqui
 temporis usu civitati optimum
 percepit, exponere liceret ; dein-
 ceptis verò ut & alii, quicunque vo-
 luerint, sigillatim & per vices, æ-
 tatis etiam ratione habitâ, de sin-
 gulis rebus sententiam suam libere
 possent proferre. Sic enim mihi

videretur & civitatis administra-
 tioni optimè consultum iri, & con-
 troversis multò paucioribus lo-
 cum fore relictum. Cum vero hæc
 instituta, quæ communi omnium
 consensu olim erant præclarissima,
 hæc ætate violentur : Cum non-
 nulli decreta legibus antiquis con-
 traria pro libitu ferant, quæ alii
 etiam, curiæ præfides non hone-
 stis studiis delecti sed per coitio-
 nem ad id ipsum allegati adorna-
 tique, suffragiis suis confirmant :
 Cum eos qui summum curiæ lo-
 cum rite sunt sortiti veltraque suf-
 fragia legitime renunciant, iidem
 isti,

τον, (Α) τὴν πολιτείαν οὐκ ἐπὶ κοινῷ ἀλλ' ἰδίᾳ αὐτῶν
 ἡγεμόνιοι (εἰ), ἀπειλῶσιν εἰσαγγέλλειν, καταδουλέμιοι
 τοὺς ἰδιώτας, καὶ δυνατείας ἑαυτοῖς πεποιθῆντες. καὶ τὰς
 κείρας τὰς μὲν οὐκ τῶν νόμων χαλαλεύουσι, τὰς δὲ
 οὐκ τῶν ψηφισμάτων μετ' ὀργῆς κείνουσι· σείνηται
 τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πό-
 λει, πῶς ἀγορεύειν βούλεται τῷ ἑωρῶν πενηκόντα ἔτη
 γερονότων, καὶ πάλιν ἐν μέρει τῶν ἄλλων Αθηναίων ;
 Τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκομίας οὐκ ἐπὶ κρατεῖν διύον-
 ται ἔθ' (Α) νόμοι, οὐθ' οἱ Πρυτάνεις, οὐθ' (Α) Πρόε-
 δροι, οὐθ' ἡ περὶ ἀρετῆς Φυλὴ, τὸ δέκατον μέρος τῆς
 πόλεως.

γ'. Τῶν δ' ἐχόντων οὕτως, καὶ τῶν καμῶν ὄντων τῇ
 πόλει τοιούτων ὁποίους αὐτοὺς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε
 (εἰ), ἐν ὑπολείπεται μέρος τῆς πολιτείας (εἰ καὶ
 γὰρ τυγχάνω γνώσκων) αἱ τῶν πενηκόντων γεγραμ-

Εἰ

isti, qui Rempubicam non jam
 amplius ad omnes communi, sed
 ad se solos privato quodam jure
 pertinere censent, in judicium
 adducere minitentur : cum deni-
 que, redactâ in potestatem plebe,
 dominationem sibi arripiant ; &
 judicia, quæ à legibus oriuntur, ir-
 rita faciant, ea verò, quæ ex ple-
 biscitis fiunt, iracundi pronun-
 tiant : *Ex quo hæc inquam facta
 sunt*, silet pulcherrimum illud præ-
 conium omniumque quæ in urbe
 sunt maximè modestum, *in quo ii
 primùm qui annos supra quinquaginta
 erant nati, deinde Athe-*

*nienses cæteri ad verba in confessori
 facienda citabantur.* Audaciam ve-
 rò & insolentiam Oratorum jam
 neque leges, neque Reipublicæ
 Rectores, neque clarissimi illi Cu-
 riæ Præsides, neque Tribus quam
 penes prima sunt subsellia, de-
 cima civitatis pars, coercere pos-
 sunt.

3. Cum igitur hæc ita se ha-
 beant ; cum talis sit (uti vos ipsi
 facilè sentitis) civitatis vestræ sta-
 tus ; hoc unum (siquid est in me
 prudentiæ) quo Respublica con-
 firmetur, restat remedium, judicio-
 rum de violatis legibus vindicatio.

B

Quodd

Εἰ δὲ καὶ ταῦτα καταλύσετε, ἢ τοῖς καταλύουσιν ὀπι-
 τρέψετε, πρὸς ὑμῖν, ὅτι λήσετε καὶ μικρὸν τὸ πο-
 λιτείας ποτὶ πρὸς ἀχρησάντες. Εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι,
 ὅτι τρεῖς εἰσι πολιτεῖαι πρὸς πᾶσιν ἀνθρώποις, Τυραν-
 νίς, καὶ Ολιγαρχία, καὶ Δημοκρατία. διοικουῦται δ' αἱ
 μὲν Τυραννίδες καὶ Ολιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφετηκό-
 των, αἱ δὲ πόλεις αἱ Δημοκρατεύουσαι τοῖς νόμοις τοῖς
 κειμένοις. Μηδεὶς οὖν ὑμῶν τῶν ἀγνοεῖτω, ἀλλὰ σα-
 φῶς ἕκαστος ὀπίσθῳ, ὅτι ὅταν εἰσὶν εἰς δικαστήριον
 γεφυρὺν πρὸς ἀντιθέτων δικαστῶν, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλ-
 λει τὴν ψῆφον φέρειν πρὸς τῆς αὐτοῦ παρρησίας. Διότι καὶ ὁ
 Νομοθέτης τῷ τοῦ πρῶτον ἔταξεν ἐν τῷ τῷ δικαστῶν ὅρκῳ,
 Ψηφισμῶν καὶ τοὺς νόμους. ὁκνεῖν γὰρ εὖ εἰδὼς, ὅτι ὅταν
 ἀφαιρηθῶσιν αἱ νόμοι τῇ πόλει, σώζεται καὶ ἡ δημοκρα-
 τία. Ἀλλὰ καὶ ἀφαιρηθῶσιν ὑμᾶς, μισθὸν τῆς τῆς πρὸς ἀ-
 νομίας χάριτος, καὶ μηδὲν μικρὸν ἠγεῖσθαι εἰς τὸ τοιούτων
 ἀδικημάτων,

Quod si hæc quoque vel vos ipsi
 vel alii vestro permisso refixerint,
 augurari non est arduum, vos to-
 tam propemodum Rempublicam
ambitiosis quibusdam hominibus
 inscienter prodituros. Probè enim
 nostis, Athenienses, tria esse apud
 omnes gentes dominationis gene-
 ra; Unius, Paucorum, & totius
 Populi principatum. Ex quibus
 duo illa priora eorum arbitrio, qui
 præsumunt, administrantur: civitates
 verò, in quibus dominatur popu-
 lus, statim legibus reguntur. Unus-
 quisque igitur vestrum probè in-
 telligat se eo ipso die, quo in ju-

dicium venerit legum violatarum
 litem decreturus, de sua etiam
 ipsius dicendi licentiâ & securita-
 te pronunciaturum. Quamobrem
 in ipso sacramenti initio Iudices
 obstrinxit legislator, ut juxta le-
 ges suffragia ferrent: illud ni-
 mirum pro comperto habuit, si
 civitatis leges servarentur, unâ
 etiam servari imperium popula-
 re. Oportet igitur vos, dum hæc
 omnia memoriæ vestræ penitus
 sunt infixæ, eos, qui decreta à le-
 gibus abhorrentia conscribunt, a-
 critè odisse: nec ullum hujus-
 modi crimen leve aut minutum,
 sed

ἀδικημάτων, ἀλλ' ἕκαστον ὑφ' ἑαυτοῦ. Καὶ τῶν ὑμῶν
τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ἔξαιρεῖσθαι, μήτε τὰς τῶν
τρατηγῶν σωτηρίας (οἱ ὅτι πολλοὶ ἤδη χερόνων, σωερ-
γῶντες πῶς τ' ῥητέρων, λυγμένοι τὴν πολιτείαν) μήτε
τὰς τῶν ξένων δέησιν (ὅς ἀναβιβάζονται πῶς ἐκφύ-
γῃσι ἐκ τ' ἀδικημάτων, πῶς ἄλλοιον πολιτείαν πολιτεύο-
μενοι). Ἀλλ' ὥσπερ ἂν ὑμεῖς ἕκαστος ἀρχιερεὶς ἢ τάξιν
λιπὴν, ὡς ἂν ταχθῇ ἐν τῷ πολέμῳ, ὅτω καὶ νῦν αἰ-
σχυώθητε ἐκλιπεῖν ἢ τάξιν, ὡς τέταχθε ὑπὸ τ' νόμων,
φύλακες τῆ δημοκρατίας τῆςδε ἢ ἡμέραν.

Δ'. Καὶ κείνο δὲ χερὶ ἀλαμνημονεύειν, ὅτι νῦν ἅπαντες
οἱ πολῖται παρὰ κατὰ μέλη οἱ πόλιν ὑμῶν, καὶ ἢ πολιτείαν
διαπτεύσαντες, οἱ μὲν πάρεσι καὶ ἐπακίδουσι τῇ δὲ τῇ κείσεως,
οἱ δὲ ἄπεισιν ὅτι τῶν ἰδίων ἔργων. Οὐς ἀρχινομοί, καὶ τ'
ὄρκων, ὅς ὠμόσατε, μεμνημένοι καὶ τ' νόμων, εἰς ἐλέγξω-
μεν Κτησιφῶντα καὶ πῶς ἄλλοιον γράψαντα καὶ ψεύδῃ καὶ
ἀσύμφορα

sed grande atque acerbum arbitra-
ri. Hoc porro æquissimum jus
neminem vobis eripere patiamini:
neq; imperatorum patrociniis (qui
jamdiu, oratoribus quibusdam ad-
jutores adsciti, Reipublicæ statum
evertunt) neque hospitum solici-
tationibus (quos quidem nonnulli
subornant &c, quamvis legum in
gerendis magistratibus violatarum
sint rei, judicio tamen liberantur)
*nemini, inquam, de hac vestra po-
testate quicquam concedite.* Sed
quemadmodum in prælio pueret
vos ordinem & stationem, à duce
assignatam, deferere; ita etiam &

nunc pudeat ab eo loco migrare,
in quo à legibus constituti estis
hoc ipso die, publicæ libertatis
propugnatores.

4. Illud etiam (Judices) memo-
riâ quàm tenacissimè custodite,
omnes reliquos cives vestræ fidei
& tutelæ Rempublicam credidisse;
quorum alii quidem hodiernæ
interfunt causæ, alii verò absunt
rebus privatis occupati. Quos vos
summâ reverentiâ profecuti &c
sacramenti legumque memores,
si Ctesiphontem & à legibus & à
veritate civitatisque commodo
maximè alienum decretum tulisse

ἀσύμφορα τῇ πόλει, λύετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς παρανόμοις γνώμας, βεβαιῶτε τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τοὺς ὑπερναντίως τῷ νόμῳ καὶ τῇ πόλει καὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ πολιτοδομήσας. Καὶ τούτῳ ἔχοντες τὴν ἀφάνειαν, ἀκούσσετε τῶν μελλόντων ῥηθῆσεσθαι λόγων, εὖ οἶδ' ὅτι δίκαια καὶ εὐόχεια καὶ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ψηφιεῖσθε καὶ πάσῃ τῇ πόλει.

εἰ. Περὶ μὲν οὖν τῆς ὅλης κατηγρείας, μετείως μοι ἐλπίζω περὶρῆσθαι. Περὶ δὲ αὐτῶν τῶν νόμων, οἱ καὶν) παρὶ τῶν περὶ τῶν νόμων, πρὶν ὅς τὸ ψήφισμα τῷ τοῦ τυγχάνει γεγραφὸς Κτησιφῶν, ἀφ' ὧν βραχέων εἰπὴν βύλομαι. Ἐν ᾧ τοῖς ἐμπεροδὲν χρόνοις ἄρχοντες πινες τὰς μεγάλας ἀρχαῖς, καὶ τὰς περὶ τὸν νόμον διοικουῦντες, καὶ δωροδοκῶντες παρὶ ἑκάστα τούτων, περὶ λαμβάνοντες τοὺς τε ἐκ τῶν βυλευτηρίων ῥήτορας καὶ τοὺς ἐκ τῶν δήμων, πόρρωθεν ποροκατελάμβανον τὰς εὐθυίας ἐπαίνοισι καὶ κηρύγμασιν. Ὡστε οὐ
ταῖς

se apertè evicerim, abrogate Athenienses plebiscita legibus repugnantia, dominationem popularem civitati confirmate, eos, qui in gerendâ Republicâ nec legum sanctitati, nec vestro, nec communi commodo consulunt, gravi supplicio coercere. Tum denique si eo animo affecti orationem meam audieritis, certò novi vos iustitiæ sacramentoque, quo obstricti estis, congruentem, Reique publicæ vehementer utilem, sententiam pronuntiatiuros.

5. Jam verò de universâ accusatione satis multa me præfatum

esse confido. De legibus autem, quæ contra eos qui reddendis rationibus sunt obnoxii statuuntur, & contra quas hoc decretum tulit Ctesiphon, pauca subjungam. Superioribus enim temporibus nonnulli summis officiis functi, & vectigalibus curandis præfecti, quamvis (oratorum quorundam ope, quos tum à plebe tum à Senatu *administratores* sibi adsciverant) turpissimum lucrum fecissent, tamen laudibus suis & præconiis *per urbem prius decantatis* ne magistratûs gesti rationem redderent multò antè præcavebant. Cum ii
igitur

ταῖς εὐθυμίαις τῶν ἀρχόντων εἰς τὴν μεγίστην μὴ ἀποείναι ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγοροῦντες, πολὺ δὲ ἐπὶ μᾶλλον τοὺς δικαστάς. Πολλοὶ γὰρ πάνυ τῶν ὑποδουλώων, ἐπαυτοφώρῳ κλέπται τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες ἐξελεγχόμενοι, διεφύλακτον ἐκ τῶν δικαστείων εἰκότως. Ἡχοῦντο γὰρ (οἶμαι) οἱ δικασταί, εἰ φανήσῃ ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει (τυχὸν δὲ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ εἰαυτῷ) πρὶν μὲν ποτε ἀναγροβόμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὅπῃ φανῆται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης ὑπὸ τῷ δήμῳ χευσθῶν τεφάνῳ· ὁ δὲ αὐτὸς ἀνὴρ μικρὸν ὀπίσθων ἐξείσιν ἐκ τῶν δικαστῶν, κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύναις ὠφληκώς. Ωστε ἡναγκάζοντο τῷ ψῆφον φέρειν οἱ δικασταί, καὶ αἰεὶ τὸ παρὲν ἀδικήματα, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀρχαίας τῆς δόξης.

Τ'. Κατιδὼν δὲ τις ταῦτα νομοθέτης, πείσῃσι νόμον, καὶ μάλα καλῶς ἔχοντα, ὅτι διαρρήδην ἀπαγορεύοντα τοὺς ὑποδουλώους μὴ φανοῦν. Καὶ ταῦτα οὕτως εὖ περικατεληφότες τοῦ νομοθέτου, εὐρίσκουσι

igitur in disquisitionem vocarentur, accusatores quidem sed multo magis iudices in maximam dubitationem & angustias redacti erant. Multi enim eorum, qui administrationis suae rationem reddere tenebantur, cum manifestò repetundarum & sordidissimi peculatus arguerentur, è iudiciis tamen evaserunt. Quod mihi sanè non mirum videtur. Opprobrio enim, opinor, iudicibus esset, si idem ille, de quo nuper in ludis publicis praekonium fieret quòd virtutis ergò & iustitiae aurea à populo coronà donaretur, in eadem urbe,

foras etiam & eodem anno, certe non ita multò post, furti causà repetundarum damnatus è foro exire videretur. Quocirca iudices hac necessitate pressi, non prout criminis turpitudine postulare, sed quo civium pudori consuleretur, sententiam ferre cogeabantur.

6. Hæc cum legislator aliquis animadvertisset *incommoda*, legem sanè optimam rogavit, quæ, ne reddendis rationibus obnoxii coronà donentur, disertè verat. Sed quam ea fuerit legislatoris cautio & prudentia, excogitantur tamen *callida* quædam & *veteratoria* verbo-

ταί κρείττονες λόγοι τῶν νόμων· ὅς εἰ μή τις ὑμῖν ἐρεῖ, λήσετε ἔξαπατηγένοιτες· Τούτων γάρ πινες τῶν τῆς ὑποθυμίας φεφαιουμένων πρὸς τοὺς νόμους, οἱ μὲν φύσιν μέτεοι εἰσιν (εἰ δὴ τις ὅτι μέτεται τῆς τοῦ νόμου γραφόντων) ἄλλ' οὖν πρὸςβάλλονταί γε πρὸς τῆς ἀρχῆς. Πρὸςεγγράφουσι γάρ πρὸς τὰ ψήφισματα, φεφαιουῖ τὸν ὑπεύθυνον, ἐπειδὴν λόγον καὶ εὐθυμίας τῆς ἀρχῆς δῶ. Καὶ ἡ μὲν πόλις τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται. πρὸςεγγράφουσι γὰρ ἐπαύνοισι καὶ φεφαιουμένοις αἱ εὐθυμίας. Ο δὲ τὸ ψήφισμα γραφῶν εἰδείκνυται τοῖς ἀκούουσιν, ὅτι ἐγγράφει μὲν παράνομα, ἀρχιμύεται δὲ ἐφ' οἷς ἡμάρτηκε. Κτησιφῶν δὲ, ὃς Ἀθηναῖοι, ὑπερπηδήσας τὸν νόμον πρὸς τῶν ὑπευθυμίων κείμηνον καὶ τὴν πρὸς φεφαιουμένων (ὡς ἐγὼ ἀρτίως πρὸςεγγράφουσι ὑμῖν) ἀνελὼν, πρὸς λόγον, πρὸς εὐθυμίας δοῦναι, γέγραφε μετὰξὺ Δημοσθένειν ἀρχοντα φεφαιουμένων.

ζ'. Λέξουσι

verborum *auspicia*, quæ vim legis & auctoritatem eludunt : quorum nisi quis certiores vos faciat, imprudenter eritis decepti. Eorum enim nonnulli, qui rationis reddendæ judicio obstrictos coronâ donant, naturâ quidem sunt moderati (si quis tamen eorum moderatus dici potest, qui scita legibus adversa conscribunt) sed rei *sua* *apte naturâ* turpi *honestum* quoddam *integumentum* prætendunt. Decretis enim *simile huic* aliquid infarciunt, se velle eum, qui administrationis suæ quæstionem debet subire, coronâ donatum iri,

postquam rationes retulerit : & tamen civitas æquam utrobique patitur injuriam ; præcîduntur enim præconiis & coronis *illæ*, quæ *exigendæ erant*, rationes. Qui verò istiusmodi decretum facit, concilio innuit se quidem contra leges id scripsisse, delicti verò ipsum pudere. Ctesiphon verò & legem illam de rationibus reddendis latam transgressus, & excusationem (cujus jam nunc memini) omit- tens, scito jussit Demosthenem, priusquam officio defunctus fuerit, priusquam rationes retulerit, coronâ donari.

7. Aliam

ζ'. Λέξουσιν δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἑτέροι πῶς λόγον ὑπεναντίον τῷ ἀρτίως εἰρηκνύω· ὡς ἄρα ὅσα τις ἀρετὸς ὦν πράττει κατὰ ψήφισμα, οὐκ ἐπὶ ταῦτα ἀρχή, ἀλλ' ὅπτιμέλειά τις καὶ διακονία. Ἀρχαὶ δὲ φήσουσιν οὐκείνας εἶ) αὖς (Α) Θεσμοθέται ἀποκληρῶσιν ἐν τῷ Θησείῳ, καὶ οὐκείνας αὖς ὁ δῆμος (Θ) εἴωθε χειροτονῆν ἐν ἀρχαρχείας, Στρατηγούς καὶ Ἱπάρχους καὶ τοὺς μετὰ τούτων ἀρχαίς. τὰ δ' ἄλλα πάντα, πραιματείας, πραιταγμέναις κατὰ ψήφισμα. Εγὼ δὲ πρὸς τοὺς λόγους τῶν τούτων νόμον ὑμέτερον παρί- ξομαι, ὃν ὑμεῖς ἐνομοθετήσατε, λύσθην ἡγόμενοι τοὺς ποι- αῖναις πραιματείας. Εἰ ὦ διαρρήδην γόνεραίηαι, τοὺς χειρο- τονητοῖς (φῆσιν) ἀρχαίς ἀπάσας (ἐνὶ πραιλαβῶν ὀνόματι ὁ νομοθέτης, καὶ πραισὶ πᾶν ἀρχαίς ἀπάσας εἶ), αὖς ὁ δῆμος (Θ) χειροτονῇ) καὶ τῶν ὅπτισάηαι (φῆσι) τῶ δημοσίων ἔργων (ἐπὶ δὲ ὁ Δημοσθένης τειχοποιὸς, ὅπτισάηαι τῶ μεγίστῳ τῶ ἔργων) καὶ πάντες ὅσοι διαχρίζουσι πῶ τῶ πόλεως πλεον ἢ βιάκονθ' ἡμέρας,

7. Aliam porro, Athenienses, excusationem & quæ aliquantum cum superiore pugnat, afferent: dicentque quòd cuicumque ex plebiscito demandatum fuerit negotium, is non magistratum sed tantummodò curationem quandam & administrationem obierit. Magistratus verò appellant eos, quos Thesmothetæ in templo Thesei fortitione factâ constituunt; eos præterea (nempe exercitus Præfectos, equitum magistros cæterosq; id genus Magistratus) quos populus in comitiis per suffragia declarat: reliqua verò omnia munera,

negotia esse & occupationes per decretum mandatas. Contra vero has quæsitæ excusationes legem vestram ob oculos dabo, quam vos ipsi, ne speciosis hisce commentis ulla præberetur occasio, sanxistis. In eâ enim disertis verbis scribit legislator, omnia illa munera quæ populi suffragiis sciscuntur (advertite quæso ut sub uno nomine cuncta, quæ populi suffragiis sciscuntur, comprehendat) magistratus esse: quibus addit eos etiam qui aliquam in civitate administrationem ultra triginta dies obeunt, eos præterea qui publicis operibus præ-
sunt,

ἂν τις ἀμείνων λέγη, ὡς ἄνομα γεγεφώς, ποσὶ τῷ μείζονι ὀργῆς τεύξεται. Χρὴ γὰρ, ὡς Ἀθλιῶται, τὸ αὐτὸ φθιγγέσθαι τὸν ῥήτορα, καὶ τὸν νόμον· ὅταν δὲ ἐτέραν μὲν φωνῇ ἀφίησιν ὁ νόμος, ἐτέραν δὲ ὁ ῥήτωρ, τῷ τῷ νόμῳ δικαίῳ ἡδὴ δίδοναι τιτὸ ψῆφον, καὶ τῇ τῷ λέγοντι ἀναγκαστικά.

θ'. Πρὸς δὲ δὴ τὸν ἀφουκτον λόγον, ὃν φησι Δημοσθένης, βραχέα βέλομαι περιπεῖν. Λέξει γὰρ ὅτι, τειχοποιός εἰμι· ὁμολογῶ ἅλλ' ὑπερδίδωκα τῇ πόλει μνᾶς εἰς τὸν, καὶ τὸ ἔργον μείζον ἐξείργασα. Τίνι οὖν εἰμι ὑπεύθυνος, εἰ μή τις ὅτι ἐν εὐνοίας εὐθυΐᾳ; Πρὸς δὲ ταύτῃ τιτὸ πρὸς αὐτοὺς ἀκούσατέ με λέγοντι καὶ δίκαια καὶ συμφέροντα. Ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει οὕτως ἀρχαία οὖσι, καὶ τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος, ὅσοις ἐστὶν ἀνυπεύθυνος τῇ καὶ ὁπωσοῦν πρὸς τὰ κοινὰ πρὸς λαλῶντων. Διδάξω δ' ὑμᾶς ὁρῶτον ὑπὲρ τῶν παραδόντων.

sentiant quantò in dicendo fit præstantior, qui legibus contraria decreta perscribit, vos tantò acrius in eum concitari & incendi. Debet enim oratoris vox cum legibus latis consentire: ubi verò aliud dicit lex, aliud orator, vestrum est secundum legis æquitatem sententiam ferre, non ut perdita illius suadet impudentia.

9. De illâ verò inexpugnabili ratione, quâ mirè adeò se effert Demosthenes, pauca præmittam. Sic enim ille disceptabit, muris reficiendis me esse curatorem fateor: sed in civitatem de meo centum

minarum impensam feci, & ædificium amplius multò atque ornatiùs extruxi. Quid igitur est causæ cur rationes à me exigantur, nisi quis benevolentia suæ rationem reddere sit obstrictus. Sed excogitatas hæc argumentationes diluet mea responsio, quam quidem valde æquam & utilem *omnes uno ore libenter agnoscetis*. In hac enim civitate tam magnâ & perantiquâ nemo ex iis, qui in qualicunque publico munere versantur, rationibus reddendis est solutus. Quod vobis primùm explicabo in iis quæ maximè miranda & supra fidem

δόξων· οἷον τὰς Ἱερεῖς καὶ τὰς Ἱερείας ὑποθιύσας ^{τῇ} ἐλ) κελεύει
 ὁ νόμος, καὶ συλλήβδην ἅπαντας, καὶ χεῖς ἐκάστος καὶ ὅ-
 μα, τοὺς τὰ γέρεα μόνον λαμβάνοντας, καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ
 ὑμῶν πρὸς τὰς Θεὰς εὐχόμενους. Καὶ ἔ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ
 κοινῇ τὰ γένη, Εὐμόλπιδας, καὶ Κήρυκας, καὶ τὰς ἄλλας ἅπαν-
 τας. Πάλιν τὰς Τριηράρχους ὑπευθυώσας ^{τῇ} ἐλ) κελεύει ὁ νόμος,
 ἔ τὰ κοινὰ διαχειρίσασθαι, ἔδ' ἀπὸ τῶ ὑμετέρων πρὸς ὁδῶν
 πολλὰ μὲν ὑφαρμενέας, βραχέα δὲ καταπέντας, ἐπιδιδόναι
 δὲ φάσκειν, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα· ἀλλ' ὁμο-
 λογεσθῆναι τὰς πατρῷας ἑστίας εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀνηλωκότας
 φιλοπρίαν. Οὐ ποίνυν μόνον οἱ Τριηράρχοι, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγ-
 ιστα τῇ πόλει Συναεδρίων ὑπὸ τῇ τῇ δικαστείᾳ ἔρχε-
 σθαι. Πρῶτον μὲν καὶ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀρείῳ Πάγῳ ἐγγεγράφειν
 πρὸς τὰς Λογιστὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον, καὶ εὐθύνας δίδοναι, καὶ
 τὸ ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τῶ μεγίστων κύριον ἄρην ὑπὸ τῇ ὑμέτεραν
 ψῆφον· Οὐκ ἄρα τεφανωθήσε' ἡ Βασιλὴ καὶ ὁ Ἀρείῳ Πάγῳ ;
 ὁδῇ

videantur. Sacerdotes enim si-
 mares siue foeminas, & omnes eos
 etiam qui ad Deos pro vobis, ho-
 norario tantum aliquo accepto,
 supplices accedunt, rationes refer-
 re jubet lex. Quibus insuper ad-
 jungit familias etiam, quales sunt
 Eumolpides, Praecones, alique
 omnes ejusdem generis. Praefe-
 ctos item triremium hoc judicio
 teneri jubet, immo eos qui non
 publicam pecuniam tractant, non
 multum a censu vestro furantur,
 nihil interim de suo impendunt,
 vestrosque tantum nummos aera-
 rio reddunt, cum suos erogasse im-

pudenter jactitaverint; eos, in-
 quam, quos patrimonia sua ad ve-
 stram gratiam conciliandam ex-
 pendisse, nemini non est comper-
 tum. Neque tantum triremium
 Praefecti, sed maxima quoque, quae
 in civitate sunt, concilia sub hanc
 judiciorum censuram veniunt. Ju-
 bet enim lex ipsum Areopagita-
 rum confessum rationes suas apud
 aërii custodes in tabulas referre,
 eosque maximarum & gravissimarum
 causarum arbitros vestris cal-
 culis subjici. Ipsius igitur Areo-
 pagi Senatores ante relatas ratio-
 nes coronam donari non solent. Nec
 enim

ὅδ' ἔτι πάτριον αὐτοῖς ἔστιν. οὐκ ἄρα φιλοτιμουῦται·
πάνυ γε· ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις παρ' αὐτοῖς μὴ
ἀδικῇ, ἀλλ' ἐάν τις ἕξαμαρτάνῃ, κολλάζουσιν. Οἱ δὲ ὑμέ-
τερι ῥήτορες τρυφῶσι. Πάλιν τίς Βυλίῳ, τοὺς Πεντα-
κοσίχας, ὑπεύθυνον πεποίηκεν ὁ νομοθέτης· καὶ οὕτως
ἰσχυρῶς ἀπιτεῖ τοῖς ὑποβύτιοις, ὥστ' εὐθέως ἀρχό-
μεθ' τῶν νόμων λέγει, ἀρχὴν ὑπεύθυνόν (φῃσι) μὴ
ὑποδημεῖν. Ὡς Ἡρόκλεις (ὑπολάβοι ἂν τις) ὅτι ἤρξα
μὴ ὑποδημήσω; ἵνα γε μὴ περλαβὼν χεῖματα τῆς
πόλεως, ἢ περλάξῃς, δρασμῶ χεῖρσιν. Πάλιν ὑπεύθυνον
οὐκ ἔα τίς οὐσίαν καθερῶν, ὅδ' ἀνάστημα ἀναστῆ-
ναι, ὅδ' ἐκποίητον γενέσθαι, οὐδὲ ἀφαιρῆσθαι τὰ ἑαυ-
τοῦ, οὐδὲ ἄλλα πολλά. Ἐνὶ δὲ λόγῳ, ἐνεχεράζει τοῖς
οὐσίαις ὁ νομοθέτης πᾶς τῶν ὑπευθύνων, ἕως ἂν λό-
γον ὑποδῶσι τῇ πόλει. Νά· ἀλλ' ἔτι τις ἀνθρω-
πῶν, ὅς οὔτε εἰληφεν ὅδ' ἐν τῶν δημοσίων, οὔτ' ἀνή-
λωκε,

enim *donationem hanc*, quanquam
in honorem illum consequendum
vehementer admodum annitantur,
ambiunt: siquidem iis non satis
est si quis peccatum non admiserit,
sed si peccaverit, acriter castigant.
Vestri autem oratores luxui indul-
gent, licentiâque impunè exultant.
Postremò concilia Quingento-
rum reddendis rationibus obno-
xium fecit legislator. Et aded ve-
hementer iis, qui rationes nondum
retulerunt, diffidit, ut in initio le-
gum diserte vetuerit Magistratum,
rationibus non relatis, peregre
proficisci. *Cavendum nempe duxit*,

ne fortè, publicis rebus & pecu-
niis malè administratis & proditi-
tis, in fugam se conjiceret *Magi-
stratus*. Rursum vetat etiam ne-
quid de patrimonio suo consecret,
nequod in Deorum templis do-
num suspendat, vetat ne adopte-
tur, nequem bonis suis hæredem
instituat, aliaque permulta, ante-
quam rationes ab eo sint relatæ.
Uno ut dicam verbo, facultates eo-
rum, qui officii suscepti rationem
nondum reddiderunt, pro pignore
detinentur, donec de administra-
tione suâ retulerint. Sed sit quis-
piam qui nihil ex pecuniâ publicâ

λωκε, προσῆλθε δὲ πρὸς τι πῶν κοινῶν καὶ τῦτον ἀπο-
φέρειν κελεύει λόγον πρὸς τοὺς Λογιστάς. Καὶ πῶς ὅγε
μὴδὲν λαβὼν μὴδ' ἀναλώσας, ἀποίσι λόγον τῇ πόλει;
αὐτὸς ὑποβάλλει καὶ διδάσκει ὁ νόμος, ἃ χρὴ γράφειν
κελεύει γὰρ αὐτὸ τῦτο ἐγγράφειν, ὅτι ἔτ' ἔλαβον ὅδ' ἐν τῇ
τῆς πόλεως ἔτ' ἀνήλωσα. Ανεύθυνον δὲ, καὶ ἀζήτητον,
καὶ ἀνεξέτατον ὅδ' ἐν ὅσι τ' ἐν τῇ πόλει. Οἱ δὲ ἀληθῆ λέγω,
αὐτῶν ἀκύσατε τὸ νόμον.

ΝΟΜΟΙ.

Ι. Όταν ποίνῃς μάλιστα θρασυώηται Δημοσθένης, λέ-
γων, ὡς εἰ καὶ τ' ὀπίδουσιν οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐκείνο αὐ-
τῷ ὑποβάλλετε ἑκουῦ ἐχρίω σε, ὦ Δημοσθένης, ἔασαί τ' ἔ
τ' Λογιστῶν κήρυκα κηρύξαι τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κήρυγμα τῦ-
το, τίς βύλεῖ καλῆγορεῖν; Εἰσον ἀμφισβητήσά σοι τ' βυ-
λόμῃον τ' πολιτῶν, ὡς ἔκ ἐπιδέδωκας, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν
ὧν ἔχεις εἰς τ' τ' τειχῶν οἰκοδομίαν μικρὰ κατέσθης, δέχαι
ταίλαντα

aut accepit aut insumpsit, magi-
stratu tamen aliquo interim fun-
ctus : etiam hunc jubet lex ratio-
nes apud thesauri custodes referre.
Quomodo autem ille, qui nihil ex
aerario aut sumpsit aut impendit,
civitati rationem referre debeat,
paulò infra lex ipsa ostendit. Ju-
bet enim hoc ipsum tabulis in-
scribi, quòd neque quicquam à ci-
vitate recepisset neque erogasset.
In hac enim civitate nihil est quod
sub examen non veniat, nihil quod
à disquisitione sit immune, nihil
denique de quo non exquisitissima
fiat perscrutatio. Ut tamen hæc

vera esse pernoscat, leges ipsas
audite.

LEGES.

10. Cum igitur in hoc magni-
ficè se jactabit Demosthenes, di-
cetque se propter largitionem,
quam in civitatem de suo fecit, ra-
tionibus referendis non esse ob-
noxium, *huic defensionì* sic occur-
rite : oportebat te tamen, ô De-
mosthenes, ratiocinatorum præco-
ni permisisse, ut pro more, si quis
vellet, ad accusandum citaret. Per-
mitte quæso ut civium aliquis te-
cum arguat, te *non tantum* nihil
de tuo contulisse, sed ex decem il-
lis

τάλαντα εἰς ταῦτα ἐκ τῆ πόλεως εἰληφώς. Μὴ ἄρπαζε
 τὴν φιλοπρίαν, μηδὲ ἔλαρξ τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ
 τῶν χειρῶν μηδ' ἐμπαροῦν τῆς νόμων, ἀλλ' ὑπερθε
 πολιτεύς. Ταῦτα γὰρ ὀρθοὶ τὴν δημοκρατίαν. Πρὸς μὲ οὖν
 τὰς κενὰς φοροφάσας, ἃς εἶποι φοροφασίντα, μέχει δεῦρο
 εἰρήσω μοι. Οἱ δὲ ὄντως ἡμεῖς ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης, ὅθ'
 εἶπες εἰσιλέγκει τὸ ψήφισμα, ἄρχων μὲ τ' ὅπῃ τ' θεωρεῖ-
 ῃς ἀρχὴν, ἄρχων δὲ τ' τῶν τειχοποιῶν, ὅδετέρας δὲ πᾶ-
 τῶν ἀρχῶν τέτων λόγον ὑμῖν ἐδ' εὐθυίας δεδοκώς, ταῦτ'
 ἤδη πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῆ δημοσίων γραμμα-
 τῶν. Καὶ μοι ἀνάγνωθι ὅπῃ πίνθης Ἀρχοντας, καὶ ποίῃς μηνός,
 καὶ ἐν πίνῃ ἡμέρα, καὶ ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐχειροτονήσῃ Δη-
 μοσθένης τ' ἀρχὴν τὴν ὅπῃ τ' θεωρεῖται, ὅτι μεσῶντα τ'
 ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν τεφανοῦ. Αναγίνωσκε.

ΔΙΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΗΜΕΡΩΝ.

Οἰκοῦ εἰ μηδὲν ἐπὶ περαιτέρω τέττα Δείξαμι, διχάως ἀν-
 ἀλίσκοιτο

lis talentis, quæ ad muros reficien-
 dos à civitate accepisti, fatis pauca
 impendisse. Ne *quæso* gratiam
 hanc & laudem liberalitatis tibi
ita insolenter arroga; ne Judicibus
 liberam sententiam per vim eripe,
 nec in gerendâ republicâ leges an-
 tecedere sed sequere. Hæc enim sunt
 quæ populi jura & potestatem fir-
 mant & tutantur. De his igitur
 futilibus eorum causis & commen-
 tis fatis multa me dixisse censeo.
 Quodd autem, ubi Ctesiphon hoc
 scitum scripsit, Demosthenes re-
 vera nondum rationes retulerat,
 cum jam tum & ærario theatrâli

& muris reficiendis præfectus ef-
 fet, ex tabellis publicis evincere
 conabor. Recita igitur quo Ar-
 chonte, quo mense, quo die, quo
 denique in conventu theatralis
 pecuniæ administratio Demosthe-
 ni mandaretur, ut *perspicue vi-*
deatis eum in medio magistratu
 versatum fuisse, cum coronam Cte-
 siphontis decreto consecutus ef-
 fet.

SUPPUTATIO
DIERUM.

Quamquam igitur nihil ampliùs
 probavero, æquissimo jure causâ
 caderet

ἀλίσκοιτο Κτησιφῶν· αἰρεῖ γὰρ αὐτὸν ἔχῃ ἡ κατηγορία ἢ ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα.

ια'. Πρότερον μὲν τοίνυν, ὦ Αθλιῶται, Ἀντιγραφεὺς ἡ χειροτονητὸς τῇ πόλει, ὅς καθ' ἑκάστην Πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. Διὰ δὲ τὴν ὥρην Εὐβυλον γενομένου πίπιν ὑμῖν, οἱ ὅτι τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι ἦρχον μὲν, πρὶν ἢ τὴν Ἡγήμονος νόμον γενέσθαι, τὴν δ' Ἀντιγραφέως ἀρχὴν, ἦρχον δὲ τὴν τῶν ἀποδεκτῶν καὶ νεωρίων ἀρχὴν, καὶ σκευοθήκην ἀκοδοῦν· ἦσαν δὲ καὶ ὁδοποιοί, καὶ σχεδὸν τὴν ὅλιν δαίκασιν εἶχον τῆς πόλεως. Καὶ ἔκαστη γὰρ αὐτῶν ἔδωκεν ὅτι περὶ λέγω, ἀλλ' ἐκείνο ὑμῖν ἐδείξατο βέλομαι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης, εἴαν τις μᾶς ἀρχῆς τῆς ἐλαχίστης ὑπέστητο ἢ, τῶτον δὲ ἐὰν, πρὶν ἂν λόγος καὶ εὐφύας δῶ, τεφανοῦ. Οὗ δὲ Κτησιφῶν Δημοσθένει, τὴν συλλήβδην ἀπάσας τὰς Αθλιῶσιν ἀρχὰς ἄρχοντα, ἐκ ὥκησε γράψαι τεφανοῦσαι.

ιβ'. 25

caderet Ctesiphon : neque enim mea accusatio, sed publici libelli eum arguunt & condemnant.

II. Superioribus fanè diebus Custos à civitate erat delectus, qui in singulis tribuum imperiis redditus & vectigalia in publicas tabulas, ratione initâ, referebat. Sed cum tantam in Eubulo fidem reponeretis, omnes deinceps, ante legem illam Hegemonis, theatrali pecuniæ populi suffragiis præpositi, commissam sibi habuerunt publicarum rationum curam & pecuniarum custodiam : quin &

armarii fabricatio, navalium insuper & viarum curatio iis erat commendata : ii denique totam quasi civitatis administrationem apud se firmè depositam obierunt. Et hoc equidem dico non ut eos quoquo modo redarguam aut incussem, sed id duntaxat velim evincere, quod legislator neminem, infimo licet magistratu esset functus, ante rationes redditas coronâ donari permittat. Ctesiphon verò Demosthenem, qui tum omnes unâ magistratus gerebat, sine omni hæsitazione coronâ donandum esse decrevit.

12. Ut

16' Ως ποίνω καὶ τ' ἡ τειχοποιῶν ἀρχὴν ἤρχεν, ὅθ' ἔτ' οὐ
 τὸ ψήφισμα ἔγραψε, καὶ τὰ δημόσια χεῖρματ' ἀνεκρίβει, καὶ
 ὅτι βολὰς ἐπέβαλε (καθὰ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες) καὶ δικαστη-
 ρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τούτων ὑμῖν αὐτὸν Δημοσθένην
 καὶ Κτησιφῶντα μάρτυρας πρᾶξομαι. Ἐπὶ γὰρ Χαμρώνιδος Ἀρ-
 χόντος, Θαρμηλίωνος μὲν δούτερά φθίνοντος, ἐκκλησίας
 ὅσης, ἔγραψε ψήφισμα Δημοσθένους, ἀγορὰν ποιῆσαι πᾶν
 φυλῶν, Σκιρρόφορειῶνος δούτερά ἰσαμύνης καὶ τρίτη, καὶ ἐπέ-
 ταξεν, ὅτι τὸ ψήφισμα, ἐκείνης τῆς φυλῶν ἐλεῖν τοὺς
 ὅτι μελissoμύνης τῆς ἑρῶν ὅτι τὰ τείχη, καὶ ταμίαι. Καὶ μάλα
 ὀρθῶς. ἢ ἡ πόλις ἔχη ὑπεύθυνα σώματα, πρὶν ὧν ἐμελλε τῶν
 ἀνηλωμένων λόγον ἀπολήψασθαι. Καὶ μοι λέγε τὰ ψηφί-
 σματα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

17'. Ναί. Ἄλλ' ἀντιδιαπλέκει ὡρὸς τῷτο, εὐθέως λέγων,
 ὡς ἔτ' ἔλαχε τειχοποιῶς, ἔτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τῷ δήμῳ.
 Καὶ περὶ τούτου Δημοσθένους μὲν καὶ Κτησιφῶν πολὺ ποιήσονται
 λόγον.

12. Ut autem liquidò constet eum muris reficiendis, cum hoc decretum sanxit Ctesiphon, præfectum fuisse, etiam & pecuniæ publicæ custodem & coactorem, (quales sunt cæteri magistratus) judiciorum denique quaesitorem, ipsum Demosthenem & Ctesiphontem hujusce rei testes producere. Chærondâ enim Archonte, Thargelionis vigesimo nono die in concione scitum fecit Demosthenes, ut secundo itemque tertio die Scirrophorionis Tribus omnes in concilium coirent : edixit præterea, ut singulæ Tribus viros,

qui muris reficiendis & pecuniæ ministrandæ præfecti essent, eligi curarent. Et in hoc sanè optimè se gessit Demosthenes ; ut certi homines Civitati præstò essent, à quibus pecuniæ impensæ rationem posset repetere. Lege itaque decreta.

D E C R E T A.

13. Quin verò ille statim ex contrario respondebit, sibi neque forte neque populi suffragiis murorum curationem obtigisse. Et in hoc Ctesiphon & Demosthenes permultum sanè morabuntur.

At

λόγον· ὁ δὲ γενόμενος, βραχύς, καὶ σαφής, καὶ ταχὺ λύων
 ταῖς τούτων τέχαις. Μικρὰ δὲ ὑμῖν ὑπὲρ αὐτῶν ᾤετο
 ᾤεσθαι βάλομαι. Ἐπὶ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, τῶν ᾤει τὰς ἀρχὰς
 εἶδη τρία· ὧν ἐν μὲν καὶ πᾶσι φανερώτατον, οἱ κληρωτοί, καὶ ὁ
 χειροτονητοὶ ἄρχοντες. Δεύτερον δὲ, ὅσοι περὶ διαχειρίζουσι
 τῶν τῆ πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας, καὶ οἱ τῶν δημοσίων ἔρ-
 γων ἐπιστάται. Τρίτον δ' ἐν τῷ νόμῳ γράψαι, καὶ εἰ πινες
 ἄλλοι αἰρετοὶ ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσι, καὶ τέτοις
 ἄρχειν δοκιμαζέμεναι. Ἐπειδὴν δὲ ἀφέλη τις τοὺς ὑπὸ τῷ
 δήμῳ κεχειροτονημένους, καὶ τοὺς κληρωτοὺς ἄρχοντας, καὶ α-
 λείπετο, ὅς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριπλῆς καὶ ὁ δῆμος ἕξ ἑαυτῶν
 αἰρουῦνται τὰ δημοσία χρήματα διαχειρίζειν, τέτοις αἰ-
 ρετοὺς ἄρχοντες εἶναι. Τὸτο δὲ γίνεται, ὅταν, ὥσπερ νῦν,
 ἐπιταχθῇ πᾶσι φυλαῖς, ἢ τάρφους ἕξεργάζεσθαι, ἢ τριή-
 ρεις ναυπηγεῖσθαι. Ὅπ δὲ ἀληθῆ λέγω, ἕξ αὐτῶν τῶν νόμων
 μαθήσεσθε.

ΝΟΜΟΙ.

Ἀναμνήσθη-

At mea oratio brevis admodum
 erit & perspicua, & quæ artificia
 istorum ac fallacias statim refellet.
 Sed priusquam illuc perrexero, mi-
 hi pauca quædam præfandi ve-
 niam date. Tria sunt apud nos,
 Athenienses, Magistratuum gene-
 ra: ex quibus quidem illud quod
 forte aut populi suffragiis confir-
 matur, nemini non satis innotescit.
 Alterum genus Magistratuum est,
 qui civile aliquod munus ultra tri-
 ginta dies tractant, & quibus ali-
 quod ex operibus publicis est com-
 missum. Tertium verò disertè
 constituit lex, & cæteri, inquit,

omnes qui, electione creati, juris di-
 cendi potestatem habent, Magi-
 stratu, postquam spectati fuerint,
 fungantur. Si igitur excipiantur
 illi qui vel sorte vel suffragiis sunt
 creati, superest ut ii, quos Tribus
 tribuumque trientes, & pagi Atti-
 ci ex suis ad pecuniam admini-
 strandam assignant, magistratus
 sint delecti. Et hujuscemodi fit ele-
 ctio, cum, uti nunc, aliquid per de-
 creta tribubus sit mandatum, nem-
 pe vel fossas extruere vel triremes
 fabricari. Et ut omnia hæc sciatis
 esse vera, recitentur vobis leges.

L E G E S.

Memini-

Ληαμνήσθητε δὴ τοὺς πρὸς τὴν ἀρχὴν λόγους, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης τοὺς ἐκ τῶν φυλῶν ἀρχὴν κελεύει δοκιμασθεῖναι ἐν τῇ δικαστείῳ. Ἡ δὲ Πανδιονίς φυλὴ, ἀρχοντα καὶ τειχοποιὸν ἀπέδειξε Δημοσθένειν, ὅς ἐκ τῆς δριμύτητος εἰς ταῦτα ἔχει μικρὸν δεῖν δέχα τάλαιπα. Ἐπεὶ δὲ ἀπαγορεύει νόμος ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ σεφαινοῦν. Ὑμεῖς δὲ ὁμωμόκατε καὶ τοὺς νόμους ψιφίεσθαι· ὁ δὲ ῥήτωρ γέγραφε τὸ ὑπεύθυνον σεφαινοῦν, μὴ πρὸς τοὺς, ἐπειδὴν δὴ λόγον καὶ εὐθυίας.

ἰδ'. Εἰγὼ δὲ ἐξελέγχομαι τὸ παλαιόνομον, μάρτυρας ἅμα τὰς νόμους καὶ τὰ ψιφίσματα καὶ τοὺς ἀνδίκους παρεχόμενον. Πῶς οὖν ἂν τις φερανέστερον ὀπιδείξειεν ἄνθρωπον πρὸς τὸν νόμον γέγραφοι; Ὡς ποῖναι καὶ τὴν ἀνάρρησιν ὅτι φερανέστερον ἐν τῇ ψιφίσματι κελεύει γίνεσθαι, καὶ τοῦτο ὑμᾶς διδάξω. Ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην κελεύει, ἐὰν μὴ πῶς σεφαινοῖ ἢ Βυλὴν, ἐν τῇ βυλευτείῳ ἀνακηρύττεσθαι, ἐὰν δὲ ὁ δῆμος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Meministis, Iudices, præceptum esse iis, qui ex tribus fuerint electi, magistratûs, postquam in Judiciali foro probarentur, officio fungi. Tribus verò Pandionia Demosthenem muris reficiendis præfecit, cui curationis nomine ad operis *sumptum* decem propemodum talenta donavit civitas. Alia verò lex disertè vetat magistratum, rationibus nondum relatis, coronâ donari. Orator verò iste, nullâ istiusmodi excusatione præmissâ, scitò iussit Demosthenem, priusquam rationes retulerit, coronari: *In quem certè acerrimè*

animadvertetis, siquidem juxta leges sententiam ferre sacramento estis obstricti.

14. Jam demum & legibus & decretis ipsisque adversariis in testimonium adductis, crimen comprobavi. Nec fieri potest ut quispian violatarum legum reus manifestius convinci queat. Nunc verò vobis insuper ostendam, etiam & ipsam coronæ prædicationem, *Ctesiphontis* iussu, contra leges habitam fuisse. Disertis enim verbis jubet lex, coronam, quam donat Senatus, in Curia, quam verò populus, in Concione promul-

κλησία· ἄλλοθι δὲ μηδαμῷ. Καί μοι λέγε Θ νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

Οὗτ' ὁ νόμος, ὦ Αθιναῖοι, καὶ μάλα καλῶς ἔχει. Οὐ γὰρ, οἶμαι, ὥετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα σεμιτυέσθαι πρὸς τοὺς ἔξωθεν, ἀλλ' ἀγαπᾶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει πρῶτον ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ μὴ ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν. Ο μὲν νομοθέτης οὕτως· ὁ δὲ Κτησιφῶν πῶς; Αναγίνωσκε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἀκούετε, ὦ Αθιναῖοι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης κελεύει ἐν τῷ δήμῳ ἐν Πνυκί τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύττειν τὸ ὑπὸ τοῦ δήμου πεφαιδμένον, ἄλλοθι δὲ μηδαμῷ. Κτησιφῶν δὲ ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ τὰς νόμους μόνον ὑπερβᾶς, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον μετατελὼν, οὐδὲ ἐκκλησιαζόντων Αθιναίων, ἀλλὰ βαγωδῶν ἀγωνιζομένων χαλῶν, καὶ ἐναντίον τοῦ δήμου, ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἢ ἡμῖν συυειδῶσιν οἷον ἄνδρα πρῶτον.

ἰε'. Οὕτως

gari : omnem verò alium planè excludit locum. Recita legem.

L E X.

Audiistis legem, Athenienses, æquam sanè & præclaram. Oratoris enim (ut opinor) officium esse duxit legislator, ut gratiâ & honore, quo à civitate suâ affectus esset, contentus frueretur, non ut apud exteros se magnificè jactans laudes & præconia turpiter caperet. Atque ea quidem erat legislatoris sententia; à quâ quantum discesserit Ctesiphon, scito recitato facillè sentietis.

D E C R E T U M.

Vidistis Athenienses, legislatorem coronæ, quæ à populo donaretur, prædicationem in Pnyce loco concionis legitimo, nusquam verò alibi fieri, jussisse. Ctesiphon autem in theatro eam fieri edixit, non tantum lege violatâ sed loco etiam commutato; neque Atheniensibus in concionem congregatis, sed novis tragœdis fabulas agentibus; neque porro coram populo, sed Græcis; ut ii nobiscum æquè sciant qualem virum tam amplo honore, tam ingenti reverentia profecuti sumus.

15. Cum

ιε'. Οὕτω ποίνω φεικλιῶς παρ' ἄνομα γεγραφώς, ὡς αἰσχυροὶς μὲ Δημοσθένους, ἐπίσης τέχνας τοῖς νόμοις· ἃς ἐγὼ δηλώσω, καὶ παρὰ ὑμῖν, ἵνα μὴ λάβητε ἕξαστατηντες. Οὗτοι γάρ, ὡς μὲν ὅδε ἀπαγορεύουσιν (Α) νόμοι τὸν ὑπὸ τῷ δήμῳ σεφανέμενον μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, οὐχ ἔξουσι λέγειν· οἴσουσι δὲ εἰς τιτὸν ἀπολογία (Β) Διονυσιακὸν νόμον, καὶ χεήσονται τοῦ νόμου μέρει πινί, κλέπτοντες τιτὸν ἀκέραιον ὑμῶν. καὶ παρέχοντα νόμον ὅθεν παρήκοντα τῇδε τῇ γραφῇ, καὶ λέξουσιν, ὡς εἰσι τῇ πόλει δύο νόμοι κείμενοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, εἰς μὲν, ὃν νῦν ἐγὼ παρέχομαι ἀφ' ῥήδην ἀπαγορεύοντα (Γ) ὑπὸ τοῦ δήμου σεφανέμενον μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας· ἑτέρον δὲ (Δ) νόμον φήσουσιν ἐναντίον τούτῳ, τὸν δεδωκότα ἔξουσίαν ποιεῖσθαι τιτὸν ἀγάρρησιν τοῦ σεφάνου τραγωδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ, ἵνα ψηφίσινται ὁ δῆμος. Κατὰ δὲ τοῦτον

(Ε)

15. Cum igitur manifestè adeò decretum contra leges tulit *Ctesiphon*, Demosthenem *consilii socium* sibi mox adsciscet, quomodo fallaciâ & callido quodam artificio leges eludat : ego autem istorum astutias palam jam explicabo, ne vobis fortè imponant. Inficiari enim non possunt, quin lex disertè prohibeat eum, qui à populo coronâ donatur, extra concionem prædicari : adducunt verò, quâ se *satis* defendi *arbitratur*, legem Dionysiacam ; atque hujus fanè certam quandam partem *callidè* excerpent, quò aures

vestras *faciliùs* decipiant judiciumque pervertant. Legem denique proferent, quæ ab hac *hodiernâ* causâ quàm maximè aliena est : dicentque, duas esse leges de coronæ promulgatione constitutas ; quarum una quidem, illa nimirum jam antè à me laudata, apertè vetat de eo, qui à populo coronâ donatur, extra concionem prædicari ; sed tamen altera est (uti aiunt) huic prorsus contraria, quæ in theatro, tragœdis ibi tum agentibus, præconium fieri, si populus ita scitum fecerit, permittit. Et juxta hanc le-

Ὁ νόμον φήσουσι γεγραφέναι τὸν Κτησιφῶντα.

Ἰς'. Εγὼ δὲ πρὸς τὰς τέτων τέχνας παρέξομαι συνη-
γῶν τοὺς νόμους τὰς ὑμετέρας, ὥσπερ διατελῶ παρὰ
ζῶν πρὸς πᾶσαν ἢ κατηγορεῖαν. Εἰ γὰρ τὸ ὅτιν ἀληθές,
καὶ τοῖτον ἔθος παραδέδυκεν ὑμῶν εἰς ἢ πολιτεῖαν, ὥστε ἀκύ-
ρος νόμος εἰ τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι, καὶ δύο πρὸς μίαν
πράξεως ὑπεναντίως ἀλλήλοις, τί ἂν ἐπὶ τούτῳ εἴποις
εἰ ἢ πολιτεῖαν, εἰ ἢ ταῦτα πρὸς ἀτίστοιχον (α) νόμοι ποιεῖν,
καὶ μὴ ποιεῖν; Αλλ' ἔκ' ἐχ' ταῦτα ἔπος, μήθ' ὑμεῖς ποτέ εἰς
τοσαύτῳ ἀταξίαν τῶν νόμων πρὸς ἀνάγκητε ἔτε ἡμέλῃ πρὸς
τῶν τοιούτων πρὸς νομοθέτη, πρὸς ἢ δημοκρατίαν καταστήσαι π.
Αλλὰ διαρρήδην προσέτακ' τοῖς Θεσμοθέταις, καθ' ἕκαστον
ἐνιαυτὸν δὲρξῃν ἐν τῷ δημοσίῳ τὰς νόμους, ἀκριβῶς ἔξετά-
σαντας καὶ σκεφασμένους εἰς πᾶς ἀναγνώρα πᾶσι νόμος εἰς ἀντί-
πᾶσι νόμῳ, ἢ ἀκυρῶς ἐν τοῖς κυρίοις, ἢ εἴπερ εἰς νόμοι πλείους
ἐνὸς ἀναγεγραμμένοι πρὸς ἐκάστης πράξεως. Καὶ πᾶσι τοῖτον
εὐείσιωσιν,

gem iniquiunt decretum tulisse
Ctesiphontem.

16. Ego verò, ut diluam isto-
rum fallacias, legem vestram in
patrocinium meum advocabo : ad
quam quidem tota hæc mea accu-
satio quasi vindicem quandam se
sedulò convertit. Si enim revera
talis in civitatem vestram consue-
tudo irrepsit, ut leges irritæ in-
ter ratas referrentur, duæque inter
se repugnantes de eadem re con-
scriberentur, quid de vestra re-
publicâ sentire possit quîspiam,
cùm eandem rem & jubeant si-
mul leges & prohibeant? Sed

hæc ita se non habent, neque
unquam erit apud vos tanta le-
gum confusio & diversitas, ut
confligant & collidantur : quin
nec legislatori, qui populare im-
perium constituit, res illa non
erat curæ. Disertè enim Thesmo-
thetis edixit, ut unoquoque an-
no leges in concione recenserent,
diligenti perquisitione habitâ si-
qua lex alteri contraria esset scri-
pta, siqua etiam olim abrogata in-
ter ratas haberet locum, si deni-
que alicubi esset plusquam una de
eadem re sancita. Jubet eos præ-
tereà, siquid hujusmodi invene-
rint,

εὔειπωσιν, ἀναγεγραφότα, ἐν σαίνισιν, ἐκπλήναι κελεύει
 πρὸθεν τῶν Ἐπωλύμων· τὴς δὲ Πρυτάνης ποιεῖν ἐκκλησίαν,
 ὅπως ἀφαιρᾷ νομοθέτας· τὸν δ' Ἐπιστάτην τῶν Πρεσβέρων
 ἀναχθετονίαν δίδοναι πρὸ δῆμου, καὶ τὴς μὲν ἀναρρεῖν τῶν νό-
 μων, τὴς δὲ καταλείπειν ὅπως αὖ ἐῖς ἡ νόμος, καὶ μὴ
 πλείους πρὸ ἐκείνης προέξωσι. Καί μοι λέγε τοὺς νόμους.

ΝΟΜΟΙ.

Εἰ ποῖναι, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀληθῆς ὡς ὁ πρὸς τέτων λόγος,
 καὶ ἡ δὴ δύο κείμενοι νόμοι πρὸς τῶν κηρυγμάτων, καὶ ἀνάγκης, οἷο-
 μαί, τῶν Θεσμοθετῶν ἐξευρέστων, τῶν δὲ Πρυτάνεων ἀποδιδόν-
 των τοῖς νομοθέταις, ἀνήρητ' αὖ ὁ ἕτερος τῶν νόμων, ἥτοι ὁ τῶν
 ἐκείνων δεδοκὼς ἀνειπὼν, ἢ ὁ ἀπαγορεύων. Ὅποτε δὲ μηδὲν
 τέτων γένηται, φανερώς δὴ πᾶς ἐξελέγχεται ὁ μόνον ψευ-
 δὴ λέγωντες, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀδυνάτα γένεσθαι.

ἰς. Ὅθεν δὲ δὴ τὸ ψευδὲς τῷτο ὀπιφέρουσιν, ἐγὼ διδάξω
 ὑμᾶς, πορευομένων ὧν ἕνεκα ὁ νόμος ἐπέθηκε ὁ πρὸς τῶν καὶ
 θεάτρῳ

rint, ad decem Heroum statuas
 in tabulis deferre; *jubet* civitatis
 principes concionem advocare, &
 nomina eorum, qui leges illas san-
 xerint, ascribere; *jubet denique*
 Prælidum Præfectum populo per-
 mittere, ut unam legem aut al-
 teram suffragio præferrent: ita
 aliæ hoc modo refixæ, aliæ erant
 confirmatæ, ut una tantum de eâ-
 dem re constituta esset lex. Reci-
 ta leges.

L E G E S.

Si igitur vera esset, quam illi affe-
 runt, oratio, duæque de prædica-
 tione statuerentur leges, putarem

certè, cum diligenti adeò perqui-
 sitione à Thesmothetis depren-
 sæ essent, iisque qui eas tulerint
 per civitatis Principes redditæ, ne-
 cessarium fuisse, ut altera ex legi-
 bus tolleretur. Sed cum nihil tale
 quicquam factum videmus, aper-
 tè satis constat eos non tantum
 falsa sed etiam ista, quæ nullo
 modo fieri poterant, *impudenter*
 asserere.

17. Unde verò artificiosam hanc
 fallaciam eruerint, vobis osten-
 dam, ubi quam ob causam leges il-
 læ, quæ ad theatralem prædica-
 tionem spectant, rogabantur, pau-

θεάτῳ κηρυγμάτων. Γινόμνων γὰρ τῆς ἐν αἵται τραγωδῶν,
ἀνεκέρυτλόν πινες, οὐ πείσαντες τὸν Δῆμον, (ὁ μὲν, ὅπτε-
φαινοῦται ὑπὸ τῆς φυλετῶν, ἑτέρῳ δὲ ὑπὸ πῶν δημο-
τῶν. Ἄλλοι δὲ πινες ὑποκηρυζάμενοι, τοὺς αὐτῶν οἰκέτας
ἀφίεσαν ἀπελευθέρους, μάρτυρας τῆς ἀπελευθερίας τοὺς
Ελλήνας ποιήσαντες. Οἱ δὲ ἡὺ ὀπιρρονότατοι, πρῶξενίας
πινες εὐρημένοι ἐν ταῖς ἐξω πόλεσι, διεπράττοντο ἀνα-
γρεῦεσθαι ὅπτε φαινοῖ αὐτοὺς ὁ Δῆμος (εἰ ἔτω τύχοι)
ὁ τῶν Ροδίων ἢ Χίων ἢ καὶ ἄλλης πινὸς πόλεως, ἔνε-
χα ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας. Καὶ ταῦτα ἐπράττον, ἔχ-
ῶσαρ (ὁ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῆς ὑμετέρας φαινομένοι ἢ
ὑπὸ τοῦ δήμου, πείσαντες ὑμᾶς, καὶ μετὰ ψηφίσμα-
τος πολλῶν χάριν κατέμενοι. Ἄλλ' αὐτοὶ πρῶξεν-
οἱ ἀνὸ δόγματι ὑμετέρου. Ἐκ δὲ τούτου τῆς τρέ-
που σωέσασκε τοὺς μὲν θεατάς καὶ τοὺς χορηγούς καὶ
τοὺς ἀγωνιστάς ἐνοχλεῖσθαι τοὺς δὲ ἀνακηρυττομένους

ἐν

ca fuero præfatus. Cum enim ludi
Tragici in urbe celebrarentur, qui-
dam coronæ præconium, veniā à
populo non impetratā, fieri jussere-
runt: quorum quidem alii in ex-
cusationem suam nuntiabant quòd
à contribulibus suis, alii quòd à
municipibus coronam accepisse-
rent. Alii rursus, audientiā per
præconem factā, servos suos do-
mesticos libertate donabant, & in
huiusce manumissionis testimo-
nium Græcos adhibebant. Ad
hæc porro (quod maximè erat in-
vidiosum) quidam pro gratiā &
hospitio, quo ab exteris civitatibus

essent accepti, perfecerunt ut præ-
conium fieret se à populo, putā for-
tasse Rhodio vel Chio vel alio quo-
cunque, virtutis ergò & magnani-
mitatis coronā donari. Et in his
quidem patrandis aliam prorsus
insistebant viam, quàm ii, qui à Se-
natus vestro vel populo coronan-
tur, solent, neque enim aut vestrum
omnino consensum & decretum
conciliare aut de vobis bene mere-
ri studebant; sed ipsi sine vestrà ve-
niā ingratis sibi præripiebant co-
ronam. Hinc processit, ut specta-
tores, ludorum præfecti & histrio-
nes inturbarentur; ii autem, qui

in

ἐν τῷ θεάτρῳ μείζονσι πᾶσιν τῶν ὑπὸ τῷ δήμῳ φεραν-
 μένων. Τοῖς μὲν γὰρ ἀπεδείκτο τίποτε ἡ ἐκκλησία, οἱ ἡ
 γὰρ φεραῖσθαι, καὶ ἀπείρητο ἄλλοι μηδαμῶς κηρύττεσθαι.
 (Α) δὲ ἀνηγορεύοντο ἐνώπιον πάντων τῶν Ἑλλήνων κακῆνοι
 μὲν μὲν ψήφισματος ποιεῖσαντες ὑμᾶς, ὅτι δὲ ἀνευ ψήφι-
 σματός. Σωιδῶν δὲ τις τῶν νομοθέτης τίησι νόμον
 ὁδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ θεῷ τῷ ὑπὸ τῷ δήμῳ φεραμένοι
 νόμῳ, ὅτε λύσας ἐκείνον (ὁδὲ γὰρ ἡ ἐκκλησία ἠνωχλεῖτο,
 ἀλλὰ τὸ θεάτρον) ὅτε ἐναντίον τοῖς ὡσπερ κειμένοις νό-
 μοις πηγὴς (ὅ γὰρ ἔξεστι) ἀλλὰ θεῷ τῷ ἀνευ ψήφισματος
 ὑμετέρῳ φεραμένοι ὑπὸ τῶν φυλετῶν καὶ δημοτῶν, καὶ
 θεῷ τῷ τῶν οἰκέτων ἀπελευθερωμένων, καὶ θεῷ τῶν Ξε-
 νικῶν φεράων. Καὶ ἀφ' ὧν ἀπαγορεύει μήτε οἰκέτων
 ἀπελευθερῶν ἐν τῷ θεάτρῳ, μήτε ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἢ
 δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι φεράμενον, μήθ' ὑπὸ ἄλλῳ
 (φῆσι) μηδενός· ἢ ἅπμοι (εἰ) τῷ κήρυκα.

ἡ. ΟΤΑΙ

in theatro prædicabantur, laudem
 multò majorem consequerentur,
 quàm ii quibus coronam donavit
 populus. Hi quidem sibi præscri-
 ptam habuerunt, in quâ, & nuf-
 quam alibi, præconium fieri de-
 beret, concionem; de iis verò co-
 ram omnibus Græcis, qui *ad ludos*
confluxerunt, prædicatum erat: &
 illi quidem vestrum consensum
 veltrumque scitum *ad præconium*
faciendum obtinebant, hi verò si-
 ne utrovis *de se nuntiandum esse*
perfecerunt. Cùm hæc quidam ad-
 vertisset legislator, legem scripsit,
 quæ neq; cum eâ lege (de iis nem-
 pe qui à populo coronam accipi-

unt latâ) commune quicquam ha-
 bet, neque eam rescindit (in thea-
 tro enim, non concione, erat tu-
 multus) neq; legibus antiquis (quod
 nequaquam licet) adversatur: sed ad
 eos tantum qui sine vestro popu-
 liscito à contribulibus seu munici-
 pibus suis coronâ donabantur, ad
 eos qui servos suos manumitte-
 bant, ad coronas denique hospita-
 les *lex illa pertinebat*. Quæ diser-
 tē vetat, nequis servum in thea-
 tro manumittat, nequis seu à con-
 tribulibus suis seu à municipibus
 seu alio quocunque coronatus *in*
theatro prædicetur: alioqui *jubet*
 ignominia affici præconem.

18. Cùm

17. Όταν οὖν ἀποδείξῃ τοῖς μὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς σεφαι-
 μένοις, εἰς τὸ βουλευτήριον ἀναρρήτῃαι, τοῖς δὲ ὑπὸ τῆς Δήμου
 σεφαιμένοις, εἰς τὴν ἐκκλησίαν· τοῖς δὲ ὑπὸ τῶν δημοτῶν σε-
 φαιμένοις καὶ φυλετῶν ἀπέπειθῃ μὴ κηρύττεσθαι τοῖς βραγ-
 δοῖς, ἵνα μηδεὶς, ἐρανίζων σεφάνους καὶ κηρύγματα ψεύδῃ, φι-
 λοτιμίαν κίτταται· παρσαπέπειθῃ δὲ ἐν τῷ νόμῳ μηδὲ ὑπὸ ἄλλ-
 λου μηδεὶος ἀνακηρύττεσθαι, ἀπὸ τῆς Βουλῆς καὶ Δήμου, καὶ φυλε-
 τῶν, καὶ δημοτῶν· ὅταν δὲ τις ταῦτα ἀφέλῃ, τί τὸ καὶ αὐτὸν
 πόμῃον ὅσι, πλὴν οἱ Ξενικοὶ τέφανοι; Οἱ δὲ ἀληθῆ λέγω,
 μέγα σημεῖον ὑμῖν τέστι· ἔξ αὐτῶν τῶν νόμων ὅτι ποδείξω. Αὐ-
 τὸν γὰρ τὸν χερσὶν τέφανον, ὅς ἐστι ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν ᾧ ἀναρ-
 ρήτῃ, (ἰερὸν εἶναι) τῆς Ἀθηνῶνς κελεύει ὁ νόμος, ἀφελόμενος τὸν σε-
 φαιμέμονον. Καὶ τοι πῶς ἐν ὑμῶν πολμήσῃς Ἰσακρίτην ἀνελευ-
 θερίαν καὶ ἀγνάμην τῆς Δήμου τῆς Ἀθηναίων; μὴ γὰρ ὅτι πόλις
 ἅλ' ἔδ' ἀνιδιώτης ὅδεῖς ἥ πως ἀγενὴς γένοιτο, ὥστε, ὃν αὐ-
 τὸς ἔδωκε τέφανον, ἅμα ἀνακηρύττειν καὶ ἀφαιρῆσθαι καὶ καθιε-
 ροῦν.

18. Cum igitur lator legis aper-
 tē jubeat coronam, quæ à Senatu
 datur, in curiâ, quæ à populo, in
 concione promulgari; prohibeat-
 que eam, quam contribules & mu-
 nicipes donant, in ludis Tragicis
 prædicari, nequis nimirum, coro-
 nis falsisquæ præconiis *quasi* mē-
 dicatis, munificentix & merito-
 rum in *Rempublicam* famâ per-
 fruatur: cū eam prohibeat insu-
 per in hac ipsâ lege à contribuli-
 bus aut municipibus aut alio quo-
 cunque, absente populo & Senatu,
 nūntiari: his inquam omnibus re-
 motis, quid relictat nisi hospitales

Coronæ? Atqui jam quæ me ve-
 ra dixisse abunde satis evincant,
 magna argumenta ex ipsis legibus
 depromam. Jubet enim lex illam
 ipsam auream coronam, quæ in
 theatro urbano promulgatur, ei,
 cui donabatur, ademptam, Miner-
 væ dedicari. At verò quis è vobis
 populum Atheniensē tantæ illi-
 beralitatis damnare audeat? Non
 enim modò à communi omnium
 civium conventu, sed & à priva-
 to quocunque absit indoles tam
 parum generosa, ut coronam,
 quam ipse donavit, eodem tem-
 pore promulget, auferat & devo-
 veat.

ρῶν. Αλλ' οἶμαι, διὰ τὸ Ξενικὸν εἶ) τ' ἔφερον, καὶ καθιέρω-
σις γένηται· ἵνα μηδεὶς ἀλλοτρίαν εὐνοίαν περὶ πλείοντα
ποιῶμεν τ' πατρίδι, χείρων γένεταί τ' ψυχῇ. Αλλ'
ὅκ ἐκείνον τ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναρρήθεντα ἔφερον ὁδοὶς
καθιεροῖ· ἀλλ' ἐξεπὶ κεκτῆσθαι, ἵνα μὴ μόνον αὐτὸς ἀλλὰ
καὶ οἱ ἄλλοι ἐκείνους ἔχοντες ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸ ὑπόμνημα, μηδέ-
ποτε κακοὶ τ' ψυχῇ εἰς τ' δῆμον γίνονται. Καὶ ἄρα τῷ-
το προσέθηκεν ὁ νομοθέτης μὴ κηρύττεσθαι τ' ἀλλότριον ἔ-
φερον ἐν τῷ θεάτρῳ, Ἐὰν μὴ ψηφίσται ὁ δῆμος, ἢ ἡ πό-
λις ἢ βυλομένη πινὰ τ' ἡμετέρων σεφανοῦ, πρὸς βίαις πέμ-
ψασα, δεητῇ τ' δῆμος· ἵνα κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῇ
τ' σεφάνους ὑμῖν, ἢ τοῖς σεφανῶσιν, ὅτι κηρύξαι ὅππότες ἐφατε.
Οπὶ δὲ ἀληθῆ λέγω, τῶν νόμων αὐτῶν ἀκούσατε.

Ν Ο Μ Ο Ι.

Ἐπειδὴν τοίνυν ἔξαπατῶντες ὑμᾶς λέγωσιν, ὡς προσγέ-
γραπται ἐν τῷ νόμῳ, ἔξεῖναι σεφανοῦ, Ἐὰν ψηφίσται ὁ
δῆμος.

veat. At opinor fanè consecratio-
nem, eò quòd corona esset hospi-
talis, fieri; nequis exteræ cuius-
piam civitatis benevolentiam au-
cupatus, animo à patriâ suâ alieno
evadat. Illam enim, quæ in con-
dione præconis voce pronuntia-
tur, nemo consecrat: sed liberè li-
cet ei, cui donatio fit, possidere;
ut non modò ipse, sed omnes etiam
illius posterì hoc quasi monimen-
tum in domo conservantes, in
republicam nunquam sint dege-
neres & ingrati. Et hanc ob cau-
sam ascripsit legislator, ne extera
corona in theatro prædicaretur,

*Nisi ita populus scitum fecerit; ut
ea civitas, quæ ex nostratibus ali-
quem coronâ vellet donare, missis
ad populum nuntiis, veniam ora-
ret: hoc enim præsto illum, cui fit
donatio, majorem vobis, quòd co-
ronam promulgari permiseritis,
habere gratiam voluit, quàm iis a
quibus accepit. Et hæc vera esse
ex ipsis legibus pernosceritis.*

L E G E S.

Cum igitur, Athenienses, isti ho-
mines vos fallere conati dicant, in
lege scriptum esse quòd, *Si populus
ita sciverit*, liceat iis in theatro co-
ronari:

δῆμῳ. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, καὶ εἰ γὰρ σέ
 πὶς ἄλλη πόλις σεφανοῖ. εἰ δὲ ὁ δῆμος ὁ Αἰτωαίων, ἀπο-
 δέδεικταί σοι τόπῳ ὅπῃ δεῖ τῷτο γενέσθαι, ἀπείρηταί σοι
 ἔξω τῇ ἐκκλησίᾳ μὴ κηρύττειν. Τὸ γὰρ [ΑΛΛΟΘΙ Δὲ μηδα-
 μῶ] ὅ, πὶ ὅστιν, ὅλην τὴν ἡμέραν λέγε, ὃ γὰρ ἀποδείξεις ὡς
 ἔννομα γέγραπας.

19. Εἴ δὲ ὑπόλοιπόν μοι μέρῳ τῆς κατηγορίας,
 ἐφ' ᾧ μάλιστα προυδάξω τῷτο δὲ ὅστιν ἡ πρῶτα, δι-
 κὴν αὐτὸν ἀξιοῖ σεφαιῦσθαι. Λέγει γὰρ ὅπως ἐν τῷ ψηφί-
 σματι, Καὶ τὴν κήρυκα ἀναγορεύειν ἐν τῷ θεάτρῳ πρὸς τὰς
 Ελλήνας, ὅτι σεφανοῖ αὐτὸν ὁ δῆμῳ ὁ τῶν Αἰτωαίων
 ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας, καὶ (τὸ μέγιστον) ὅτι ἀφ' ἑ-
 λέει λέγων καὶ πρῶτον τὰ ἄλλα τῷ δῆμῳ. Απλοῦς
 δὲ παντάπασιν ὁ μετὰ ταῦτα ἡμῖν λόγῳ γίνεται, καὶ
 ὑμῖν ἀκούσασι κεῖναι εὐμαθῆς. Δεῖ γὰρ διὴ ποῦ ὧ
 μὲν κατηγοροῦντα ἐμὲ τῷτο ὑμῖν ὀπιδεικνύω, ὡς εἰσιν

οἱ

ronari : mementote illis ita obji-
 cere, immo quidem fatemur, si alia
 quævis civitas coronam donet; sin
 autem populus Atheniensis, con-
 stituitur locus in quo præconium
 fieri debet, nam extra concionem
 prædicari apertè prohibent leges.
 Et si enim, Ctesiphon, quo spectant
 hæc verba [*Nusquam verò ali-
 bi*] universam diem disceptaveris,
 nunquam hercle legitimum de-
 cretum à te latum fuissè evinces.

19. Jam verò pars accusationis
 mihi superest *prolixior*, in quâ a-
 cerrimum studium positurus sum :
 quæ quidem ea continet com-

menta, quamobrem Demosthe-
 nem coronâ dignum arbitratur
Ctesiphon. Ita enim in plebiscito
 scribit, *Et jubeo præconem in thea-
 tro coram Græcis nuntiare, quòd
 Demosthenes à populo Atheniensi
 coronâ donatur virtutis ergò &
 fortitudinis, & (quod est omnium
 maximum) quia tum dictis tum
 factis bene de reipublicâ mereri
 semper persistit*. Jam verò sim-
 plex omnino & perspicua in po-
 sterum mihi erit oratio, & vobis,
 Auditores, judicatu facillima. Mi-
 hi enim accusatori incumbit, ut
 hoc vobis compertum faciam, laus
 des

οἱ χτ' Δημοθένης ἐπαυνοὶ ψευδεῖς, καὶ ὥς ἔτ' ἤρξατο λέγειν τὰ βέλπιστα, ἔτε νῦν ἀγατελὲς πρᾶττων τὰ συμφέροντα πρὸ δόμῳ. Καὶ τὸτο ὁπιδείξω, διχαίως δὴ πρὸ τ' γεγραφένῳ ἀλώσεια Κτησιφῶν· ἅπαντες γὰρ ἀπαγορεύουσιν ὁ νόμοι μηδένα ψευδῇ γράφειν ἐν τοῖς δημοσίοις ψηφίσμασι. Τῷ δ' ἀπολογισμῷ τὸναντίον τὸττε δεικλῆον ὅτιν. Ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσεσθε τ' λόγων κειτὰ· ἔχει δ' ἔτως.

κ'. Εὐὼ ὅ μὲν βίον τὸν Δημοθένης ἐξετάζει μακροτέρως λόγῳ ἔργον ἡγῶμαι εἶναι. Τί γὰρ δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν, ἢ τὰ περὶ τ' ἔπρατματα· γεγραφένῳ αὐτῷ συμβεβηκότα, ὅτ' ἐγράφετο εἰς Ἀρεῖον Πάτριον Δημομέλη Παλαιά, ἀνεψιὸν ὄντα ἑαυτῷ, καὶ τίς τῆς κεφαλῆς ὁπιτομήν; ἢ τὰ περὶ τὴν Κηφισοδότῃ στρατηγίαν, καὶ πέντε τῶν νεῶν ἐκ πλοῦν ὅς εἰς Ἑλλάσποντον; ὅτε εἰς αὐτῶν τειρηάρχων Δημοθένης, καὶ περὶ τῶν στρατηγὸν ὁπὶ τῆς νεῶς, καὶ συσιτῶν, καὶ σιωθῶν, καὶ συσπένδων

des eas, quæ Demostheni tribuuntur, falsas esse; cum neque optima civitati dicere unquam cœperit, neq; jam facere perseverat. Quod si hæc evicero, æquissimo jure causâ cadet Ctesiphon; cum omnes leges diserte prohibeant, nequis in publicis decretis falsa perscribat. Reo autem probandum incumbit, quod nostræ sententiæ contrarium est. Vos igitur nobis eorum, quæ utrinque afferentur, eritis Judices; causamque nostram, quæ ita se habet, ex æquo dirimetis.

20. Ego verò ad totam Demosthenis vitam penitus enarrandam

longiore multò oratione, quàm nunc instituo, opus esse arbitror. Quid enim ista nunc commemorem, quæ propter vulneris actionem, nempe contusum caput, illi acciderunt, cum in judicium apud Arcopagum Demomelem Pæaniensem, consobrinum suum, adduxit? Quid ista quæ in præfecturâ Cephisodoti, cum classis in Hellepontum proveheretur, machinatus est? quâ tempestate Demosthenes, cum unus esset ex triumviro principibus, præfectum in navi suâ circumduceret, simul cum eo victitaret, sacrificaret, libaret

δων (καὶ τούτων ἀξιοθεῖς ἀπὸ τοῦ πατρικὸς αὐτοῦ φί-
 λου εἶναι) ὅτε ὤκνησεν ἀπ' εἰσαγγελίας αὐτῷ κρινομένῃ
 περὶ θανάτου κατήγορου γενέσθαι. Καὶ ταῦτα ἤδη τὰ
 περὶ Μειδίαν, καὶ τοὺς κονδύλους, οὓς ἔλαβεν ἐν τῇ
 ὀρχήστρᾳ χορηγὸς ὢν; καὶ ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μνῶν
 ἅμα τε τιμὴν εἰς αὐτὸν ὑβεῖν, καὶ τιμὴν τοῦ δῆμος κατα-
 χειροτονίαν, ὡς ἐν Διονύσου κατεχειροτόνησε Μειδίου.
 Ταῦτα μὲν οὖν μοι δοκῶ, καὶ ἄλλα τὰ τούτοις ὅμοια
 ὑπερβήσεσθαι, ὅτε προδιδούς ὑμᾶς, ὅδε (ὧ) ἀγῶνα κατα-
 χαριζόμενος, ἀλλ' ἐκείνο φοβούμενός, μή μοι παρ'
 ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν, ἀρχαῖα
 δὲ καὶ λίαν ὁμολογούμενα. Καὶ τοι, ὦ Κτησιφῶν, ὅτε
 τὰ μέγιστα τῶν ἀγῶνων οὕτως ὅτι πρὸς καὶ γνώριμα
 τοῖς ἀκούουσιν, ὡς (ὧ) κατήγορον μὴ δοκεῖν ψευδῆ λέ-
 γειν, ἀλλὰ παλαιὰ καὶ λίαν προσωμολογημένα, πό-
 τερα αὐτὸν δεῖ χρυσῷ τερανθῆναι, ἢ ψέγεσθαι;
 καὶ

baret (hâc scilicet illum benevo-
 lentia, pro necessitudine quæ pa-
 tri cum eo esset, dignatus) *postea*
tamen non dubitavit, cum lis ei de
 judicio capitis intenderetur, *eun-*
dem Cephisadotum accusare. Quid
 ista *refricem*, quæ ei cum Midia in-
 tercefferunt? quid tubera, quid
 colaphos, quos in orchestrâ, cum
 ludi esset præfectus, accepit? quid
porro exagitem quo modo & in-
 juriam, quâ ipse erat affectus, &
 populi judicium in templo Liberi
 contra Midiam pronunciatum tri-
 ginta minis vendiderit? Hæc qui-
 dem & alia hujusmodi complura

libens prætereo, non quo vobis fal-
 laciam intendere aut adversarii
 gratiam aucupari velim; sed ve-
 reor profecto ne à vobis hoc re-
 sponsum feram, me quidem vera
 dicere videri, sed valde perantiqua,
 in ore vulgi & communibus pro-
 verbiis versata. Jam verò, Ctesi-
 phon, cujus famosissima facinora
 ab auditoribus ita cognita sunt &
 comperta, ut accusatori potius ti-
 mendum sit ne vetera & pervulga-
 ta recensere quàm nequa in istum
 fingere existimetur: utrum opor-
 tuit, inquam, eum aureâ coronâ
 donari, an turpissimâ ignominia
 notari?

καί σε τὸν ψευδῇ καὶ ὀφθαλμοφανοῦς πολέμῳ γράφειν, πότρεα
 καὶ κατὰ φρεσὶν τῶν δικαστῶν, ἢ δίκῃ τῇ πόλει διδόναι;
 καί. Περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων πειράσομαι
 σαφέστερον εἰπεῖν. Καὶ γὰρ πικρὰ νομίζω μέλλειν Δημοσθένει,
 ἐπειδὴν αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ, κατὰ ῥῆθμειναι πρὸς
 ὑμᾶς, ὡς ἄρα τῇ πόλει πέπληρες ἦδη γενέσθω καὶ ἐν
 οἷς αὐτὸς πεπολίτευται. Ὡς ἕνα μὲν καὶ πρῶτον (ὡς ἐγὼ γε
 ἀκούω) κατὰ λόγον εἶναι τὸν χερόν, ἐν ᾧ πρὸς Φί-
 λιππον ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολεμῆσθαι τῶτον δ' ἀφορί-
 ζεται τὸ χερόν τῇ γενομένῃ εἰρήνῃ καὶ συμμαχίᾳ, ὑπὸ Φι-
 λοκράτης ὁ Ἀγνύσιος ἔγραψε, καὶ αὐτὸς ἔτι μὲν ἐκείνῃ,
 ὡς ἐγὼ δείξω. Δεύτερον δὲ καὶ φησὶ γενέσθαι, ὃν ἡγομεν
 χερόν τὴν εἰρήνην. δηλονότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν
 ᾗ κατὰ λύσας τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνῃ τῇ πόλει, ὁ αὐτὸς ῥή-
 τωρ ἔγραψε τὸν πόλεμον. Τρίτον δὲ, ὃν ἐπολεμῆσθαι χε-
 ρόν, μέχρι τῆς ἀτυχίας τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ. Τέταρτον δὲ,
 τὸ

notari? utum oportuit te, qui
 & falsum & legibus adversum
 decretum ferre ausus sis, iudicio-
 rum auctoritatem *impune* con-
 temnere, an civitati poenas da-
 re.

21. De publicis verò crimi-
 nibus planius paulò & apertius
 eloqui conabor. Siquidem audio
 Demosthenem, cum de iis di-
 cendi *vices* fuerint concessæ, qua-
 tuor vobis tempora jam transacta,
 quibus ipse civitatem administra-
 bat, dinumeraturum esse. Quo-
 rum utique primum illud consti-
 tuit, quo tempore contra Phi-

lippum de Amphipoli bello con-
 tendimus: hoc verò tempus con-
 cludit pace illâ & societatis bel-
 licæ foedere, quod ipse unâ cum
 Philocrate Agnufio (ut ego in-
 fra vobis ostendam) decreto con-
 firmavit. Secundum autem tem-
 pus dicit esse illud, quo tutam
 tranquillamq; pacem habebamus,
 nimirum ad eum usque diem, quo,
 pace, quâ utebatur civitas, solutâ
 & diremptâ, idem iste orator bel-
 lum denunciavit. Tertium verò,
 cum bellum gessimus, usque ad in-
 felicissimum illum in Chæroneâ
 conflictum. Quartum denique,

τὸν νῦν πρὸντα κατέειπεν. Ταῦτα δὲ καταρρίθμησά μιν
 (ὡς ἀκούω) μέλλει με καλεῖν, καὶ ἐπερωτᾶν, ὁποῖα τέ-
 των τῶν τετάρων αὐτῶ καὶ κατὰ κατηγορᾶν, καὶ πότε αὐτὸν
 οὐ τὰ βέλπιστα φημι τῷ δήμῳ πεπολιτευῆσθαι· καὶ μὴ
 γέλω ἀποκρίνασθαι, ἀλλ' ἐγκαλύπτωμαι, καὶ ἀποδιδρά-
 σκω, ἐκκαλύψαι μὲ φησι παρὰ τῶν, καὶ ἄξιον ὅτι
 τὸ βῆμα, καὶ ἀναγκάσθαι ἀποκρίνασθαι. Ἰν' οὖν μήθ' ἔπος
 ἰσχυρίζηται, ὑμεῖς τε παρὰ τῶν, ἐγὼ τε ἀποκρίνωμαι
 εἰς αὐτίκ' οἱ πάντες δικαστῶν Δημόδοκες, καὶ τῶν ἄλλων
 πολιτῶν, ὅσοι δὴ ἔξωθεν παρὰ τῶν, καὶ τῶν ἑλλήνων,
 ὅσοις ὅτι μελέες γέγονεν ὑπακούειν τῆς δὲ τῆς κρίσεως
 (ὅρα δὲ οὐκ ὀλίγοι παρὰ τῶν, ἀλλ' ὅσοις ὅτι μελέες γέ-
 γονεν ὑπακούειν τῆς δὲ τῆς κρίσεως)
 ἀποκρίνωμαι, ὅτι πάντων τῶν τετάρων κατὰ κατη-
 γορᾶ σου, οὐδ' οὐκ ἀφαιρῶ. Καὶ οἱ τε θεοὶ γέλωσι,
 καὶ ὁ δικαστὴς ἑξίστου ἡμῶν ἀκούσῃ, καὶ γὰρ διώω-

μαί

in quo jam versamur. His dinu-
 meratis, statuit (ut mihi indica-
 tur) provocare me & interroga-
 re, utrius horum temporum illum
 accussem, quando eum non opti-
 mē administrasse rempublicam
 contendam & asseverem: quod si
 respondere noluerō, si detrectave-
 ro, si faciem meam *præfacti tur-*
pitudine obduxero, integumen-
 tum meum (ait) revellet, ad fug-
 gestum abripiet, responsum deni-
 que meum vi extorquebit. Ne
 igitur iste viribus ita insolenter se
 efferat & contendat, ut vos Judi-
 ces ad cavendum præmoniti sitis,
 deinde ut tibi, Demosthenes, co-

ram Judicibus cæterisque, qui ex-
 tra circumstant, civibus, coram
 Græcis denique, quibus studium
 fuit hodiernæ causæ interesse, re-
 spondeam (video verò tantam un-
 diquaque hominum *multitudi-*
nem, quanta ex omni ætatum me-
 moriâ ad iudicium publicum nun-
 quam confluit) tibi *inquam*, *De-*
mosthenes, in os tuum coram respon-
 deo, quod omnium eorum quatuor
 temporum, in quæ tute ipse actio-
 nes tuas distinguis, arguo te & in-
 cuso. Et si modò Dii immortales
 ita voluerint, si Iudices causam
 nostram pariter æqualiterq; audie-
 rint & cognorint, si demum ipse
 ca,

μη ἀπομνημονεύσαι, ἃ σοι οὐκ οἶδα, πάνυ προσδοκῶ ἀπο-
 λείξαι τοῖς διχαστῆς, ὃ μὲν σωτηρίας τῇ πόλει τῆς Θεῆς
 αὐτῆς γεγεννημένους, καὶ τοὺς φιλανθρώπως καὶ μετρίως τοῖς
 τῆς πόλεως θεράμιασι χρῆσασμένους· τῶν δὲ ἀτυχημάτων
 ἀπάτων Δημοσθένειν ἄποιον γεγεννημένον. Καὶ χρῆσομαι
 τῇ τῷ λόγῳ τάξει ταύτῃ, ὡς τῶτον πωρῶνομαι ποιῶ-
 νται μέλλειν. Λέξω δὲ πρῶτον περὶ τῶ πρώτου κακοῦ,
 καὶ δεύτερον περὶ τῶ δεύτερου, καὶ τρίτον περὶ τοῦ ἐφεξῆς,
 καὶ τέταρτον περὶ τοῦ κατὰ κράτος θεμάτων.

κβ'. Καὶ δὴ ἐπανάγω ἑμαυτὸν ὅτι τὸ εἰρήνῃ, ὡς Σὺ καὶ
 Φιλοκράτης ἐγράφατε. Ὑμῖν γὰρ ἐγγενέσθαι, ὡς Ἀθηναῖοι,
 τὴν πρῶτην ἐκείνῃ εἰρήνῃ ποιήσασθαι μὲν κοινῇ συνε-
 λείψαντων Ἑλλήνων, εἵπινες ὑμᾶς εἶσαν δεξιμῆσαι τοῖς
 πρεσβείαις, ἃς ἦτε ἀπεπομφότες καὶ ἐκείνων τὸν κακὸν
 εἰς τὴν Ἑλλάδα, πῶσαι γὰρ ὄντες ὅτι Φίλιππον μεταχρᾶν
 Ἑλληνικῇ συνεδρίᾳ καὶ πρὸς τὸν ἐξόντων τῶν

Ἑλλήνων

ea, quæ te perpetrâsse probè per-
 novi, memoriâ complecti potue-
 ro, prorsus confido me Judicibus
 ostensurum esse, quod Dii pri-
 mum deinde ii homines, qui ju-
 stâ charitate & indulgentiâ rem-
 publicam tractabant, civitati no-
 stræ salutem contulerint; quod ve-
 rò calamitatum & ærurnarum
 omnium author fuerit unus De-
 molthenes. Et hunc quidem ora-
 tionis ordinem persequi iustituo,
 quo eum usurum esse accepi. Pri-
 mum enim loquar de primo tem-
 pore, deinde de secundo, de-
 inde de tertio, postremo autem

de iis rebus, in quibus jam ver-
 samur.

22. Ad illam igitur pacem, cu-
 jus tu unâ cum Philocrate author
 extitisti, orationem meam refero.
 Vobis enim licuisset, Athenien-
 ses, priorem illam pacem cum
 communi omnium Græcorum
 concilio sancire, si certi homines
 vobis permiserant, ut legatorum
 reditum, qui tunc temporis à vo-
 bis missi ad communis illius con-
 cillii societatem contra Philippum
 Græcos cohortabantur & excita-
 bant, expectaretis: licuisset exi-
 guo temporis processu imperium
 Græciæ

Ελλύων ὀπλοαβῆν ἢ ἡγεμονίαν. Καὶ τῶν ἀπετερήθητε
 ἀπὸ Δημοσθένει καὶ Φιλοκράτῃ, καὶ ταῖς τῶν δωρεδοκίας,
 αἷς ἐδωρεδοκίησαν συστάντες ὅτι τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον.
 Εἰ δὲ πῶς ὑμεῖς ἑξαφνης ἀκούσασι ἀπιστότερος περὶ
 πῶκεν ὁ τοιοῦτος λόγος, ἐκείνως τὴν ὑπόλοιπον ποιή-
 σαδε ἀκρόασι, ὥσπερ ὅταν περὶ χρημάτων ἀνηλω-
 μένων ἀπὸ πολλῶν χρέων κατεζώμεθα ὅτι τὰς λογισμὰς
 ἐρχόμεθα δὴ που ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες
 κατὰ τῶν λογισμῶν, ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ ὁ λογισμὸς συλ-
 κεφαλαιωθῇ, ὁδοὺς ὑμεῖς ὅτι οὕτω δύσκολος τὴν φύ-
 σιν, ὅς τις οὐκ ἀπέρχεται τῷ ὁμολογήσας καὶ ὅτι
 νεύσας ἀληθὲς εἶναι, ὅ, τι ἂν αὐτὸς ὁ λογισμὸς αἰρῇ.
 Οὕτω καὶ νῦν τὴν ἀκρόασι ποιήσαδε· εἰ πῶς ὑμεῖς
 οὐκ τῶν ἐμπεσάντων χρέων ἤκουσι οἴκοθεν τοιαύτῃ
 ἔχοντες τὴν δόξαν, ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης ὅθεν πῶπο-
 τε εἶρηκεν ὑπὲρ Φιλίππου συγὰς μετὰ Φιλοκράτῃ· ὅς

πῆς

Græciæ communi omnium con-
 sensu obtinuisse. Sed ea omnia è
 manibus vestris exciderunt pro-
 pter Demosthenem & Philocra-
 tem, propter turpissimas istorum
 sordes & quæstus, quos dum ne-
 fariè facerent, foedus inter se inie-
 runt, vestraeque reipublicæ pestem
 machinabantur. Sin autem ve-
 strum nonnullis raptim & dere-
 pente hæc audientibus paulò in-
 credibilior hæc videatur oratio,
 cætera sic attendite, quemadmo-
 dum, cum in confesso de pecuniis
 jamdudum antè impenlis ratio-
 nem repositimus, consuevistis: non

raro enim falsam rationum opi-
 nionem habentes de domo prodi-
 mus; postquam verò ex initæ fue-
 rint & confectæ, nemo est indo-
 lis adeò duræ & pervicacis quin
 eâ sententiâ discedat, ut, quodcun-
 que ipsa rationum subductio con-
 vicerit, verissimum esse fateatur.
 Ita etiam & nunc *eâdem aequitate*
 hanc causam attendite. Et si quis
 è vobis hîc nunc congressis *jamdudum*
 in hac opinione confidat,
 Demosthenem, consiliorum om-
 nium nefariorum satellitem atque
 administro Philocrate, nihil un-
 quam pro Philippo dictasse: si-
 quis

πισ ἔγω ἀράκεται; μήτε ὑπογνώτω μηδέν, μήτε κατὰ-
γνώτω, πρὶν ἀκούσῃ οὐ γὰρ δίκαιον. Ἀλλ' εἰάν ἐμοὶ ἀφ'
βραχέων ἀκούσῃτε ὑπομιμνήσκοντες τοὺς καιροὺς, καὶ τὸ ψή-
φισμα περὶ χερσίν, ὃ μὲν Φιλοκράτους ἔγραψε Δημοσθέ-
νης. εἰάν αὐτὸς ὁ τ' ἀληθείας λογιζόμενος εἴχατα λαμβάνῃ τ'
Δημοσθένειν, πλείω μὲν γεγραφότα ψηφίσματα μὲν Φι-
λοκράτους περὶ τῆς ἑξαρχῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας, καὶ
ὑπερβολῶν δὲ αἰγμάτων κεκολακδικότα Φίλιππον, καὶ τοὺς
παρ' ἐκείνους πρέσβεις ἐκ ἀναμείναντα, αἵτινες δὲ γεγνηότα
τὰ δῆμῳ ἔμην μὲν κοινῶς σπεύδειν τῇ ἑλλήνων ποιήσασθαι
τὴν εἰρήνην, ἐκδοτὸν δὲ Φιλίππῳ πεποιηκότα Κερσοβλέ-
πῳ τὸν Θράκης βασιλέα, ἀνδρα φίλον, καὶ σύμμαχον τῇ
πόλει. εἰάν ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω, δέησιν ὑμῶν
μετεῖαν δέησιν, ἐπιτεύσατέ μοι πρὸς Θεῶν, τὸν πρῶτον
τῶν τετάρων καιρῶν μὴ χαλᾶς αὐτὸν πεπολιτεύσασθαι. Λέξω
δὲ, ὅθεν μάλιστα πρὸς ἀπολογισθῆσθε.

κγ'. Ἐγραψε

quis (inquam) ita persuasum habet, nec liberet me nec condemnet, priusquam ea quæ dicenda restant audierit: id enim injustum esset & periniquum. At si bonâ cum vestrâ veniâ tempora breviter perstringam & exponam, scitumque, quod unâ cum Philocrate fecit Demosthenes, producam: si ipsa veritatis autoritas & ratiocinatio Demosthenem coarguat & revincat, quod complura cum Philocrate de primâ illa pace & societate decreta tulerit; quod blanditiis supra fidem sordidis & inauditis Philippum palpaverit; quod legatos ab eo jam tum reversuros

non expectârît; quod solus, quo minus pax ea, quam cum Philippo sanxistis, cum communi Græcorum consensu communicaretur, perfecerit; quod author deniq; vobis extiterit, ut Cersobleptes Thraciæ rex, amicus populi Atheniensis & socius foederatus, Philippo in mancipium traderetur: si hæc omnia, inquam, luculenter evicerim, sinite me per Deos immortales rem hanc æquissimam à vobis impetrare, ut Demosthenem hoc tempore, quod è quatuor primum est, Rempubl. non bene tractâsse fateamini. Inde verò ordiar, unde facillimè sequi possitis.

κγ'. Εγγραφε Φιλοκράτης ἔξῃναι Φιλίππῳ δεῦρο
κίρυκας καὶ ὠρέσβεις πέμπειν περὶ εἰρήνης καὶ συμμαχίας.
Τὸ τοῦ ψήφισμα ἐγράφη παρανόμων. Ἦσαν οἱ τ' ἐκείσεως
ῥέονοι κατηγοροὶ μὲν Λυκῖνος ὁ γραψάμενος, ἀπελογετο
Φιλοκράτης, συναπελογετο δὲ καὶ Δημοθένης, ἀπέφυγε
Φιλοκράτης. Μετὰ ταῦτα ἐπῆει ὁ ῥέονος, Θεμιστοκλῆς
ἄρχων· οἱ ταῦτα εἰσέρχεται βυλευτῆς εἰς τὸ βυλευτήριον
Δημοθένης, ὅτε λαχὼν, οὔτε ἐπιλαχὼν, ἀλλ' ὅκ παρα-
σκυῆς πειράμενος, ἢ εἰς ὑποδοχὴν ἀπαντα καὶ λέγη καὶ
ῥάτῃ Φιλοκράτει, ὥς αὐτὸ ἔδειξε τὸ ἔργον. Νικᾷ γὰρ
ἕτερον ψήφισμα Φιλοκράτης, ὃ ὧ κελεύει ἐλέσθαι δίκαια
ὠρέσβεις, οἱ πινες ἀφικόμενοι πρὸς Φιλίππον, ἀξιόσπον
αὐτὸν δεῦρο ὠρέσβεις αὐτοκράτορας πέμπειν ὑπὲρ τ' εἰρήνης.
Τῶν εἰς τὸν Δημοθένης· καὶ κεῖθεν ἐπανήκων, ἐπαγνέτης
ἦν τ' εἰρήνης, καὶ ταυτὰ τοῖς ἄλλοις ὠρέσβεσιν ἀπήγγειλε· καὶ
μόνος τ' βυλευτῶν ἐγγραφε ἀπέισαθαι τῷ κίρυκι τῷ ὑπὸ τ'
Φιλίππῳ

23. Decrevit Philocrates, ut
nuntios & legatos de pace & fo-
cietate mittendi copia daretur
Philippo. Scitum hoc, quasi legi-
bus contrarium, in jus vocatur :
dies iudicii appropinquat ; accusat
Lycinus qui dicam scripserat, cau-
sam dicit Philocrates, patrocini-
um suscipit Demosthenes, *iudicio* e-
mergit Philocrates. Post hæc subiit
tempus illud, quo Themistocles
erat Archon : curiam intrat sena-
tor Demosthenes, cum neque ef-
fset delectus sorte neque iussus ;
sed callidis quibusdam conatibus
& sordidis largitionibus locum eum

nundinatus est, ut (quomodo res
ipsa ostendit) Philocrati tum di-
cendo tum comprobando operam
suam navaret. Expugnat enim al-
terum plebiscitum Philocrates, in
quo jubet decem legatos decerni,
qui a Philippo peterent, ut cadu-
ceatores, qui pro suo arbitratu de
pace agerent audirentque, vellet
mittere. Ex his unus erat Demo-
sthenes ; qui cum illinc esset re-
versus, pacem maximè commen-
davit & suavit, eademque ac cæte-
ri legati referebat ; & solus tamen
ex omni senatorum numero foe-
dus cum caduceatore & legatis à
Philippo

Φιλίππου καὶ τοῖς πρέσβεσιν, ἀκόλουθα γράφων φιλοκράτει· ὁ μὲν γὰρ τὴν ἑξουσίαν δέδωκε τοῖς δεῦρο κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπεσθαι· ὁ δὲ τῇ πρεσβείᾳ ἀπένδεσθαι. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἤδη μοι σφόδρα προσέχετε ὦ νοῦ. Εὐερέσθητο γὰρ οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρέσβεις τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας ὑπερὸν ἑκ μεταβολῆς ὑπὸ Δημοσθένους, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένιν· εἰκότως· τοὺς ἅμα μὲν πρεσβεύοντας, ἅμα δὲ τὰ ψηφίσματα γράφοντας. Πρῶτον μὲν, ὅπως μὴ ἀειμένητε τοὺς πρέσβεις, οὓς ἦτε ἑκπεπομφότες, παρακαλοῦντες ὅτι Φίλιππον, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήων ἀλλ' ἰδίᾳ ποιήσῃτε τὴν εἰρήνην. Δεύτερον δ' ὅπως μὴ μόνον τὴν εἰρήνην ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐπὶ ψηφίᾳ πρὸς Φίλιππον· ἵν' εἴπινες προσέχοιεν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, εἰς τὴν ἐσχάτην ἐμπέσσειν ἀθυμίαν, ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς μὲν παρακαλοῦντας

Philippo missis feriendum esse edixit, similia planè, ac quondam socius suus Philocrates, decernens: ille enim potestatem dedit, ut caduceatores & legati huc à Philippo mitterentur; hic autem cum iis foedus confirmat. Jam verò de iis, quæ mox dicturus sum, attentò animo summâque cum vigilantia quæso advertite. Multa enim cum Demosthene solo & Philocrate (nihil enim ei intercessit cum cæteris legatis, qui quidem haud ita multò pòst, factâ rerum vicissitudine, à Demosthene invidiosè delati calumniisque circumventi erant) occultè jam agebat Philip-

pus: nec mirum profectò, siquidem ii legationem simul obibant, plebiscita simul scribebant. Primum itaque *perfecit (inquam)* ut legatos, qui à vobis missi Græcos in Philippum concitabant, non expectaretis; ut privatam cum Philippo pacem, distracto ab hac societate atque excluso reliquorum Græcorum consensu, faceretis. Deinde ut non solum pacem sed etiam & belli societatem cum Philippo coiretis; ut, siqui à vestræ plebis causâ steterint, animo caderent salutique quàm maximè desperarent, cum vos sibi quidem classicum canere & ad arma ipsos instigare

ἔτι ὅτι τὸν πόλεμον, οἴκοι δὲ μὴ μόνον εἰρήνῃ, ἀλλὰ καὶ
 συμμαχίαν ἐψηφισμένους ποιεῖσθαι. Τείτον δὲ, ὅπως Κερ-
 σοβλέπης ὁ Θράκης βασιλεὺς μὴ ἔσται ἔνορκος, μήτε με-
 τέσται τῆς συμμαχίας καὶ τῇ εἰρήνῃ αὐτῷ. παρηγγέλλετο δὲ ἐπὶ
 αὐτὸν ἡδὴ γραπτά.

καδ'. Καὶ ταῦτ' ὁ μὲν Ἰξωνοῦ μνησθὲς οὐκ ἠδίκηι.
 (περὶ γὰρ τῶν ὄρκων καὶ τῶν σωθηκῶν ἀνεμέσσητον ἡ
 αὐτῷ πείθειν τὰ συμφέροντα) αὐτὸς δὲ ὑποδύμνοι
 καὶ κατακοινωνήσαντες τὰ τῆς πόλεως ἰχυρά, μεγά-
 λης ὀργῆς ἦσαν ἄξιοι. Οὗ γὰρ μισαλέξανδρος νυνὶ
 φάσκων εἶναι, καὶ τότε μισοφίλιππος Δημοδείνης,
 ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προσφέρων τὴν Αλεξάνδρου, γράφει
 ψήφισμα, τοὺς χαροὺς τῆς πόλεως ὑφαυροῦ μνησθὲς, ἐκ-
 κλησίαν ποιεῖν τοὺς Πρυτάνεις τῇ ὀγδοῇ ἰσαμένου τοῦ
 Ελαφροβολιῶνος μῆκος, ὅτε ἡ τῷ Ασκληπιῷ ἡ θυ-
 σία καὶ ὁ προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, ἢ πρότερον
 οὐδεὶς

instigare atque incendere, domi
 verò non modò pacem sed & belli
 societatem etiam decernere viden-
 rent. Postremò autem, ut Cersob-
 leptes Thraciæ rex neque in pa-
 cis neque in societatis conditio-
 nem acceptus esset: *nec verò satis*
habuit fœderibus illum excludere,
nisi etiam & aciem contra eum
instrui & ductari curaret.

24. Et quidem qui hæc pecu-
 niis datis emebat & conduxit, non
 iniquè fecit neque cuiquam inju-
 rius erat Philippus (nihil enim ve-
 tuit quin, priusquam sacramenta
 & fœdera confirmarentur, com-
 modis suis serviret) isti verò qui

ea, quæ præsidio essent civitati,
 abalienabant hostique nefariè pro-
 debant, isti (inquam) irâ omnium
 & capitali odio erant digni. Is
 enim qui nunc Alexandro, tunc
 Philippo infensum se esse jactita-
 vit, quique hospitium Alexandri
 mihi exprobat *Demosthenes*, ci-
 vilitatis opportunitatibus amissis &
 interceptis, decreto jussit ut civi-
 tatis Principes octavo *Elaphebo-*
lionis, quo die *Æsculapio* solenne
 fieret sacrificium, concionem ha-
 berent. *Jussit ut in senatu de le-*
gatis audiendis, antequam populus
 id scisceretur, consultaretur festo die,
 in quo nemo unquam aut patrum
 memoriâ

ὁδοὶς μέμνηται γενόμενον. Τίνα ὁρῶσιν ποιησάμενοι ; ἵνα , φησὶν , ἐὰν ἤδη παρῶσιν (Α) Φιλίῳπου πρέσβεις , βυλεύσεται ὁ δῆμος ὡς τάχιστα πρὸς τῶν πρὸς Φίλιππον πρέσβεων τοῖς ἔγω παρῶσι πρέσβεσι πρυχαλαμδαίων τὴν ἐκκλησίαν , καὶ τὰς χεῖρας ὑμῶν ὑποτεμνόμενοι , καὶ τὸ πρᾶγμα χαλασπέδων , ἵνα μὴ μὲν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων , ἐπανερχόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβεων , ἀλλὰ μόνοι ποιήσασθε τὴν εἰρήνην. Μετὰ δὲ ταῦτα , ὧ Ἀθηναῖοι , ἤκου οἱ τοῦ Φιλίῳπου πρέσβεις , (Α) δὲ ὑμέτεροι ἀπεδήμην πρυχαλαμδαίους τοὺς Ἑλλήνας ὅτι Φίλιππον. Ἐνταῦθα ἕτερον ψήφισμα νικᾷ Δημοσθένης , οἷ ὧ γράφει μὴ μόνον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀλλὰ καὶ συμμαχίας ὑμᾶς βυλεύσασθαι , μὴ πρυμεῖναι τοὺς πρέσβεις τοὺς ὑμέτερος , ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὰ οὗ ἄπει Διονύσια τῇ ὀγδοῇ καὶ ἐνάτῃ ὅτι δέκα. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω , ἀκύσατε τῶν ψηφισμάτων.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α Τ Α.

κε'. Ἐπει-

memoriâ aut nostrâ quicquam tale fieri cognorat. Tum causam quandam excogitat, nempe ut statim ac legati à Philippo huc accesserint, res illæ, de quibus cum eo tum agebat populus, in consultationem quàm ocysimè venirent. *Εὐ παρὸς* & concioni multò ante persuasit, ut de legatis, qui nondum aderant, *benignè sentiret*, & vestras opportunitates præcidit & interceptit: rem ipsam verò interim quàm maximè poterat, maturabat & urgebat, ut vos soli privatam pacem faceretis, ne forte, legatis domum reversis, cæteros omnes Græcos in illius societatem

adscriberetis. *Brevi* post tempore aderant à Philippo legati, vestri autem, Athenienses, sunt profecti ut Græcos contra Philippum hortarentur & incenderent. Deinde alterum etiam expugnat plebiscitum Demosthenes, in quo decernit, ut vos non tantum de pace sed & de societate etiam belli quàm citissimè post Bacchanalia peracta (nempe decimo octavo & nono die) legatorum reditu non expectato, statuatis & consulētis. Me autem vera dixisse, decreta ipsa vos docebunt.

DECRETA.

25. Quam-

κέ. Επειδὴ ποίνω, ὦ Ἀθηναῖοι, παρεληλύθει τὰ Διονύσια, ἐγίνοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι· ἐν δὲ τῇ ὑστερᾷ τῇ ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη δόγμα τῇ ὀγδοῇ ὑπὲρ δέκα κοινὸν τῶν συμμάχων, ὃ τὰ κεφάλαια αἰετὶ βραχέων ἐγὼ περὶ Πρῶτον μὲν ἔγραψαν ὑπὲρ εἰρήνης ὑμᾶς μόνον βηλεύσασθαι· τὸ δὲ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβη, ὅτι ὅτι περὶ λησμένοι, ἀλλὰ καὶ τῇ εἰρήνῃ ἀναγκαιοτέραν ἢ χαλλίῳ ὑπολαμβάνοντες εἶ). Επειτα ἀπὸ τῆς ὁρθῆς ἰασόμηναι τὸ Δημοσθένος δωροδόκημα, καὶ περὶ ἔγραψαν ἐν τῷ δόγματι εἶναι τῷ βυλομύθῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μηνσὶ εἰς τὴν αὐτὴν στήλῃ ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων, καὶ μετέχῃν τῶν ὅρκων καὶ τῶν συνθηκῶν· δύο μέγιστα περὶ καταλαμβάνοντες· περὶ τὸν μὲν οὖν τῆς χερσὶν τῶν τριμήνων τῶν Ἑλλήνων πρεσβείας ἱκανὸν γενέσθαι παρασκευάζοντες. ἔπειτα τὴν τῶν Ἑλλήνων εὐνοίαν τῇ πόλει μετὰ κοινῷ συνεδρίῳ κλιώμενοι, ἵνα εἰ παραβῶντο αἱ συνθήκαι, μὴ μόνον μηδ' ἀπαράσκοβοι

25. Quamprimùm igitur prætorierant Bacchanalia, habitæ sunt conciones *duæ*: quarum in primâ, decimo octavo die advocatâ, recitabatur decretum sociorum commune: cujus præcipua capita ego breviter summatimque describam. Primùm itaque decernebant, ut de pace tantùm à vobis consultum esset: societatis verò nomen præteribant, non quòd obliti essent, sed quòd pacem illam necessariam magis quàm honestam arbitrantur. Deinde Demosthenis conatibus rectâ ibant obviam, & *ad eum modum consilia sua dirigebant*, quo sordes il-

lius & turpissimos quæstus præciderent: decreto *enim* ascripserunt, ut Græcis, qui vellent, intra tres menses in eandem columnam unâ cum Atheniensibus referri, & in sacramenti foederisque societatem adscisci liceret. *Ed* quidem *ratione* re duas maximas multò antè occupabant & prævertebant: primùm *enim* *perfecerunt*, ut trimestre spatium, quod Græcis ad legatos Athenas mittendos satis esset, daretur; deinde eo pacto communem omnium Græcorum conventum gratiâ & benevolentiâ vobis devinxerunt, ut si forte violarentur foedera, neque soli neque imparati

ἀποξίσκοι πολέμοισι μὲν· ἀ νῦν ὑμῖν παθεῖν συνέβη
 ἀφ' Ἀθημασθένω. Οἱ δὲ ἀληθῆ λέγω, ὥς αὐτῶ τοῦ
 δόγματι ἀκύναντες μαθήσεσθε.

ΔΟΓΜΑ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.

κτ'. Τότῳ τῷ δόγματι συνειπὼν ὁμολογῶ· καὶ πάντες ὅ
 οἱ τῇ περὶ τῆς ἐκκλησιῶν δημογραφίας, καὶ ὁ δὲ
 ἀπῆλθε τοιαύτῳ πινὰ δόξαν εἰληφώς, ὡς ἔσται μὲν εἰρήνη,
 περὶ δὲ συμμαχίας οὐκ ἄμεινον εἶη ἀφ' ἧς τῇ Ἑλλήνων
 ἀποξίσκῃ βυλεύσασθαι· ἔσται δὲ κοινὴ μετὰ πῶν Ἑλ-
 λήνων ἀπάντων. Νῦν οὖν ἐν μέσῳ καὶ παρῆμεν τῇ ὑπεράμῃ εἰς
 τὴν ἐκκλησίαν. Ἐνταῦθα δὲ περὶ χαλκῶν ἀμείνων Δημοσθέ-
 νης τὸ βῆμα, οὐδενὶ τῶν ἄλλων παρελπίων λόγον, ὅθεν
 ὄφελος ἔφη τῶν χυθῶν εἰρημνύων τῶν λόγων, εἰ τῶν οἱ Φι-
 λίπῳ μὴ συμπεισθῶσιν πρέσβεις· ὅθεν γινώσκῃ ἔφη
 τῇ εἰρήνῃ, ἀπέσις συμμαχίας. Οὐ γὰρ ἔφη δεῖν (καὶ γὰρ τὸ
 ῥῆμα μέμνημαι ὡς εἶπε, ἀφ' ἧς τῶν ἀνδρῶν τῶν λέγοντι
 ἅμα

imparati ad pugnandum aggredere-
 mini: qui nunc, Demosthenis
 culpā, miserrimus est civitatis ve-
 stræ status. Me autem vera dice-
 re, ex ipso decreto facillè sentietis.

DECRETUM SOCIORUM.

26. Decretum hoc assensu meo
 me comprobasse libens confiteor:
 comprobabant & ii omnes, qui in
 priore illo conventu concionem
 habebant: populus verò, cum dif-
 cessit, in eā fuit sententiā, fore
 quidem pacem; de belli autem so-
 cietate ut consultum esset, cum
 jam tum Græcos ad arma concita-
 ret, suis commodis non ita con-

ducere: pacem autem cum Græ-
 cis omnibus communicatam iri
 conjectabant. Nox interfuit: po-
 stridie in concionem convenimus.
 Tum verò suggestum præoccu-
 pans Demosthenes, nemini alio-
 rum dicendi copiā permittens, ait,
 ea quæ heri dicerentur nihil quic-
 quam profectura, nisi iis assenti-
 rentur, quos Philippus misit, le-
 gati: neque se satis scire professus
 est, quomodo pax, societate ex-
 clusā atque diremptā, confirmari
 possit. Non enim oportet, inquit,
 societatem à pace dirumpere (quod
 quidem vocabulum, propter invi-
 diam & acerbicatem tum dicentis
 tum

ἅμα καὶ ἔ'ονόματ') ὑπορρήξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμα-
χίαν, ὅδ' ἐπὶ τῇ Ἑλληνῶν ἀναμύειν μελλήματα. ἀλλ'
ἢ πολεμῶν αὐτοὺς, ἢ τ' εἰρήνῃ ἰδίᾳ ποιεῖσθαι. Καὶ πε-
λοπῶν, ὅπ'ι τὸ βῆμα παρακαλέσας Ἀντίπατρον, ἐρώτημά
π' ἡρώτα, πορευομένων μὲν αὐτῶν ἐρήσεται, πρὸς δὲ αὐ-
τῶν καὶ τὴν πόλεως ὑποκείναισθαι. Καὶ τέλ' ταῦτα
οἰκίᾳ, τῷ μὲν λόγῳ πρὸς διασαμῶνα ἔ' Δημοσθένους, τὸ δὲ
ψήφισμα γράψαντ' Φιλοκράτους.

κζ'. Ο δὲ ἰὼ ὑπόλοιπον αὐτοῖς, Κερσοβλέπῃ
καὶ ὅπ'ι Θράκης τόπον ἔκδοτον ποιῆσαι, καὶ τοῦτ'
ἔπραξαν ἔκτῃ φθίνοντ' τοῦ Ἐλαφβολίων' μηνός,
πεῖν ὅπ'ι τῷ ὑτέραν ἀπαίρειν πρεσβεῖαν τὴν ὅπ'ι τοὺς
ὄρκους Δημοσθένει. Ο γὰρ μισαλέξανδρ' καὶ μισο-
φίλιπ' ὑμῖν ἔτ' ῥήτωρ δις ἐπρέσβευεν ὁ Μακε-
δονία, ἔξ' ὃν μὴδ' ἅπαξ, ὁ νυνὶ κελεύων τῷ Μα-
κεδόνων χαράπυειν. Εἰς δὲ τῷ ἐκκλησίᾳ τὴν τῇ ἐκλῃ
λέγω

tum ipsius nominis, mihi in me-
moriâ hæret) neque Græcorum
moram & cunctationem præsto-
lari; sed vel eos confestim bellum
intendere, vel nos pacem priva-
tam confirmare. Et tandem An-
tipatrum, quem in suggestum ad-
vocasset, de quibusdam rebus in-
terrogabat; cum ei antea ipse *De-
mosthenes* indicasset, quæ esset
percunctaturus, quæque contra ci-
vitatem responderet, instruxisset.
Postremo autem hæc valebant;
siquidem dicendo extorserit ea
Demosthenes, decreto compro-
bavit *Philocrates*.

27. Deinde etiam vigesimo

quinto die *Elaphebolionis*, prius-
quam ultimam illam de sacramen-
tis & foederibus cum *Philippo fir-
mandis* legationem obiret *Demo-
sthenes*, fecerunt (id quod resta-
bat) ut *Cersobleptes* unâ cum
Thraciæ regno in deditionem
Philippi esset redactus. Orator e-
nim ille, qui se *Philippo* atque
Alexandro vehementer infensum
esse jactitat, qui nunc vos, ut *Ma-
cedonas* fastuosè aspernemini con-
spueritisque, acriter incendit, in
Macedoniam bis (cum ne semel
id legitimè fecerit) legatus est pro-
fectus. Sed ut ad rem redeam; in
concione (inquam) quæ vigesimo
quinto

λέγω καθεζόμενον, βελούτης ὡν ἐκ παρασκευῆς, ἔκδοτον Κερσοβλέπῳ μετὰ Φιλοκράτους ἐποίησε. Λαογάνη γὰρ ὁ μὲν Φιλοκράτης ἐν ψήφισματι μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων πρὸς ἑαυτὸν (ὁ δὲ ὅτι ψήφισας Δημοσθένης) ἐν ᾧ γέγραπται, ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς πρέσβεσι τοῖς πρὸς Φιλίωπα ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων· πρὸς δὲ τοῦ Κερσοβλέπου συνέδρουτο οὐκ ἐκάθητο. Γράψας δὲ τοὺς συνεδρεύοντάς, ὁμνῦναι, τῷ Κερσοβλέπῳ οὐ συνεδρεύοντάς, ἔξέκλεισε τῶν ὁρκῶν. Οἱ δὲ ἀληθεῖ λέγω, ἀνάγνωθί μοι τίς ἡ ὁ ταῦτα γράψας, καὶ τίς ὁ ταῦτα ὅτι ψήφισας Πρέσβευτο.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

κῆ'. Καλὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, καλὸν, ἡ τῇ δημοσίῳι πρὸς ἀγαθῶν φυλακῇ ἀκίνητον γὰρ ἔστι, καὶ οὐ μεταπίπτει τοῖς αὐτομολοῦσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλ' ἐπέδωκε τῷ δήμῳ, ὅποτε βούληται, σιωπᾶν τοὺς πάλα

quinto die erat habita, inter fenatores sedens Demosthenes (quem quidem in ordinem per fraudem & coitionem irrepsit) Cersobleptem, socio & adjutore Philocrate, in servitutem tradebat. Clam enim & astute præter alia permulta hoc etiam adjecit decreto Philocrates (quod quidem calculo suo comprobabat Demosthenes) ut, qui ex fœderatis huic concioni interessent confessores, Philippi legatis hoc ipso die jusjurandum deferrent: à Cersoblepte verò nullus tum adfuit confessor. Cum igitur decerneret fœderatos, qui adessent, jusjurandum dare, Cersobleptem,

à quo nullus aderat confessor, plane exclusit. Ut autem me vera dixisse sciatis, recitetur vobis, quis esset qui decretum hoc conscripsit, quis item Curiae Præses qui comprobavit.

DECRETUM.

CURIÆ PRÆSES.

28. Præclarum mehercule, Athenienses, civitati est præsidium codicum & literarum publicarum custodia: hæc enim æterna manet & immutabilis, neque unum cum iis, qui à Republicâ perfugiant, unquam intercidit; sed enim populo, quodcumque postulaverit, videndi copiam facit, qui-

λαί μὲν ποιητοὺς, ὅκ μεταβολῆς δ' ἀξιουῶμαι, εἶ) λη-
 τοὺς. Ὑπολοιπον δὲ μοι ὅτι τ' κολακείαν αὐτῷ διεξελθεῖν.
 Δημοσθένης γὰρ οἶαυτὸν βουλευσας, ὅδεμίαν πώποτε
 φανῆται φρεσβεῖαν εἰς προεδρείαν καλέσας. Ἄλλα τότε
 μόνον καὶ πρῶτον πρέσβεις εἰς προεδρείαν ἔθηκε, καὶ προσ-
 κεφάλαια ἔθηκε, καὶ φοινικίδας παρέπετασε. καὶ ἅμα τῇ
 ἡμέρᾳ ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον, ὥστε καὶ συ-
 εῖσθαι αὐτῶν τὴν ἀρχημοσιῶν καὶ κολακείαν. Καὶ ὅτε
 ἀπήεσαν εἰς Θήβας, ἐμαθώσατο αὐτοῖς τέταρτος ζεύγος ὀρεϊκῶν,
 καὶ τὸς πρέσβεις προὔπεμψεν εἰς Θήβας, ἐγκαταγέλατον τ'
 πόλιν ποιῶν. Ἰνα δ' ὅτι τ' ὑποθέσεως μείνω, λάβε μοι τὸ
 ψήφισμα τὸ περὶ τ' προεδρείας.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

καθ'. Οὗτοί τινες, ὧ Αθηναῖοι, ὁ τηλικῶς τὸ
 μέγεθος κολαξ, πρῶτον αὐτῶν κατασκοπῶν τ' ὡς
 Χαειδίου πυθόμην τὴν Φιλίωπου τελευτήν, τῶν
 μ

nam ii sint qui, cum olim malè se
 gererent, nunc vice versâ virtutis
 speciem præ se ferunt. Superest
 verò, ut Demosthenis adulationem
 paucis perstringam. Apparet enim
 Demosthenem, cum integrum jam
 annum senator esset, nullos unquam
 legatos sedibus primis dignatum esse;
 sed eo tantum tempore Philippi
 nuncios hoc honore affecit, quibus
 quidem pulvinos subtravit, puniceis
 stragulis sedes instruxit, peripetasmatis
 ornavit: primo denique diluculo
 iis in theatrum præivit, adeo ut
 propter insignem suam in blandiendo
 turpitudinem & nequissi-

mam adulationem omnium sibilis
 explosus esset. Tum demum cum
 Thebas concefferint, tria mulorum
 juga mercede pactâ iis vendidit,
 nunciosque Thebas deduxit;
ita denique abjectè se gessit, ut ci-
 vitatem *exteri omnes* magno cum
 risu exciperent & illuderent. Ut
 verò ad propositum, unde *diverti*,
 redeam, recita mihi decretum de
 primis sedibus *impertiendis* con-
 scriptum.

D E C R E T U M.

29. Hic igitur iste assentator
 tam inauditus & permagnus, cum
 prius à Charidemi emissariis Phi-
 lippi mortem sciscitatus esset, rem
 eam

ἤ θωὴ συμπλάσας ἑαυτῷ εὐπνιον, κατεφύσατο ὥς οὐ
 ᾤχετο Χαριδήμεν τὸ πρῶτον πεπυσμένῳ, ἀλλὰ ᾤχε-
 τῷ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἕς μὴ ἡμέραν ὀπισθοκῆν, νύκτωρ
 φησὶν ἑαυτῷ ἀφ' ἑλθέμεν, καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι προ-
 λῆψιν. Ἐβδόμεν δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τετελεύτη-
 κίας, πρὶν πενήτησιν καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, τεφανω-
 σάμεν καὶ λευκίῳ ἐσθῆτι λαβὼν, ἐβύβητε, καὶ παρηνό-
 μεν· τὸ μόνον ὁ δαίμονος καὶ πρῶτον αὐτὸν πατέρα προσή-
 πυσαν ἀπολέσας. Καὶ ἐπὶ τὸ δυστύχημα ὀνειδίζω, ἀλλὰ τὸ
 πρόπον ἔξετάζω. Ὁ γὰρ μισότεκνον, καὶ πατὴρ πονηρὸς,
 ἔκ ἂν ποτε γένοιτο δημαγωγὸς χρεῖτος· ὅθεν ὁ τὰ φίλτατα
 καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ τέρων, ὅθεν ποτε ὑμῶς πρὸς
 πλείονος ποιήσῃ τοὺς ἀλλοτρίους· οὐδέ γε ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς,
 ὅκ ἂν ποτε γένοιτο δημοσίᾳ χρεῖτος· ὅθεν ὅστις ὅστις οἴκοι
 φαῦλος, ὅθεν πολὺ ὡς Μακεδονία καὶ τὸ πρῶτον καλὸς
 καὶ γαῖος· ἐπὶ τὸ πρόπον, ἀλλὰ τὸ τόπον μόνον μετήλλαξε.

λ'. Πόθεν

eam in somnis sibi indicatam esse
 confingit : Jovem scilicet & Mi-
 nervam, quos toto die perjuriis
 lædit, sermones noctu secum con-
 tulisse, interitum Philippi nun-
 ciâsse, aliaque rerum. eventa præ-
 cinuisse comminiscitur. Die ve-
 rò, ex quo filia sua defuncta esset,
 septimo, priusquam *interitum ejus*
 deflevisset, priusquam exequias ce-
 lebrâisset, coronâ redimitus & albo
 vestitu indutus taurum mactabat,
 leges *patriæ* & instituta violabat :
hæc, inquam, perpetrare sustinuit
 homo miserrimus, etiam unicâ fi-
 liâ, à quâ primum salutaretur pa-
 ter, amissâ & perditâ. Nec tamen

infortunium ei exprobandum ve-
 lim ; sed id tantum ago, ut mores
 hominis perscruter & expendam.
 Qui enim pater est malus & alie-
 no à liberis suis animo, bonus
 Reipubl. administrator nunquam
 erit ; nunquam, qui animas ami-
 cissimas & summâ conjunctione
 sibi devinctas charissimè non di-
 lexit, vos præ cæteris æstimabit ;
 nunquam, qui in privatis rebus ma-
 le se gerit, in publicis non iniquè
 versabitur ; nunquam denique, qui
 domi est improbus & nequam, in
 Macedoniâ erat legatus integer aut
 frugi : non enim animum, sed cœ-
 lum tantummodo mutavit.

λ'. Πόθεν οὖν ὅτι τ' μεταβολὴν ἤλθε τ' ὡραϊσμάτων·
 (ὅτι γὰρ ὅστις ὁ δεύτερος χειρὶς) καὶ τί ποτ' ὅτι τὸ αἶπον,
 ὅτι Φιλοκράτης μὲν ἀπὸ τ' αὐτῶν πολιτοδυσμάτων Δημοσθένος
 φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γενέσθαι, Δημοσθένος δὲ ἐπέστη τῶν
 ἄλλων κατηγοροῦν καὶ πόθεν πῶς ἡμᾶς εἰς τὰς ἀτυχίας
 ὁ μαρὲς ἄνθρωπος ἐμβέβληκε, ταῦτ' ἤδη ἀναφερόντως
 ἀξιόεν ὅστις ἀκούσθαι. Ὡς γὰρ τάχιστα εἰσω Πυλαὶν Φίλιππος
 πρῆλθε, καὶ ταῖς τε οἰ Φωκεῦσι πόλεις παραδόξως ἀνα-
 στατοῖς ἐποίησε, Θεβαίους δὲ, ὡς πῶς ὑμῖν ἐδόκει, περαι-
 τέρῳ χειρὶ καὶ ὅτι ὑμετέρῃ συμφέρονι ἰσχυρὲς κατεσκεύα-
 σεν, ὑμεῖς δὲ οὐκ ἔτι ἀγρῶν φοβηθέντες ἐσκυδαγωγήκατε
 οἱ ταῖς μεγάλαις δ' ἦσαν ἀπίστος οἱ πρέσβεις οἱ ὅτι τ' εἰ-
 ρήνης πρεσβεύσαντες, πολὺ δὲ τ' ἄλλων ἀναφερόντως Φι-
 λοκράτης καὶ Δημοσθένης, ἀλλὰ τὸ μὴ μόνον πρεσβεύειν,
 ἀλλὰ καὶ ψήφισματά γεγραφέναι. Σιωπῇ δ' οἱ τοῖς αὐτοῖς
 χερόνους διαφέρεισθαι π' τ' Δημοσθένην καὶ Φιλοκράτην, ὅτι
 δὸν

30. Unde igitur in tam diver-
 sas rerum facies sese converterit
 (ad secundum enim tempus jam
 perveni) unde factum sit ut Phi-
 loocrates, consiliorum omnium &
 studiorum in Republicâ Demo-
 stheni socius & adjutor, læsæ ma-
 jestatis postulatus fuerit & in exi-
 lium projectus, Demosthenes ve-
 rò interim alios complures in ju-
 dicium citaverit; unde *acciderit*
denique, ut perditissimus ille ne-
 bulo in æumnas hæc omnes nos
 conjecerit, hæc præ cæteris operæ
 pretium erit diligenter attendere.
 Cùm primùm Philippus in Ther-
 mopylas penetravit, & Phocidis

urbes præter opinionem omnium
 diripuit & vastavit, Thebanos ve-
 rò præfidiis amplioribus, quàm (ut
 vobis tum visum erat) res vestræ
 & utilitates ferebant, instruxit &
 munivit; vos agris exterriti castra
 movistis, & vasa sarcinasque do-
 mum retulistis : ad hæc maximâ
 invidiâ & calumniis vexabantur,
 qui de pace cum Philippo age-
 bant, legati; præsertim verò præ
 cæteris Demosthenes & Philocra-
 tes, quippe qui non modò legatio-
 nem obirent, sed & plebiscita con-
 scriberent. Hoc ipso tempore ac-
 cidebat ut dissidium inter Demo-
 sthenem & Philocratem, easdem
 fecer

δὸν ὤπῃ τούτων, ὤπῃ ὧν καὶ ὑμεῖς αὐτοὺς ὤπα-
 πτεύσατε διενεχθῆναι. Τοιαύτης δὲ ὀπιπιπούσης παρα-
 χῆς μετὰ τῆς συμφύτων νοσημάτων αὐτῶν, ἥδη τὰ μείζονα
 ταῦτα ἐβλαύετο μὲν δειλίας, καὶ τῆς πρὸς Φιλακράτι
 ὤπῃ τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας· καὶ ἠγύσατο εἰ τῆς
 συμπερσεβόντων καὶ τῆς Φιλίππου κατήγορος ἀναφανείν,
 μὲν Φιλοκράτι πρὸς δόλως ἀπολείσθαι, τοὺς δὲ ἄλ-
 λους συμπερσεβεῖς κινδυνεύειν, αὐτὸς δὲ εὐδοκμήσῃν, καὶ
 πρὸς τῆς ὧν τῆς φίλων καὶ πονηρὸς, πρὸς τῶν δόλως
 φανήσεσθαι. Καπιδόντες δὲ αὐτὸν αὐτῆς τῆς πόλεως πρὸς
 πολέμου ἡσυχῇ, ἄσμενοι παρκαλίου ὅτι τὸ βῆ-
 μα, τὸν μόνον ἀδωροδότητον ὀνομάζοντες τῇ πόλει. Οὗ
 παριών, ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ παραχῆς. Οὗ-
 τὸς ἔστιν, ὃ Ἀθηναῖοι, ὃ πρῶτος ἐξευρὼν Σέρριον τε-
 χος, καὶ Δοείσκον, καὶ Εργίσκην, καὶ Μουργίσκην,
 καὶ Γάνον, καὶ Γανίδα, χωρία, ὧν ὁδὸς τὰ ὀνό-

ματα

ferè ob res, de quibus eos dissen-
 tire vos ipsi suspicabamini, esset
 conflatum. Tantis enim motibus,
 tanto tumultu exorto, quibus ac-
 cesserunt etiam vitia ei insita &
 innata, consilia sua cautè jam &
 formidolosè agitabat Demosthe-
 nes; & Philocrati, quòd largitio-
 nibus & pecuniis quas accepit ef-
 fet conscius, gravissimè invidebat.
 Putabat porrò, si Philippi eorum-
 que, quos legationis habuit colle-
 gas, accusatorem se præstiterit,
 Philocratem sine omni dubio peri-
 turum, cæteros omnes legatos in
 summam dimicationem abductos
 iri, se verò exultationem omni-

um sibi paraturum, & quāquam
 esset amicorum proditor malus &
 infamis, animi in populum fidelis-
 simi speciem habiturum. Cum ii
 igitur, qui tranquillitatem urbis
 vestræ impugnabant, hæc adver-
 tissent, in suggestum perquam avi-
 dè accersebant Demosthenem,
 eum ex civibus solum integrum,
 solum quæstu immunem appella-
 bant. Ille verò in concionem pro-
 diens malorum initium excitavit,
 belli & tumultus *faces incendit*.
 Ille iste est, Athenienses, qui Ser-
 rium murum, Doriscum, Ergis-
 cam, Murgiscam, Ganos & Gani-
 dem pervestigabat; loca quorum
 vel

ματα ἡδεῖνδον πρῶτον. Καὶ ἐς τὸ το φέρων φερέσθαι τὰ
 πράγματα, ὥτ', εἰ μὴ μὴ πέμποι Φίλιπποι πρέσβεις,
 χαταφρονεῖν αὐτὸν ἔφη τῆς πόλεως· εἰ δὲ πέμποι, χαλασκό-
 πους πέμπειν, ἄλλ' ὃ πρέσβεις· εἰ δὲ ὅπτις πέπειν ἐγγεῖν πό-
 λιν πρὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ φεῖ τ' ἐκκλησιάζων, ἔκ τ' ἐκ κριτὴν ἴσον
 ἡμῖν ἔφη, καὶ Φιλίππων. Αἰώνησον ἐδίδου, ὃ δ' ἀπιγρόδου
 μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσι· φεῖ συλλα-
 βῶν ἀφαιρέμενος. Καὶ τὸ πελοταῶν τεφανώσας τὴς μὴ
 Λειτοδίμης εἰς Θεσσαλίαν καὶ Μαγνησίαν φεῖ τὰς φεῖ τ'
 εἰρήνης σωθήκας ὅπτις τεφανεύσαντας, τ' μὴ εἰρήνῃ διέλυσε,
 τ' δὲ συμφρονεῖν καὶ τ' πόλεμον πρῶσκεύασε.

λα'. Ναί· ἀλλὰ χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνις τείχεσιν,
 ὥς αὐτὸς φησι, τὴν χώραν ὑμῶν ἐτείχεσε, τῇ τῶν Εὐ-
 βοέων καὶ Θεβαίων συμμαχία. Αλλ', ὦ Ἀθηναῖοι, φεῖ
 ταῦτα τρία μέγιστα ἐδίκησατε, καὶ μάλιστα ἡγνοήκατε.
 Σπείδων δ' εἰπεῖν φεῖ τῆς μεγίστης συμμαχίας τῆς τῶν
 Θεβαίων,

vel nomina quidem post homines
 natos nemo cognorat. Eo tandem
 res nostras redegit, ut, si legatos
 non mitteret Philippus, civitatem
 nostram illudi & contemni; sin
 mitteret, emissarios & insidiato-
 res non legatos mitti prædicaret:
 sin autem ex aliis quibusdam civi-
 tatibus æquos & communes arbi-
 tros controversiis nostris *compo-*
nendis adhibuerit, nullum dice-
 bat æquum arbitrum inter nos &
 Philippum dari posse. Halonesum
 dedit *Philippus*, interdixit ille ne
 acciperetis, si *modò dederit*, nisi
 etiam & *dederit*: de syllabis sci-
 licet litigans & cavillatus. Postre-

mò autem, cum Aristodemum so-
 ciosque ejus, qui per Thessaliam
 & Magnesium, contra pactiones
 pacis & conventa, copias in expe-
 ditionem eduxerant, coronâ do-
 nâset, pacem diremit, bellum
 conflavit, Reipublicæ gravissi-
 mam plagam inflixit.

31. At verò æneis & adaman-
 tinis, ut ipse jactat, muris, cum
 Eubœos & Thebanos societate
 vobis conjunxit, regiones vestras
 obsepsit. At at, Athenienses, in
 hâc re tres insignissimas injurias
 vobis intulit, quarum estis omnes
 vehementer ignari. Quanquam
 verò ad maximam illam cum The-
 banis

Θηβαίων, ἵνα ἐφεξῆς εἶπω, ὡς ἔ' Εὐβοέων ὠρώτον μνη-
σθήσομαι. Ὑμεῖς γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, πολλὰ καὶ μεγάλα ἡδίκη-
μένοι ὑπὸ Μνησαρχοῦ καὶ Χαλκιδέως καὶ Καλλίης καὶ Ταυρο-
θένους πατρὸς (ὅς ἐστι νυνὶ, μιστὴν λαβὼν, Ἀθηναίους
εἰ) πολυὰ γράφειν) καὶ πάλιν ὑπὸ Θεμιστῶνος καὶ Ερε-
τρέως, ὅς ὑμῶν εἰρηνῆς ἕως Ὠρωπὸν ἀφείλετο. Τούτων
ἐκόντες ὀπιλανθανόμενοι, ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Εὐβοίαν Θη-
βαῖοι καὶ ἀδελφώσασθαι τὰς πόλεις πειρώμενοι, ἐπέντε
ἡμέρας ἐβουλήθησαν αὐτοῖς, καὶ ναυσὶ καὶ πεζικῇ δυνάμει
καὶ πλεῖν τριάκοντα ἡμέρας διελθεῖν, ὑπερσπόνδους Θηβαίους
ἀφῆκατε. Κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι, καὶ τὰς πόλεις αὐ-
τὰς καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρθῶς καὶ δικαίως αὐτοῖς
ὡς ἀκαταθέμενοι. οὐχ ἡγούμενοι δίκαιον εἶ) πλεῖν ὀργλῶ
ἀπομνημονεύειν ἐπὶ τῷ περυσίῳ. Καὶ τηλικαῶς ὑφ' ὑμῶν
εὖ πεπονθότες (Α) Χαλκιδεῖς, οὐ τὰς ὁμοίας ὑμῖν ἀπέ-
δοσαν χάριτας.

ΛΒ. ΑΛ.

banis societatem impensius festi-
no, de Eubœis primum, ut rectum
in dicendo ordinem conservem,
pauca præfabor. Vobis enim, A-
thenienses, gravissimas sæpe intu-
lerunt injurias tum Mnesarchus
Chalcidensis, pater Calliæ & Tau-
rostheneis (quos hic noster Demo-
sthenes, pretio corruptus, *cives*
Atticos audet decernere) tum
Themison Eretrienfis, qui pacis
tempore abripuit vobis Oropum.
Horum verò omnium memoriâ
sponte deposita, statim ac in Eu-
bœam Thebani, ut oppida ejus ur-
besque in servitutem adducerent,
transiissent, intra quinque dies clas-

fem Eubœis & pedestrium copia-
rum auxilia attulistis. Priusquam
verò triginta dies effluerant,
Thebanos fœdere obstrictos im-
punes dimisistis; Eubœâque jam
in ditionem vestram redactâ, ur-
bes omnes & dominationem in-
sulæ iis, qui eam vestræ tutelæ
commendarant, summâ cum æ-
quitate & fide restitulistis: ini-
quum scilicet esse rati, cum apud
vos deposita esset & collocata
Respublica, veteres similitudines re-
cordari. At verò tantis vestris be-
neficiis affecti Chalcidenses, pa-
rem vobis gratiam haudquaquam
reddebant.

λβ'. ΑΛ' ἐπειδὴ τάχις διέβητε εἰς Εὐβοίαν Πλυτάρ-
χω βοηθήσοντες, τοὺς μὲν πρώτους χερόνους ἀλλ' οὖν προσ-
ποιῆνθ' ὑμῖν εἶ) φίλοι. Επειδὴ δὲ τάχις εἰς Ταμύνας
παρήλθομεν, καὶ τὸ Κοτύλαον ὀνομαζόμενον ὄρεθ' ὑπερέβ-
λομεν, ἐνταῦθα Καλλίας ὁ Χαλκιδεὺς (ὃν Δημοθένης,
μιοθὸν λαβὼν, ἐνεχεΐαζεν) ὁρῶν τὸ στρατόπεδον τὸ τὴ πα-
λεως εἰς πινὰς δυσχεΐας κατὰ κεκλεισμένον, ὅθεν μὴ νική-
σαι μάχῃ, ἐκ ἧν ἀναχώρησις ἔτε βοηθείας ἐλπίς, ἔτ' ἐκ
γῆς ἔτε ἐκ θαλάσσης. συναγέρας ἔξ ἀπάσης τῆς Εὐβοίας
στρατόπεδον, καὶ πολλὰ Φιλίωπος δυνάμιν προσμετὰ πεμφά-
μενθ', ὅτ' ἀδελφὸς αὐτῷ Ταυροσθένης (ὁ νυνὶ πάντας δε-
ξιόμενος καὶ προσγελῶν) τοὺς Φωκικοὺς ξένους ἀφαιδύσας,
ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς ὡς ἀναμνήσοντες. Καὶ εἰ μὴ πρῶτον μὲν Θεῶν
τις ἔσωσε τὸ στρατόπεδον, ἔπειθ' ὁ στρατὸς οἱ ὑμέτεροι,
καὶ πεζοὶ καὶ ἵπποι, ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐγένοντο, καὶ παρὰ τὴν ἵππο-
δρομον τὴν ἐν Ταμύνας ἐκ πρῶταίξεως μάχῃ κρατήσαντες
ἀφίεσαν

32. Cum igitur in Eubœam
opem Plutarcho laturo transire-
tis, sub primò sane tempore fi-
ctam erga vos amicitiam ostenta-
bant. Sed statim ac in Tamynas
permeavimus, & montem, cui no-
men inditum est Cotylæo, præter-
gressi fuimus, tum illico Callias il-
le Chalcidensis (quem Demosthe-
nes, mercede correptâ, in pignus
accepit) cum videret exercitus no-
stri aciem in angustias quasdam
ita adduci & compingi, ut, nisi
victoriam reportaremus, nullus ef-
fet nobis receptui locus, nulla aut
mari aut terrâ auxilii spes, copias
à Philippo accersivit, exercitum

ex omni Eubœâ conflavit; cum
hæc, inquam, videret, cum fratre
Taurosthenes (qui nunc nobis om-
nibus manum benignè tendit &
adblanditur) conjunctus & socia-
tus, militibus, quos à Phocidæ
idem frater conduxit & transmisit,
instructus, vehementi impetu in
nos ruebat, quasi qui ad internecio-
nem omnes mactaret. Et profectò
nisi Deorum aliquis singulari bene-
volentia exercitum vestrum con-
servasset, nisi equestres pedestres-
que copię acerrimè dimicassent,
nisi hostilem aciem in Equestri il-
lo apud Tamynas circo conferta
manu conjunctisque copiis fudif-
sent,

ἀφίεσαι ὑποσπίδους τοὺς πολεμίους, ἐκινδυνεύσεν ἂν ὑμῶν ἡ πόλις ἀχρεῖα παθεῖν. Οὐ γὰρ τὸ δυστυχῆσαι καὶ πόλεμον μέγιστον ὅστις κακόν, ἀλλ' ὅταν τις πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίως ἐαυτὸν ἀγκινδυνεύων ἀποτύχη, διπλασίαν εἰκὸς εἶναι ἢ συμφεράν. Ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς τοιαῦτα πεπονθότες, πάλιν διελύσατε πρὸς αὐτούς.

λγ'. Τυχὸν δὲ παρ' ὑμῶν συγγνώμης Καλλίας ὁ Χαλκιδεὺς, μικρὸν ἀγαλιπὼν χρόνον, πάλιν ἦκε φερόμενος εἰς τὴν ἐαυτοῦ φύσιν, Εὐβοϊκὸν μὲν τῷ λόγῳ σινέδριον εἰς Χαλκίδα συναγών, ἰσχυρὰν δὲ τὴν Εὐβοίαν ἐφ' ὑμᾶς ἔργῳ παρασκαυάων, ἔξαίρετον δ' αὐτῷ τυραννίδα διεποιέμενος. Καὶ ταύτης ἐλπίδων συναγωνιστὴν Φίλιππον λήψασθαι, ἀπῆλθεν εἰς Μακεδονίαν, καὶ διετίθει μὲν Φιλίππῳ, καὶ τῶν ἐταίρων εἰς ὠνομάζετο. Ἀδικήσας δὲ Φίλιππον, καὶ κείνῳ γενόμενος, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θεβαίοις. Εὐχαταλιπὼν δὲ καὶ κείνους, καὶ πλείους τραπόμενος Ἰσοπὰς ἔειπε

fent, & post datam vobis fidem dimississent, periculum certè fuisset, ne civitas vestra ad ultimam infamiam, ad extremum dedecus redacta esset. Non enim Diis adversis pugnare, maximum est malum; sed quando quis cum adversariis indignis in dimicationem venit, si tum excidat victoriâ, gravior multò & duplo major ea erit calamitas. At licet vos tantas passi estis contumelias, cum iis tamen decidistis, iterum eos in gratiâ posuistis.

33. Quanquam verò perfidiæ veniam a vobis impetrâset Callias, brevi post tempore ad inge-

nium suum remigrabat. Cum enim se. Euboicum concilium ad Chalcida convocare simularet, revera Eubœam contra vos præsidii firmabat, & summam sibi dominationem arripere studebat. Cujus quidem consilii cum Philippum fore adiutorem speraret, Macedoniam concessit: ibi cum Philippo familiarissimè versatus est, & in amicorum ejus numero putabatur. Sed ob injurias Philippo factas profugit; & delatus ad Thebanos, in eorum fidem se dedit. Deinde iis itidem derelictis, cum hinc inde vagus errâset, cum crebrius, quàm reciprocus patrii Eu-

ρίπυ παρ' ὃν ᾤκη, εἰς μέσον πίπτει τ' Θηβαίων ἔχθρας, καὶ
 τ' Φιλίππου. Απορών δ' ὅ, πῃ χεῖραί τοι αὐτῷ, καὶ πῶς ἀγγέλ-
 λομένης ἐπ' αὐτὸν ἡδὴ στρατιάς, μίαν ἐλπίδα λοιπὴν καλεῖ-
 δε σωτηρίας, ἔνορκον λαβεῖν τ' Ἀθηναίων δῆμον, σύμμαχον
 ὀνομαζέμεντα, βοηθήσιν, εἰ τις ἐπ' αὐτὸν ἴη, ὃ πρῶτον
 ἦν ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς κωλύσετε. Ταῦτα δὲ ἀφρονεθεὶς
 ἀποτέλλει δεῦρο πρέσβεις Γλαυκέτιον καὶ Εμπεδῶνα, καὶ Διό-
 δωρον τ' δολιχοδρομήσαντα, φέροντας μὲν τῷ δῆμῳ ἐλπίδας
 κενὰς, Δημοσθένει δ' ἀργύριον, καὶ τοῖς πρὸς αὐτόν. Τρία δὲ
 ἴω, ἀ ἅμα ἔξωνεῖτο. Πρῶτον μὲν μὴ διασφαλιῦσαι τ' πρὸς
 ὑμᾶς συμμαχίας (οὐδὲν γὰρ ἦν τὸ μέσον, εἰ μνησθεὶς τ' πρῶ-
 τέρων ἀδικημάτων ὁ δῆμος, μὴ πρὸςδέξαιτο τὴν συμμα-
 χίαν, ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φεύγειν ἐκ Χαλκίδος, ἢ τεθνή-
 ναι ἐγκαταληφθέντι τηλικαῦται διωάμεις ἐπ' αὐτὸν ἐπε-
 σφάττον, ἢ πε Φιλίππου καὶ Θηβαίων.) Δεύτερον δ' ἦκον
 ὁμιᾶδοι τῷ γράψαντι τὴν συμμαχίαν, ὑπὲρ ὧν μὴ σιω-
 δρῶμεν

ripi fluctus, se identidem revol-
 vissēt, medius incidit in Theba-
 norum & Philippi inimicitias.
 Postremò cūm quid sibi commo-
 dum factu foret prorsus nesciret,
 cūm aciem contra se instrui & du-
 ctari videret, hanc sibi unicam sa-
 lutis viam relinqui advertit, si A-
 theniensibus in fociorum nume-
 rum se ascribi effecerit, eosque sa-
 cramento obstrinxerit, ut, si quis
 in eum incursum fecerit (quod
 haud dubiè eventurum esset, nisi
 vos prohiberetis) auxilia mitte-
 rent. Hæc itaque dum agitabat
 consilia, legatos huc misit Glau-
 cetam, Empedona, & Diodorum

illum cursu pollentem, qui quidem
 populo spem vanam & fallacem,
 Demostheni verò ejusque affecta-
 toribus mercedem attulerunt. Tria
 autem hoc uno tempore emebat
 & conduxit: primò, ne societatis
 spe excideret (nihil enim ei erat
 medium, si populus veterum inju-
 riarum memor societatem repu-
 diaret, quin aut ex Chalcide fu-
 gam capere aut ibi obrutus & op-
 pressus interire necesse habuerit;
 tantæ in eum copię à Philippo &
 Thebanis contractæ ingruerant.)
 Secundò, mercede ad eum qui
 societatem decrevit delatâ effe-
 cit, ne Chalcidenses in communi
 concilio

δρεύειν Ἀθήνησι Χαλκιδέας. Τείτον δὲ, ὥτε μὴ τελεῖν συ-
τάξεις. Καὶ τῶτων τῷ πρῶτῳ ὁδοιπορίᾳ ἀπέτυχε Καλ-
λίας. Ἀλλ' ὁ μισοτύραννος Δημοσθένης, ὡς αὐτὸς πρῶτος
ταί, ὅν φησι Κτησιφῶν τὰ βέλπιστα λέγειν, ἀπέδωκε μὲν τὴν
χωρὸς τὴν πόλεως. ἔγραψε δ' αὖ τῇ συμμαχίᾳ, βοηθεῖν
ἡμᾶς Χαλκιδέοι, ῥῆμα μόνον ἀντιπαλαλαξάμενθ', ἀντὶ
τῶτων εὐφημίας ἕνεκα προσγράψας, Χαλκιδέας βοηθεῖν,
εἰάν τις ἢ ἐπ' Ἀθηναίων. Τὰς δὲ συνεδείας, καὶ τὰς συντά-
ξεις, ἔξ ὧν ἰσχύσθην ὁ πόλεμος ἤμελλεν, ἄρδην ἀπέδωκε,
καλλίτοις ὀνόμασιν αἰχίστας πρῶτας γράφων. Καὶ τῷ λόγῳ
πρῶτος ἡμᾶς, τὰς μὲν βοηθείας ὡς δεῖ τῇ πόλιν πρῶ-
τον ποιεῖσθαι τοῖς αἰεὶ δεομένοις τῇ Ἑλλιάων, τὰς δὲ συμ-
μαχίας ὑτέρας ποιεῖσθαι μετὰ τὰς εὐεργεσίας. Ἰνα δὲ εὖ
εἰδῶτε ὅτι ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὴν Καλλίαν γραφὴν, καὶ
τὴν συμμαχίαν· καὶ ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

λδ'. Οὕτω

concilio Athenis convocato ad-
fessent. Tertio deinde, ne tributa
pensarent. Neque sanè ab hac,
quam diu ante ceperat, conjecturâ
aberravit Callias, neque eum pro-
posita consiliorum suorum spes fru-
strata est. Enimvero Demosthe-
nes, qui in Tyrannos se adeò con-
citatum & infensum fingit, quem
optima civitati semper dicere scrip-
sit Ctesiphon, Reipubl. opportu-
nitates amisit & vendidit : & in
societate hoc decrevit, ut *Chalci-*
densibus auxilia mitteremus ; nisi
quod verba paulum inverterit, &
eorum loco, quo nequitiam suam
obumbraret, hæc apposuerit, ut, si-

quis in Athenienses invaserit, iis
auxiliarentur Chalcidenses. Postre-
mò autem Græcorum concilii jus,
& vectigalia, ex quibus belli ro-
bora pendebant, prorsus vendidit,
dum honestissimæ orationis invo-
lucro turpissimam rem obtexit.
Dicendo porrò id nobis vi quâ-
dam persuasit, ut civitatem no-
stram Græcis, qui inopiâ labora-
rent, statim auxilium ferre, socie-
tates verò cum ipsis post accepta
beneficia pacisci semper debere
crederemus. Ut autem sciatis me
vera dixisse, sume Calliæ accusatio-
nem & societatem ; & recita decre-
tum. *DECRETUM.*

H 2

34. Non-

λα'. Οὐπω ποίνω τοῦτό 'στι δεινόν, εἰ χαρὶ πέ-
 ρονται τηλικοῦτοι, καὶ συνεδρία, καὶ συντάξεις· ἀλλὰ
 πολὺ πούτῃ δεινότερον ὑμῖν φανήσεται, ὃ μέλλω λέγειν.
 Εἰς ᾧ τῷτο πειρήχθη Καλλίας μὲν ὁ Χαλκιδεὺς ὕβρεως
 καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ, ὃν ἐπαγεῖ Κτησιφῶν,
 δωροδοκίας, ὥτε τὰς ἐξ Ωρέου συντάξεις, καὶ τὰς ἐξ
 Ερετρίας, τὰ δέκα τάλαντα, ὀρώντων, φρονιούτων, βλε-
 πόντων ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι· καὶ τοὺς ἐκ τῆς πόλεως
 πούτοις συνεδρῆς παρ' ὑμῶν μὲν ἀνέστησαν, πάλιν δὲ εἰς
 Χαλκίδα καὶ τὸ χαλούμενον Εὐβοϊκὸν συνεδριον σιγή-
 γαρον. Οἱ δὲ πρόπον, καὶ δι' οἷων κακουργημάτων, ταῦτ'
 ἤδη ἄξιόν 'στιν ἀκοῦσαι. Αφικνᾶται γάρ πρὸς ὑμᾶς ὁδὸς
 ἐπὶ δὲ ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Καλλίας· καὶ παρελθὼν
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λόγους διεξῆλθε κατεσκευασμέ-
 νοις ὑπὸ Δημοσθένους. Εἶπε γάρ, ὡς ἦκε ἐκ Πελο-
 πονήσου, νεωστὶ σιῦταγμα συντάξας εἰς ἑκατὸν τα-

λάντων

34. Nondum igitur grave est
 & acerbum, quodd tantæ civitatis
 opportunitates venderentur, quodd
 communis Græcorum concilii jus,
 & tributa nefariò proderentur :
 hoc verò quod dicturus sum mul-
 to magis indignum, multò magis
 atrox atque ærumnosum videbi-
 tur. Eò enim contumeliæ, eò in-
 solentia & intemperantiæ pro-
 cessit Callias, eò sordium & nun-
 dinationis Demosthenes, quem ita
 ample laudat Ctesiphon, ut decem
 illa talenta, quæ vobis tributis no-
 mine partim ab Oritis partim ab
 Eretriensibus pendebantur, vobis
 scientibus, spectantibus, contuen-

tibus ex occulto subdlexerint; con-
 fessores verò & consiliarios, quos
 civitates *æ Athenas* solebant mit-
 tere, à vobis summovent, &
 in Chalcida ad augendum illum
 quem vocant Euboicum confes-
 sum trajecerint. Quibus verò fal-
 laciis, quibus præstigiis id effece-
 rint, non abs re erit attendere.
 Non enim jam misit nuncios, sed
 ipse ad nos venit Callias; & post-
 quam concionem ingressus esset,
 orationem habuit, quam quidem
 construxit & elaboravit Demo-
 sthenes. Dixit se ex Peloponneso
 venisse; ibi nuper stipendii col-
 lectam, quæ ad centum circiter ta-
 lenta

λάντων ὡρόσοδον ὅπῃ Φίλιππον, καὶ διελογίζετο ὅσον
 ἐχάτους ἔδει σιωτελεῖν. Ἀχαιοὺς μὲν πάντας καὶ Μεγαρέας
 ἐξήκοντα τάλας, τοὺς δὲ ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις ἀπάσας
 πεπαραχκόντας. Ἐκ δὲ τούτων τῶν χρημάτων ὑπάρξιν καὶ ναυ-
 πικίαν καὶ πεζικίαν δυνάμιν. Εἶναι δὲ πολλὰς ἄλλας τῶν Ελ-
 λήνων, ὅς βούλεσθαι κοινωνεῖν τῇ σιωταξέως. ὥς ὅτε χρη-
 μάτων, ὅτε φραπῶν ἔσεσθαι ὑποείαν· καὶ ταῦτα μὲν τὰ
 φανερά. Ἐρη δὲ καὶ πρᾶξεις πρᾶττειν ἑτέρας διὰ ὑπορρή-
 των, καὶ τούτων εἶναι πινὰς μάρτυρας τῶν ἡμετέρων πολι-
 τῶν· καὶ τελευτῶν ὀνομαστὴν παρεχάλει Δημοσθένει, καὶ
 συνειπῆν ἡξίου. Ο δὲ σεμνῶς πάνυ παρελθὼν τὸν τε
 Καλλίαν ὑπερεπήνει, καὶ τὸ ὑπορρήτον πρᾶσεποίησατο
 εἰδέναι. Τίω δὲ εἰς Πελοπόννησον πρᾶσεβία, ἡὲ ἐπρέ-
 σθουσε, καὶ τίω ἔξ Ακαρνανίας ἔφη βούλεσθαι ὑμῖν
 ἀπαγγεῖλαι. Ἦν δὲ αὐτῷ κεφάλαιον τῶν λόγων, πάν-
 τας μὲν Πελοποννησίους ὑπάρχειν, πάντας δὲ Ακαρ-
 νᾶνας

lenta rediret, ad bellum cum Phi-
 lippo gerendum exegisse: & puta-
 bat quantum unumquemque pen-
 sitare oporteret; Achæos omnes
 & Megarenses sexaginta, urbes
 Euboicas tālenta quadraginta; his
 verò opibus classem ornari posse,
 copiasque pedestres comparari:
 esse etiam multos Græcorum alios,
 qui ad hoc stipendium colligen-
 dum nummos pro portione ratā
 conferrent; adeò ut neque pecu-
 niæ neque militum ulla esset pe-
 nuria. Et hæc quidem manifesta
 esse & in oculis omnium versata;
 multa verò alia secretò atque arca-
 nè transigi, quorum testes habuit

ex civitate nostrâ non paucos.
 Postremum verò nomine com-
 pellabat Demosthenem, &, ut as-
 sensu suo eā quæ dicta essent con-
 firmaret, poposcit. Ille verò gran-
 di admodum incessu & elatâ quā-
 dam specie in suggestum ascendit,
 mirificè laudabat Calliam, & iis
 denique, quæ secretò geri *dixit*
Callias, se esse conscium simula-
 bat. De eâ verò quam in Pelo-
 ponnesum, & eâ rursus quam in
 Acarnaniam obierat legationem,
 se tum ad populum referre velle
 aiebat. Orationis verò summa ca-
 pita erant hæc, Peloponnesiorum
 nempe omnium, omnium Acar-
 nanum

ἄνας σωτὴτα ἰδρύσας ὅπῃ Φίλιππον ὑφ' ἑαυτοῦ. ^ἢ δὲ
 τὸ σούταγμα χρημάτων μὲν εἰς ἑκατὸν νεῶν ταχυαυ-
 τουσῶν πληρώματα, καὶ εἰς πεζοὺς στρατώσας μυρίους,
 καὶ ἰωπῆς χιλίους· ὑπάρξεν δὲ πρὸς τέτοις πᾶς πολι-
 πκᾶς δυνάμεις, ὥς Πελοποννήσου μὲν πλείονας ἢ διχι-
 λίους ὀπλίτας, ἔξ Αχαρνῆας δὲ ἑτέρας ποσούτας· δι-
 δόσθαι δὲ ὑπὸ πάντων τέτων τ' ἡγεμονίαν ὑμῖν· πρᾶ-
 χθήσεσθαι δὲ ὅς ἐστις μακρὰν, ἀλλ' εἰς τιὸν ἑκτίω ὅπῃ
 δέχα τῷ Ανθεστηριῶντι μίωός· εἰρησθαι γὰρ ἐν ταῖς πό-
 λεσιν ὑπὸ αὐτοῦ καὶ παρηγέλθαι, πάντας ἡκεῖν συνε-
 δρεύσαντας Αθηνάσας εἰς τιὸν πανσέλιον. Καὶ γὰρ τοῦτο
 ἄνθρωποι ἴδον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ. ^α μὲν γὰρ ἄλ-
 λοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσα-
 φῇ περιῶνται λέγειν, φοβούμενοι ^β ἔλεγχον. Δημο-
 σθένης δ' ὅταν ἀλαζονεύεται, πρῶτον μὲν μὴ ὁρ-
 κου ψεύδεται, ἔξωλειαν ἐπαρώμηνται αὐτῷ· δεύτε-

ρον

nanum ad bellum cum Philippo
 gerendum pecunias à se esse di-
 mensas & descriptas; summam
 vero collectæ esse tantam, quæ ad
 centum naves actuarias ornandas,
 ad decem millia peditum, ad equi-
 tum item alendos mille suppete-
 ret. His verò accessionem esse fa-
 ctam cohortum urbanarum; ex
 Peloponneso porro plusquam duo
 millia gravis armaturæ, totidem
 etiam ex Acarnaniâ adventura;
 imperium verò & principatum
 horum omnium ad vos ultrò dela-
 tum iri: neque longum tempus
 interfore sed hæc decimo sexto
 die *Antheſterionis* perfectâ iri;

singulis enim civitatibus à se im-
 peratum esse, ut plenilunio con-
 filiarios & confessores suos Athe-
 nas mitterent. Etenim hæc ille
 agit *Demosthenes* suâ quâdam pro-
 priâ, non communi *arrogantium*
 facultate. Cæteri enim insolentes
 & fastuosi ostentatores cùm men-
 dacii quid confingant, sententiis
 tenebras offundunt, & obscuritate
 quâdam usi nihil certi, nihil defi-
 niti enunciant, nè fortè deprehen-
 di possint & revinci: *Demosthe-
 nes* verò siquid arrogantius & glo-
 riosius decantat, primum quidem
 perjurio mendacium exaggerat,
 pestem sibi & perniciem precatur:
 deinde

ρον δὲ, ἃ εὖ οἶδεν ὁδῶν ποτε ἐσόμενα, πολὺν λέγειν,
 αἰσθῆναι εἰς ὅπου ἔσται· καὶ ὧν τὰ σώματα ἔχ' ἐώρα-
 κε, τούτων τὰ ὀνόματα λέγει, κλέπτων τὴν ἀκρόασιν, καὶ
 μιμέμεναι τοὺς τὰ ληϊστῶν λέγοντας. Διὸ καὶ μάλιστα ἀξίος
 ὅστις μισεῖσθαι, ὅτι πονηρὸς ὧν καὶ τὰ τῶν χρηστῶν σημεῖα
 ἀφαιρτεῖ. Ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν ἀναγνώσκειν ψήφισμα
 τῶν γεγενημένων, μακρότερον μὲν τῆς Ἰλιάδος, κενώτερον
 δὲ τῶν λόγων ὅς ἐστιν εἶπεν λέγειν, καὶ ὅτι βίβ' οὐν βεβίωκε· με-
 τὸν δ' ἐλπίδων ὅτι ἐσομένων καὶ τραυπέδων ὁδῶν ποτε
 συλληγησομένων. Απαγαγὼν δ' ὑμᾶς ἀπαῖσιν ἀπὸ τοῦ
 κλέμματος, καὶ ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, οἱ τῶν
 δὴ συγρέψας, γράφει κελεύων ἐλεῖσθαι ὡρέσβεις εἰς Ερε-
 τείαν, οἱ πινες δεήσονται τῶν Ερετριέων (πάνυ γὰρ ἔδωκε δεηθῆ-
 ναι αὐτῶν) μηκέτι δίδοναι τὴν σῴταξιν ὑμῖν τὰ πέντε τα-
 λαντα, ἀλλὰ Καλλία. Καὶ πάλιν ἑτέρους αἰρεῖσθαι εἰς
 Ωρεὸν ὡς τοὺς Ωρεῖταις ὡρέσβεις, οἱ πινες δεήσονται,
 αὐτοῖς

deinde ea, quæ nunquam futura
 certò nôrit, sanctissimè affirmat ;
 ratione initâ quando eventura sint
 subducit, &c, quos ne de facie qui-
 dem novit, eorum nomina crebrò
 usurpat, aditum ad aures vestras
 astutè aperiens, & ingenuos &
 veraces viros imitatus. Quocirca
 gravissimo omnium odio dignus
 est, quòd, cum improbus sit & ne-
 quam, etiam signa ea & indicia,
 quibus distinguuntur boni, conta-
 minat & pervertit. Hæc igitur
 cum dixisset, scitum tradidit scri-
 bæ recitandum: quod quidem e-
 rat Iliade longius, verbis autem,
 quæ indies effutit, inanius, vitâ

quam agit ventosius; spe denique
 & promissis, quæ nunquam fir-
 manda, exercitibus, qui nunquam
 essent colligendi, cumulatissimum.
 Cum itaque vos à suspitione fur-
 torum fuorum quàm longissimè
 dimovisset, speque fallaci & ob-
 scurâ detinuisse suspensos, illinc
 subitò se circumagens decernit le-
 gatos ad Eretrienfes mitti, qui ab
 iis peterent (quidni enim maximè
 vobis necesse erat ab iis petere) ut
 talentorum quinque tributum non
 vobis ampliùs, sed Calliæ vellent
 persolvere. Decernit itidem le-
 gatos ad Oritas mitti, qui ab iis
 etiam peterent, ut iisdem atq; nos
 hostibus,

αὐτοῖς. ἔ' αὐτὸν καὶ Ἀθηνάοις φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν (ἔ' π).
 Ἐπειτα ἀναφάνει) πρὸς ἀπάντων ὅτι τὸ ψήφισμα πρὸς
 τὸ κλέμματα ἡγάγας, καὶ τὰ πέντε τάλαντα τῆς τρέφουσας
 ἀξιοῦν τῆς Ωρείτας, μὴ ὑμῖν ἀλλὰ Καλλία δίδοναι. Οἱ
 δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὰς τριήρεις καὶ τ'
 ἀλαζονείαν ἐκ τῶ ψήφισματος, ἀνάγνωθι· καὶ τὸ κλέμμα-
 τος ἄφαι, ὃ ὑφείλετο ὁ μισθὸς καὶ ἀνόσιος ἄνθρωπος, ὃν φησι
 Κτισιφῶν καὶ ἐν τῷδε τῷ ψήφισματι ἀπατελεῖν λέγοιτο
 καὶ πρὸς τὸντα τὰ ἄλλα τὸ δῆμον τῶ Ἀθηναίων.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

Οὐκοῦν τοῖς μὲν τριήρεις καὶ τὸ πεζικὸν φραγείαν καὶ τὴν πανσέ-
 λικον καὶ τοὺς σωέδους λόγῳ ἡγάγαστε, τοῖς δὲ συντάξεις
 τὸ συμβάλλον, τὰ δέκα τάλαντα, ἔρῳ ἀπαλέσαστε.

λέ'. Υπόλοιπον δὲ μοί ὅστιν εἶπην, ὅτι λαβὼν τρία τάλ-
 λαντα μισθόν, τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοθένης·
 τάλαντον μὲ ἐκ Χαλκίδος, πρὸς Καλλία· τάλαντον δὲ ἐξ

Ερεττίας

hostibus, iisdem fociis & amicis
 uterentur. Deinde verò illis dissi-
 mulationis suæ involucris se evol-
 vit, & iis, quæ furtim & obscure
 scripsit, apertius aliquid subjungit ;
 jubet enim legatos ab Oritis pete-
 re, ut quinque talenta non nobis
 sed Calliæ pensarent. Ut igitur
 hæc à me non esse conficta ap-
 pareat, recita decretum, omisso
 grandi verborum tumore, omisis
 triremibus & fastuosâ illâ *promis-*
sorum jactantiâ, recita mihi, in-
 quam, decretum; & redi ad fur-
 tum, quod fecit homo nequam &
 perditus, quem Ctesiphon hoc

etiam in decreto scribit tum dictis
 tum factis optimè de populo A-
 theniensi mereri semper perflitere.

D E C R E T U M.

Triremes igitur, pedestres copias,
 consiliarios, plenilunium verbo
 quidem audiistis, sociorum verò
 stipendia, decem talenta, re ami-
 sistis.

35. Reliquum verò est ut ex-
 ponam, quòd tribus talentis in
 mercedem acceptis hoc decre-
 tum tulerit Demosthenes; quo-
 rum unum quidem ex Chalcide
 misit Callias, alterum ex Ere-
 triâ

Ερετείας, ὡς Κλειτάρχῃ τῷ τυράννῃ. τάλαντον δὲ ἔξ
 Ωρεῶ. Διὸ καὶ καταφανὲς ἐγένετο, δημοκρατεμένων τῶν Ωρει-
 τῶν καὶ πάντα τραπίζοντων μὲν ψήφισμαλος. Εξαηλωμένοι
 γὰρ ἐν τῷ πορὸς Φίλιππον πολέμῳ, καὶ παντελῶς ἀπόρου
 διακείμενοι, πέμπουσι πορὸς αὐτὸν Γνωσίδημον τὸν Χαι-
 γῶν υἱόν, ὃν διωασεύσαντός ποτε ἐν Ωρεῶ, δεητόμηνον αὐ-
 τοῦ, τὸ μὲν τάλαντον ἀφίεναι τῇ πόλει, ἐπαγγελόμενον δ'
 αὐτῷ χαλκίῳ εἰκόνα σφαιροειδέα ἐν Ωρεῶ. Ο δὲ ἀπεκεί-
 νατο τῷ Γνωσίδēmῳ, ὅτι ἐλαχίστου χαλκοῦ ὅσον δέοιτο, τὸ δὲ
 τάλαντον ἄλλ' ἢ Καλλίῃ εἰσπράττειν. Αναγκασζόμενοι δὲ οἱ
 Ωρεῖται, καὶ οὐκ εὐπορῶντες, ὑπέθεζ' αὐτῷ ὅτι τελέαντες τὰς
 δημοσίας προσόδους, καὶ τόκον ἠνεγκαν Δημοσθένει ὅσον δωρο-
 δοκήματ' ὁ δραχμῶν τοῦ μίλου τῆς μνᾶς, ἕως τὸ κεφάλαιον
 ἀπέδωκαν. Καὶ ταῦτ' ἐπράχθη μὲν ψήφισμαλος ὁ
 δήμος. Οπότε ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τῶν Ωρειτῶν.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

Τῷτ'

tria rex Clitarchus, tertium verò
 Oritæ. Quæ quidem fraus & nun-
 dinatio, quod in Oritarum civi-
 tate dominatur populus, quod
 omnia plebiscitis suis confirmat,
 clarior multò fit & testatior. Cùm
 enim *Oritarum* pecuniæ omnes
 in bello, quod cum Philippo ge-
 rebant, effusæ essent, cùm summâ
 rerum omnium inopiâ & difficul-
 tate laborarent, miserunt ad eum
 Gnotidemum Charigenis illius,
 qui in Oreo quondam dominatus
 est, filium; qui ab eo peteret, ut ci-
 vitati talentum condonaret, spon-
 deret autem statuam ei æneam in
 Oreo ponendam. Is verò Gnoti-

demo ita respondit, se quidem
 perpussillum æris non poscere, ta-
 lentum verò per Calliam coactu-
 rum. Oritæ igitur has in angu-
 stias redacti, cùm nulla iis suppe-
 teret pecunia, talenti loco num-
 mos ei publicos in pignus dabant,
 & hujusce mercedis, quam nefarie
 lucratus est, usuram Demostheni
 pendebant, unoquoque mense u-
 nam in minas drachmam, donec
 totius summam pecuniæ persolve-
 rint. Atque hæc quidem popu-
 liscito confirmata sunt. Ut igitur
 verum eluceat, recita mihi Orita-
 rum decretum.

D E C R E T U M.

I

Hoc

Τούτ' ἐπὶ τὸ ψήφισμα, ὦ Ἀθηναῖοι, αἰσχύνῃ μὲ τὴ πόλεως, ἔλεγχθη δὲ ὁ μικρὸς τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων, φανερὰ δὲ κατηγορία Κτησιφάντη. Τὸν γὰρ ὅπως αἰσχρὰς δωρεοδοκουῖτα οὐκ ἔστιν ἄνδρα γεροντίαν ἀγαθόν. αἱ τετόλμηκεν ὅτι γράψαι ἐν τῷ ψήφισματι.

λτ'. Ενταῦθα ἡδὴ τέτακται καὶ ὁ τρίτος τῶν καμρῶν, μάλλον δ' πάντων πικρέσθαι χρέναι, ἐν ᾧ Δημοσθένης ἀπώλεσε τὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς πόλεως φράξεις, ἀσεβήσας μὲν εἰς τὸ ἱερόν τὸ ἐν Δελφοῖς, ἀδικὸν δὲ καὶ ὁδαμῶς ἴστω τὴν πρὸς Θηβαίους συμμαχίαν γράψας. Ἀρξομένη δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς Θεοὺς αὐτῶν πλημμελημάτων λέγειν. Ἐπὶ γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸ Κίρραϊον ὠνομασμένον πεδῖον, καὶ λιμὴν ὁ νῦν Εξάρις καὶ Ἐπάρατος ὠνομασμέναι. Ταῦτίη ποτὲ τὴν χώραν κατήκισαν Κίρραῖοι καὶ Ἀκραγαλλίδαι, γῶνι πᾶσανομῶτα, οἱ εἰς τὸ ἱερόν τὸ ἐν Δελφοῖς καὶ τὰ ἀναθήματα ἡσέ-
 Γουν.

Hoc quidem decretum, Athenienses, ingens est civitatis nostræ dedecus & opprobrium, rationum verò & studiorum, quibus in gerendâ Republicâ usus est Demosthenes, non leve indicium, aperta denique Ctesiphontis criminatio. Qui enim eâ cupiditate lucro incubuit, ut expetendum sibi vel cum famæ pudorisque jacturâ putaret, nullo modo Vir bonus esse potest: quod tamen in decreto scribere ausus est Ctesiphon.

36. Nunc verò ad tertium tempus, quod & ex omnibus multò acerbissimum est, processit; quo Demosthenes Græcorum omnium

& civitatis nostræ Rempublicam perculit & afflixit, siquidem primò in templum Delphicum impiè delinqueret, deinde injuriam & iniquam societatem cum Thebanis coiret. Dicendi autem exordium sumam ab iis, quæ in Deos commisit, sceleribus. Campus quidam est nomine Cirrhæus, cui adjacet Portus qui nunc Sacer & Sceleratus appellatur. Hanc oram & regionem maritimam olim incolabant Cirrhæi & Acragallidæ, gentes omni barbariâ & immanitate sceleratissimæ: qui quidem templum Delphicum & quæ in eo erant donaria nefariè depeculati

βου· Ξημάρταρον δὲ καὶ εἰς τὰς Ἀμφικλύοντας. Ἀγανακτί-
 σαντες δ' ὅτι τοῖς γενομένοις, μάλιστα μὲν (ὡς λέγεται) ὁ
 πρῶτος οἱ ὑμέτεροι, ἔπειτα καὶ οἱ ἄλλοι Ἀμφικλύονες, μα-
 τείαν ἐμαντεύσαντο ὡς τῷ Θεῷ, τίνι χεὶρ τιμωρεῖα τοὺς
 ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. Καὶ αὐτοῖς ἀναγρῆ ἡ Πυθία,
 πολεμεῖν Κιρραίοις καὶ Ἀκραγαλλίδαις πάντ' ἡμάτια καὶ πά-
 σας νύκτας καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐκπορθήσαντες καὶ αὐτοὺς
 ἀνδραποδισαμένους, ἀναθεῖναι τῷ Ἀπολλωνί τῷ Πυθίῳ καὶ
 τῇ Ἀρτέμειδι, καὶ Λητοῖ, καὶ Ἀθηνᾷ Περνοιᾷ ὅτι πάσῃ ἀερ-
 γίᾳ καὶ ταύτῃ τ' ἔχραν μὴτ' αὐτοὺς ἐργάζεσθαι, μὴτ'
 ἄλλον ἔαν. Λαβόντες δὲ τ' ἡγεμονὸν οἱ Ἀμφικλύονες, ἐψη-
 φίσαντο, Σόλωνος εἰπόντος Ἀθηναίου τ' γνώμῃ (ἀνδρὸς καὶ
 ἰομοθετῆσαι διωκτῆς, καὶ αὐτῇ Ποίησιν καὶ Φιλοσοφίᾳ διατε-
 τειροτ') ὅπως αἰεὶν ὅτι τὰς εἰαγὰς, καὶ τ' μαλίστα τὰ
 Θεῶ. Καὶ συναθροίσαντες δῶαμιν ἱκανῶς ἐκ τ' Ἀμφικλύο-
 νων, Ξημάρταρον τὰς ἀνθρώπους, καὶ τὰς λιμένας ἔχων,

καὶ

lati sunt, simulque Amphicty-
 onum concilio gravissimas injurias
 intulerunt. Cum igitur offensio-
 ne tantæ impietatis acerbissimè
 moverentur Majores vestri &
 Amphictyones cæteri, oraculum
 Dei scitabantur, quo supplicio ho-
 mines eos nequissimos constringi
 oporteret. Quibus hoc responsum
 dedit Pythia, ut omni tempore,
 dies omnes & noctes, Cirrhæos
 & Acragallidas bello vexarent, ut
 eorum fines ferro diriperent &
 vastarent, ipsos in servitutem ab-
 straherent, ut agros denique nec
 ipsi colerent, nec ab aliis coli pa-
 terentur, sed perpetuæ inertiae &

squalori damnarent, sed Apollini
 Pythio, Dianæ, Latonæ & Mi-
 nervæ Providæ in æternum de-
 voverent. Hoc igitur responso
 dato Amphictyones, hortatu &
 consilio Solonis nostri (viri opti-
 mi, qui in institutis & legibus po-
 nendis erat peritissimus, & in
 Poeseos & Philosophiæ studiis
 non mediocriter versatus) *Solonis*,
inquam, hortatu, scitum tulerunt,
 ut ex oraculi præscripto exercitus
 in homines sceleratissimos duce-
 retur. Collectis igitur omnibus
 copiis, *Cirrhæos & Acragallidas*
 acie fuderunt, in servitutem ab-
 ducebant, portus obstruebant, ur-

καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέσκαψαν, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν κατή-
 ρωσαν καὶ τὴν μανίειαν καὶ ἐπὶ τέτοισ ὅρκον ὁμοοσαν ἰσχυρὸν,
 μήτε αὐτοὶ τὴν ἱερὰν γῆν ἐργάσασθαι, μήτε ἄλλω ἐπιτε-
 ρεῖν, ἀλλὰ βοηθήσῃ τῷ Θεῷ, καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ, καὶ χειρὶ
 καὶ ποδὶ καὶ πάσῃ δυνάμει. Καὶ ὅκ ἀπέχρησεν αὐτοῖς τῆτον
 μόνον τὸν ὅρκον ὁμοοσαι, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅπλιω καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν
 ὑπὲρ τέτων ἐποίησαντο. Γέγραπται γὰρ ὅτι ἐν τῇ ἀρᾷ, Εἴ-
 πς τάδε (φῃσι) ὠχράβανοι, ἡ πόλις, ἡ ἰδιώτης, ἡ ἔθνη,
 διαγῆς (φῃσιν) ἔγω εἰ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ Λη-
 τῆς, καὶ Ἀθηνᾶς Προνοίας· (καὶ ἐπέυχε) αὐτοῖς μηδὲ γῆν καρ-
 πὺς φέρειν, μήτε γυναικας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν εἰοikota,
 ἀλλὰ τερατα· μηδὲ βοσκήματα καὶ φύσιν γονὰς ποιῆσαι.
 ἦσαν δὲ αὐτοῖς (εἰ) πολέμω καὶ δικῇ καὶ ἀγορᾷ, καὶ ἐξώ-
 λεις (εἰ) καὶ αὐτῶν καὶ οἰκίας καὶ γένος τὸ ἐκείνων) Καὶ μήποτε
 (φῃσιν) ὁσίως θύομεν τῷ Ἀπόλλωνι, μηδὲ τῇ Ἀρτέμιδι, μηδὲ
 τῇ Λητοῖ, μηδὲ Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ, μηδὲ Δέξαμεντο αὐτοῖς τὰ
 ἱερά.

bem funditus diruebant, regionem
 omnem, oraculi jussu, Diis dedi-
 cabant. Religiosissimo denique
 sacramento se devinxerunt, ut de-
 votum solum nec ipsi colerent nec
 ab aliis coli paterentur, sed Deum
 terramque sacratam manibus pe-
 dibusque, omni virium nisu, omni
 contentione ab injuriis vindica-
 rent. Nec verò satis habuerunt
 jusjurandum hoc sanxisse, sed diras
 etiam sibi exoptabant, iram Dei,
 nisi fidem præstiterint, in caput
 suum detestabantur. Ita enim in
 execratione scriptum est, *Siquis*
 (inquit) *fœdera hæc violaverit, si-*
ve quis privatus siue civitas siue

natio, caput ejus Apollini, Dianæ,
Latonæ, Minervæ Providæ sit
devotum (imprecatur etiam iis,
 ut neque terra fructum iis ferat,
 neque conjuges eorum liberos pa-
 rentum similes sed monstra &
 prodigia enitantur, neque pecudes
 naturali modo foetum procreent :
 in bello, in judiciis, in foro sem-
 per cladem, semper jacturam pa-
 tiantur, ipsi cum totis suis ædi-
 bus, totâ stirpe, acerbissimo in-
 teritu pereant & excindantur)
Neque unquam (ait) *aut Apollini*
aut Dianæ aut Latonæ aut Mi-
nervæ Providæ sanctè libanto ;
neque grata eorum sacra Diis
sunt.

ἱερά. Οπ δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθι τὴν ἑ θεοῦ μαν-
τείαν· ἀκούσατε τῆς ἀρχῆς, ἀναμνήσθητε τῶν ὀρκῶν, ὧς ὑμεῖς,
ὦ πρεσβυτοὶ μὲν τῶν Ἀμφικλυόνων συνώμοξε.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

Οὐδεὶς γὰρ δὲ πόλιν ἐρείψετε πύργον ἐλόντες,
Πεῖν γὰρ θεοῦ τεμένη κυανώπιδ' Ἀμφιτείτης
Κῦμα ποπκλύζη, κελαδουῖ ἱεράσιν ἐπ' ἀκλῆς.

ΟΡΚΟΣ. ΑΡΑ.

λζ'. Ταύτης τ' ἀρχῆς καὶ τῶν ὀρκῶν καὶ τῆς μαντείας γενο-
μένης, ἀναγεγραμμένων ἐπὶ καὶ νῦν, ὦ Λοκροί, ὦ Ἀμ-
φιστῆς, μᾶλλον δὲ ὦ πρεσβυτοὶ αὐτῶν, ἄνδρες πρεσ-
βυτοτάτοι ἐπειράζοντο τὸ πεδῖον, καὶ τὰ λιμένα ὦ Εὐξά-
ριστον καὶ Ἐπάρχον πάλιν ἐτείχισαν καὶ συνώκησαν· καὶ
τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐξέλεγον, καὶ τῶν ἀφικνεμένων
εἰς Δελφοὺς Πυλαγγῶν οἷους χρήμασι διέφθειραν, ὧν
εἰς τὴν Δημοσθενίης. Χειροτονηθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμεῖς Πυλα-
γγῶς,

funto. Ut vera igitur hæc esse ap-
pareat, recita Dei oraculum: audi-
te, Judices, diras & execrationem;
sacramentum, quod majores ve-
ltri cum Amphictyonibus sanxe-
runt, in memoriam revocate.

ΟΡΑCULUM.

*Non prius ex imo ruet hæc fun-
damine turris;*

*Cerulei quàm stagna freti per
sacra redundant*

*Littora, Phœbeæamque laceffant
fluctibus ædem.*

ΣΑCΡΑΜΕΝΤUM.

ΕΧΕCΡΑΤΙΟ.

37. Hæc igitur execratione, hoc
sacramento concepto, hæc denique

forte redditâ (quæ omnia, cùm in
publicos codices referrentur, etiam
nunc extant videnda) Locrorum
tamen & Amphissæ five populi
five potius principes & magnates,
viri post homines natos impro-
bissimi, agrum illum nefariè co-
lebant, Portum Sacrum & Sce-
leratum iterum unâ instaurabant,
iterum incolebant. Porro à præ-
tereuntibus navigiis vectigalia exi-
gebant, & nonnullorum ex Pyla-
goris fidem, qui Delphos profi-
ciscebantur, pretio adulterabant;
quo quidem in numero erat De-
moisthenes. Vestris enim suffra-
giis cùm renunciatus esset Pyla-
goras,

γώρας, λαμβάνει χιλίας δραχμάς ὡς τῶν Ἀμφισέων, ὑπὲρ
 ἧς μηδεμίαν μνείαν ποιεῖ αὐτῶν ἐν τοῖς Ἀμφικτύοσι ποιήσα-
 σθαι. Διωμολογήθη δ' αὐτοῖς καὶ εἰς τὸ λοιπὸν χρόνον ὑποστα-
 λήσεσθαι Ἀθήναζε ἧς ἐνιαυτὸς εἰκάσθαι μνᾶς εἰκοσι τὴν ἑξαχίτων
 καὶ ἑξαχάτων χρημάτων, ἐφ' ᾧ τε βοηθήσῃ τοῖς Ἀμφισέου-
 σιν Ἀθηναῖοις καὶ πάντα τρόπον. Οἷον μᾶλλον ἢ ὑπερτέρον συμ-
 βέβηκεν αὐτῶν, ὅτι ἂν προσάψῃ ἄνδρὸς ἰδιώτου ἢ δυνάτου
 ἢ πόλεως δημοκρατικῆς, τῶν εἰκάσθαι ἀνιάτοις κακοῖς
 περιβάλλειν.

λή. Σκέψασθε δὴ τὴν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς διεγενέτο
 καὶ τῶν Ἀμφισέων ἀσεβείας. Ἐπὶ γὰρ Θεοφράστου Ἀρχοντῆ,
 Ἱερομνήμονος ὄντος Διογνήτου Αναφλυτίου, Πυλαγόρου ὁμῶς
 εἰλεσθε, Μειδίαν τε ἑκάσθαι τὴν Αναγυρράσιον (ὃν ἐβυλόμην
 ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῆν) καὶ Θρασυκλέα τὸν Λέσβιον, καὶ τρίτον δὲ
 μετ' αὐτῶν ἐμέ. Σωέβη δὲ ἡμῶν ἀρτίως μὲν εἰς Δελφὸς ἀφί-
 χθαι, παραχρῆμα δὲ τὸν Ἱερομνήμονα Διόγνητον πυρέτῃν τὸ
 δ'

goras, ab Amphissanis mille dra-
 chmas accepit, eâ conditione, ut
 nullam de iis apud Amphictyonas
 mentionem faceret. Illi autem pa-
 ctiones cum eo confababant, se in
 posterum viginti minas ex opi-
 bus iis, quæ devotæ erant & exe-
 cratæ, singulis annis Athenas mis-
 suros, ut ibi omni contentione
 Amphissanis ferviret. Quâ qui-
 dem ex re major ei, quàm olim,
 facultas est data, ut quocunque
 cum plebeio, quocunque cum ma-
 gistratu, quâcunque denique cum
 civitate liberâ rem haberet, eorum
 singulos malis asperrimis & de-

speratissimis ærumnis implicaret.

38. Sed videte, obsecro, quâ
 tandem viâ, quâ mirâ ratione Am-
 phissanorum scelus & audaciam
 contuderit fortuna. Cum enim
 Theophrastus esset Archon, Di-
 ognetus verò Anaphlytius *Hie-
 romnemou*, Midiam illum Ana-
 gyrrhasium (quem ego multis
 de causis velim nunc supersti-
 tem) & Thrasykleon Lesbium,
 & me unâ cum iis delegistis *Py-
 lagoras*. Accidit verò quampri-
 mum Delphos delati sumus, ut
 Diognetus *Hierommemon* in gra-
 vissimam febrem incideret; quo
 etiam

ὁ αὐτὸ τῷ το σὺν ἐπεπλώκει καὶ τῷ Μειδίᾳ. Οἱ δ' ἄλλοι
 σὺν ἐκέρχυντο Ἀμφικλύονες. Ἐξηγγέλετο δ' ἡμῖν ὡς τὸ
 βυλομόρων εὐνοίαν εἰδείκνυσθαι τῇ πόλει, ὅτι ὁ Ἀμφιστῆς
 ὑποπεπλωκότες τότε καὶ λειψὰς ἑραπεύοντες τοὺς Θηβαίους,
 εἰσέφερον δόγμα καὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως πεντήκοντα τα-
 λάντοις ζημιῶσαι τὸ δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι τοὺς χρυσῶν
 ἀσπίδας ἀνέθεμεν, ὡς τὸ χαλκὸν νεῶν, πρὶν ἔξαρχεσθαι, καὶ
 ἐπεγείψαμεν τὸ πρῶτον ὀπίγραμμα, ΑΘΗΝΑΙΟΙ
 ΑΠΟ ΜΗΔΩΝ ΚΑΙ ΘΗΒΑΙΩΝ, ΟΤΕ ΤΑΝΑΝ-
 ΤΙΑ ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙΝ ΕΜΑΧΟΝΤΟ. Μετα-
 πεμφάμεν δὲ ὁ Ἱερομένημων ἡξίει με εἰσελθεῖν εἰς τὸ
 συνέδριον, καὶ εἰπεῖν πρὸς τοὺς Ἀμφικλύοντας ὑπὲρ τῆς
 πόλεως, καὶ αὐτὸν ἔγω πρῶτον. Ἀρχομένους δέ μου
 λέγειν καὶ πρῶτον πῶς εἰσεληλυθὸς εἰς τὸ συνέ-
 δριον, τῶν ἄλλων Πυλαγῶρων μετρηκότων, ἀναβοήσας
 πρὸς τῶν Ἀμφιστῆων, ἀνθρώπων ἀσελγέστατος, καὶ
 (ὡς

etiam morbo correptus est Mi-
 dias. Amphictyonum verò cæteri
 in confessum coibant. Nobis e-
 nim indicabant nonnulli, qui stu-
 dium suum & benevolentiam in
 civitatem nostram ostendere vo-
 lebant, quòd Amphissani, gravi
 jam servitute à Thebanis devincti
 & oppressi, scitum contra civita-
 tem nostram rogarent, in quo po-
 pulum Atheniensem quinquaginta
 talentis mulctabant, quòd in
 novo templo, priusquam direptio
 piaculis lueretur, aureos clypeos
 suspendissemus hoc æquissimo ti-
 tulo insignitos, ΑΘΗΝΙΕΝΣΕΣ

Α ΜΕΔΙΣ ΕΤ ΤΗΕΒΑΝΙΣ,
 QUO TEMPORE ADVERSUM
 GRÆCOS PUGNARENT. *Hie-
 romnemon* autem missò nuncio
 me accersivit, rogabatque ut in
 concilium ingressus pro civitate
 nostrâ apud Amphictyonas pro-
 pugnarem; *cujus quidem cõbor-
 tationi haud gravatè obsecutus
 sum*, siquidem id ipsum mecum
 antea statuissem. Cùm igitur ala-
 crius paulò & erectius in conci-
 lium intrâssem, & cæteris *Pylago-
 ris* præsentibus verba facere cœ-
 pissem, exclamans quidam ex Am-
 phissanis homo procacissimus &
 (ut

(ὡς ἐμοὶ ἐφάνετο) ὁδὲ μιᾶς παιδείας μετεχρηκώς, ἴσως δὲ καὶ δαιμονίου πινὸς ἕξαμαρτάνειν αὐτὸν περατομένην, ἀρχὴν δέ γε ἔφη, ὧ ἄνδρες Ἕλληες, εἰ ἐσωφρονεῖτε, ἔδ' ἂν ὠνομάζετο τὸν νομα τοῦ δήμου τῆς Ἀθηνῶν ἐν ταῖς δὲ ταῖς ἡμέραις. ἄλλ' ὡς ἐξαγείς ἕξήγετε ἐκ τοῦ ἱεροῦ. Αἱμα δὲ ἐμέμνητο τῆς τῆς Φωκέων συμμάχιας, ἡ δὲ Κρόβυλος ἐκείνῳ ἔγραψε καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ δυσχερῆ κατὰ τῆς πόλεως διεξήει, λέγων, ἃ ἐγὼ οὔτε τότε ἐκάρτερον ἀκούων, οὔτε νῦν ἡδέως μέμνημαι αὐτῆς. Ακούσας δὲ, οὔτω παρωξύνω, ὡς ὁδὲ πώποτ' ἐν τῷ ἐμαυτοῦ βίῳ. Καὶ τοὺς μὲν ἄλλους λόγους ὑπερβήσομαι. Επὶ ἤλθε δ' οἷον μοι ὅτι τὴν γνώμην μνησθῆναι τῆς τῶν Ἀμφιασέων ὅτι τὴν γλῶσσαν τὴν ἱερὰν ἀσεβείας καὶ αὐτόθεν ἐσηκὼς ἐδείκνυον τοῖς Ἀμφικτύοσιν (ὑπὸ κεκατα γὰρ τὸ Κιρράϊον πεδίον τῷ ἱερῷ, καὶ ὅστιν εὐσιμώπιον) Ορεᾶ-
τε,

(ut mihi videbatur) humaniorum artium omnium rudis & ignarus, fortasse etiam à malo aliquo genio in nequitiam hanc incitatus, At siquid vobis (inquit) viri Græci, sanæ ineffet prudentiæ, ne nomen quidem Atheniensium in his temporibus usurpari pateremini; sed eos omnes tanquam impios & sceleratos templo exturbaretis. Mentionem porro fecit illius, quam cum Phocenibus sanxit Crobylus, societatis; & multis aliis asperimis contumeliis civitatem nostram lacerabat; ea demum maledicta protulit, quorum acerbiter neque tum aures meæ

sustinere poterant, neque nunc memoriâ libenter excito. Hæc verò cum audiissem, tanto stomacho atque iracundiâ exarsî, quanta in toto vitæ meæ cursu nunquam mihi eruperit. Sed ex iis complura, quæ eo tempore locutus sum, silentio prætermittam. Veniebat verò mihi in mentem, ut Amphissanorum impietatem, quâ devotum Diis solum violabant, exponerem: & eodem loci vestigio insitens in solum illud digritum intendi & (siquidem Templo subjacet campus Cirrhæus, planissimeque sub aspectum venit) Amphictyonibus monstravi. Videtis

τε, ἔφην ἐγὼ, ὦ ἄνδρες Ἀμφικλύονες, ἔχειρασμένον τῷτο
 τὸ πεδίον ὑπὸ τῷ Ἀμφισσέων, καὶ κεραμεὶα ἐναποδομημένα καὶ
 ἐπαύλια· ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῷ Ἐξάριον καὶ Ἐπάραιον λι-
 μένα πετρίχισμένον· ἴτε τέρας αὐτοῖ, καὶ ὁδὸν ἐτέρων δει-
 δε μαρτύρων, τέλη πεπραχότα, καὶ χεῖματα λαμβάνον-
 τα, ὅκ τῷ ἱερῷ λιμένος. Ἀμα δὲ ἀναγνώσκειν ἐκέλθον
 αὐτοῖς τὴν μαντείαν ἔθ' θεῶν, τὸ ὄρκον τῷ πρεσβύτῳ, τὸ ἄρ' ἂν
 τὴν γενομένην· καὶ διωρίζομαι, ὅτι ἐγὼ μὲν ὑπὲρ ἔθ' ἡμῶν τῷ
 Ἀθηναίων καὶ ἔθ' σώματι καὶ τῷ τέκνων καὶ οἰκίας τῷ ἐμαυτῷ
 βοηθῶ (καὶ τὸ ὄρκον) καὶ τῷ θεῷ καὶ τῇ γῇ ἱερᾷ, καὶ χεῖρ καὶ
 ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ παντὶ οἷς δύναμις, καὶ τὸ πόλιν τὴν ἡμε-
 τέραν τὰ πρὸς τῶν θεῶν ἀφοσιῶ. Ὑμεῖς δὲ ὑπὲρ ὑμῶν αὐ-
 τῶν ἡδὴ βηλεύσαοι· ἐν ἡρώσῳ μὲν τὰ Κανᾶ· παρέστηκε δὲ
 τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα· μέλλετε δ' αὐτῶν τῶν θεῶν τὰ
 γαθὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ· σκοπεῖτε δὲ ποῖα φωνῇ, ποῖα ψυ-
 χῇ, ποῖοις ὄμμασι, τίνα τόλμῃ κτησάμενοι ταῖς ἱκεσίαις
 ποιήσεσθε,

detis (inquam) viri Amphictyones, campum hunc ab Amphissanis cultum & exercitatum, videtis figlinas & villas extructas; contuemini oculis vestris Sacrum & Sceleratum illum Portum conditum & munitum: novistis ipsi (nec ullius testimonii vobis opus est) quod tributa exegerint, quod pecunias ex Sacro Portu corrogarent. Simul iussi ut oraculum Dei, sacramentum, & execratio illa à majoribus nostris concepta in conspectu omnium recitaretur. Coram iis denique firmissimè asseveravi me pro populo Atheniensi,

pro me, pro liberis domoque meâ, ex sacramenti præscripto, Deum devotamque terram manibus pedibusque, omni vocis contentione, omni virium nisu ab injuriis vindicare; civitatemque nostram piaculo liberare. Vos verò, inquam, rebus salutique vestræ nunc consulite. Aguntur jam Canistrorum Feriæ; adductæ sunt ad aras victimæ, jam omnes tum communia tum privata bona à Diis estis precaturi: perpendite verò, quâ voce, quâ mente, quo vultu, quâ demum fidentiâ Deos orabit, si hos homines sceleratissimos

ποιήσεσθε, τύτῃς παρέντες ἀπμωρήτῃς τῆς ἐναγῆς καὶ ταῖς ἀραίς ἐνόχῃς. Οὐ γὰρ δι' ἀνιγμάτων, ἀλλ' ἐναγῆς γόνυ-
παι εἰ τῇ ἀρᾷ κατὰ τε τῷ ἀσεβησάντων, ἀ καὶ παθεῖν
αὐτῆς, καὶ κατὰ τῷ ὀπιτεφάντων καὶ τελευτῶν ἐν τῇ ἀρᾷ
γόνυπαι, Μήθ' ὅσῳς θύσμεν οἱ μὴ πμωρῶντες (φῃσι) τῷ
Ἀπόλλωνι, μήτε τῇ Ἀρτέμειδι, μήτε τῇ Λητοῖ, μηδὲ Ἀθηνᾷ
Προνοίᾳ· μηδὲ δέξαιντο αὐτῶν τὰ ἱερά.

λθ'. Τοιαῦτα καὶ πρὸς τύτοις ἕτερα πολλὰ διεξελθόντος
ἐμῶ, ἐπειδὴ ποτε ἀπιλλάγῃ καὶ μετέστην ἐκ τῶ συνεδείξ,
κρυαὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ὡς τῷ Ἀμφικλυόνων καὶ λόγος ὡς ἐκ
ἐπὶ πρὸ τῷ ἀσπίδων, ὡς ἡμεῖς ἀνέθεμεν, ἀλλ' ἤδη πρὸ τῷ
Ἀμφιαγέων πμωρίας. Ἡδη δὲ πόρρω τῷ ἡμέρας ὕσῃς, πρῶ-
σθων ὁ κήρυξ ἀνείπε, Δελφῶν ὅσοι ὀπὶ διετὲς ἡβῶσι καὶ δ' ὕ-
λῃς καὶ ἐλευθέρῃς ἤκῃν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἔχοντες ἅμα καὶ δι-
κέλλας πρὸς τὸ θυτῶν ἐκεῖ χαλάρῃον καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς
κήρυξ ἀνηγόρευε τῆς ἱερομνήμονας καὶ Πυλαγόρεως ἤκῃν εἰς τὸ αὐ-
τὸν

mos dirisque devotos, inultos at-
que impunitos dimittitis. Non
enim per ænigmatum involucra
sed difertissimis verbis in execra-
tione scriptum est, quo supplicio,
tum ii qui sanctiones violaverint
tum qui violari permiserint, ple-
cti deberent: *Neque unquam*
(ait) *sanctè libanto Apollini, Dia-
næ, Latonæ, Minervæ Provi-
dæ, qui non pœnas exegerint;*
neque grata eorum sacra Diis
sunt.

39. Cum hæc igitur aliaque
permulta memorâssem, de confes-
sû migravi: clamor illico ingens

& fremitus inter Amphictyonas
coortus est; omnisque jam sermo
non de clypeis, qui à nobis dicati
erant, sed de supplicio ab Am-
phisfanis sumendo habebatur. Die
igitur jam provectâ, præco acce-
dens nunciavit, ut omnes Delpho-
rum tum servi tum liberi, quot-
quot annum pubertatis secundum
excefferint, falcibus & ligonibus
armati atque instructi, ad Thy-
tæum (sic enim locus ille appel-
latur) primo diluculo conveni-
rent: nunciavit etiam idem præ-
co, ut *Hieromnemones* & *Pylago-
ræ* ad auxilium Deo devotæque
ter-

πὲν τόπον, βοηθήσουσας τῷ Θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ· ἥ τις
 δ' αὖ μὴ παρῇ πόλις, εἰρξέται ὅς ἱερὸς, καὶ συναγὴς ἔσται
 καὶ τῇ ἀρᾷ ἐνοχῶ. Τῇ δὲ ὑπεραίρῃ ἡκομένη ἔωθεν εἰς τὸ
 περὶ τῆς πόλεως τόπον, καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιρράϊον πεδίον·
 καὶ τὰ λιμένα κατὰσκάφαντες, καὶ τὰς οἰκίας ἐμώρησαν-
 τες ἀνεχωρήμεν. Ταῦτα δὲ ἡμῶς περὶ τῶν, οἱ Λοκροί,
 (Α) Αμφισεῖς, ἐξήκοντα στάδια ἄπωθεν οἰκουῦντες Δελ-
 φῶν, ἦκον πρὸς ἡμᾶς μὴ ὅπλων πανδημῶ. Καὶ εἰ μὴ δρό-
 μῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς, ἐκινδυνεύσαμεν ἀπο-
 λείσθαι. Τῇ δὲ ὀπίσσει ἡμέρᾳ Κόττυφῳ ὁ τὰς γνώμας
 ὀπιψήφισον, ἐκκλησίαν ἐποίησεν τῶν Αμφικλυόνων. (Εκκλη-
 σίαν γὰρ ὀνομάζουσιν, ὅταν μὴ μόνον τοὺς Πυλαγόρους καὶ
 τοὺς Ἱερομνήμονας συγκαλέσωσιν, ἀλλὰ καὶ τὸς σωθύν-
 τας καὶ χρωμένους τῷ Θεῷ.) Ενταῦθ' ἦδη πολλὰ μὲν τῶν Αμ-
 φισέων ἐγένοντο κατηγορίαι· πολλὸς δ' ἔπαυσε καὶ κατὰ
 τὴν ὑμετέρας πόλεως. Τέλει δὲ παντὸς ὅς λόγος, ψηφίσοντες
 ἤκειν

terræ ferendum eodem coirent ;
 siquæ verò civitas non adfuerit,
 templo exturbaretur, scelere &
 diris devoveretur. Postridie au-
 tem primâ luce in prædictum lo-
 cum convenimus, in campum
 Cirrhæum descendimus; &, ef-
 foso portu, domisque incendio va-
 statis, ad *Thytæum* fumus regres-
 si. Hæc dum geruntur, Locrenses in-
 terim & Amphissani, qui sexaginta
 circiter stadia à Delphis distabant,
 armis instructi, cum universo po-
 pulo acerrimè in nos incurrabant.
 Quòd nisi in pedes coniecti multâ
 vix tandem contentione Delphos

attigissemus, periculum certè fuisset ne ad internecionem omnes trucidaremur. Proximo autem die Cottyphus, qui sententias rogabat, concionem Amphictyonum coegit. (Concionem verò appellabant, quæ non modò ex *Hieromnemonibus* & *Pylagoris*, sed ex iis etiam, qui sacra simul faciunt, quique oraculum Dei adeunt, constaret.) Ibi verò gravissimis accusationibus urgentur Amphissani, vestra autem civitas multis præconiis honestatur. Eorum denique, quæ in concione agitabantur, hic est exitus; scitum fece-

ἦκειν τοὺς Ἱερομνήμονας πρὸς τὸ ἐπίσης Πυλαίας ἐν ῥητῇ
 χροῖω εἰς Πύλας, ἔχοντες δόγμα κατὰ δίκας δώσασιν οἱ
 Ἀμφισσῆς, ὑπὲρ ὧν εἰς τὸ Θεὸν καὶ τὸ γένος τὴν ἱεράν καὶ τοὺς
 Ἀμφικλύονας ἔξήμερτον. Οἱ δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεσθαι
 ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὸ ψήφισμα.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

μ'. Τὸ δόγμα τὸ οὖν τέτταρτον ἀποδοθέντος ὑφ' ἡμῶν ἐν
 τῇ βουλῇ, καὶ πάλιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸ δήμου, καὶ ταῖς πρά-
 ξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένων τὸ δῆμον, καὶ τὴν πόλεως πάσης πραγ-
 μαμένης εὐσεβεῖν· καὶ Δημοσθένους ὑπὲρ τῆς μεσεγγυήμα-
 τος τῆς ἑξ Ἀμφισσῆς ἀνπλέρονης, καὶ ἐμῶν φανερώς ἐναν-
 τίων ὑμῶν ἐξελέχοντο· ἐπειδὴ ἐκ τῆς φανερῆς τὴν πόλιν
 ἄνθρωπος οὐκ ἠδυνάτο σφῆλαι, εἰσελθὼν εἰς βουλευτήριον
 καὶ μετασησάμενος τοὺς ιδιώταις, ἐκφέρεται πρὸς βουλευ-
 μα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, πρὸς λαβὼν τὴν πρὸ γράψαν-
 τος ἀπειρίαν. Τὸ δ' αὐτὸ ποδο καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

διεπαράξατο

runt ut Hieromnemes & Pylago-
 ræ ante proximum Pylæum con-
 fessum constituto tempore in Py-
 las coirent, unaque afferrent de-
 cretum illud, in quo statutum erat,
 ut Amphissani scelera & injurias,
 quas & Deo & devotæ terræ &
 Amphictyonibus intulerunt, sup-
 plicio luerent. Ut autem vera hæc
 esse omnia pernoscat, recitetur
 vobis decretum.

D E C R E T U M.

40. Cum hoc igitur decretum
 coram senatoribus in Curia, co-
 ram populo item in concione per-
 lectum esset, ea quæ à nobis trans-
 acta sunt vehementer comproba-

bat civitas, & religionis causam
 omni studio suscipere & tueri sta-
 tuebat: Demosthenes verò pro-
 pter mercedis sponsonem, quam
 ei fecerunt Amphissani, civitati
 obstitit & contradixit; ego rursus
 eum in conspectu vestrum omni-
 um coram redargui, & turpissimè
 in quaestione convici. At quoniam
 in propatulo non potuit nobis im-
 ponere, in curiam ingressus est, &
 quibusdam viris imperitis ad suam
 sententiam deductis, senatûs-con-
 sultum scribendum curat; inde ad
 concionem deportans, scribentis
 imprudentiæ ad sordes suas abuti-
 tur. Perfecit enim, ut hoc senatûs-
 consultum

διεωράξατο ἐπιψιφισθῆναι καὶ γενέσθαι ἔθνη τὸ ψήφισμα,
 ἥδη ἐπαλασάσης τ' ἑκκλησίας, ἀπεληλυθότος ἐμῷ (ὃ γὰρ ἂν
 ποτε ἐπέτρεψα) καὶ τῷ πολλῶν δὲ ἀφειμένων. Οὐ τὸ κεφάλαιον
 ὅτι, τῷ δὲ Ιερομνήμονά (φησι) τῷ Ἀθηναίων, καὶ τὸς Πυλαγόρους
 τὸς εἰσαεῖ Πυλαγορῶντας πορεύεσθαι εἰς Πύλας καὶ εἰς Δελ-
 φὸς ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προχρόνων· εὐπε-
 πῶς γε τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ ἔργῳ ἀγρῶς· κωλύει γὰρ εἰς τὸ
 σύλλογον τὸ ἐν Πύλαις ἀπαντᾶν, ὅς τις ἀνάγκης πρὸς τὴν κατή-
 κοντος ἐμελλε χρόνον γίνεσθαι. Καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψιφί-
 σματι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ πικρότερον σύγγραμμα γράφει,
 τῷ Ιερομνήμονά (φησι) τῷ Ἀθηναίων καὶ τοὺς Πυλαγόρους τὸς
 αἰὲ Πυλαγορῶντας μὴ μετέχῃν τοῖς ἐκτὶ συλλεγομένοις,
 μὴ λόγων, μήτε ἔργων, μήτε δογμαμάτων, μήτε πράξεως μη-
 δεμίων. Τὸ δὲ μὴ μετέχῃν, τί ὅτι; πότερα ταλιητὴς εἶπω,
 ἢ τὸ ἥδιον ἀκῶσαι; τὸ ἀληθὲς ἔρω· τὸ γὰρ αὖτις πρὸς ἡδὲ-
 νικὸν λεγόμενον, ὅπως τὴν πόλιν ἀφαιρέθηκεν· ὅτι ἐὰν

μεμνηῖσθαι

consultum in concione rogaretur,
 & populisciti nomine confirmare-
 tur, cum jam dimissa esset concio,
 cum ego (qui si adfuisset, non
 omnino hoc paterer) migrassem,
 multitudo denique omnis disces-
 sisset. Cujus quidem decreti hæc
 sunt summa capita: ut *Hieromne-
 mon* Atheniensium & *Pylagoræ*,
 quotquot in posterum futuri es-
 sent, in Pylas & Delphos præsti-
 tuto à majoribus nostris tempore
 coirent. Honestæ quidem verbo-
 rum species, quæ tamen rem tur-
 pissimam obvolvunt: vetat enim
 ne in conventum illum Pylæum
 coirent, qui necessariò ante præ-

stitutum tempus habendus erat.
 Rursus autem in eodem ipso de-
 creto aliud multò planius & aspe-
 rius adjecit, ut *Hieromnemnon* A-
 theniensium & *Pylagoræ*, qui in
 posterum futuri essent, cum iis, qui
 illuc coirent, neque verborum ne-
 que factorum neque scitorum ne-
 que ullius rei commercium habe-
 rent. Quo verò spectat decretum
 hoc, Ne habeant commercium? &
 utrùm vobis verum eloquar, an
 id quod auribus vestris placebit?
 verum eloquar; ea enim, quæ ad
 gratiam dicta sunt, civitatem no-
 stram in ærumnas hæc omnes
 conjecerunt. Quo inquam spectat
 decretum

μεμνησθαι τῶν ὀρκων, ὅς ἐμὼν Ὁ θεῶν οἱ ὅμοσαν, ὅδ' ἐ
 τ' ἀρεῆς, ὅδ' ἐ τ' ὅθ' ὁ Θεὸς μαντείας.

μα'. Ἡμεῖς μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, κατεμείναμεν διὰ τὸ
 τὸ ψήφισμα· οἱ δ' ἄλλοι Ἀμφικλύοντες συνελέγη' εἰς Πύλας,
 πλὴν μᾶς πόλεως (ἥς ἐγὼ ἔτ' ἀν' τοῦνομα εἶποιμι, μήτ' αἰ
 συμφορὰν ὅθ' ἀπλήσοι γένοιτο αὐτοῖς μηδενὶ τῶν Ἑλλήνων) καὶ
 συνελθόντες ἐψηφίσαντο ἐπιτραφεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισέας.
 Καὶ φραττηρὸν ἔλποντο Κότυρον τὸ Φαρσάλιον, ὅτε τὰς
 γνώμας ἐπιψηφίζοντα· (ὅκ ἐπιδημῶντος ἐν Μακεδονίᾳ Φι-
 λίππου, ἀλλ' ὅδ' ἐν τῇ Ἑλλάδι παρὲν ἵσθμῳ, ἀλλ' ἐν Σκύθαις
 ἔγω μαχεῖν σπόντος, ὃν αὐτίκα μάλιστα πολμήσθ' ἔλεγον Δη-
 μοθένης ὡς ἐγὼ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπήγαγον) καὶ παρελθόντες
 τῇ φραττῇ φρατῶ καὶ μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμ-
 φισεῦσιν· ἀντὶ τοῦ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων, ζηήμασιν αὐτῶν
 ἐξημίωσεν, καὶ ταῦτα ἐν ῥητῇ θεῶν ποιεῖν τῷ Θεῷ χαλαθεῖ-
 ναι. καὶ τῶν μὲν ἐναγῆς καὶ τῶν περὶ αἰγίων αἰτίους μετεστήσαν-

το,

decretum hoc, nisi ut sacramenti à majoribus nostris concepti; nisi ut execrationis & oraculi memoriam iis interdicat.

31. Hoc enim decreto facto, nos *Athenis* mansimus: Amphictyonum verò reliqui, unâ tantum civitate exceptâ (cujus nomen effari non libet, neque unquam, precor, Græcorum cuiquam similis accidat ærumna) in Pylas coibant; ibique congregati aciem in Amphissanos instruendam censuerunt. Exercitus verò Imperatorem creârunt Cottiphum illum Pharfalium, qui sententias eo tempore

rogabat: cùm Philippus *non modo* non in Macedonia, sed ne in Græciâ quidem adesset, in Scythiâ verò abhinc quàm longissimè versaretur; quem mox tamen in Græcos à me investum fuisse audacter affirmabit Demosthenes) his primis igitur copiis cùm victoriam reportarent, Amphissanos clementissimè tractabant; pro atrocissimâ enim impietate eos tantum pecuniis mulctabant, quas præstituto tempore Apollini persolvi decernebant: sceleratos & devotos homines, quorum earum auctores extiterunt, *urbe exturbabant*,

πο, τὸς δὲ δι' εὐσεβείαν φυγόντας κατήγαγον. Ἐπειδὴ δὲ
 οὐδὲ τὰ χεῖματα ἔξέπον πρὸ Θεῶ, τόστ' ἐλαγξας κατήγα-
 γον, καὶ τὸς εὐσεβεῖς κατελθόντας διὰ τῶν Ἀμφικλυόνων ἔξε-
 βαλον, ὥπως ἤδη τὴν δευτέραν ὁπὶ τὸς Ἀμφιαξας στρατεῖαν
 ἐποίησαντο. πολλῶν χροῖων ὕστερον ἐπανελθόντες Φιλίωπερ
 ὅτι τὴν ὁπὶ τὸς Σκύθας στρατείας, τῷ μὲν Θεῷ τὴν ἡγεμονίαν τὴν
 εὐσεβείας ἡμῖν ὡς ἀδελφωκότων, τῆς δὲ Δημοσθένους δώρο.
 δοκίας ἐμποδὼν γεγενημένης.

μβ'. Ἀλλ' ὅς περ ὕλεγον, ὅς περ ἐσήμενον ἡμῖν οἱ Θεοὶ
 φυλάξασθαι, μόνον ὅτι ἀνθρώπων φωνὰς περὶ σκελισμένοι;
 Οὐδεμίαν τοι πώποτε ἔγωγε μᾶλλον πόλιν ἐώρακα ὑπὸ
 μὲν τῶν Θεῶν σωζομένην, ὑπὸ δὲ τῶν ῥητόρων ἐρίων σπολ-
 λυμένην. Οὐχ ἰκανὸν ἡμῖν τὸ τοῖς μυστηρίοις φανέν σημεῖον
 φυλάξασθαι, ἢ τῶν μυστῶν τελευτή; Οὐ γὰρ τῶν Ἀμυνιά-
 δους μὲν ὡς ἔλεγεν εὐλαβεῖσθαι, καὶ πέμπειν εἰς Δελφούς ἐπε-
 ρησομένους τῷ Θεῷ ὅ, τι βούληται, Δημοσθένης δὲ ἀντί-

λεγε,

bant, eos, qui pietatis causâ profu-
 gerant, reducebant. Postquam ve-
 rò neque multam Deo pende-
 rent, sceleratos autem revocarent,
 & pios illos homines, quos Am-
 phiçtyones reducerant, extermi-
 narent, alteram tum aciem in Am-
 phiçtianos instruxerunt: cùm Phi-
 lippus quidem multò pòst tempo-
 re ex Scythicâ expeditione regre-
 deretur; cùmque religiosi hujusce
 belli principatum nobis ultrò por-
 rexissent superi, Demosthenis ve-
 rò quæstus & sordes offecissent.

42. Nonne tamen prædixerunt
 nobis Dii, nonne præmonstrârunt,

tantum non humanas voces emit-
 tentes, ut cauti providique rebus
 nostris consuleremus? Ego nun-
 quam vidi civitatem Deorum
 præsidio insigniùs custoditam,
 nonnullorum rursus oratorum ar-
 tificiis dirutam atque everfam.
 Nonne satis fuit ad præcaven-
 dum portentum illud mysteriorum
 diebus visum, sacerdotum interi-
 tus? Nonne Amyniades nobis
 prædixit, ut cautionem omnem
 adhiberemus; ut certos homines
 Delphos mitteremus, qui quid fa-
 cto opus esset oraculum scitaren-
 tur; Demosthenes verò nonne ob-
 titit

λεγε, Φιλιππίζεν τ' Πυθίαν φάσκων, ἀπαύδουτ' ὦν, καὶ
 ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμηντ' τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν
 ἕξουσας; Οὐ τὸ πελιδναῖον, ἀγύτων καὶ ἀκαλλιεργήτων τῶν
 ἱερῶν, ἔξέπεμψε τὰς σραπώτας ὅππ' ἔτ' ἐσθλὸν κίνδυνον;
 Καὶ τοι γε τρώϊω ἀπετόλμησε λέγειν, ὅπ' ὦρ' αὖτε το Φί-
 λιππος οὐκ ἦλθεν ἡμῶν ὅππ' τιμὴν χάραν, ὅπ' οὐκ ἔω αὐτῶν
 κατὰ τὰ ἱερά. Τίν' οὖν ζημίας ἄξιος εἰ τυχεῖν, ὦ τῆς
 Ἑλλάδος ἀλιτήριε; εἰ γὰρ ὁ μὲν κρατῶν ἔκ' ἦλθεν εἰς τὰ πάντων
 κρατεμένων χάραν, ὅπ' ἔκ' ἔω αὐτῶν κατὰ τὰ ἱερά, σὺ δ'
 ὅσδ' ἐν περσειδῶς τ' μελλόντων ἔσεσθαι φρίν καλλιεργῆσαι τὰς
 σραπώτας, ἔξέπεμψας, πότερον σφραγισθῆναι σε δεῖ ὅππ' ταῖς
 τ' πόλεως ἀτυχίαις, ἢ ὑπερείξασθαι;

μγ'. Τοι γάρ τοι τί τ' ἀνελπίτων καὶ ἀπροσδοκήτων ἐφ'
 ἡμῶν ἔργονεν; ἔγ' οὐ βίον γε ἡμεῖς ἀνθρώπινον βεβιώχαμεν,
 ἀλλ' εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μὲν ἡμᾶς ἐφυμν.
 Οὐχ ὁ μὲν τ' Περσῶν βασιλεὺς ὁ τ' Ἀθω δ' Ἰσχυρὺς, ὁ τ' Ἑλλή-

ΠΟΝΤΟΥ

stitit & contradixit, Pythiam
 Φιλιππίζεν prædicans, homo om-
 ni in re rudis, & potestate à vo-
 bis datâ insolenter perfruens ni-
 miumque inflatus? Postremum
 verò nonne, victimis non litatis,
 non addicentibus, milites in aper-
 tum misit periculum? Atqui non
 ita pridem ausus est dicere, quòd
 hæc de causâ in fines nostros non
 impetum fecerit Philippus, quia
 sacra ei non pulchrè cessissent.
 Quodnam igitur meritis es sup-
 plicium, ὁ pestis Græciæ? Si enim
 victor in eorum qui victi sunt fi-
 nes non impetum fecerit, quòd

sacra ei non pulchrè cessissent;
 utrùm oportuit Te, cum rerum
 omnium futurarum inscius exer-
 citum, priusquam litâsses, eduxisti,
 utrum (inquam) oportuit Te ca-
 lamitatum harum omnium civita-
 ti authorem coronâ donari, an e-
 jici atque exterminari?

43. Quid enim præter spem,
 quid præter expectationem me-
 moriâ nostrâ non contigit? ne-
 que enim humano more vivimus,
 sed, ut nova de nobis & inau-
 dita loquantur posterì, nati su-
 mus. Nonne Persarum ille rex,
 qui Atro perrupit, qui Helle-
 spontum

σποντον ζεύξας, ὁ γὰρ καὶ ὕδαρ τοὺς Ἑλλήνας αἰτῶν, ὁ πολ-
μῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν ὅτι δεσπότης ὄντων πάντων
ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντων· μέχει δομένους, νῦν δὲ πρὸς
τὸν κύριον ἐτέρων εἶ) ἀγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη πρὸς τῆς τοῦ
σώματος σωτηρίας; Καὶ τὰς αὐτὰς ὁράμεν τὴν τε δοξῆς τῆς
τοῦ σώματος καὶ τῆς ἐπὶ τῇ Περσίῳ ἡγεμονίας ἡξιωμένους, οἳ καὶ τὸ ἐν
Δελφοῖς ἱερὸν ἡλωθέρωσαν; Θῆβαι δὲ πόλιν ἀτυγχείων
μὴ ἡμέραν μίαν ἐκ μέσης τῇ Ἑλλάδος ἀνῆρπασται; εἰ καὶ
διχαίως, πρὸς τὸ ὅλων οὐκ ὀρθῶς βυλευσόμενοι, ἀλλὰ πρὸς
τὴν θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως ἀλλὰ
δαίμονιως κλησάμενοι. Λακεδαιμόνιοι δὲ α) ταλαίπωροι,
πρὸς τὰς πόλιν μόνον τούτων τῶν πραγμάτων ἐξαρχῆς
πρὸς τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν, α) τῇ Ἑλλήων ποτὲ ἀξιῶν-
τες ἡγεμόνες εἶ), νῦν ὁμηρεύοντες καὶ τῆς συμφορᾶς ἐπι-
δειξιν ποιησόμενοι, μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπε-
σθαι, τοῦτο πεισόμενοι καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πατρις ὅτι ἂν
ἐκείνῳ

spontum conjunxit, qui terram & aquam Græcos postulabat, qui in epistolis ausus est se totius mundi dominum ab ortu solis usque ad occasum appellare; nonne ille (inquam) jam non de dominatu in alios, sed de sui corporis salute contendit? Nonne videmus etiam eos ipsos hoc tanto honore, hoc adversus Persiam imperio dignatos esse, qui & templum Delphicum in libertatem vindicabant? Thebæ verò, civitas contermina, unum intra diem nonne ex medio Græciæ funditus evulsa est? quod si hoc jure obtigerit, (quippe quæ

de summâ rerum minùs rectè consultaret) non tamen humano more, sed divino quodam impulsu in hanc diram fatuitatem atque infaniam protrudebatur. Lacedæmonii verò, homines miserrimi, quod in nefariâ illâ templi Delphici direptione perquam leviter se immiscuerant, qui olim Græciæ sibi imperium vendicabant, nonne jam nunc, quo ærumnarum suarum memoria ad omnes hominum ætates usque nobilitata sit, iterum ad Alexandrum nuncios sunt missuri, pignora atque obfides daturi, quodcunque ei visum

ἐκείνῳ δόξῃ, καὶ ἐν τῇ ᾗ κρατούμενος καὶ περιδικημένος με-
τεώσθη κρινόμενος); Ἡ δ' ἡμετέρα πόλις ἡ κοινὴ καταφυγὴ
τῶν Ἑλλήνων (ὡς ὑποφικνύοντο ὑπέρτερον ἐκ τῆς Ἑλλάδος αἱ
πρεσβεῖαι καὶ πόλεις, ἔκαστοι παρ' ἡμῶν τὴν σωτηρίαν εὐρησά-
μενοι) νῦν οὐκ ἐπὶ ὧν τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ἀγωνίζεται,
ἀλλ' ἤδη ὧν τῶν παλαιοῦς ἐδάφους. Καὶ ταῦθ' ἡμῖν συμ-
βέβηκεν ἵστοῦς Δημοσθένους ὡς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν.
Εὖ γὰρ ὧν ὧν τοιούτων Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς ἀποφαίνει; λέγει
γάρ περ, παιδεύων τὰ πλήθη καὶ συμβουλεύων τοῖς πύλοισι,
τοῖς πονηρῶς τὴν δημαγωγίαν μὴ προσδέχεσθαι. Λέξω δὲ καὶ γὰρ
τὰ ἑπὶ τῇ τῷ τοιοῦτο ἡμῶς παλαιῶν ὄντας τοῖς τὴν ποιη-
τῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵνα ἄνδρες ὄντες αὐτοῖς χερσὶ μά-
κα.

(1) Πολλάκι δὲ ξύμπασα πόλις κακῶς ἀνδρὸς ἀπήνερα,
Ὅσκει ἀλιτρώειν καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσθαι.

Τοῖσιν δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
Λοιμὸν ὅμῃ καὶ λιμὸν· ἀπορθηνύσσει δὲ λαοί.

(1) Εργων καὶ Ἡμερῶν α'. 238.

Η

fuerit supplicium perlaturi, victo-
ris denique hostisque laceffiti mo-
derationi & iudicio fese tradituri.
Nostra verò civitas commune
Græcis perfugium (ad quam urbes
undiquaque cæteræ legatos olim
mittebant, auxilium à nobis & sa-
lutem paraturæ) non amplius jam
de Græcorum imperio dimicat,
sed de patrio ipsius solo. Et hæc
vobis acciderunt mala, ex quo ad
Rempublicam accessit Demosthe-
nes. Pulcherrimè profectò de hu-
iusmodi viris cecinit Poëta Hesio-
dus; hoc enim alicubi populis &
civitatibus dans consilium, ne im-

probos oratores admittant, mo-
net: sed *si veniam mihi dederi-
tis*, ipsa carmina recitabo; in hunc
enim finem (opinor) Poëtarum
dogmata in pueritiâ nostrâ per-
discimus, ut, cùm adulti simus, iis
utamur.

*Immeritæ ira Jovis pænas sæpe
intulit urbi,*

*Unius ob noxam & molimina ci-
vis iniqui:*

*Sæpe famem horrendam superâ
Saturnius arce*

*Demittit, miseramque premunt
contagia plebem.*

Sæpe

Ἡ τῶν γε φρατῶν εὐρυὶ ἀπάλεσει, ἢ ὅγε τεῖχος,

Ἡ νέας οἱ πότιω Κερνίδης ὑποπίνυται αὐτῶν.

Εάν δὲ παρελόντες ἔποιητῃ τὸ μέτρον, τὰς γλώσσας ἐξετάζητε, οἶμαι ὑμῖν δοῦναι ἔποιήματα Ἡσιόδου (εἰ), ἀλλὰ χρησμον εἰς Δημοσθένους πολιτείας. Καὶ γὰρ ναυικὴ καὶ πεζὴ στρατεία καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνθρωπασμένα ἐκ τῆς τῆς πολιτείας.

μλ'. Ἀλλ' οἶμαι, ἔτε Φρυγῶνδας, ἔτε Εὐρύβατος, ἔτε ἄλλος ὅδεῖς πώποτε τῆς πάλαι πονηρῶν, τοιῶντος μάλιστα καὶ γῆς ἐγένετο ὅς (ὦ γῆ καὶ Θεοὶ καὶ δαίμονες, καὶ ἄνθρωποι ὅσοι βέλεσθε ἀκύνειν τὰ ληθῆ) πολὺν λέγειν βλέπων εἰς τὸ πρῶτον τὰ ὑμέτερα, ὡς ἄρα Θεβαῖοι τὴν συμμαχίαν ἡμῖν ἐποίησαντο, καὶ ἀφ' ἧς καὶ κατὰ, καὶ ἀφ' ἧς φόβον τὸν παρεστάντα αὐτοὺς, ὅδε ἀφ' ἧς τὴν ὑμέτεραν δοῦναι, ἀλλὰ ἀφ' ἧς τὰς Δημοσθένους δημηγυρίας. Καὶ τοὶ πολλὰς μὲν τῆς πρῶτον παρεστῆας ἐπρέσβευε εἰς Θήβας αὐτὴ μάλιστα οἰκείως

*Sæpe aciem immani prosternit
clade, minasque*

*Murorum excindit, classemque
sub æquore mergit.*

Sin verò, detractis undique Poëtæ numeris, sensum investigetis, videbitur vobis (opinor) non ultra Hesiōdi poemata, sed administrationis, quæ Rempublicam tractat Demosthenes, divinatio. Civitates enim jam plurimæ, navales pedestresque copiarum istius consiliis atque institutis simul penitus perditæ sunt & dissipatæ.

44. Sed neque Phrynondam arbitror neque Eurybatum neque

aliū quēquam, quorum olim improbitas per insignis erat, tantum veteratorem atque nebulo-nem extitisse, *quantus noster est Demosthenes*; qui (prohi Deūm atque hominum fidem) os vestrum directò contuens audebit dicere, quòd Thebanos ad societatem vobiscum ineundam non temporum rationes, non iste, in quo versabantur, timor, non dignitas vestra atque existimatio, sed ipsius Demosthenis conciones excitabant. At verò in Thebas multi ante illum homines, quibuscum iis maxima familiaritas & necessitudo

κείως ἐκείνοις ἀγκυόμενοι πρῶτον μὲν ὅτος φράληγος Θρα-
σύβουλος ὁ Κολλυτιεύς, ἀνὴρ ἐν Θήβαις πιστευθεὶς ὡς ὁδοεὺς
ἔπερος· πάλιν Θράσων ὁ Ἀρχιεύς, πρῶτος ὢν Θηβαίοις·
Λεωδάμας ὁ Ἀχαρνεύς, ὃς ἦτον Δημοσθένους λέγειν δυνά-
μενος, ἀλλ' ἔμοιγε καὶ ἡδίων ῥήτωρ καὶ ὅστις Ἀρχιδήμος ὁ
Πήληξ, καὶ Διωπὸς εἰπεῖν, καὶ πολλὰ κεκινδυνεύκως ἐν τῇ
πολιτείᾳ ἀφ' ὧν ὧν δὴμαγωγὸς Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζυγιεύς,
πλείστον χροῖον τῷ ὅτι Βοιωτιάζειν ὑπομείνας αἰτίαν· ῥήτωρ
Πύρανδρος ὁ Ἀναφλύσιος, ὃς ἐπὶ καὶ νῦν ζῇ. Ἀλλ' ὅμως ὁδοεὺς
πώποτε αὐτὸς ἐδυνήθη πρὸς τὴν εἰσὶν ὑμετέραν φι-
λίαν· τὸ δ' αἴτιον οἶδα μὲν, λέγειν δ' ὁδοεὺς δέομαι ἀφ' αἰτίας
ἀτυχίας αὐτῶν. Ἀλλ' οἶμαι ἐπειδὴ Φίλιππος αὐτῶν ἀφε-
λόμενος Νίκεαν Θεσσαλοῖς παρέδωκε, καὶ τὸν πόλεμον, ὃν πρῶ-
τον ἐξήλασεν ἐκ τῆς χώρας τῆς τῷ Βοιωτῶν, τῷ πάλιν τὸν
αὐτὸν πόλεμον ἐπήγαγε διὰ τῆς Φωκίδος ἐπ' αὐτοῖς τοῖς Θή-
βαις, καὶ τὸ τελευταῖον Ἐλάτειαν καὶ Ἐλατῆαν ἐχάραξε, καὶ
φράξαν

intercesserat, legationes obibant :
primò quidem imperator ille
Thrasylbulus Collytensis, vir tan-
tâ fide & autoritate apud The-
banos, ut nemo alius ; deinde
Thraso Archiensis, vetus Theba-
norum hospes ; Leodamas Achar-
nensis, in dicendo non modò De-
mostheni par, sed & mihi etiam
multò suavior visus orator ; etiam
Archidemus ille Pelex, qui & di-
cendi peritus, & in multis, dum
Republ. gereret, periculis The-
banorum causâ versatus ; concio-
nator porro ille præcellens Ari-
stophon Azenienis, qui per diu

Boeotorum partes sequutus argui-
tur ; Pyander denique Anaphly-
stius orator, qui etiamnum super-
stes est. Sed tamen nemo unquam
ex iis Thebanos ad vestram ami-
citiam poterat adducere : cujus rei
causam etsi probè pernòrim, pro-
pter miserrimas tamen eorum æ-
rumnas non necesse est exponere.
Sed opinor, postquam Nicæam,
iis abreptam, Thessalis donasset
Philippus, bellumque, quod olim
ex agris Boeoticis propulsarat,
nunc denuo per Phocida in ipsas
Thebas revexisset, postquam de-
nique Elatæam cepisset, vallo at-
que

φρεσὶν εἰσήγαγεν· οἱ τ' αὖθ' ἦδη, ἐπεὶ τὸ δῖνον ἤπλετο αὐτῶν, μετεπέμψαντο Ἀθηναίους. Καὶ ὑμεῖς ἔξηλθετε καὶ εἰσήμετε εἰς τὰς Θήβας, ἐν τοῖς ὅπλοις διεσκευασμένοι, καὶ οἱ ἰωπῆες καὶ ὁ πεζοὶ, πλεῖν τοῖς συμμαχίας μίας μόνου συλλαβῇ γράψαι Δημοσθένη. Ο δ' εἰσάγων ἡμῶς εἰς τὰς Θήβας χαρὸς καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμαχίας, ἀλλ' ὃ Δημοσθένης.

μέ. Ἐπεὶ τοῖς γε ταύταις τοῖς πράξεσι τρία τὰ πάντων μέγιστα Δημοσθένης εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε. Πρῶτον μὲν ὅτι Φιλίππῳ τῷ μὲν ὀνόματι πολεμοῦντι ὑμῖν, τῷ δ' ἔργῳ πολὺ μᾶλλον μισοῦντι Θεβαῖους, ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα δεδιλωκε (καὶ τί δεῖ πλείω λέγειν;) ταῦτα μὲν τὰ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἀπεκρυφατο· παραποιησάμεντος δὲ μέλλειν τὴν συμμαχίαν γενήσεσθαι, καὶ ἀπὸ τοὺς χαρὸς, ἀλλὰ ἀπὸ τὰς αὐτοῦ πρεσβείας, πολλὸν μὲν συνέπεισε τὸν δῆμον μικρὸν βεβλεύεσθαι ὅτι πῶς δεῖ ποιεῖσθαι τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ἀγαπᾶν μόνον εἰ γίνεται.

Τὸτο

que aggere muniisset; tum demum (*inquam*) cum in has incidissent angustias, auxilia à vobis accersebant *Thebani*. Vos verò acie instructi exiistis, Thebas intrastis equites peditesque, priusquam unum verbum de societate scripsisset Demosthenes. Quæ verò vos in Thebas adduxerunt, temporis rationes fuisse dico, timoremque civium foederisque necessitatem, sine ullo studio aut eloquentiâ Demosthenis.

45. Siquidem verò in his rebus gerendistres vobis gravissimas injurias intulit Demosthenes. Pri-

mum quidem, cum Philippus vobis se bellum inferre simularet, revera autem multò a riori in Thebanos odio incenderetur (quod pluribus non exponam, cum ea quæ gesta sunt rem satis testentur) hoc tanti momenti negotium occultavit: fingens autem societatem nobis cum Thebanis conflata iri, quæ quidem non ex temporum necessitate sed suis legationibus oriretur, primum populo persuasit, ne amplius consultandum putarent quibus conditionibus fieri deberet societas, sed si modò facta sit, patienter acquiescerent.

Hanc

Τὸ δὲ πρῶτον, ἔκδοτον μὲν ἢ Βοιωτίαν ἅπασαν ἐποίη-
 σε Θεβαίοις, γράψας οὕτως ψήφισματι, Εἴαν τις ἀφιστῇται
 πόλις ἀπὸ Θεβαίων, βοηθεῖν Ἀθηναίους Βοιωτοῖς τοῖς ἐν Θη-
 βαῖς· τοῖς ὀνόμασι κλέπτων καὶ μεταφέρων τὰ πρᾶγματα,
 ὥσπερ εἶωθεν· ὡς τὸς Βοιωτὸς ἔργῳ κακῶς πάχονταί τ' τῶν
 ὀνομάτων σωθῇσι τ' Δημοσθένους ἀγαπήσονται, ἀλλ' ὃ μάλ-
 λον ἐφ' οἷς κακῶς πεπόνθασιν ἀγανακτῇσιν. Δεύτερον
 δὲ τ' εἰς τ' πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ μὲν δύο μέρη ὑμῖν ἀνέ-
 δηκεν, οἷς ἦσαν ἀποτέρω οἱ κίνδυνοι, τὸ δὲ τρίτον μέρος
 Θεβαίοις, δωρεδοκῶν ἐφ' ἐκάστοις τέττων· καὶ πλεὺς ἡγεμονίαν
 τὴν μὲν καὶ θάλασσαν ἐποίησε κοινὴν, τὸ δ' ἀνάλωμα ἴδον
 ὑμέτερον· τ' δὲ κατὰ γυνὴν (εἰ μὴ δέῃ ληρεῖν) ἄρδιν φέρων
 ἀνέθηκε Θεβαίοις, ὥστε πρὸς τ' γενόμενον πόλεμον μὴ κύ-
 ριοι γενέσθαι Στρατοκλέα τ' ἡμέτερον στρατηγὸν βεβλῆσα-
 σθαι πρὸς τῆς τῆς στρατιωτῶν σωτηρίας. Καὶ ταῦτ' ὅτε
 ἐγὼ μὲν κατηγόρῳ, ἑτέρω δὲ πρὸς ἀλείψουσιν, ἀλλὰ κα-
 γῶ

Hanc populo opinionem cum multo ante inferuisset, Boeotiam omnem dedititiam fecit Thebanis, eò quod scripserit in decreto, *Ut si qua civitas à Thebanis defece- rit, Athenienses Bæotis, qui Thebis essent, auxilio venirent*; verbis (ut mos est veteratoris) res transferens & furatus: quasi verò Bæoti, cum reipsâ injuriam acceperant, in Demosthenis artificio verborumque contextu acquiesce- rent, & non potius contumelias illas gravissimè ferrent & stomacharentur. Secundò autem belli- corum sumptuum duas partes vo-

bis imposuit, à quibus longissimè aberat periculum, tertiam tantum- modò Thebanis; in rebus hisce singulis lucrum quæstumque au- cupatus: maris verò principatum iis vobiscum communem esse vo- luit, impensam autem nobis quasi propriam *ascripsit*; terræ rursus imperium vobis ablatum (ne nugis indulgeam) Thebanis concessit, adèd ut in illo, quod exarsit, bello Stratocles imperator noster de suo- rum militum salute consulendi au- thoritatem non haberet. At non hæc quidem ego incuso, alii in- terim omittunt, sed & ipse in mentio-

γὰ λέγω καὶ πάντες ὀπιπμάσι· καὶ ὑμεῖς σὺνιτε καὶ ἔκ
ὀρρίζεσθε· ὁκέينو γὰρ πεπόνθατε πρὸς Δημοσθένη· σινει-
θατε ἥδη τὰ ἀδικήματα αὐτοῦ ἀκέειν, ὥστε οὐ θαυμάζετε.
Δεῖ δὲ ἔχ' ἕως, ἀλλ' ἀγανακτεῖν καὶ πτωρεῖσθαι, εἰ καὶ
τὰ λοιπὰ τῇ πόλει χαλῶς ἔχῃ.

μτ'. Δεύτερον δὲ καὶ πολὺ τέττα μῆζον ἀδικημα
ἠδίκησεν, ὅτι τὸ βαλβύθειον τὸ τὴν πόλεως καὶ τὴν δη-
μοκρατίαν ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενον, καὶ μετήνεγκεν εἰς
Θήβας εἰς τὴν Καδμείαν, τὴν κοινοῖαν τῇ πόλει πρὸς ἕω
τοῖς Βοιωτάρχαις συνήμενον. Καὶ τηλικαύτῳ αὐτὸς
αὐτῷ δυνατεῖαι κατεσκεύασεν, ὥστε ἥδη παρὼν ὅτι
τὸ βῆμα, πρὸς βούλει μὲν ἔφη ὅποιον αὐτῷ δοκῇ καὶ
μὴ ὑμεῖς ἐκπέμπετε· εἰ δὲ τις αὐτῷ τῇ στρατηγῶν ἀν-
τείποι, καταδουλούμενον τοὺς ἄρχοντας καὶ σιωπῶν-
των μισθὸν αὐτῷ ἀπλέγειν, ἀφ' ἑκατάσθαι ἔφη γράψαι
τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον· πλείω γὰρ ὑμᾶς
ἀγαθὰ

mentionem voco, & cæteri om-
nes reprehendunt: vòs etiam eo-
rum conficii estis, neque quicquam
indignamini; eo enim animo in
Demosthenem affecti estis, eà
crebritate istius scelera & nequi-
tiam audiistis, ut non amplius mi-
remini. Oportet autem *animo*
non esse ita *otioso*, sed vehemen-
ter irasci, sed acerbè punire, siqui-
dem cætera civitati bene prospe-
reque vultis procedere.

46. Secundam verò, antedictâ
multò graviolem, injuriam vobis
intulit, cum Senatam populique
majestatem furtim submovit, &

Thebas in Cadmêam traduxit, re-
rum communicationem cum Boe-
otorum principibus transigens &
paciscens. Quin verò tantam sibi
dominationem comparabat, ut in
suggestum ascendens jactaret se le-
gationem obire velle quocunque
ipsi libuerit, etiamsi à vobis non
esset missus; si quis autem impera-
torum dictis ejus refragatus fuerit,
minaretur se in potestatem suam
redacturum principes, & ne ipsi
in dicendo adversentur assuefactu-
rum, judicium denique constitu-
turum & litem intentaturum Præ-
torio suggesti nomine: se enim
melius

ἀγαθὰ ὑφ' ἐαυτοῦ ἔφη ὑπὸ τοῦ βήματος πεπονθέναι, ἢ ὑπὸ τοῦ
 στρατηγῶν ἢ τοῦ στρατηγείῃ. Μισοφορῶν δ' ἐν τῷ Ξενικῷ
 κεναῖς χάραϊς, καὶ τὰ στρατωπικὰ χεῖματα κλέπτων, καὶ τὰς
 μυρίαις ξέναις ὀκνηθῶσαις Ἀμφιστευσι, πολλὰ ἀφ' αὐτῶν
 ῥυμῶν καὶ σχετλιάζοντος ἐν ταῖς ὀκνησίαις ἐμῷ, ὡροσέμιξε
 φέρων, ἀναρπαδέντων τῶν ξένων, τὸ κίνδυνον ἀπαρασκευάστῃ
 πόλει. Τί γὰρ ἂν οἶεσθε Φίλιππον ἐν τοῖς τότε καθεῖς εὐξα-
 σθαι; καὶ χεῖς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δυνάμιν, χεῖς δ' ἐν
 Ἀμφίσει ὡς τὰς ξέναις ἀφ' αὐτῶν ἀγωνίσασθαι, αἵματος δὲ τὰς
 Ἑλλήνας λαβεῖν τηλικαύτης πληγῆς γεγεννημένης; Καὶ τη-
 λικῶν καὶ αὐτοῦ αἵματος γεγεννημένου Δημοθένης, ἐκ ἀπαπῆς εἰ
 μὴ δίκην δέδωκεν, ἀλλ' εἰ καὶ μὴ χευσὼ τεφάνῳ τεφανωθή-
 σαι, ἀνακλιεῖ. καὶ ἵκανόν ἐστιν αὐτῷ ἐναντίον ὑμῶν κηρύτ-
 τεισθαι, ἀλλ' εἰ μὴ τῷ Ἑλλήνων ἐναντίον ἀναρρήθῃσιν, τότε
 ἀνακλιεῖ. Οὕτως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἰσχύσεως
 ὑπελαβομένη, δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορας.

μζ'. Τεί-

melius ex suggesto meritum esse,
 quam imperatores ex Prætorio.
 In externo autem exercitu, cum
 ordines non essent completi, uber-
 rimò quæstu factò & militari sti-
 pendio compilato, decem millia
 peregrinorum militum, acceptâ
 pecuniâ, Amphissanis elocavit; &
 quanquam ego Deos hominesque
 obtestarer, facinus hoc indignissi-
 mè ferrem & conquerer, civitati
 tamen imparatæ, surreptis merce-
 nariis *subsidiis*, periculum sum-
 mum iniecit. Quid verò iis tem-
 poribus Philippum in votis habu-
 isse arbitramini? quid nisi ut seor-

sim cum urbanâ acie, seorsim cum
 conductis copiis apud Amphissam
 decertaret, Græcos verò omnes
 tanto vulnere afflicto, tantâ so-
 cordiâ exanimatos circumveniret.
 Et tamen malorum horum omni-
 um opifex Demosthenes, non satis
 habet quòd pœnas non dedit,
 sed nisi & aureâ coronâ donetur
 vehementer succenset: neq; ei suf-
 ficat præconium coram vobis fie-
 ri, sed nisi & coram Græcis præ-
 dicetur, hoc etiam stomachatur.
 Ita semper, cum prava indoles po-
 tentiæ magnæ fiat compos, Rei-
 publicæ calamitatem importat.

47. Gra-

μζ'. Τείπον δὲ καὶ τὸ παρειρημύων μέγιστον ἔστιν, ὃ μέλλω λέγειν. Φιλίωπυς γὰρ ἔκαταφρονῶντος τῆς Ἑλληνῶν, ἔδ' ἀγνοῶντος (οὐ γὰρ ἰὼ ἀσύνετο) ὅτι πρὸς τὸ ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας μικρῷ μέρει ἀφ' ὧν ἰδύται, καὶ ἀφ' ταῦτα βυλομύς ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην καὶ πρεσβείας ἀποστέλλειν μέλλοντο, καὶ τῶν ἀρχόντων τὸ ἐν Θήβαις φοβούμενων ὧν ὀπιόντα κίνδυνον (εἰκότως. ἔ γὰρ ῥήτωρ ἀφραδέουτο καὶ λιπὼν τὴν τάξιν αὐτοὺς ἐκχέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμο, δεκαετὴς γεννῶς, αἰμύνητον παμδεῖαν τοὺς ἐπαύδουσε) τῶν δὲ ἐχόντων ἔπος, ἀσθόμενος Δημοσθένης καὶ τοὺς Βοιωτάρχας ὑποπτεύσας μέλλειν εἰρήνην ἰδῆ ποιῆσαι, χρυσίον ἀνευ αὐτῶν πρὸς Φιλίωπυ λαβόντας (ἀβίωτον ἡγήσασμεν εἰ) εἰ πῶς ἀπολειφθήσεται δωροδοκίας) ἀναπιδόντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ (ἔθενος ἀνθρώπων λέγοντο, ἔθ' ὡς δεῖ ποιῆσθαι πρὸς Φιλίωπον εἰρήνην, ἔθ' ὡς ἔδει ἀλλ' ὡς ᾤετο τὸ κήρυγμα πῶς τοῖς Βοιωτάρχαις περὶ τῶν

ρύπων,

47. Gravissima verò omnium hæc tertia est injuria, de quâ sum dicturus. Cum enim Philippus Græcos non ampliùs contemneret, haud ignarus (neque enim hebes erat aut rudis) quod de rerum summâ omnibusque fortunis exiguò temporis puncto dimicaturus esset, eamque ob causam de pace cogitans legatos jam tum mittere statueret; cum & Thebarum principes propinquum & penè instans periculum reformidarent (neque enim sine causâ timebant, siquidem eos non orator militiæ immunis ordinis que desertor monue-

rat, sed Phocense illud decennale bellum æternum in animis documentum infixerat) Cum hæc, inquam, ita se haberent, cumque sentiret & suspicaretur Demosthenes Bœotorum principes pacem privatam coituros, aurum à Philippo, ipso extruso, accepturos (non sibi vivendum fore existimans, siquo à quæstu & prædâ interclusus esset) in concionem extemplo profiliit (cum nemo pro pace cum Philippo ineundâ aut contra pacem disputaret: sed quia censeret, hoc quasi signo dato, se Bœotorum principibus multò an-

μη'. Εἴη δὴ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄξιόν ἐστιν ἐπιμνησθῆναι, ὅς ὅτος ἀθύρων καὶ ἀχαλλιερέων ὄντων τῶν ἱερῶν ἐκπέμψας ἐπὶ τῷ περὶ δῆλον κίνδυνον, ἐτόλμισε, τοῖς δραπίταις ποσὶ καὶ λελοιπόσι τῷ τάξι ἀναβάς ἐπὶ τῷ τάφῳ τῷ τετελευτηκότων, ἐγκωμιάζειν τῷ ἐκείνων ἀρεταίῳ. Ὡς πρὸς μὲν τὰ μεγάλα καὶ αὐθιγὰ τῶν περὶ μάκτων, ἀπάντων ἀνθρώπων ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ τῷ ἐν τοῖς λόγοις τόλμῃ θαυμασιώτατε, ἐπιχειρήσῃ ἐγγελήσῃς αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς τὰ τέτων πρόσωπα λέγειν, ὡς δέῃ σε ἐπὶ ταῖς τῇ πόλεως συμφοραῖς πεφανῶσθαι; εἰ δ' ὅτος λέγει, ὑμεῖς ὑπομύετε, καὶ συναποθαιεῖται τοῖς τελευτήσασιν, ὡς ἔοικε, καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη; Γένεσθε δὲ μοι μικρὸν χροῖον τῷ ἀλάνοιαν μὴ εἶναι τῷ δικαστείῳ, ἀλλ' εἶναι τῷ θεάτρῳ, καὶ νομίσαιτε ὁρᾶν περιόντα τῷ κήρυκα, καὶ τῷ ἐκ τῆ ψήφισματός ἀνάρρησιν μέλλουσιν γίνεσθαι. καὶ λογισάσθε πότερ' οἴεσθε τῆς οἰκείας τῇ τελευτησάντων πλείω δάκρυα ἀφήσῃ ἐπὶ ταῖς τραγωδίαις καὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς πάθεσι τοῖς μετὰ ταῦτα ἐπει-

48. Jam verò illustres illos Herodas perdignum videtur memorare; quos ille cum sacris non litatis, non addicentibus in apertum periculum projecisset, ausus est tamen pedibus iis, qui modò in fugam conversi ordines deferrebant, in tumulum mortuorum ascendere, eorumque fortitudinem collaudare. O ad res magnas feriasque agendas hominum omnium futilissime, in verborum tamen audaciâ maximè mirabilis! hocce agere contendes, os horum vultumque contuens, quòd propter eas, quas civitati intulisti,

ærumnas, coronâ te oportet donari? Vosne autem, Athenienses, si ita dixerit, patiemini, unaque cum iis, qui defuncti sunt, vestra etiam commoriatur memoria? Fingite autem paulisper cogitatione vestrâ non jam in foro vos esse, sed theatrò; fingite præconem in conspectu vestro prodeuntem, & promulgationem ex plebiscito habitam: perpendite vero utrùm arbitremini mortuorum domesticos familiaresque ob tragœdiarum perturbationes & atroces Heroum casus, qui mox affectu maximo exprimentur, plùs

ἔπεισθουσιν, ἢ ὅτι τῇ τ' πόλεως ἀγνωμοσύνη; Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀλγήσειεν ἄνθρωπος Ἕλληνας, ἢ καὶ παμδευθεὶς ἐλευθέρως, ἀι-
μνηθεὶς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐκείνῳ γε (εἰ μηδὲν ἕτερον) ὅτι ταύ-
τη ποτὲ τῇ ἡμέρᾳ μελλόντων, ὥσπερ νυνὶ, τῶν τραγωδῶν
γίνεσθαι (ὅτ' εὐνομεῖτο μᾶλλον ἢ πόλις, καὶ βελτίοσι τραγῳ-
ταῖς ἐχρήτο) ποροσελθὼν ὁ κήρυξ καὶ τραγητοσάμενος τὰς ὀρ-
φανὰς, ὧν (Α) πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τετελεύτηκότες,
νεανίσκους πανοπλία κεκοσμημένους, ἐκήρυττε τὸ κάλλιστον
κήρυγμα καὶ προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετὴν. ΟΤΙ τέσδε τὰς
νεανίσκους ὧν οἱ πατέρες ἐτελεύτησεν ἐν τῷ πολέμῳ, ἄνδρες
ἀγαθοὶ γινόμενοι, μέχει μὲν ἦεν ὁ δῆμος ἔπρεφεν νυνὶ δὲ
καθοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ ἀφίησιν ἀγαθῇ τύχῃ πρέ-
πεσθαι ὅτι τὰ ἑαυτῶν, καὶ καλεῖ εἰς προεδρίαν. Τότε μὲν ταῦτ'
ἐκήρυττεν, ἀλλ' ὅς νυνὶ ἄλλὰ πρᾶττοσάμενος τ' τ' ὀρφανίας
τοῖς ψαμσὶν αἵπιοι, τί ποτ' ἂν ἐρεῖ, ἢ τί φηγέσεται; καὶ γὰρ ἂν
αὐτὰ διεξίη τοὺς ἐκ τοῦ ψηφίσματος τραγῳάσματα, ἀλλ'

οὐ

lacrymaturos, quàm ob civitatis
turbem ingratitude. Quis e-
nim aut homo Græcus aut modò
ingenuè educatus non vehemen-
ter doleret & angeretur, cùm in
theatro illud saltem si nihil aliud
in memoriam vocaret, olim quasi
hoc ipso die tragœdis tum acturis
(quo tempore melius administra-
ta fuit civitas, & præclarioribus
magistratibus freta) præco pro-
diens, & pupillos, quorum patres
in bello ceciderant, adolescentu-
los integrâ armaturâ instructos
coram siltens, præstantissimum
præconium & ad virtutem pro-

movendam aptissimum facere con-
fuerit: *Quòd scilicet hosce ado-
lescentulos, quorum patres viri
fortes & magnanimi in bello ceci-
derant, ad pubertatem usque nu-
trivisset populus; jam verò integrâ
armaturâ instructos bonis auspiciis
ad sua negotia obeunda dimittit,
& ad primas Sedes obtinendas
accersit.* Hæc quidem olim præ-
dicabat, nunc verò nequaquam:
comparente enim eo qui hujusce
orbitatis adolescentibus author ex-
titit, quid prædicabit, quid cla-
mabit? Quanquam enim ipsa de-
creti præscripta recitârit; pudor
tamen,

οὐ τὸ ἐκ τῆ ἀληθείας ἀγρόν σιωπήσει), ἀλλὰ πάναντία δόξει
 τῇ ὅ κήρυκος φωνῇ φηγεῖσθαι. Οπὶ τόνδε τὸ ἄνδρα (εἰ δὲ καὶ
 ὅτ' αὐτὸς ἀνὴρ) τεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἀρετῆς ἕνεκα,
 τὸ χάριστον, ἀνδραγαθίας ἕνεκα, τὸ ἄνδρον καὶ λελοϊπότα τὴν
 τάξιν. Μὴ, πρὸς τὸ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων Θεῶν ἱκετεύω ὑμᾶς,
 ὦ Ἀθηναῖοι, μὴ τρέπομεν ἰσάτε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ τῷ
 Διονύσῳ ὀρχήστρᾳ· μὴδ' αἰρεῖτε πρῶτοίς ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων
 τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων· μὴδ' ὑπομνήσκετε τῶν ἀνιάτων καὶ
 ἀνηκέστων κακῶν τὰς ταλαπύργας Θηβαίους, οὓς φυγόντας διὰ
 τῶτον, ὑποδέδεχθε τῇ πόλει ὧν ἱερά καὶ τέκνα καὶ τὰ φέτος
 ἀπώλεσεν ἡ Δημοσθένους δωροδοκία, καὶ τὸ βασιλικὸν χρυσίον.

μηδ'. Αλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν ὁ πρῶτος ἐγένετο, ταῖς γε
 ψυχαῖς ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς ταῖς συμφοράς· καὶ νομί-
 σατε ὅραν ἀλικομοδίῳ τιμῇ πόλιν, τειχῶν καὶ ἀσκαφᾶς,
 ἐμωρήσας οἰκῶν, ἀγρομένης γυναικὸς καὶ παῖδας εἰς δου-
 λείαν· πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύπιδας γυναικας,
 οὐκ

tamen, quem excitabit veritas, nunquam supprimetur, sed erumpet, sed præconis verbis contraria prorsus vociferabitur, *Quod hunc virum* (liquidem iste vir dici potest) *corona donat populus virtutis ergo*, cum sit nequissimus, *fortitudinis*, cum sit ignavus ordinis-que defector. Nolite per Jovem Deosque cæteros vos obtestor, Athenienses, nolite in Liberi Patris theatro trophæum de vobis ipsis statuere; nolite coram Græcis delirationis atque insanix populum Atheniensem damnare: nolite quæso miseris Thebanis cla-

des insanabiles & deploratas in memoriam revocare, quos, illius culpâ profugos in civitatem vestram amicissime excepistis; quorum delubra, liberos, sepulchra disperdidit sordida Demosthenis nundinatio, atque aurum regale.

49. Sed quoniam ibi coram non adfuitis, animis vestris & cogitatione eorum miseriam intuemini; ponite vobis ante oculos civitatem captam, diruta mœnia, ædes incendio vastatas, conjuges liberosq; in servitutem abductos: fingite vobis imaginem virum mulierumque annis laborantium, qui

ὁψὲ μεταμνησάνοντας ἔλευθερίαν, κλαίοντας, ἰκετεύον-
 τας ὑμᾶς, ὀργισμένους οὐ τοῖς πιμωρουμένοις, ἀλλὰ τοῖς
 τέτων ἀπίοις· ὁπσκήποντας μηδενὶ πρόπῳ τῆς Ελ-
 λάδος ἀλιτήριον περανοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ
 τὴν τύχην ἑσπεύοντες ἀποκλῆσαι τὸν ἀνθρώπον φυλάξαι-
 ὅσα. Οὐτε πόλιν ἢ οὐτ' ἰδιώτης ἀνὴρ ἐσθλὸς πώποτε
 χαλῶς ἀπὴλλαξε, Δημοσθένει συμβούλῳ χρυσάμηνον.
 Ὑμεῖς δ' ὦ Ἀθηναῖοι, οὐκ ἀρχιμύεσθε, εἰ ὅπῃ μὲν τὸς
 πορθμέας τὸς εἰς Σαλαμῖνα πορθεύοντας νόμον ἔθεοτε,
 εἴαν τις αὐτῶν ἀκὼν εἴ τῳ πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψῃ, τέτῳ
 μὴ ἔξῃναι πάλιν πορθμῆ γενέσθαι, ἵνα μηδεὶς αὐτοχρ-
 εμάσῃ εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα· ἢ δὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ
 ἢ πόλιν ἄρδην ἀνατετραφῶτα, τὸν ἑαυτοῦ πάλιν ἀπευ-
 θυμέναι τὰ κοινά;

ν'. Ἰνα δ' εἴπω καὶ περὶ τῶν τετάρτων χειρὸς καὶ τῶν
 νυνὶ κατεστηκότων πραγμάτων, ἐκείνο ὑμᾶς ὑπομνήσας
 βέλο-

qui extremo jam in ævo liberta-
 tem serò dediscunt, lugentes, la-
 mentantes, lachrymis atque ejula-
 tu vobis supplicantes; iis qui ca-
 lunitatum harum omnium autho-
 res extitere, non iis, quibus diris-
 simas poenas dederunt, succensentes;
 flagitantes denique atque ob-
 testantes, ne Græciæ cladem &
 funus ullo modo coronandum pu-
 teris, sed potiùs ut fatalem fortu-
 nam, quæ ei semper hæret comes,
 cautè devitetis. Neque enim aut
 civitas aut privatus quisquam in-
 cepto unquam pulchrè defunctus
 est, qui socium sibi & consiliarium

adscivit Demolthenem. Vos au-
 tem, Athenienses, nonne pudet,
 in portitores, qui Salamina traji-
 ciunt, legem statuere, ut *Siquis*
navem in cursu etiam invitus e-
verterit, ei non amplius liceret
portitoris officio fungi, nequis ni-
 mirum Græcorum corpora teme-
 rè & præcipitanter exponat; huic
 verò, qui & Græciam civitatem-
 que nostram evertit, Rempub-
 licam iterum tractandam com-
 mittere?

50. Jam verò ut de quarto tem-
 pore & præsentì rerum statu di-
 cam, illud memoriæ vestræ in-
 fixum

βύλομαι, ὅτι Δημοθένης ἔτ' ὑπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν
 ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τ' ὅτε τ' πόλεως τριήρη πρὸς λαβὼν ὑμῶν
 καὶ τὰς Ἑλλήνας ἡγυρολόγησε. Καταγαγύσης δὲ αὐτὸν εἰς
 τιὴν πόλιν τ' ἀποδοχάτης σωτηρίας, τὰς μὲν πρῶτας χρο-
 νους ὑποβόμῃ ὡς ἄνθρωπος, καὶ πρῶτον ἡμιθνήσας ὅτι ὁ βῆ-
 μα, εἰρηνόφυλακα ὑμᾶς ἐκέλευεν αὐτὸν χειροποιᾶν. Ὑμεῖς
 δὲ καὶ μὲν τὰς πρῶτας χρόνους ἔδ' ὅτι τὰ ψήφισματα
 εἰσὶν τὸ Δημοθένης ὅτι γράφει ὄνομα, ἀλλὰ Ναυσικλῆς
 τὸ πρῶτον ἔταξε· νῦν δ' ἤδη καὶ φερανῶς ἀξιοῖ. Επειδὴ
 δ' ἐτελεύτησε Φίλιππος, Ἀλέξανδρος δ' εἰς τ' ἀρχὴν
 κατέστη, πάλιν αὐτὸς περὶ τὸν ὄνομα, ἰσχυρὰ μὲν ἰδρύσασθαι Παυ-
 σανίαν, εἰς αἰτίαν δὲ εὐαγγελίων καὶ θυσίας τ' Βυλὴν κατέστησεν.
 Εὐωνυμίαν δὲ Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτιν ἐτίθετο· ἀπετόλμα δὲ
 λέγειν ὡς ἔκινησεν) ἐκ Μακεδονίας, ἀγαπᾶν γὰρ αὐτὸν ἔφη
 ἐν Πέλλῃ παρῆνται, καὶ τὰ πάλαινα φυλάττοντα. Καὶ
 ὅτι λέγειν ἔφη ἐκ εὐχρίτων, ἀλλ' ἀκριβὲς εἰδὼς, ὅτι αἰμαλὸς
 ὅστις

fixum volo, quoddam Demosthenes
 non modò ordinem in acie defe-
 ruerit, sed & triremi, quam à ci-
 vitate cepit, circumvectus, argen-
 tum à Græcis corrogavit: quem
 cum inopinata salus in urbem re-
 portasset, sub primis temporibus
 metu fractus & debilitatus con-
 tremuit, semianimisque in sug-
 gestum ascendens à vobis postu-
 labat, ut suffragiis crearetur pacis
 conciliator & custos. Vos autem
 principio ne nomen quidem De-
 mosthenis decretis inscribi per-
 misistis, sed Naulicli provinciam
 eam detulistis: at nunc verò ille

coronam quasi debitam exposcit.
 Postquam verò, Philippo patre
 mortuo, in regnum successit Ale-
 xander, eadem atque antea por-
 tenta iterans, sacra quidem Pau-
 sanix instituit, gratulationis verò
 & sacrificii crimen in Senatum
 trajecit. Alexandro autem *Margi-
 tæ* nomen indidit: & porro au-
 sus est dicere, eum ex Macedonia
 finibus nunquam egressurum; con-
 tentum verò fore si modò in Pel-
 lā obambulare, & præcordia sua
 conservaret. Et hoc se dicere pro-
 fessus est, non ut qui conjecturam
 faceret sed qui certò nôrit virtu-
 tem

ἔστιν ἡ ἀρετὴ ὤνεια, αὐτὸς οὐκ ἔχων αἷμα, καὶ θεωρῶν τὸ Ἀλέ-
ξανδρον οὐκ ἔκ τ' Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἔκ τ' ἐαυτοῦ
ἀνανδρίας. Ἡ δὲ ἐπιφισιμένων Θετταλῶν ἐπιφραλεῦεν ἐπὶ
τὴν ὑμετέραν πόλιν, καὶ οὗ νεανίσκου τὸ πρῶτον προξυνθέντος
(εὐκότως) ἐπειδὴ πρὸς Θήβας ἦν τὸ φρατόπεδον, πρεσβυτέρῃς
ὑφ' ὑμῶν χειροτονηθεὶς, ἀποδραῖς ἔκ μέσων οὗ Κιθααρῶντος
ἤκεν ὑποφρέφας, οὗτ' οὐ εἰρήνην, οὔτ' ἐν πολέμῳ χρήσιμον
ἑαυτὸν παρέχων. Καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὑμεῖς μὲν τῶτον καὶ
πρῶτον, οὗδ' εὐάσατε κερθίσαι ἐν τῷ τῷ Ἑλλήνων σινεδρίῳ.
οὗτος δ' ὑμᾶς νῦν πρῶτον δέδωκεν, εἰς τὴν ἀληθῆ ἔστιν ἡ λέγει.

ναί· Ως γὰρ φασὶ Παράλιοι καὶ οἱ πρεσβεύσαντες πρὸς
 Ἀλέξανδρον (καὶ τὸ πρᾶγμα εἰκότως πιστεύειν) ἔτι πρὸς Λευ-
 κίων Πλατῆκος, ὁ δὲ Λευκοβύλας δὲ Φαρμακοπώλας υἱὸς, εἰ-
 πρὸς ἄρα καὶ ὑμῶν γινώσκεις. Οὗτος ποτὲ ὁ νεανίσκος ἐτέρων
 τῶν ὄψιν λησφέρων γενόμενος, ᾤκησε πολλὰ χρόνον ἐν τῇ
 Δημοσθένους οἰκίᾳ. Ο, πρὸς δὲ πρᾶττων ἢ πάχων, ἀμφι-
 βολᾷ

tem sanguine emendam : *hec, inquam, effutivit* homo ipse exanguis, & Alexandrum non ex Alexandri indole sed suâ imbecillitate atque ignaviâ dimensus. Jam verò Theſſalis in civitatem noſtram aciem inſtruentibus, & juvene tum primùm commoto & exacerbato (neque injuriâ) cùm jam circa Thebas caſtra locaſſet, renunciatus à vobis legatus in medio itinere ex Cithærone profugit atque Athenas rediit, neque in pace neque in bello de vobis bene meritus. Et quod omnium erat acerbiffimum, vos quidem

hunc iudicio tradere noluitis, neque in Græcorum concilio damnari permisistis ; qui tamen, siquidem ea quæ prædicantur sunt vera, vos jam fefellit & prodidit.

51. Ut enim aiunt Paralii iique qui ad Alexandrum legationem obibant (& rei merirò fane adhibetur fides) quidam est Platænfis nomine Ariftion, Aristobuli Pharmacopolæ, fiquis forte veſtrûm cognorit, filius. Hic olim adoleſcentulus eximiâ & præcèlenti formâ, diu in Demofthenis domo diverſabatur. Quid verò aut fecerit aut paſſus ſit, tum proruſus

βολῶ ἡ ἀπία, καὶ τὸ πρῶγμα αὐδαμῶς εὐσχημον
ἐμοὶ λέγειν. Οὕτω (ὡς ἐγὼ ἀκούω), ἡγνοημένῳ ὅτις
καὶ πᾶς ποτὲ ὅτι βεβιωκὼς, ὁ Αλέξανδρον ὑπο-
τρέχει, καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. Διὰ τούτου γράμματά
πέμψας Δημοσθένους ὡς Αλέξανδρον, ἀδείαν πῖνα εὐ-
ρηται καὶ ἀφαιλαγὰς, καὶ πολλὰ κολακείαν πεποιή-
ται. Εκείθεν δὲ θεωρήσατε ὡς ὁμοίον ὅτι τὸ πρῶγμα τῇ
ἀπία,

16'. Εἰ γὰρ πύτων ἐφρονεῖ Δημοσθένους καὶ πολεμικῶς
εἶχεν (ὥσπερ καὶ φησι) πρὸς ὁ Αλέξανδρον, τρὶς αὐτῷ
καρὶ κάλλιτοι πρὸς γενόνασιν, ὧν ὅθεν φαίνεται καὶ χρη-
μῶν. Εἰς μὲν ὁ πρῶτος, ὅτ' εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ πάλαι κατε-
στηκὼς Αλέξανδρον, ἀπαρασκευῶν αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων,
εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη· ἡκμαζε δ' ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς
καὶ ναυσὶ καὶ χεῖμασι καὶ περὶ τῆς στρατῶ. ἄσμεν δ' ἂν
ὑμᾶς εἰς τὴν κοινὴν συμμαχίαν προσεδέξατο ἀπὸ τοῦς
ὅτι-

fus in dubio est, tum me loqui ne-
quaquam decet. Hic autem (ut
mihī nuntiatur) cū quo ortus fu-
erit loco, quo modo vitam duxe-
rit, nemini esset compertum, se
in Alexandri gratiam insinuat,
& cum eo familiarissimē versatus
est. Per hunc itaque cū literas
ad Alexandrum misisset Demo-
sthenes, timore deposito, animo
seculo atque otioso esse incepit; &
maximis assentationibus & blan-
ditiis usus cum eo in gratiam redi-
bat. Hinc verò perspicietis quā
congruum sit hoc factum ei, quem
simulat in Alexandrum, animo.

52. Siquid ex his enim cogitaret
Demosthenes, si infenso in Ale-
xandrum (uti jactat) esset animo,
tria illi apprimē commoda data
sunt tempora, quorum ne uno, ut
apparet, unquam est usus. Ac pri-
mum quidem erat, cū in impe-
rio nuperrimē constitutus Alexan-
der, rebus suis paulò indiligentiùs
paratis atque instructis, in Asiam
transiret; Persarum autem Rex
classe, opibus, pedestribusque co-
piis plurimū polleret; idemque
vos Alexander in communem
belli societatem, propter ea quæ
in ipsum undiq; ingruiebant peri-
cula,

ὑπερφρονέμενος ἀπὸ κινδύνου· εἰπὺς πῖνα εἰταῦθα λόγον,
 Δημόσθενες, ἢ ἔγραψάς τι ψήφισμα; Βέλῃ σε θῶ καὶ φο-
 βηθῆναι καὶ χεῖσταθαι τῷ ἑαυτοῦ τρόπῳ; καὶ τοι ῥητορικῶς
 δειλίαν δημόσιον χαρὲς οὐκ ἀναμένει. Ἀλλ' ἐπειδὴ πάση
 τῇ δυνάμει Δαρεῖον κατεβέβηκει, ὃ δ' Ἀλέξανδρον ὡς
 ἀπειλημὸν οἱ Κιλικία πάντων ἐνδεής, ὡς ἐφίετα σὺ
 αὐτίκα, μάλα δ' ἐμελλεν (ὡς ὡς οὐ σοὶ λόγον) ^{ἔσθ' ἂν}
 συμπατηθῆσθαι ὑπὸ τῷ Περσικῇ ἰσχύϊ, τὴν δὲ σὴν ἀη-
 δίαν ἢ πόλιν οὐκ ἐχῶρει, καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς αἷς ἐξηρτημὸν
 οὐκ ἔδρακτύλων φεικόμενος, ἐπιδεικνύων πρὸς τὸ ἐμὸν πρῶτω-
 πον, ὡς ὀκπεπληγμένον καὶ ἀθυμοῦντα, καὶ χευστέκρων
 ὑποκαλῶν, καὶ κατετέφθατο φάσκων, εἰ τι πᾶσιμα συμβή-
 σεται Ἀλεξάνδρῳ· ὃ δ' εἰταῦθα ἐπὶ τῶνδε, ἀλλ' εἰς
 πῖνα καίεν ἀνεβάλλω καλλίω. Ὑπερβᾶς τοίνυν ἅπαντα
 ταῦτα, ὥς τῶν νυνὶ χαλεπότητων λέξω. Λακεδαιμο-
 νιοὶ μὲν καὶ τὸ Ξενικὸν ἐπέτυχον μάχη καὶ διέφθιραν τὴν
 πόλιν

cula, libenter vellet adsciscere : an
 verò verbum unum tum dixisti,
Demosthenes, an decretum unum
 conscripisti? Visne te metuisse,
 atque indoli tuæ obsecundâsse?
 tribuam atque concedam : quan-
 quam Oratoris ignaviam Reipub-
 licæ tempora non ferunt. Sed
 postquam Darius cum totâ acie
 descendisset, Alexander autem in
 Ciliciâ intercluderetur, rerum om-
 nium inopiâ (ut ipse tum dixisti)
 laborans, cum eum confestim (ut
 idem tu aiebas) contriturus esset
 & conculcaturus Persarum equi-
 tatus, tuam importunitatem non
 ultrâ jam cohibebat civitas; non

ultrâ Epistolas cohibebat tuas, qui-
 bus ad digitos aptatis huc illuc in-
 ambulabas & cursabas, vultum
 meum quasi exanimati hominis
 atque perculsi iterum atque iterum
 monstrabas, me aureis cornibus
 instructum nuncupabas, corollis
 ornandum & ad aras ducendum,
 siquâ in re laberetur Alexander,
furrili tuo more dictitabas : ne
 tum quidem egisti quicquam, sed
 temporî nescio cui magis com-
 modo te reservâsti. His verò om-
 nibus omiſſis, de iis rebus, in qui-
 bus jam nunc versamur, pauca ex-
 ponam. Lacedæmonii & exter-
 norum militum exercitus prælio
 congressi

ὡς Κόρραγον σφαπώσαι· Ἡλεῖοι δ' αὐτοῖς συμμετεβά-
λοντο καὶ Ἀχαιοὶ πάντες πλὴν Πελλινωάων, καὶ Ἀρχαδία πάντα,
πλὴν Μεγάλης πόλεως (αὐτὴ δὲ ἐπολιορκήτο, καὶ καθ' ἑκά-
στην ἡμέραν ὀπίδοξος ἦν ἀλῶναι) ὃ δ' Ἀλέξανδρος ἔζω τ' Ἀρ-
κίῃ καὶ τ' οἰκισμῆς ὀλίγῃ δεῖν πάσης μνησθήκε· ὃ δὲ Αντίπα-
τρος πολλὸν χρόνον συνηγε σφατόπεδον, τὸ δὲ ἐσώμενον ἀδι-
λον ἦν. Ενταῦθ' ἡμῖν ἀπαδείξιν ποίησαι, ὦ Δημόθευες, τί
πολ' ἦν ἀ' ἐπραξας, καὶ τί πολ' ἦν ἀ' ἔλεγες· καὶ εἰ βύλῃ, πρῶ-
χωρῶ σοι τ' βήματος, ἕως ἀν' εἴπῃς· ἐπειδὴ δὲ σιγᾶς, ὅτι μὴ
ἀπορεῖς, συγνώμῃ ἔχω σοι, ἀδὲ τότ' ἔλεγες, ἐγὼ νῦν λέξω.

νγ'. Οὐ μέμνησθε αὐτὰ μαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα, ἀ-
πὼς ποθ' ὑμεῖς, ὦ σιδήρεοι, ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι; ὅτ' ἔφη
παρελθὼν, [Ἀμπελουργοὶ σίνες τ' πόλιν, ἀνατελμῆκασί σίνες
τὰ κλήματα τ' δῆμα, ὑποτέτμη] τὰ νῦν τ' τραγμάτων,
φορμὸρράφ' ἔμῃα ὅπ' τὰ σενά, σίνες τρώτον ὥσπερ τοῖς βελό-
νας διείρσσι.] Ταῦτα δὲ σίνος ἔστιν, ὦ κίναδος, ῥήματα ἢ θαύ-

ματα;

congressi Corrhagi copias diffi-
pârant; Elêi verò & Achæi om-
nes præter Pellenæos à Macedo-
nibus desciverant, tota etiam Ar-
cadia, exceptâ Megalopoli; ea e-
nim obsidione erat pressâ, & om-
nium opinione jam penè ex-
pugnata: Alexander autem extra
septentrionem ultimum & totius
ferè mundi limites migrârat; An-
tipater in copiis contrahendis per-
diu jam perstitit; rei verò exi-
tus planè in incerto erat. Osten-
de quæso nobis quid tum fecisti,
quid dixisti; quod si velis, sug-
gesto tibi cedam, donec oratio-
nem absolveris: sed quoniam ta-

ces, quòd hæres anxius & diffi-
dis, veniam tibi concedo, quæ
vero tum dixisti ego jam expo-
nam.

53. Nonne meministis, Judi-
ces, odiosas illas & improbables
voces, quas olim vos ὁ plusquam
ferrei, audire sustinivistis? *nonne
recordamini eum hæc effutiisse de
suggesto, [Civitatis surculos am-
putant nonnulli, populi pampi-
nos circumcidunt, rerum nervos
lancinant, in tegetis angustias
confuti sumus, aliqui imprimis
tanquam aciculis nos trajiciunt.]*
Hæccine vero, ὦ bellua, verba
sunt an potius portenta? Quid

μα; Καὶ πάλιν ὅτε κύκλω θεωρίαν σεαυτὸν ὅτι τοῦ
βήματός ἐλεγε, ὡς ἀντιπράτην Ἀλεξάνδρῳ, [Ὁμο-
λογῶ τὰ Λακωνικὰ συγῆσαι, ὁμολογῶ Θετταλοὺς καὶ Περρῶ-
βους ἀφιστᾶναι.] Σὺ γὰρ εἰ κώμῳ ἀποστήσεις; Σὺ γὰρ εἰ
προσέλθοις μὴ ὅτι πρὸς πόλιν, ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν, ὅπως
κίνδυνός τ' ἐστί; Ἀλλ' εἰ μὲν περὶ χρέματι ἀναλίσκε-
ται, προσημασίη, πρᾶξι δὲ ἀνδρὸς ὃ πρᾶξις· εἰ δ'
αὐτόματόν τι συμβῇ, προσημασίη, καὶ σεαυτὸν ὅτι τὸ
γεννημένον ἐπιγράψῃς· εἰ δ' ἔλθῃ φόβος περὶ ἀποδρά-
σῃ· εἰ δὲ θάρρῃσωμην, δωρεὰς αἰτήσῃς, καὶ χερσὶς τεφά-
νοις τεφανῶσθαι.

14'. Ναί· ἀλλὰ δημοπικός ἐστίν. Εἰ μὲν τοίνυν πρὸς
εὐφημίαν αὐτῷ τῶν λόγων ἀποβλέψῃτε, ἔξαπατηθήσε-
σθε, ὥσπερ καὶ πρότερον· εἰ δ' εἰς τιὸ φύσιν καὶ τιὸ
ἀλήθειαν, οὐκ ἔξαπατηθήσεσθε. Εκείνως δὲ ἀπολάβετε
παρ' αὐτοῦ τὸ λόγον. Εἰ μὲν μὴ ὑμῶν λογισμῶν αὐτοῦ
ὑπάρξαι

cum circuitu & quasi orbe quo-
dam in suggesto te circumagens
dixisti, tanquam Alexandro ad-
versatus, *Fateor me Lacedæmo-
niis factionis & conjurationis ad-
versus Alexandrum ineundæ au-
thorem extitisse; fateor me Thef-
salos & Perrhæbos ad defectionem
concitasse.* Tu verò vel vil-
lam quidem ad defectionem con-
cites? Tu non modò in civitatem
sed in domum, ubi quid sit disci-
minis, intrare sustineas? Ubi au-
tem pecuniæ impenduntur, assi-
stes atque hærebis, virile verò ni-
hil patrabis; sin boni quid fortui-

tò eveniat, id tibi statim arrogab-
is, & te ipsum rei jam perpetræ
authorem inscribes: quòd si me-
tus aliquis ingruerit, profugies; at
cum in spem denuo erecti fumus,
munera postulabis, aureas coronas
flagitabis.

54. Esto: sed popularis est. Si
quidem honestam verborum spe-
ciem & ornatum intueamini, uti
& olim, nunc quoque eritis dece-
pti; sin autem rei naturam & ve-
ritatem exquiratis, nequaquam fal-
lemini. Hoc igitur modo ut ra-
tionem vobis reddat, postulate.
Ego autem vobiscum expendam,
quæ

ὑπάρξαι ἐν τῇ φύσει τῶ δημοτικῷ ἀνδρὶ καὶ σώφρονι, καὶ
 πάλιν ἀντιπῆσω ποῖόν πινά εἰκός ὅτιν ἐί) (Ϝ) ὀλιγαρχικόν
 ἀνθρώπον καὶ φαῦλον· ὑμᾶς δ' ἀντιπῆντες ἐκίτερά τῶτων,
 θεωρήσατ' αὐτὸν μὴ ὁποτέρου τῶ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τῶ
 βίῃ ὅτιν.

νέ. Οἷμαι ποίνω ἀπαντα, ἀν' ὑμᾶς ὁμολογήσιν τάδε
 δεῖν ὑπάρξαι τῶ δημοτικῷ· ὠρῶτον μ', ἐλεύθερον αὐτὸν ἐί)
 καὶ πρὸς πατρὸς καὶ μητρὸς, ἵνα μὴ ἀφ' αὐτῶ πρὸς τὸ
 γένος ἀτυχίαν, δυσμενῆς ἢ τοῖς νόμοις, οἱ σάξουσιν τὴν δημο-
 κρατίαν. Δεύτερον δ', ἀπὸ τῶν πρεσβύτων εὐεργεσίαν πινά
 αὐτῶ πρὸς τὴν δῆμον ὑπάρχῃν, ἢ τὸν ἀναγκασθῶτον, μηδε-
 μίαν ἔχθραν, ἵνα μὴ βοηθῶν τοῖς τῶν πρεσβύτων ἀτυχί-
 μασι, κακῶς ὀπιχειρῇ ποιῆν τὴν πόλιν. Τρίτον, σώφρονα
 καὶ μέτριον χρὴ πεφυκέναι αὐτὸν πρὸς τὴν κατ' ἡμέραν δια-
 τασιν, ὅπως μὴ διὰ τὴν ἀσέλγειαν τὴν δαπάνης δωροδοκίαν καὶ
 τοῦ δήμου. Τέταρτον, εὐγνώμονα καὶ δυνατὸν εἶπῃν. καλὸν

Ϝ

quæ insita esse debeant in ingenio
 viri frugi & popularis ; è contra
 autem qualem necesse est virum
 esse improbum, & paucorum po-
 tentiæ studiosum : vos his duobus
 ex adverso positis & inter se col-
 latis in eum intuemini, non utrum
 dicendi genus sed utram vivendi
 rationem sit amplexus.

55. Cuncti (opinor) uno ore
 agnoscetis hæc omnia, quæ sum
 dicturus, viro populari inesse de-
 bere : primò ingenuam ab utrisque
 parentibus derivatam dignitatem ;
 ne propter stirpis suæ tenuitatem
 & fortunam infimam, legibus,

quæ populare imperium conser-
 vant, evadat inimicus. Secundò
 collata in Rempubl. aliqua à majo-
 ribus beneficia, vel (quod omnium
 maximè necessarium est) nun-
 quam susceptas cum eâ simultates ;
 ne injuriarum & damnorum, in
 quæ majores inciderunt, se vin-
 dicem præbens malum molitur
 civitati. Tertio frugalitatem &
 singularem in quotidiano victu
 temperantiam ; ne propter luxum
 immodicum & profusos sumptus
 quæritum aucupetur, Remque pub-
 licam labefacter. Quarto cum
 eloquentiâ probitatem ; eximia
 enim

ὃ τίω μὲν ἀφάνισαν θεωρεῖσθαι τὰ βέλπιστα, τίω δὲ
 παθεῖσαν τὴν ἑρήνην καὶ τὸν λόγον πείθει τοὺς ἀκούον-
 τας· εἰ δὲ μὴ, τὴν εὐγνωμοσύνην αἰεὶ θεωρεῖσθαι τὸν λόγον.
 Πέμπτον, ἀνδρεῖον εἶναι τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ τῶν δεινὰ
 καὶ τοὺς πολέμοις ἐγκαταλίπη τὸν δῆμον. Τὸν δ' ὀλιγαρ-
 χικόν, πάντα τὰναιτία τούτων ἔχειν· τί γὰρ δεῖ πάλιν
 διεξιέναι;

ντ'. Σκέψασθε δὴ, τί τούτων ὑπάρχει Δημοσθένει;
 ὁ δὲ λογισμὸς ἔστω ὑπὲρ πάντων διχασμοῖς. Τέττω πατὴρ μὲν ὁ
 Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος (ὃς ὅδε ψεύδε-
 σθαι) τὰ δ' ὑπὸ τῇ μητρὶ καὶ ὁ πάππος τῷ πρὸς μητρός,
 πῶς ἔχει αὐτὸν, ἐγὼ φράσω. Γύλων ἦν ἐκ Κερραμέων, ὅτε
 παρθένος τοῖς πολεμίοις Νύμφαμον τὸ ἐκ τῆς Πόνιᾳ (τότε
 τῆς πόλεως ἐχέσθαι τὸ χεῖρον τοῦτο) φυγὰς ἐκ τῆς πό-
 λεως ἐγένετο, θανάτῳ καταγινώσθαι αὐτὴν, τὴν κείσιν
 οὐχ ὑπομένειν καὶ ἀφικνεῖσθαι εἰς Βόσπορον, καὶ κεῖ λαμ-
 βάνει

enim est res sicui inest prudentia,
 quâ rerum omnium optimarum
 delectum adhibeat, & oratoria in-
 super eruditio & facultas, quâ au-
 ditorum animos quoquod velit im-
 pellat: sin minus ita contingat,
 probitas eloquentiæ præponi de-
 bet. Postremò excelsam animi
 magnitudinem, ne aut in bello
 aut rerum asperitatibus & tempo-
 rum angustiis à populo recedat.
 Probè autem nôstis in eò, qui pau-
 corum potentiæ favet, his omni-
 bus adversa esse studia: nec ea vo-
 bis iterum recensere necesse est.

56. Jam verò, dispicite, quod-
 nam ex his habeat Demosthenes;

atque in hâc quidem dinumera-
 tione nihil nisi justum & æquum
 ponatur. Huic pater erat Demo-
 sthenes Pæanienfis, homo, ne
 mentiar, ingenuo atque honesto
 loco natus. Genus autem, quod à
 matre maternoque avo deducit,
 quomodo se habeat ego jam ex-
 ponam. Gylo quidam erat Cera-
 menfis, qui Nymphæum, quod
 situm est in Ponto, hostibus pro-
 dito (quo tempore regionem sub
 imperio suo habebat Civitas) ab
 urbe in exilium profugit; eò quòd,
 cùm capitis damnatus esset, judi-
 cii aleam subire noluisse. Bospho-
 rum concessit; ubi Ceperum (qui
 vocantur

δάνει δωρεάν τῷ Τυράννῳ τὸς ὀνομασμένους Κήποις, καὶ γαμῆ γυνῆκα πλυσίαν μὲν τῇ Δία καὶ χρυσίον ὀπιφρεσμένῳ πολὺ, Σκυθὴν δὲ τὸ γένος. ἔξ ἧς γένοντο αὐτῷ θυγατέρες δύο, αἱ ἐκείνος δεῦρο μὲν πολλὰν χρημάτων ἀποτείλας σιωπῆσεν τὴν μὲν ἑτέραν ὁτῶν ποτε (ἵνα μὴ πολλοῖς ἀπεχθάνωμαι) τὴν δὲ ἑτέραν ἔθηκε παρὶδὼν τὸς τῆ πόλεως νόμος Δημοσθένης ὁ Παναγιεύς. ἔξ ἧς ὑμῖν ὁ πατρίων καὶ συκοφάντης γέννητο Δημοσθένης. Οὐκ ἔστιν ἀπὸ μὲν τῶν πατέρων τῶν πατρὸς, πολέμιος ἀνὲν τῷ δήμῳ (θανάτον γὰρ αὐτῷ τῷ πατρὶον κατέγνωτε) τὰ δὲ ὅτι τῆ μητρὸς, Σκύθης, βάρβαρος, Ἑλληνίζων τῇ φωνῇ, ὅθεν καὶ μὲν πονηρίαν ἔκ ὀπιφρεσίου ἔστι.

νζ'. Περὶ τὴν καθ' ἡμέραν διαίταν, τίς ἐστίν; Ἐκ Τειρεάρχου λογονεῖσθαι ἀνεφάνη, τὰ πατρῷα καὶ ἀγαλαίως παρῆναι. ἀπὸς δὲ καὶ πατρίων δόξας εἶναι, καὶ τοὺς λόγους ἐκφέρων τοῖς ἀντιδίκαις, ἀνέπλησεν ἐπὶ τὸ βῆμα. πλείστον δ' ἐκ τῆς πόλεως εὐληφὲς ἀργύ-

ριον,

vocantur) largitionem à Tyrannis nactus, uxorem ducit opulentam fanè atque amplâ dote locupletatam, natione autem Scythida : ex eâ duas suscepit filias, quas huc pecuniâ multâ ditatas misit ; earumque unam nuptum dedit nescio cui (ne multorum in me odia concitem) alteram verò, civitatis nostræ legibus violatis, duxit Demosthenes Pæanienfis, ex quâ natus est percuriosus hic ardelio & quadruplator Demosthenes. Apparet itaque quòd ab avo materno civitati inimicus est (maiores enim illius morti addixistis) à stirpe autem maternâ, Scythia,

bârbarus, linguâ tantummodo Græcus : unde fit, ut istius scelera atque flagitia non indigenarum more commissâ videantur.

57. In quotidiano autem victus apparatu qualem habet modum? ex triremium enim præfecto, postquam rem paternam ridiculum in modum abligurierat, leguleius evasit & formularum cantor : cum verò suspicio increpauerat eum in hoc etiam negotio perfidissimè prævaricatum esse, & proditâ clientis sui causâ, adversario operam navasse, in suggestum illico proficiit ; cumque argenti plurimum à civitate accepisset,

ριον, ἐλάχιστα ᾤεσθαι. Νῦν μὲν τοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον ὀππότε κλυε τίω δαπάνην αὐτῷ· ἐπὶ δ' οὐδὲν τῷ ἱκανόν· οὐδείς γάρ πλεονεξία τρόπος πονηροῦ ᾤεσθαι. Καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων ποιεῖται, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδυνῶν. Περὶ δ' εὐγνωμοσύνην καὶ λόγον δύναμιν, πῶς πέφυκε; δεινὰ λέγειν, κακὰ βιώναι. Οὕτω γὰρ κέχρηται καὶ τῷ ἑαυτοῦ σώματι καὶ παιδοποιία, ὥστε με μὴ βύλεσθαι λέγειν ἢ τῷ πεπρακμένῳ ἢ δὴ γὰρ ποτε εἶδον μισηθέντας τοὺς πατρῴων πλησίων ἀλλὰ λίαν σαφῶς λέγοντας. Επειτα, τί συμβαίνει τῇ πόλει; (Α) μὲν λόγοι καλοὶ, τὰ δ' ἔργα φαῦλα.

νῆ. Πρὸς δὲ ἀνδρείαν βραχύς μοι λείπεται λόγος. Εἰ μὲν γὰρ ἡρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι, ἢ ὑμεῖς μὴ συνήδειτε αὐτῷ, ἀφαισθῆναι ὁ λόγος ἂν μοι παρέχεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ ὅτι ταῖς ἐκκλησίαις καὶ ὑμεῖς σιύ-

τε,

pisset, pauxillulum sibi reservavit. Nunc autem aurum regale sumptus ejus jam penè exhaustos supeditat & instaurat; sed neque hoc ad luxum sufficit: nullæ enim divitiæ, nulla unquam opulencia pravæ & luxuriosæ indolis libidinem fatiârunt. Ad summam verò, non ex re familiari, sed ex vestris periculis victum acquirit. Oratio quidem ejus est acerrima & præclara, vita autem cum primis improba & nequam. Ita enim corpore suo ad libidinem & procreandi cupiditatem abutitur, ut mihi non gratum sit ea quæ commisit exponere: satis enim

jam antè cognovi eos, qui vicinorum infamiam & turpitudinem liberè nimis pervulgant, odium sibi ac invidiam conflassè. Sed quid quæso civitati contulit insignis hujusce eloquentia? in verbis quidem cultus erat & honestus, factorum autem nequitia turpissimus.

58. De fortitudine verò pauca admodum mihi jam restant dicenda: si enim ipse inficiari auderet se timidum esse & imbellem, si vos hujusce ignaviæ non essetis conscii, in longius mihi dicenda esset oratio; sed quia ipse in concionibus coram fatetur, vos-

que

τε, λοιπὸν ὑπομνήσασθαι τοὺς ὧς τέτιαν κειμένους νόμους. Ο ὦ Σόλων ὁ παλαιὸς νομοθέτης ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ὥς το δεῖν ἐνέχεσθαι Ὡ ἀτράτευτον, καὶ τ' λελοπτότα τιῶ τάξιν. καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως. Εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί· καὶ τοι θαυμάσῃεν ἂν πῃς ὑμῶν, εἰ εἰσι φύσεως γραφαί· εἰσὶ πίνθη ἕνεκα; ἵνα ἕκαστ' ὑμῶν τὰς ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβόμενος μᾶλλον ἢ τοὺς πολέμους, ἀμείνων ἀγωνιστῇς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάρχει. Ο μὲν τοίνυν νομοθέτης, τὸν ἀτράτευτον, καὶ τὸν δειλὸν, καὶ τὸν λιπόντα τιῶ τάξιν ἔξω τῶν θεωρήσαντων εἶων τῆς ἀρχῆς ἐξέειρε, καὶ οὐκ ἔα φερανέσθαι, ὅθ' εἰσπέναι εἰς τὰ ἱερὰ τὰ δημοτελῆ. Σὺ δὲ Ὡ ἀπεφάνωντον ἐκ πᾶν νόμων κελεύεις ἡμᾶς φερανοῦν, καὶ τῷ σαυτοῦ ψήφισματι τὸν οὐ προσήκοντα εἰσκαλεῖς τοῖς τραγωδοῖς εἰς τὴν ὀρχήσαν, εἰς τὸ ἱερὸν ἔ Διονύσου τ' τὰ ἱερὰ διὰ δειλίαν προδεδωκότα. Ἰνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς

que probè intelligitis, reliquum est, ut leges, quæ de hisce rebus feruntur, paucis recenseam. Solon enim, antiquus ille legislator, & eum qui militiam detrectat, & eum qui de statione decedit, & eum qui est animo timido atque ignavo, iisdem suppliciis mulctari debere censuit. Timiditatis enim dantur actiones; & aliquis jure miretur forsan quòd in ea vitia, quæ à naturâ oriuntur, constitutæ sint actiones: sed tamen sunt constitutæ; hæc nempe de causâ, ut singuli cives legum multas impensius quàm inimicos reformident, & pro patriâ suâ

acrius multò propugnent. Legislator enim & eum qui militiam detrectat, & eum qui de statione decedit, & eum qui animo est timido & ignavo, ab aquâ lustrali & foro prohibet; vetat ne coronâ donetur, ne ad sacra & supplicationes publico nomine decretas accedat. Tu autem, Ctesiphon, coronam Demostheni, cui eam interdicunt leges, jubes imponi; decreto tuo hominem indignissimum ludis tragicis in orchestram accerfis; in ædem Liberi patris eum, qui Deorum templa timiditate suâ prodidit, deducis. Sed ne à proposito vos ulterius

ἦσαν πλείους, ἢ νυνὶ, τότε μὲν ὡς σπάνια τὰ χαλὰ παρ' ἡμῶν
 καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς ὄνομα τίμιον, νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται
 τὸ πρᾶγμα· καὶ τὸ φερανοῦν ἔξ' ἑσθις, ἀλλ' οὐκ ἐκ περ-
 νοίας ποιῶσθε.

ξ'. Οὐκοῦν ἀποπονέτωσιν ἀφολογισμοῖς, ταῖς μὲν
 δωρεαῖς νῦν πλείους εἶναι, τὰ δὲ πρᾶγματα τῆς πόλεως
 τότε μᾶλλον ἢ νῦν ἰσχύειν, καὶ τοὺς ἀνδρας νῦν μὲν χεῖρους
 εἶναι, τότε δ' ἀμείνους; Εἰ δὲ τῶν ὑμᾶς ἐπιχρή-
 σω διδάσκειν. Οἴεσθε ποτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐθελῆσά τινα
 ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθηναῖα, ἢ εἰς ἄλλόν τινα τῶν φε-
 ραιτῶν ἀγώνων, Παγκράτιον ἢ καὶ ἄλλό τι τῶν βαρυ-
 τέρων ἀθλῶν, εἰ ὁ φερανθεὶς εἰδίδοτο μὴ τῷ κερπέτῳ,
 ἀλλὰ τῷ ἀφωραξάμενῳ; ὁ δὲ ποτ' ἠθέλησεν ἐπα-
 σκεῖν. Νῦν δ' οἶμαι ἀφ' αὐτῶν τὸ σπάνιον καὶ τὸ φειμάχνη-
 τον καὶ τὸ χαλόν καὶ τὸ ἀείμνητον ἐκ τῆς νίκης, ἐθέλ-
 σι πινεσθαι τὰ σώματα παρεκκαταγέμενοι καὶ τοὺς μεγίστας

ταλαι-

utrum frequentiores quàm nunc ;
 olim quidem honores & dignita-
 tes rarò atque perparcè impertie-
 bantur, & virtutis nomen charum
 erat & pretiosum ; nunc verò ob-
 forduerunt omnia, & coronas non
 jam ex prudentiâ, sed vitioso mo-
 re largimini.

60. Hæc igitur vobis sedulo
 expendentibus absurdum meritò
 videatur & rationi minimè con-
 sentaneum, præmia quidem nunc
 crebrius multò proposita esse,
 Rempubicam autem opibus præ-
 fidiisque amplioribus tum floru-
 isse ; viros nunc esse nequiores,
 tum verò multò præclariiores ex-

titisse. Ego hujusce rei causam vo-
 bis exponam. Numquis se ad
 Quinquatria exercebit aut alium
 quenquam, in quo de coronâ cer-
 tatur, ludum ? numquis ad *Pan-
 cratium* aut aliud aliquod grave
 atque asperum certamen, si coro-
 na illi, qui gratiâ & ambitione eam
 assequi contendit, non fortissimo
 viro daretur ? nemo hercle se exer-
 cebit. Nunc autem (opinor) quòd
 victoriæ præmium ita perrarum
 & pretiosum, ita omni conten-
 tione petendum, omni memoriâ
 celebrandum videtur, non re-
 luctantur nonnulli corpora sua ex-
 ponere, acerrimos labores perfer-

ταλαιπωρίας ὑπομέναντες ἀγκινδυνεύειν. Ὑπολάβετε ποίνῃ ὑμᾶς αὐτὰς εἶναι ἀβωνοθέτας πολιτικῆς ἀρετῆς· καὶ κένο ἐκλογίσασθε, ὅτι ἐὰν μὲν τὰς δωρεὰς ὀλίγοις καὶ ἀξίοις καὶ κατὰ τοὺς νόμους δίδωτε, πολλὰς ἀγωνιστὰς ἔξετε τῇ ἀρετῆς. ἐὰν δὲ πρὸ βυλομένῳ καὶ τοῖς ἀφωρεσζαμένοις χαρίζησθε, καὶ τὰς ἐπικεῖς φύσας διαφθερεῖτε.

ΞΑ'. Οτι δὲ ὀρθῶς λέγω, ἐπὶ μικρῷ σαφέτερον ὑμᾶς βέλομαι διδάξαι. Πότερον ὑμῖν ἀμείνων ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ Θεμιστοκλῆς, ὁ στρατηγὸς ὅτε τῇ περὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ Πέρσιον ἐνίκητε, ἢ Δημοσθένης ὁ τὰς τάξεις λιπὼν; Μιλτιάδης δὲ ὁ πρὸ ἐν Μαραθῶνι μάχῃ τὰς βαρβάρους νικήσας, ἢ ἔτι; Α'. Ὡς πρὸ Φυλῆς φεύγοντα τὴν δῆμον καταλαγρόντες; Αρετίδης δὲ ὁ Δίκαιον ἐπικαλόμενος, ὁ πρὸ ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Δημοσθένει; ἀλλ' ἔγωγε, μὴ τοὺς Θεὸς τὰς Ολυμπίους, ὅς ἐστιν αὐτῶν αὐτῶν ἡμέρας ἀξιὸν ἡγῆμαι μεμνηῖσθαι τῶν θεῶν τέτε, καὶ ἐκεί-

νων

re, & in periculossissimam dimicationem venire. Quocirca fingite vos esse virtutis civilis Judices & præfectos, fingite præmiorum arbitrium ad vos deferri: & id simul vobiscum expendite, quod si paucis, si dignis viris, si juxta leges impertiatis præmia, multi vobis erunt, qui de virtute contendunt, Pugiles & Athletæ; sin autem cuivis, qui aut cupit aut ambit, gratis largiamini, etiam modesta & frugi ingenia contaminabit.

61. Hæc verò rectè à me dicta esse, luculentius paulo vobis exponam. Uter vobis vir melior

videtur, ille, qui belli præfectus navali apud Salamina proelio Persam devicit, Themistocles, an qui à statione recessit, Demosthenes? Miltiades qui apud Marathonem barbarorum copias fudit, & ii qui populum exulantem à Phyle reduxerunt, an idem hic Demosthenes? Aristides, cui cognomen erat Justus, multum ab eo quod inditum est Demostheni diversum: *utrum inquam Aristidem hunc præstantiorem arbitramini, an Demosthenem?* Ego quidem per Deos immortales indignum esse censeo, ut de hac belluâ, & iis præclaris viris eodem pariter tempore

νων τῶν ἀνδρῶν. Επιδειξάτω τοίνυν Δημοθένης ὡς πρὸ αὐτῷ λόγῳ, εἶπε γέγραπται, πινὰ τέτων τῶν ἀνδρῶν σεφαιῶσαι. Ἀχάεισθαι ἂρ' ἰὼ ὁ δῆμος; Οὐκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων καὶ κείνοί γε οἱ μὴ ἔγω τεπμημένοι τὴ πόλεως ἄξιοι. Οὐ γὰρ ὄντο δεινὸν ὡς τοῖς γράμμασι πιᾶσθαι, ἀλλ' ὡς τῇ μνήμῃ τῇ εὐπεπονήτων, ἢ ἀπ' ὀκείνης ἔχουσιν μέχει τὴ δὲ τῆς ἡμέρας ἀθάνατος ἔσται διαμένει.

ξβ'. Δωρεὰς δὲ πῖνας ἐλάμβανον, ἄξιόν' ὅτι μνηοδιῶσαι. Ἡσίων πινες ἔτι τοὺς τότε καθεύδοντες, οἱ πολὺν ὑπομείναντες χρόνον καὶ μεγάλους κινδύνους ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ οἰκῶν μαχόμενοι Μήδους. ἔτι δεινὰ ἀφικόμενοι τῷ δῆμον ἤτησαν δωρεάν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ δῆμος πῖνας μεγάλας, ὡς τότε ἔδουκε, τρεῖς λίθινους Ερμῆς σῆσαι ὡς τῇ τοῦ τῇ τῶν Ερμῶν ἔφη τε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ὀνόματα τὰ ἑαυτῶν, ἵνα μὴ τῶν σρατηγῶν ἀλλὰ τοῦ δήμου δοκῇ εἶναι τὸ ὀπίγραμμα. Οἱ δ' ἀληθεῖ λέγω, ἔξ αὐτῶν τῶν ποιημάτων

pore fiat mentio. In defensione igitur suâ ostendat Demosthenes, ubi decretum sit eorum aliquem coronâ donari. Ingrati igitur animi erat populus? nequaquam, magnifici verò potius & excelsi: iique præcellentes viri, qui honorem hunc nunquam sunt adepti, se parente hac civitate dignissimos præstabant. Non enim oportere putabant, ut decretoriis tabulis decorarentur, sed ut in eorum, de quibus bene meriti sunt, memoriâ (quæ quidem ab eo tempore ad hunc usque diem sempiterna vivit) clarissimum monumentum haberent.

62. Quibus verò præmiis ornati sint, non abs re erit exponere. Viri quidam id circiter tempus erant fortissimi, qui diuturnis gravissimisque periculis defuncti, Medos apud Strymonem fluvium proelio fuderunt; ii igitur domum reversi, præmium à populo flagitabant: quocirca decrevit populus, ut tres Hermæ lapidei in Hermarum porticu iis ponerentur, quod quidem iis temporibus permagnum habebatur præmium: interdixit vero ne eorum nomina statuis inciderentur, ut populi, non imperatorum videretur inscriptio. Me autem vera dixisse, ex ipsis versiculis

μάτων εἴσεσθε. Επιγράπαι γ' ὅτι μὲ τῷ πρώτῳ Ἑρμῶν,

Ἦν ἄρα κακῆνοι ταλακάρδιοι· οἳ ποτε, Μήδων
 Παισὶν ἐπ' ἡϊόνι Στρυμόνῳ ἀμφὶ ῥοᾶς
 Λιμόν τ' αἶθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες ἄρηα,
 Πρῶτοι δυσμηρέων εὖρον ἀμηχανίῳ.

Ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ,

Ἠγεμόνεσσι ᾧ μισθὸν Ἀθηναῖοι τὰδε δῶκαν,
 Ἀντ' εὐεργεσίας καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
 Μᾶλλον πῖς τὰδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσομύρων, ἐβελήσθ
 Ἀμφὶ ζυωῶσι πρᾶγμασι μόχθον ἔχειν.

Ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ ἐπιγράπαι Ἑρμῇ

Ἐκ ποτε τ' δὲ πόλιν ἄμ' Ἀτρεΐδῃσι Μενεσθεὺς
 Ἠγεῖτο ζῆθεον Τρῳϊκὸν ἀμπεδιόν.
 Οὐ ποθ' Ὀμηρῷ ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχατῶνων
 Κοσμήτωρα μάχης ἔσχεον ἄνδρα μολεῖν.
 Οὕτως ἔδ' ἐν αἰεὶς Ἀθηναίοισι καλεῖσθ
 Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἡγορεῖς.

Ἐπ'

verculis pernoscetis. Inscriptum enim est in primo Hermā,

Illis vis animi fuit & præsentia;
 qui, cum

Olim Strymoniae littora propter aquae,

Inferrent diramque famem & bella horrida Medis,

Hostiles primi comminuere manus.

In secundo autem inscriptum est,

Hæc pro animo forti meritisque insignibus olim

Principibus plebes Attica dona dedit;

Ut, cum progenies lustrent hæc sera nepotum,
 Læti pro patriâ ferre pericla velint.

In tertio denique inscriptum est,

Grajugenas Mnestheus geminosque secutus Atridas,
 Agminis, ad Trojæ mœnia, ductor erat.

Pugnaces inter Danaos quem dixit Homerus

Præstantem duro Marte fuisse virum.

Sic neque Cecropidis pudor est aut dedecus, acres

Virtutis dici militiæque duces.

Videtur

Εἴ περ τὸ τ' σπατηγῶν ὄνομα; ἔδαμῃ, ἀλλὰ τὸ ε' δῆμος.
 Προσέλτετε οὖν τῇ διανοίᾳ καὶ εἰς τὴν σπᾶν τ' Ποικίλιον
 πάντων γὰρ ὑμῖν τ' χαλᾶν ἔργων τὰ ὑπομνήματα ἐν τῇ
 ἀγορᾷ ἀνάκειλαι. Τί οὖν ὅστιν, ὦ Ἀθῆνῶν, ὃ ἐγὼ λέγω;
 ἐνταῦθα ἢ ἐν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται· τίς οὖν ἡ ὁ σπα-
 τηρός; ἔπωσι μὲν ἐρωτηθέντες ἅπαντες ἀποκρίνασθε ἂν, ὅτι
 Μιλτιάδης· ἐκεῖ δὲ οὐκ ἐπιγέγραπται· πῶς; ἔκ ἤτησε
 τ' Δωρεᾶν τούτῳ; ἤτησεν, ἀλλ' ὁ δῆμος οὐκ ἔδωκεν· ἀλλ'
 ἀντὶ τοῦ ὀνόματος συνεχώρησεν αὐτῷ πρῶτον γεραιῶν
 πρᾶκτα λουῶντι τὰς σπατιλάς. Ἐν ποίνῳ τῷ Μητρώῳ παρὰ
 τὸ βυλβυτήριον, ἡ δὲ δοτε Δωρεᾶν τοῖς ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα
 τὸν δῆμον χατὰ γὰρ ἔστιν ἰδεῖν. Ἦν μὲν γὰρ ὁ τὸ ψήφισμα
 γράψας καὶ νικῆσας Ἀρχίνῳ ὁ ἐκ Κόιλης, εἰς τ' κατὰ γα-
 γόντων τὸν δῆμον· ἔγραψε δὲ πρῶτον μὲν αὐτοῖς εἰς θυ-
 σίαν καὶ ἀναθήματα δοῦναι χιλίας δραχμαῖς, καὶ τὰς
 ἔστιν ἑλάτιον ἢ δέκα δραχμαὶ κατ' ἄνδρα ἑκατὸν ἔπειτα
 κελεύς

Videtis igitur non imperatorum, sed populi nomen esse inscriptum. Jam verò adeste mihi quælo animis vestris in porticu, quæ vocatur *Pæcila*. Omnium enim rerum gestarum præclara monimenta in foro conservantur. Quid igitur est, Athenienses, quod velim? hîc pugna illa Marathonica describitur; sed quis erat exercitus nostri præfectus? nemo est ex vobis qui de hac re interrogatus non responderit, Miltiades: ibi verò nomen ejus non inscribitur: sed unde fit? nonne præmium hoc à populo flagitavit? flagitavit sane, sed populus non

concessit: loco autem nominis inscribendi permisit ei, ut primo in loco depingeretur *quasi* milites ad pugnam cohortans. In *Metrôo* autem juxta Curiam posito, quodnam iis præmium, qui populum exulantem à Phyle reducerunt, dederitis, intueri licet. Qui enim decretum tulit victoriamque comparavit erat Archinus ille Coeleus, eorum unus qui populum reducerunt: primum itaque decrevit, ut iis mille drachmæ in sacrificia & dona Deorum templis appendenda darentur, quæ quidem summa ad decem drachmas viri- tim distribuendas non redit; tum jubet

κελεύει φεραιῶσθαι θάλλοις φέρων αὐτῶν ἕκαστον, ἀλλ' οὐ χρεῶν. Τότε μὲν γὰρ ἰὼ ὁ ἔθ' θάλλει φερανθὴ πύμῳ, νυνὶ δὲ καὶ ὁ χρεὺς καταπεφρίνηται. Καὶ οὕτως τὸ εἰ-
κὴ φεραῖσαι κελεύει, ἀλλ' ἀκρίτως τ' βελὴν σκεψαμένῳ,
ὅσοι αὐτῶν ὅπ'ι Φυλῆς ἐπολιόρχηθησαν, ὅτε Λακεδαιμόνιοι
καὶ Θ' Τειάκοντα προσέβαλον τοῖς καταλαβούσι Φυλῆν,
οὐχ ὅσοι τὴν τάξιν ἔλιπον ἐν Χαιρωνείᾳ τ' πολέμιων ἐπιόν-
των. Οἱ δ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσε' ὑμῖν τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ περὶ Δωρεᾶς τοῖς ἀπὸ Φυλῆς.

Παρανάγνωθι καὶ ὁ γράφει Κτησιφῶν Δημοσθένει, τῶ τῶν
μεγίστων κακῶν αἰτίῳ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τάτω τῶ ψήφισμα π' ἔξαλείφεται ἡ τῶν καταλαγόν-
των (X) δῆμον Δωρεᾶ· εἰ ποτ' ἔχει καλῶς, ἐκείνο αἰ-
χρῶς· εἰ ἐκείνοι κατὰ ἀξίαν ἐπιμήθησαν, ἔσθ' ἀνάξιος
ὧν φεραιῶται.

ξγ'. Καὶ

jubet ut eorum singuli coronâ oleaginâ, non tamen aureâ dona-
rentur. Iis enim temporibus co-
rona oleagina magno erat in pre-
tium & honore, nunc etiam aurea
parvi penditur. Sed neque hanc
etiam *oleaginam* temerè donari fi-
nit; sed jubet Senatum diligenter
perquirere, quot eorum in Phy-
le obsidione premerentur, cùm
Lacedæmonii & triginta *tyranni*
eos qui Phylem occupârent adori-
rentur; non quot in eo apud Chæ-
ronêam prælio, hostibus jam in-
stantibus, à statione recessissent.
Ut autem me vera dixisse sciatis,
recitetur decretum.

DECRETUM de præmio iis,
qui à Phyle

populum reduxerunt, dato.

Jam verò ex alterâ parte decre-
tum recita quod sanxit Ctesiphon
de Demosthene, qui gravissimorum
malorum author vobis ex-
titit.

DECRETUM.

Hoc quidem decreto extinguitur
atque obliteratur eorum, qui po-
pulum reduxerunt, præmium; si
enim hoc decretum rectè sit fa-
ctum, illud certè perperam: sin
illi pro meritis præmio fuerint
ornati, hic indignus est, qui coro-
nâ donetur.

ξγ'. Καί τοι πωθάνομαι γ' αὐτὸν μέλλειν λέγειν, ὥς ἔ-
 δίχα ποιῶ, ὡς δ' ἀλλων αὐτὰ τὰ τ' ὡρηγόνων ἔρτα. Οὐδὲ
 γὰρ Φιλάμωνα φήσῃ τ' πύκτιν Ολυμπιάσι σεφανωθῆναι, νι-
 κήσαντα Γλαῦκον ὅτι παλαγὸν ἐκείνον πύκτιν, ἀλλὰ τοὺς
 καθ' ἑαυτὸν ἀγωνιστάς. Ὡσπερ ἡμᾶς ἀγνοῦντας ὅτι τοῖς μὲν
 πύκταις ὅτιν ὁ ἀγὼν πρὸς ἀλλήλους· τοῖς δ' ἀξιῶσι σε-
 φανῶσθαι, πρὸς αὐτῷ τὴν ἀρετὴν, ἥς καὶ ἕνεκα σεφανῶν.
 Δεῖ γὰρ τ' κήρυκα ἀψευδεῖν, ὅταν τ' ἀνάρρησιν ἐν τῷ θεάτρῳ
 ποιῆται πρὸς τὴν ἑλλίνας. Μὴ οὖν ἡμῖν ὥς Παταρχίωνος
 ἀμεινον πεπολίτευσαι διέξιθι, ἀλλ' ἐφικόμενος τ' ἀνδραγα-
 γίας, ἔγωγε τοῖς χαίρειν τ' δῆμον ἀπάτει. Ἰνα δὲ μὴ ὑποπλανῶ
 ὑμᾶς ἀπὸ τ' ὑποδείσεως, ἀναγνώσετ' ὑμῖν ὁ Γραμματεὺς τὸ
 ὁπίγραμμα, ὃ ἐπιγέγραπται τοῖς ἀπὸ Φυλῆς τ' δῆμον κατα-
 γαγῶσι.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Τὴν δ' ἀρετῆς ἕνεκα σεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων
 Δῆμος ὁ Αθηναίων, οἱ ποτε σὺν ἀδίκῳ

Θεσμοῖς

63. Dicit autem Demosthenes (ut quidem ego audio) me parum iuste fecisse, qui majorum res gestas cum suis facinoribus contulerim. Neque enim (ait) Philamon Pugil, quodd Glaucum antiquum illum pugilem ludis Olympiis vicisset, coronâ donabatur, sed quodd sui temporis Athletas superasset. Quasi nos fugeret Athletis quidem inter se ipsos esse certamen, iis autem, qui coronam flagitant, de ipsâ virtute, cujus ergo coronâ donantur, dimicandum esse. Oportet enim præconem, cum in theatro coram Græcis coronam prædicet, mendacio va-

care. Ne igitur, quodd Rempubicam præstantius quàm Patæcion administrasti, exponas; sed quam exhibuisti fortitudinem *palam ostende*: & hoc demum modo præmium à populo deposce. Sed ne à proposito ulterius vos divertam, recitabit vobis scriba epigramma de iis, qui populum à Phyle re-duxerunt, inscriptum.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

*His igitur magnos populus decre-
 vit honores,
 Imposuitque sacris florea ferta
 comis;*
 P

Qui

Θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν

Ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀρχέμενοι.

Οτι τῶς ^{ῶς} τῶς νόμους ἄρξαντες κατέλυθ', ἀλλ' οὐτ' αὐτοὺς φησιν ὁ ποιητὴς τιμηθῆναι· ἐναυλον γὰρ ἰὼ' ἐτι τότε παῖσιν, ὅτι τιμωκαῦτα ὁ δῆμος κατελύθη, ἐπειδὴ πινες τὰς γραφὰς τῶ παρανόμων ἀνείλον.

ξδ'. Καὶ γάρ τοι ὡς ἐγὼ εἶπατος τοῦ ἐμαυτῷ ἐπιφανόμην, ὅς ἐτι βίβς ἐννεήκοντα καὶ πέντε ἐτελεύτησεν, ἀπάντων μεταχὼν τῶ πόνων τῇ πόλει, ὅς πολλάκις πρὸς ἐμὲ διεξήλθε ὑπὲρ χολῆς· ἔφη γὰρ ὅτε ἀρτίως κατεληλύθει ὁ δῆμος, εἴ τις εἰσῆι γερὰν παρανόμων εἰς δικαστήριον, ^{ἔτι} ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον· τί γὰρ ἀνοσιώτερον ἀνδρὸς ^{ῶς} ῥάνομα λέγοντος καὶ πρᾶττοντ' ; καὶ τ' ἀκρόασι (ὡς ἐκείν' ἀπήγγελλεν) καὶ τ' αὐτὸν τρέπον ἐποίει, ὥσπερ νῦν γίνεσθαι· ἀλλ' ἤρ' πολὺ χαλεπώτεροι οἱ δικασταὶ τοῖς ῥάνομα γράφουσιν αὐτῶ τ' κατηγόροι· καὶ πολλάκις ἀνεπόδιζον τῶ γραμματεῖα, καὶ ἐκέλευον

*Qui quondam injustos arcebant
urbe Tyrannos,*

*Duraque pro patrio multa tu-
lere solo.*

Quòd verò eos, qui contra leges dominati sunt, fuderint atque exterminârint, eâ de causâ honoribus ornatos scribit Poëta : rumor enim jam tum increbuit omniumque aures perfonabat, quòd populi dominatio & libertas, ex quo nonnulli actiones de violatis legibus sustulissent, everteretur.

64. Equidem à patre meo audiui, qui in omnibus Reipublicæ periculis laboribusque versatus an-

no quinto & nonagesimo diem obiit; sæpe, inquam, cùm per otium mecum conferret, ab illo accepi, populo jam primùm reducto, siqua de legibus violatis actio in judicium venerit, nomen & factum planè fuisse similia : quid enim scelestius homine, qui res legibus adversas & dicit & facit? quocirca alio prorsus modo, quàm nunc, de causâ cognôrunt. In eos enim, qui decreta legibus adversa tulerant, multò acrius incendebantur iudices, quàm ipse accusator : persæpe enim scribam revocabant, leges & decreta

ἐκέλευον πάλιν ἀναγινώσκειν τὰς νόμους καὶ τὸ ψήφισμα· καὶ ἡλίσκοντο οἱ πρῶτον μα γράφοντες ὅτι εἰ πάντα παραπληθήσαμεν τὰς νόμους, ἀλλ' εἰ μίαν μόνον συλλαβὴν πρῶτα λάξαιμεν. Τὸ δὲ νυνὶ γνώμῃον πρῶτον μα ὑποκρίνα γέλατον ὅστιν. Ο μὲν γὰρ Γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὸ παράνομον. Ὁ δὲ δικαστὴς, ὥσπερ ἐπὶ δὴν ἢ ἀλλότριον πρῶτον μα ἀκροώμενοι, πρὸς ἑτέρῳ πινὶ τὴν γνώμην ἔχουσιν. Ἡδὴ δ' ἐκ τῶν τεχνῶν τῶν Δημοσθεύς ἀρχὴν ἔσθ' ὅτι τοῖς δικαστηρίοις πρῶτον μα δεχόμενοι μετενέκλειαν γὰρ ἡμῖν τὰ τῆς πόλεως δίκαια. Ο μὲν γὰρ κατηγοροῦν ἀπολογίται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γράφην κατηγορεῖ. Ὁ δὲ δικαστὴς ὁρίσσει, ὡς μὲν εἰσι κεῖται, ὅτι λανθάνονται, ὡς δὲ ἔκ εἰσι δικαστὴς πρὸς τῶν ἀνακρίζονται τὴν ψήφον φέρειν. Λέγει δὲ ὁ φεύγων, ἀν' ἄρα ποτὲ ἄφητε ὅτι πρῶτον μα, ἔχ' ὡς ἔννομα γέγραπται, ἀλλ' ὡς ἡδὴ ποτὲ καὶ πρῶτον μα ἄλλος τοιαῦτα γράφας ἀπέφυγεν· ἐφ' ᾧ καὶ νυνὶ μέγα φρονεῖν ἀκέρω Κτησιφῶνται.

ξέ. Ετόλ-

creta iterum recitanda jubebant : causâ denique cadebant ii qui contra leges scripserant, non modò si omnes universas leges transgressi fuissent, at si vel unam earum syllabam migrassent. Quæ tamen res, uti se nunc habet, perridicula est & absurda. Scriba enim recitat scitum contra leges conscriptum ; Judices, quasi cantilenam aut simile quid à quæstione alienum audirent, ad res alias animum advertunt. Jam verò Demosthenis artificio atque fallaciis fordidissima in judicia vestra irrepsit consuetudo : immutantur

enim & pervertuntur civitatis jura atque instituta. Causam quidem dicit accusator, reus autem accusat ; Judices modò eorum, de quibus debent cognoscere, prorsus sunt obliti, modò de iis, quæ sub ipsorum judicia non veniunt, pronuntiare coguntur. Reus autem, siquando de re ipsâ fiat mentio, ita excusari optat non quòd juxta leges scripsisset, sed quòd alii aliquando, ejusmodi decretis factis, è judicio emerisissent. Et in hoc quidem Ctesiphontem maximè jam nunc elatum esse & confidentem accepi.

ξέ. Ετόλμα δ' ἐν ὑμῖν ποτε σεμνυνέσθαι Αεισοφῶν
ἐκδιδῶν ὁ Ἀζινιεύς, λέγων ὅτι γεγραφὰς πῦρανόμων πέ-
φουγεν ἐβδόμηκοντα καὶ πέντε. Αλλ' ἔχῃ ὁ Κέφαλ' ὁ πα-
λαιὸς ἐκεῖνος ὁ δοκῶν δημοτικώτατος γενεῖναι, ἔχ' ἔτως,
ἀλλ' ὅτι τοῖς ἐναντίοις ἐφιλοτιμῆτο, λέγων, ὅτι πλεῖστα
πάντων γεγραφὸς ψιφίσματα σὺδδεμίαν πώποτε γραφὴν
πέφουγε παρ' ἀνόμων καλῶς οἴμαι σεμνυνόμεν'· ἐγεί-
φοντο γὰρ ἀλλήλους παρ' ἀνόμων ἔ' μόνον ὁ ἀφ' ἀπολιτοδύ-
μῳμαι, ἀλλὰ καὶ ὁ φίλοι τοὺς φίλους, εἴπε ἔξαμαρτά-
νοιεν εἰς τὴν πόλιν. Ἐκεῖθεν δὲ τῷτο γνώσεσθε. Ἀρχὴν γὰρ
ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρ' ἀνόμων Θρασύβουλον
ὁ Στειρεά, γράψαντά π' παρὰ τοὺς νόμους, φεραντὴν
ἓνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς καὶ εἶλε,
νεωτὶ γεγεννημένων αὐτῷ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς οὐχ ὥστε-
λογίζοντο ὁ δικαστὴς. Πγούωτο γὰρ ὥσπερ τότε αὐ-
τοὺς φεύγοντας ἀπὸ Φυλῆς Θρασύβουλ' ἀπατήσας,

ἔ' πο

65. Impudenter quondam au-
sus est inter vos gloriari Aristo-
phon ille Azenienfis, quod legum
violatarum actiones septuaginta
quinque effugisset. At non ita
priscus ille Cephalus, qui vir om-
nium maximè popularis videba-
tur, non ita (inquam) ille, sed de
factis prorsus contrariis glorian-
dum sibi duxit, quod nempe plu-
ra quàm quis alius scita scripisset,
nunquam autem de violatis legi-
bus postulatus fuisset. Præclara
hercle gloriatio! violatarum enim
legum alii alios postulabant, non
ii tantum quibuscum in Reipub-
licæ partibus dissensio intercessit

rat, sed amici etiam necessariis
suis, siquid in civitatem peccâs-
sent, litem intendebant. Cujus
quidem rei magnum vobis argu-
mentum producā. Archinus e-
nim ille Coeleus violatarum le-
gum postulabat Thrasymbulum Sti-
riensem, quod nempe contra leges
decreverat, unum ex iis, qui cum
ipso à Phyle remeabant, coronâ
donari: & judicio quidem vicit,
cùm ejusdem Thrasymbuli benefi-
ciorum recens jam esset memoria,
quæ tamen apud judices nullius
ponderis habebantur. Putabant e-
nim, quemadmodum ipsos exulan-
tes à Phyle quondam reduxerat
Thrasymbulus,

ἔτι νῦν μένοντες ἔξελαύνειν, ὡς τοὺς νόμους γράφοντάς πε-
 ζε. ΑΛΛ' ὃ νῦν, ἀλλ' ἀπαντῶσαντίον ^{ἔσθ}. Οἱ γὰρ ἀγα-
 θοὶ στρατηγοὶ ὑμῶν καὶ τὰς σιτήσεως πινὲς ἐρημνῶν ἐν τῷ
 Πρυτανείῳ, ἔλαιποιῦνται τὰς χεφὰς τῷ ὡδινόμῳ. ὅς ὑμᾶς
 ἀχαιῖταις ^{εἰ} διχαίως ἀν' ὑπολαμβάνετε. Εἰ γάρ τις ἐν
 δημοκρατίᾳ τεπμημένος (ἐν τοιαύτῃ πόλει, ἡ οἱ Θεοὶ καὶ οἱ
 νόμοι σώζουσιν) πολὺ βοηθεῖν τοῖς παρόνομα γράφουσι,
 κατὰ λυεῖ τὴν πολιτείαν ὑφ' ἧς τετίμηται. Τίς οὖν ἀποδέδεικται
 λόγος ἀνδρὶ διχαίῳ συνηγῶν καὶ σώφρονι; ἐγὼ λέξω. Εἰς
 τρία μέρη διαρῆται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσὴ γερὰ παρὰ νό-
 μων εἰς τὸ δικαστήριον. Ἐλθεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ
 κατηγῶν, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ. τὸ δὲ δεύτερον
 ὕδωρ, τῷ τῷ γερῶν φεύγοντι, καὶ τοῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα
 λέγουσιν. ἐπειδὴν δὲ τῇ ὡρῇ ψῆφον μὴ λυθῇ τὸ παρά-
 νομον. ἢ δὴ τὸ τρίτον ὕδωρ ἔλθεῖται τῇ πμῇ καὶ τῷ μεγέθει
 τῇ ὀργῇ καὶ ὑμετέρας. Οἷς μὲν ὅν ἐν τῇ πμῇ τῇ ψῆφον αἰτεῖ,
 τὴν

Thraſybulus, ita etiam nunc eun-
 dem, decreto contra leges facto,
 in civitate jam constitutos ejicere
 atque exturbare.

66. At nunc contraria valet
 consuetudo. Vestri enim fortissi-
 mi duces, eorumque nonnulli,
 quibus quotidianus in Prytaneo
 victus datur, legum violatarum
 actiones precibus suis condonari
 postulant: qui quidem ingrati me-
 ritò à vobis censendi sunt. Siquis
 enim in liberâ Rep. præmiis orna-
 tus (in nostrâ præsertim civitate,
 quam Dii legesque conservant)
 focium se & adiutorem iis qui
 scita legibus adversa conscribunt

præbeat, ipsam Rempublicam, à
 quâ ita honestatus est, evertit.
 Quænam igitur dicendi ratio ju-
 sto atque æquo patrono constitu-
 ta est? ego exponam. In tres par-
 tes distinguitur dies, quâ violata-
 rum legum actio in judicium ve-
 nit. Prima enim clepsydra accu-
 satori, legibus, Reique publicæ
 permittitur: secunda, reo ejusque
 patronis; cùm id de quo consti-
 tuta est actio primis calculis non
 diluatur: tertia verò tum litis æ-
 stimationi, tum vestræ acerbita-
 ti atque iracundiæ. Quicunque
 igitur, cùm de litis æstimatio-
 ne agatur, calculum poscit, se-
 veritatem

τὴν ὀργὴν ἢ ὑμετέραν παρατῆται· ὅστις δ' ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἢ ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ· ὧν ἕτε αἰτῆσαι θεδὸν ὅσιον ἔδει, ἕτε αἰτηθέντα ἑτέρῳ δῶνα. Κελεύσατε οὖν αὐτὰς, ἑάσαντα ὑμᾶς ἢ πρῶτον ψῆφον καὶ τὰς νόμους διενεγκεῖν, ἀπαντᾶν εἰς τὴν τήρησιν.

ξζ'. Οὕτως δ' ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὀλίγῃ δέω εἰπεῖν, ὥς καὶ νόμον δεῖ τεθῆναι ὅππῃ τῆς γραφῆς μόνον ἢ παρανόμων, μὴ ἔξεῖναι μήτε τῷ κατηγορῷ συνηγόρου παρέχεσθαι, μήτε τῷ γεγραφέντι τῷ παραινόμενῳ φεύγειν. Οὐ γὰρ ἀόριστον ὅτι τὸ δίκαμον, ἀλλ' ὠρισμένον τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις. Ὡς περ γὰρ ἐν τῇ τεχνικῇ, ὅταν εἶδέναι βυλώμεθα τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ μὴ, ἢ κανόνα προσφέρωμεν ᾧ ἀφαινώσκει· ἔτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς ἢ παραινόμενῳ παράκει· κανὼν ἔστι δίκαμος, τὸ πρὸς τὸ σάνιδρον, καὶ τὸ ψήφισμα, καὶ αὖ παρὰ γεγραμμένοι νόμοι. Ταῦτα συμφωνοῦντα ἅλλήλοις ὅππῃ δέξας κατὰ δαίμονα καὶ πῶς δέῃ σε Δημοσθέειν προαγαλῆναι; Ὅταν δὲ ὑφ' ὀφθαλμῶν

σας

veritatem vestram deprecatur: qui autem in primâ dicendi partitione calculum postulat, sacramentum postulat, legem postulat, populi libertatem postulat: quæ neque à quopiam flagitari debent, neque cùm flagitentur concedi. Mandate igitur ut postquam vobis primum calculum juxta leges ferre permiserint, litis æstimationi tandem occurrant.

67. Mihi autem parum abest, quin dicam legem tantum de violatarum legum actionibus ferri debere, ne liceat aut accusatori, aut reo patronos atque advocatos

adsciscere. Jus enim non indeterminate est, sed legibus vestris discrete definitum. Ut enim in arte fabrilis cùm scire volumus rectumne aliquid sit necne, normam, quâ dijudicetur, adhibemus: ita etiam in violatarum legum actionibus juris norma apponitur hæc tabella, quæ, quantum ab æquitate legum scriptarum aberret decretum hoc Ctesiphontis, plane ostendit. Si enim, Ctesiphon, hæc inter se consentire possis evincere, impunè per me licet descendas. Quid enim Demosthenem accerfis? nempe verò ut, justâ

σας τὴν δικαίαν ἀπολογία, παρακαλεῖς κακῶρρον ἄνθρωπον
 καὶ τεχνίτῳ λόγων, κλέπεις τὴν ἀκρίαν, βλάπεις τὴν
 πόλιν, χαλαροῦς τὴν δημοκρατίαν.

ξή. Τίς οὖν ἔστιν ἀποροπὴ τῶν τοιούτων λόγων; ἐγὼ ἔρω.
 Επειδὴν περὶ τῶν ἐν Κτησιφῶν διεξέληται περὶ
 ὑμᾶς τὸ ποτὶ τὸ σωτεῖσθαι αὐτὸν περὶ τοῦτον, ἔπειτα
 ἐνδεχόμενον καὶ μὴ ἀπολογηταί, ὑπομνήσας αὐτὸν ἄνθρωπον
 πορῶν τὸ σάνιδιον λαβεῖν, καὶ τοὺς νόμους τῶν ψήφισματι
 πρὸς ἀναγνώσκειν. Εἰ δὲ μὴ προσποῖται ὑμῶν ἀκρίαν, μηδὲ
 ὑμᾶς ἐκείνους ἐθέλετε ἀκρίαν ἢ τὸ τῶν φουρνιῶν ταῖς ἐ δι-
 καίας ἀπολογίας εἰσεληλύθατε ἀκρίαν ἀκρίαν, ἀλλὰ τὸ ἐθε-
 λόντων δικαίως ἀπολογησάμεθα. Εἰ δὲ ὑπομνήσας τὴν δι-
 καίαν ἀπολογία Δημοσθένι παρακαλῶ, μάλιστα μὲν μὴ
 περὶ τῶνδε χαλαροῦς ἄνθρωπον, οἷόν μιν ῥήμασι τοὺς νό-
 μους ἀναγνώσκειν. Μηδὲ οὐ ἀρετῇ τῶν ὑμῶν μηδὲ χαλα-
 λοῦσθαι, ὅς ἐστιν, ἐπανερωμῶν Κτησιφῶντος εἰ καλέσῃ

Δημοσθένι,

stâ illâ defensione neglectâ & omisâ, atque homine veteratore verborumque artifice advocato, iudicibus imponas, civitati damnum, populari imperio perniciem importes.

68. Sed quibus modis deprecationes istæ avertendæ sint exponam. Cum Ctesiphon, in concionem ascendens, exordium à *Demosthene* constructum instituat, & in eo diu immoretur, nullam verò justam defensionem adhibeat, commonete eum, ut citra motum omnem & perturbationem tabellam sumat, ex alterâ

parte decretum suum, ex alterâ leges recitet. Sin autem ad hæc surdum se simulet, neque vos ei aures præbete: non enim ut hominum tergiversantium dolos improbos & fallacias, sed ut legitimas, ut rectas defensiones audiretis, forum intrastis. Sin autem, justâ defensione neglectâ & omisâ, Demosthenem accersat, id summopere caveatis ne vobis gratus sit homo veterator, qui subdolis verborum aucupiis leges labefactare confidit. Neque hoc quispiam sibi in laudis loco deputet qui, interrogante Ctesiphonte utrum liceat accersere Demosthenem,

Δημοσθένη, ὡς τὸ ἀναβοήσῃ, καλέῃ, καλέῃ· ὅτι σαυτὸν καλεῖς, ὅτι τὰς νόμους καλεῖς, ὅτι τὴν Δημοκρατίαν καλεῖς.

ξθ'. Ἀν δ' ἄρα ὑμῖν δοξῇ ἀκέειν, ἀξιῶσατε τὸν Δημοσθένη τὸ αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ὅνπερ καὶ γὰρ ὦδε πως κατηγόρηκα. Ἰνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς, ὅτε τὸ ἴδιον βίον ὁ Δημοσθένης ὡς ἄλλος διεξῆλθον, ὅτε τὰ δημοσίων ἀδικημάτων ὁδὸν ὡς ἄλλος ἐμνήσθην, ἄφρονα δὴ πᾶς καὶ πολλὰ ἔχον λέγειν (ἢ πάντων γ' ἂν εἴλω ἀπορώτατος) ἀλλὰ ὡς τὸν μὲν τοὺς νόμους ἀπέδειξα ἀπαγρεῦντα, μὴ γεφαινοῦν τοὺς ὑποβητούς· ἔπειτα ὅς ῥητορα ἐξήλεγε καὶ γράψαντα Δημοσθένει ὑπεύθυνον ὄντα γεφαινοῦ, ὁδὸν ὡς ἄλλος ἀπολογεῖσθαι [Ἐπειδὴν δ' ὦ τὰς εὐθυίας] ἀλλὰ παντελῶς καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα· καὶ τὰς ἐσποδίας ὡς τὰς ταύτας ὡς ἄλλος εἶπον, αἷς ἀξίως καὶ ὑμᾶς διαμνημονεύειν. Δεύτερον δ' ὑμῖν διεξῆλθον τοὺς ὡς τῶν κηρυγμάτων νόμους, ἐν οἷς διαρρήδην

Demosthenem, primus exclamabit, accersere, accersere: contra te ipsum accersis, contra leges accersis, contra populi libertatem accersis.

69. Sin autem libeat vobis Demosthenem audire, postulate ab eo ut ad eundem ordinem, quem ego in accusando secutus sum, defensionem suam astringat. Quem quidem ego, ut memoriam vestram refricem, sic institui; neque Demosthenis vitam sub initio explicavi, neque de publicis ullis criminibus, mentionem feci, cum ingens mihi adesset eorum copia (aut essem certe unus omnium in

dicendo infirmissimus atque pauperrimus) sed primò quidem ostendi interdictum esse à legibus, ne rationibus reddendis obnoxii coronam donentur: deinde oratorem redargui, quòd Demosthenem, nullis ab ipso rationibus relatis coronam donari jufferit, neque ullo interveniente integumento, neque eam excusatione ascriptam [Præquam rationes retulerit] sed auctoritate legum & vestra aperte contemptam: postremò excusationes quas allaturi sunt exposui, quarum ut memores sitis efflagito. Secundò leges illas ad coronæ præconium spectantes percurri, in quibus

ρήδην ἀπείρηται τὸ ὑπὸ ἧς δῆμος φεαυόμενον μὴ κηρύττε-
σθαι ἔξω τῆ ἐκκλησίας· ὁ δὲ ῥήτωρ ὁ φεύγων τὴν γραφὴν
ἐκ τούτων νόμους μόνον ᾠδεδέσθηκεν, ἀλλὰ καὶ τῷ κερμένει τῆς
ἀναρρήσεως καὶ τῷ τόπον, καλεῦν ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ'
ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν ἀναρρήσιν γίνεσθαι· ὅθεν ἐκκλησιαζόν-
των Ἀθηναίων, ἀλλὰ μελλόντων τραγωιδῶν εἰσιέναι. Ταῦτα
δ' εἰπὼν, μικρὰ μὲν πρὸς τῶν ἰδίων εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα
πρὸς τὴν δημοσίαν ἀδικημάτων λέγω.

ο'. Οὕτω δὲ καὶ τὴν Δημοσθένειον ἀξιόσατε ἀπολογεῖσθαι
πρὸς τὴν ὑπευθύνων νόμον ὡρῶτον, καὶ τὴν πρὸς τὴν κηρυγμά-
των δεύτερον, τρεῖς δὲ τὸ μέγιστον λέγω, ὡς ὅθεν ἀξιό-
ς ἐστι τὸ δωρεᾶς. Εἰ δ' ὑμῶν δέηται συλχεῖσθαι ἀπὸ πρὸς τὴν
τάξεως ἧς λόγος, κατεπαγγελόμενοι ὡς ὅτι τῇ πελοπῇ
τὴν ἀπολογίαν λύσει τὸ πρᾶνομον, μὴ συλχεῖτε· μηδ' ἀγνο-
εῖθ' ὅτι πάλασμα τῶν ἐπὶ δικαστηρίῳ. Οὐ γὰρ εἰσαυθίς ποτε
βούλεται πρὸς τὸ παρῆνομον ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' ὅθεν
ἔχον

bus difertè interdictum est, nequis à populo coronâ donatus extra concionem promulgetur : Orator verò qui est reus, non legestantum violavit sed tempus locumque præconii commutavit; siquidem jussit de eo non in concione sed in theatro, non Atheniensibus in concionem congregatis, sed tragœdis fabulas jam acturis, prædicari. His explicatis, pauca quidem de privatis criminibus dixi, multò autem diutius in publicis immoratus sum.

70 Ita igitur & à Demosthene postulate ut primò contra legem illam de iis qui rationibus

reddendis sunt obnoxii constitu- tam, deinde contra illam etiam de præconiis latam, contra id denique in quo intensius moror, quòd scilicet non dignus sit coronâ : *contra hæc, inquam, omnia præstituto ordine se defendat.* Sin autem à vobis petat, ut sibi de dicendi ordine remittatis, promisso interposito se sub fine defensionis suæ crimen dissoluturum, nequaquam concedite; nec vos lateat eum nullâ aliâ de causâ hoc flagitare, nisi ut iudicium elucetur & eludat. Nunquam enim postea defensionem suam ad crimen referet; sed cum nihil ha-

beat

ἔχων δίχαιον εἰπεῖν, ἐτέρων παρεμβολῇ φραγμάτων εἰς λή-
θην ὑμᾶς βύλεται τῆς κατηγορίας ἐμβαλεῖν. Ωσπερ οὖν
ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ὁρᾶτε τοὺς πύκτας, περὶ τῆς σά-
σεως πρὸς ἀλλήλους ἀφ' ἀγωνιζομένων· οὕτω καὶ ὑμεῖς
ὅλιν τιτὸν ἡμέραν ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ περὶ τῆς τάξεως
αὐτῶν ἔσ' λόγους μάχεσθε. Καὶ μὴ ἑᾶτε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρ-
νόμου λόγου φερίσασθαι, ἀλλ' ἐγκαθήμενοι καὶ ἐνεδρεύ-
οντες ἐν τῇ ἀκρόασι, εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ
φράγματός λόγους, καὶ πᾶς ἐκτροπὰς αὐτῷ τῶν λόγων
ὑπὸπιτρεῖτε.

οἱ α'. Ἀλλ' ἀδὴ συμβήσετ' ὑμῖν, ἐὰν τῷτον τὸν τρόπον ὑ-
πὸ ἀκρόασι ποιῇσθε, ὥσθ' ὑμῖν ἡδὴ δίχαιός ἐστι φρεσιπεῖν.
Επεισάξει γὰρ ὁ γόνιτα καὶ βαλαντιόμοι, καὶ ἀφ' ἐλμηνό-
τα τὴν πολίειαν. Οὗτος κλαίει μὲν ῥᾶον, ἢ ἄλλοι γελοῖν.
ὑποπορκεῖ δὲ πάντων φρεσιφρόντα ἀνθρώπων. Οὐκ ἂν θαυ-
μάσαιμι δὲ, εἰ μεταβαλλόμενος τοῖς ἔξω φρεσινκόσι λοι-
δορήσετ'.

beat quod justè possit dicere, re-
rum quæ à causâ remotæ sunt in-
terjectione, oblivionem criminis
vobis inducere conabitur. Quem-
admodum igitur in ludis gymni-
cis pugiles de vestigio & statu in-
ter se certare intuemini; ita etiam
& nunc pro civitate, pro ordine,
quem in dicendo persequatur, to-
tum diem dimiccate. Ne finite
eum in dicendo extra crimen va-
gari & ambages ducere; sed at-
tentè ei instantes & quasi insi-
diantes, siquid extra rem aberrav-
erit, eum ad verba de quæstio-
ne facienda redigite, & à diver-
ticulis anfractibusque, quibus se

circumaget, diligenter cavete.

71. Quæ verò vobis, si hoc
modo Demosthenem audiat, ac-
cident, æquum est ut prædicam.
Induet enim hominem veterato-
rem, qui præstigiis crumenas in-
cantat pecuniamque intervertit,
qui Rempublicam lacerat minu-
tatimque concidit. Hic quidem
promptius multò in fletum, quàm
alii in risum, erumpit: eximiâ quâ-
dam proclivitate ad pejerandum
excitatur, ut nemo alius. Sed ne-
que mirarer sanè, si subitâ mutâ-
tione factâ & fletu in opprobria
converso, apud eos qui extra cir-
cumstant virus acerbitalis suæ e-
vomat;

δρῆσε)· φάσκων τὸς μὲν ὀλιγαρχικοὺς ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἀλη-
θείας διειδυμηνύσας ἤκην πρὸς τὸ ἔκκατηγόνος βῆμα, τὸς
δὲ δημοπκῆς πρὸς τὸ ἔκφυγόντος. Οταν δὴ ταῦτα λέ-
γη, πρὸς μὲν τὸς στασιαστικοὺς λόγους ἐκείνο αὐτῷ ὑποβάλλ-
ετε, ὅτι, ὦ Δημόσθενες, εἴ σοι ἦσαν ὅμοιοι (A) Στὸ Φυλῆς
φεύγοντα τὸ δῆμον κἀλαγαρόντες, ὅτι ἂν ποτε δημοκρατία
κατέστη. Νῦν δὲ ἐκείνοι μὲν μεγάλων κακῶν συμβάντων,
ἔσχατ' ἢ πόλιν, τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φεγξά-
μυνοι, [Μὴ μνησιχαδῆν,] Σὺ δὲ ἔλκοποιεῖς, καὶ μάλλον σοι
μέλει τὸ αὐθήμερον λόγων ἢ τῆς σωτηρίας τὴ πόλεως.

οβ'. Οταν δ' ἐπιόρχῃ ὢν, εἰς τὸ λαλῆσαι τὸ ὅρκων πίπν
καταφυγάνη, ἐκείνο ἀπομνημονεύσαιε αὐτῷ, ὅτι τῷ πολ-
λάκις μὲν ἐπιόρχουῃ, αἰεὶ δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς μὲν ὅρκων
ἀξιῶντι πιστεύεσθαι δυοῖν θάτερον ὑπάρξαι δεῖ (ὢν ὁδὲ τε-
ρεῖν ὅτι Δημοσθένης ὑπάρχον) ἢ τοὺς Θεοὺς καμῖς, ἢ τὸς
ἀκροαταῖς μὴ τὸς αὐτοὺς. Περὶ δὲ τὸ δακρύων καὶ ἔτοιχ' ἢ φω-
νῆς,

vomat; dicatque paucorum po-
tentia studiosos qui revera ita æ-
stimatedur ad accusatoris sugge-
stum, populares autem ad reum
defendendum coisse. Cum igitur
hæc effutiet, id illius tumultuosis
ac seditiosis sermonibus opponite,
quod si tui, ὦ Demosthenes, simi-
les fuissent qui populum exulan-
tem à Phyle reduxerunt, popolare
imperium nunquam fuisset firma-
tum. Nunc autem ii à gravissi-
mis periculis rerumque asperitati-
bus civitatem liberabant, & ple-
biscitum hoc ab optimarum ar-
tium studiis & disciplinis profe-
ctum interposuerunt, [Ut injuria-

rum memoria deleteretur.] Tu ve-
rò obductas jam Reipublicæ ci-
catrices refricas, & quotidianæ
orationes tibi impensius sunt cu-
ræ quàm salus publica.

72. Cum autem, iste, Audito-
res, ut est perjurus, ad fidem sa-
cramento firmandam confugerit,
commonete eum quod ille qui ita
crebrò pejerat & apud eosdem
homines jurejurando interposito
fidem postulat, horum alterutrum
habere debeat (quorum neutrum
consecutus est Demosthenes) vel
Deos novos, vel non eosdem au-
ditores. Jam verò quod lachry-
mas & vocis contentionem atti-
ner,

νῆς, ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ, [Ποῖ κατὰ φύγαν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; διεγερθεὶς με ἐκ τῆς πολιτείας; ὅκ' ἐστὶν ὅπῃ ἀναπήσομαι.] ἀνθυποβάλλετε αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμιος ὁ Ἀθηναίων ποῖ καταφύγη, Δημόθενες; ἢ πρὸς ποῖαν συμμάχων πρὸς σκευὴν, πρὸς ποῖα χεῖματα; Τί πρὸς βαλλόμενος ὑπὲρ ἧς δῆμος πεπολίτευται; ἀ μὲν γὰρ ὑπὲρ σεαυτοῦ βεβούλευται, ἅπαντες ὁρώμεν. Εκλιπῶν μὲν τὸ ἄγνυ ὅκ' οἰκῆς, ὡς δοκεῖς, ἐν Πειραεῖ, ἀλλ' ἔξορμας ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδια δὲ πεπόριται τῇ σου αὐτῇ ἀγαθῇ τὸ βασιλικὸν χρυσίον καὶ τὰ δημόσια δωρεοδοκίματα.

οὔ. Ὅλως δὲ τί τὰ δάκρυα; τίς ἡ κραυγὴ; τίς ὁ τόνος τῆς φωνῆς; ἔχ' ὁ μὲν τὸ γεγραφὼν φεύγων ὅτι Κτησιφῶν, ὁ δὲ ἀγὼν ὅκ' ἀπίμῃτος; σὺ δ' ἔτε πρὸς τὴν ἑστίαν, ἔτε πρὸς τὸ σῶμα, ἔτε πρὸς τὴν ἐπιτιμίαν ἀγωνίζῃ; Ἀλλὰ πρὸς τίνας ὅτιν αὐτῷ ἡ πῶσις; περὶ χρυσῶν πεφάτων καὶ κηρυγμάτων ἐν τῷ θεάτρῳ πρὸς τοὺς νόμους ὃν

ἐχρῆν

net, cūm ita apud vos vociferabitur, [*Quo confugiam viri Athenienses? an ex urbe me exterminabitis, cui nullus, quod advocem, locus relinquitur?*] obijcite ita ejulanti, Populus vero Atheniensis quod confugiet, ὁ Δημοσθένης? ad quem Sociorum apparatus, ad quæ subsidia sese convertet? Quibus verò praesidiis, quibus propugnaculis populum munivit administratio tua? quæ enim pro tuis commodis feceris, videmus omnes. Ab urbe enim migrans, non habitas (ut creditur) in Piræeo, sed portum eum delegisti, ut siquid fortè ingruerit periculi,

deductâ navi ex civitate effugas. Quæ vero ad viaticum timiditati tuæ suppetant, pecuniam nefario quaestu cepisti atque aurum regale corrogasti.

73. Sed quorsum illa lachrymarum vis? quorsum illa lugubris ejulatio? quorsum tanta illa vocis contentio? Nonne causam dicit Ctesiphon, nonne litis multa legibus aestimata est, Tu verò neque de fortunis, neque de vitâ, neque existimatione tuâ decertas? Quorsum verò hoc omne studium, atque ingens conatus? de aureâ scilicet periculum est coronâ in theatro contra leges promulgatâ: ac

ἐχρίω εἰ καὶ μανείς ὁ δῆμος, ἢ τῶν κατεστηκότων ὅπι-
 λελησμένῳ ὅπι ποιαύτης ἀκαρείας ἐβούλετο τεφανοῦν,
 αὐτὸν πῤελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 ὅ μὲ τέφανον δέχομαι, τὸν δὲ χαρὲν ἀποδοκιμάζω, εἰ ᾧ
 τὸ κήρυγμα γίνεται· οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπέν-
 θησε καὶ ἐκείρατο, ὅπι τούτοις ἐμὲ τεφανοῦσθαι. Ἀλλ'
 οἶμαι ταῦτα μὴ ἂν εἴποι ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ' ἀρε-
 τῆς· ἂν δὲ σὺ λέξεις, εἴποι ἂν χάθαρμα ζηλοτυποῦν
 ἀρετῶν.

οδ'. Οὐ γὰρ δὴ (μαὶ τὴν Ἡρακλέα) τῷτό γε ὑμῶν ὁδοὶς
 φοβηθήσε) μὴ ὁ Δημοσθένης ἀνὴρ μεγαλόψυχος καὶ τὰ πο-
 λεμικὰ διαφέρων, ὅπου τῶν ἀριτερίων, οἵκαδε ἐπανελ-
 θὼν ἑαυτὸν διαχρήσε). ὅς ποσῶτον κατὰ γὰρ τὸ πρὸς ὑμᾶς
 φιλοτιμίας, ὅς περ τὴν μαχρὰν κεφαλὴν ταύτην καὶ ὑπεύθυνον,
 ὑὸς ὅτος πᾶσι πάντας τὰς νόμους γέγραφε τεφανῶσαι, μειά-
 κος κατὰ πέτμηκε, καὶ τέτων μισθὸς εἴληφε, πρᾶγμα ὅς

ἐκ

si populus aut furore aliquo im-
 pulsus aut praesentis rerum status
 immemor, in tam perverso atque
 alieno tempore coronam tibi do-
 nasset, Te tamen in suggestum
 ascendentem dixisse oportebat,
 Coronam quidem, viri Athenien-
 ses, libenter accipio, tempus au-
 tem, in quo fit praekonium, non
 probo: non enim me ob ea coro-
 na donari decet, propter quae, bar-
 ba capillisque detonsis, in luctu
 & squalore jacet civitas. Haec
 opinor esset oratio hominis san-
 cti atque honesti: quae autem tu
 dices, etiam sceleratissimus nebu-
 lo, qui virtutis vel umbram con-
 sectaretur, effutiret.

74. Non enim mehercule ti-
 mendum est, ne ille magno spiri-
 tu elatus & virtute bellica praec-
 cellens Demosthenes, domum re-
 versus, manum sibi injiciat, spo-
 liatus hoc suae fortitudinis praemio:
non, inquam, timendum est
ne mortem sibi consciscat, qui ita
 vehementer vestrum honoris stu-
 dium & gloriae contentionem ir-
 ridet, ut perditum & impurum
 illud caput, rationibus reddendis
 obnoxium, cui contra omnes uni-
 versas leges coronam jussit impo-
 ni Ctesiphon, decies millies ipse
 contuderit: quae quidem in re
 maximos quaestus fecit, quia de
 vulnere

ἐκ παρρησίας γραφὰς γραφόμενος· καὶ κατακεκοινύλισται, ὥστε αὐτὸν οἶμαι τὰ τῷ κοινύλων ἵχνη τῶν Μειδίας ἔχειν ἐπ' φανερά. Ο ὃ ἄνθρωπος ἔ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρὸς οὐδὲν κέκληται.

οὐ. Περὶ δὲ Κτησιφάντος ἔ γράφεται τὴν γνώμην βραχέα βόλομαι εἰπεῖν· τὰ δὲ πολλὰ ὑποβήσομαι, ἵνα καὶ πείρην ὑμῶν λάβω, εἰ δυνάσθε τοὺς σφόδρα πονηροὺς, καὶ μὴ τις παρῇ, διαγινώσκειν. Ο δ' ἐστὶ κοινὸν καὶ δικαίον κατ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀπαγγέλλαι πρὸς ὑμᾶς, τὰ τ' ἐρα. Περιέρχονται τ' ἀγροὺς ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας, καὶ λόγους ἔ ψευδεῖς λέγοντες. Ο μὲν οὖν Κτησιφάνς ἔ τὸ καθ' ἑαυτὸν φησι φοβεῖσθαι, (ἐλπίζει οὖν δοῦναι ἰδιώτης εἶ) ἀλλὰ τὴν τῷ Δημοσθένει ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖσθαι, καὶ τ' ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. ὁ δὲ Δημοσθένης εἰς αὐτὸν μὴ ἀποβλέπων, γάρρῃ φησιν, τί δ' ἔ Κτησιφάντης πονηρίαν καὶ δωροδοκίαν ἰχυρῶς δεδιέναι. Τοὺς δὲ καταγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν, μισα-

μῶς

vulnere, quod ipse sibi consultò inflixit, actiones intenderit. Ita demum colaphis eum mactabat & comminuebat Midias, ut adhuc in capite ejus emineant pugnorum vestigia. Non enim tam caput habet, quàm vestigal.

75. De Ctesiphonte autem, qui scitum hoc conscripsit, pauca mihi restant dicenda. Multa tamen omittam, ut vestri faciam periculum, an homines scelere & improbitate præcellentes ipsi per vos, indicante nemine, discernere possitis. Id igitur solum quod cum utrisque est commune, quodque de iis meritò dici potest, nar-

rabo. In foro enim volitant & circumcursant alter de altero rite sentientes, nec mendacium ullum dictitantes. Ctesiphon enim negat se sibi quicquam timere (sperat enim se rudem visum fore & ignarum) sed Demosthenis timiditatem & consternationem inauditam, quæstusque, quos in gendam Republicam fecit, vehementer reformidat: Demosthenes autem in se respiciens, animosum se dicit esse & fidentem, nequitiam verò Ctesiphontis & famosa lenocinia graviter perhorrescere. Quos igitur sua mutua sententia improbitatis arguit & incusat, vos commu-

μῶς ὑμεῖς (A) κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων. Σπολύσιτε.
 ος'. Περὶ δὲ τῆς εἰς ἑμαυτὸν λοιδόρειας βραχέα βέ-
 λομαι περὶ τὴν. Πωθάνομαι ὅς τις ἀέξειν Δημοσθένει ὡς ἡ
 πόλις ἔστω αὐτῷ μὴ ὠφέληται, πολλὰ δὲ ὑπὲρ ἐμῶς κατα-
 βέβραται. καὶ τὴν Φίλιππον καὶ (B) Αλέξανδρον καὶ τὰς ἀπὸ
 τούτων αἰτίας ἀνοίσει ἐπ' ἐμῶν. Οὕτω γάρ ἐστιν, ὡς ἔοικε,
 δεινὸς δημοκρῆτος λόγων, ὥστε οὐκ ἀπὸ χρεῖ αὐτῷ, εἴπε πε-
 πολίτευμα παρ' ὑμῖν ἐγὼ, ἢ εἴ πιναι δημοκρείας εἴρηκα, τέ-
 των κατηγορεῖν. ἀλλὰ καὶ τὴν ἡσυχίαν αὐτῷ ὅς τις δια-
 βάλλῃ, καὶ τὴν σιωπῆς με κατηγορεῖ (ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος
 ἀσυκοφάντηται (C) παραλίπηται) καὶ τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις
 μετ' τῶν νεωτέρων με διαπειλὰς καταμέμφεται. Καὶ κατὰ
 τῆς δὲ τὴν κρίσεως εὐθύς ἀρχόμενος (D) ὁ λόγος, φέρει πρὸς
 αἰτίαν, λέγων ὡς ἐγὼ τὴν γεφύρην οὐχ ὑπὲρ τῆς πό-
 λεως ἐγεγράφην, ἀλλ' ἐνδεικνύμενος (E) Αλέξανδρῳ ἀφ' ἧς
 τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθεον. Καὶ, ἢ Δί', ὡς ἐγὼ πωθάνο-

μη,

communes utriusque arbitri cri-
 minibus ne absolvide.

76. De iis verò, quæ in me
 evomit, convitiis pauca jam præ-
 fabor. Dicturus enim est (ut mi-
 hi quidem indicatur) Demosthe-
 nes, à se quidem multa commo-
 da, à me autem multa detrimenta
 civitati esse importata: & simul
 calamitatum earum crimen, quas
 nobis intulerunt Alexander &
 Philippus, in me rejiciet. Tam
 vehemens enim atque acutus (ut
 apparet) verborum est artifex,
 ut non satis ei sit meam in Re-
 publ. administrationem aut con-
 ciones, quas habui, incusare; sed

ipsum vitæ meæ otium atque ta-
 citurnitatem invidiose infectatur,
 & silentii me infimulat (nequid
 scilicet ei relinquatur, quod ca-
 lumniosè deferre & vexare ne-
 queat) consuetudinem porrò &
 colloquia, quæ in Gymnasiis cum
 adolescentulis quibusdam habui,
 criminatur. In hoc ipso denique
 judicio sub principio orationis suæ
 acerbissimè me accusat, quòd li-
 tem hanc intendi non quo civita-
 ti studerem, sed quò Alexandro,
 ob similitudines ei cum Demosthene
 susceptas, voluntatis meæ indi-
 cium darem. Equidem per Deos
 immortales (ut audio) à me per-
 cunctaturus

μαί, μέλλει με ἐνερωτᾶν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς πολιτείας αὐτῷ φέγω, τὰ δὲ καθέκατον οὐκ ἐκώλυον, οὐδ' ἐγγραφόμεναι· ἀλλὰ διαλιπὼν καὶ πρὸς τὴν πολιτείαν οὐ πυκνὰ πρὸς τῶν ἀπὸ τῆς γερᾶς τὴν γραφὴν.

οἷ'. Εγὼ δὲ ὅτε τὰς Δημοσθένους διατριβὰς ἐζήλωκα, ὅτ' ὅπῃ τῆς ἐμαυτοῦ ἀσχέτομαι· ὅτε τοὺς εἰρημνίους ἐν ὑμῖν λόγους ἐμαυτῷ ἀρρήτοις (εἰ) βυλοίμην, ὅτε τὰ αὐτὰ τέκτων δημηγορήσας ἐδεξάμην ἀν' ἑνὶ τῷ. Τὴν δ' ἐμὴν σιωπὴν, ὥς Δημοσθένης, ἢ ὅτι βίβη μετρίότης παρεσκεύασεν· ἀρκὺς γάρ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων ἀσχετοῦ οὐκ ὅπῃ θυμῷ ὥστε καὶ σιγῇ καὶ λέγω βυλευσάμεν, ἀλλ' οὐκ ἀναγκάζομαι πρὸς τὴν φύσιν δαπάνης. Σὺ δ' οἶμαι, λαβὼν μὲν σεσίγητας, ἀναλώσας δὲ κέκρυτας· λέγεις δὲ ὅτι ὅπου σοι δοκῇ, ὅδ' αὖ βέλει, ἀλλ' ὅπου τῷ (α) μαθοδύται σοι πρὸς τῶν οὐκ ἀρχύνει γὰρ ἀλαζονόμην, ἀπαραχρήματα ἐξελείχη ψευδομένῃ.

οἷ'. Απινέχθην

cunctaturus est, quamobrem universas suas in Republicâ gerendâ actiones jam quali in summâ criminer, singulas verò neque interpellârim neque in iudiciûm adduxerim: sed longo interjecto tempore, & cùm ad Reipublicæ administrationem non crebrò accederem, nomen detulerim.

77. Sed neque Demosthenis colloquia atq; consuetudinem mihi unquam æmulanda putavi, neque meorum me pudet: neque quæ coram vobis à me dicta sunt indicta esse velim, neque si quales iste habuit conciones habuissem, mihi diutius vivendum putarem.

Meum verò silentium, Demosthenes, vitæ meæ frugalitas ac temperantia comparavit. Pauca enim mihi sufficiunt, nec plura turpiter cupio. Quocirca & silentio & voce meâ utor consultò & deliberatè, ad neutrum propter profusum ingenii mei sumptum impulsus. Tu verò accepto munere tacebas, consumpto autem, vociferabaris: dicis autem non ea quæ ipse velis, neque cùm tibi libuerit, sed cùm ii, qui vocem tuam mercantur, imperârint. Neque enim Te pudet ea arroganter atq; gloriose decantare, quæ paulò post à te conficta esse arguentur.

78. In

οή. Απινύχθη ᾧ ἡ χτὶ τῷδε ᾧ ψηφίσματι γε-
φῆ, ὡς ἔχ' ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀλλ' ὑπὲρ τῆς εἰς Αλέξαν-
δρον εἰδείξεώς με φῆς ἀπενεγκεῖν, ἐπὶ Φιλίππῳ ζῶντι,
περὶν Αλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν καθεστῆναι· οὐπω σὺ τὸ
πρὸς Πausaniā εὐπνιον ἑωρακότος, ὅδε πρὸς τῇ Αθηναῖν
καὶ τὴν Ἡραν νύκτωρ διειλεγμένους. Πᾶς ἂν οὖν ἐγὼ πρηνε-
δεικνύμιμι Αλέξανδρῳ, εἰ γὰρ μὴ ταῦτ' εὐπνιον ἐγὼ καὶ
Δημοθένης ἴδομεν;

οθ'. Επιτιμᾶς δέ μοι, εἰ μὴ συνεχῶς ἀλλὰ διαλείπων
πρὸς τὸν δῆμον πρὸς ἑρχομαι· καὶ πῶς ἀξίωσιν ταῦτίη οἷοι
λαοθάινειν ἡμᾶς, μεταφέρων ὅτι ἐκ δημοκρατίας, ἀλλ'
ἐξ ἐτέρας πολιτείας. Εἰ μὲν γὰρ ταῦς ὀλιγαρχίαις ἐκ
ὁ βουλόμεθα, ἀλλ' ὁ δυνατεύων κατηγορεῖ· εἰ δὲ ταῦς
δημοκρατίας ὁ βουλόμεθα, καὶ ὅταν αὐτῷ δοῖται. Καὶ
τὸ μὴ ἀφ' ἐξουσίας λέγειν, σημειῖόν ἐστιν ὅτι τῷ χειρῶν
καὶ τοῦ συμφέροντος ἀνδρὸς πολιτῶν· τὸ δὲ μη-
δε

78. In iudicium enim adducta est hæc de scito Ctesiphontis actio, quam tu me intendisse dic-
titas, non quod civitati studerem, sed quo Alexandro *voluntatis* meæ indicium darem, cum Phil-
lippus jam tum superstes esset, priusquam Alexander regno succe-
deret; cum Tu illud de Pausaniā somnium nondum videras, nondum cum Minervâ & Junone noctu contuleras. Quomodo igitur ante tempus Alexandro *voluntatis* meæ indicium darem, nisi idem, ac Demosthenes, somnium vidissem.

79. Me autem in eo crimina-

ris, quod interjecto tempore, non continenter ad Rempublicam accedam: & institutum hoc, quod à me postulas, non ex populari imperio sed alio quodam Reipublicæ genere à te esse traductum, id nos latere arbitraris. Ubi enim obtinet paucorum dominatus, non ille qui vult, sed qui imperio potitur, accusat; in liberis autem civitatibus ille, cuicunque placitum fuerit, aut quandocunque ipsi libuerit. Et quidem qui spatio interjecto ad dicendum accedit, viri sancti, quique Reipublicæ temporibus atque utilitati consulit, magnum præbet indicium: ne
R unum

δὲ μίαν πῦραλιπῆν ἡμέραν, ἐργαζομένους καὶ μεταρνοῦντες.

πα'. Ὑπὲρ δὲ ἔμμηδὲ πω κεκείσθαι ὑπ' ἐμῶ μμηδὲ τ' ἀδικημάτων τιμωρίαν ὑποχρῆναι, ὅταν καθαρεύῃς ὅππότε τοὺς τοιούτους λόγους, καὶ τὸς ἀκούοντάς ἐπιλήσμονας ὑπολαμβάνεις, καὶ σαυτὸν παραλογίζῃ. Τὰ μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμφισέας ἡσεβημόνα σοι, καὶ τὰ περὶ τὴν Εὐβοίαν δωροδοκηθέντα, χροῶν ἐκβλαπτεμένων ἐν οἷς ὑπ' ἐμῶ φανεράς ἐξηλέγχῃς, ἴσως ἐλπίζεις τὸν Δῆμον ἀμνημονῆναι. τὰ δὲ περὶ τὰς τριήρεις καὶ τὸς τριηράρχους ἀρπάγματα, τίς ἀν' ἀποκρύψαι χρόνος δύναται; ὅτε νομοθετήσας περὶ τὴν τριακοσίων νεών, καὶ σαυτὸν πείσας Ἀθηναίους ὅπιστά τινα τοῖσιν ἔναυπικῶν, ἐξηλέγχῃς ὑπ' ἐμῶ, ἐξήκοντα καὶ πέντε νεών ταχυναιτεσῶν τριηράρχους ὑφηρετήσαντες πλέον τὴν πόλεως ἡμεῶν ἀφανίζων ναυπικόν, καὶ ὅτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους καὶ Πόλιν ἐνίκησαν.

πα'. Οὕτω δὲ ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς κατὰ σοῦ τιμωρίας, ὥστε τὸν κίνδυνον εἶναι μὴ σοι τὰ ἀδικήσαντι, ἀλλὰ τοῖς

εἶπε-

unum verò diem interponere,fordidi est & mercenarii.

80. Cum verò ad istam defensionem confugies, te nempe nullo à me convictum esse iudicio, neque scelera supplicio luisse, aut auditores obliviosos esse arbitraris, aut captionibus tuis tibi ipsi imponis. Quæ enim Amphifanorum causâ perpetraveris, quas in rebus Euboicis mercedes acceperis, quandoquidem ea, quibus te aperto in quæstu convici, diu jam effluxerunt tempora, ea, inquam, speres fortasse ex populi memoriâ excidisse: illa verò, quæ ex triremibus triremiumque præfectis

rapuisti spolia, quæ unquam vultus obruet, quæ unquam delebit oblivio? cum tu, lege de trecentis navibus rogatâ, & civitate à te persuasâ, ut te rei nauticæ præfectum crearent, à me coram convictus es sexaginta quinque navibus actuariis præfectos triremium spoliâsse; quâ quidem rapinâ maiorem nobis classē sustulisti, quàm quæ tum suppeteret, cum navali apud Naxum proelio Lacedæmonios Pollinque ducem devicimus.

81. Ita verò criminationibus supplicium à te propulsaisti, ut non tibi qui iniusta feceris, sed iis, qui

ἐπεξιῷσι. Πολυὸν μὲν τὸ Ἀλέξανδρον καὶ Φίλιππον ἐν ταῖς δια-
βολαῖς φέρων, αἰτιώμενος δὲ πινὰς ἐμποδίζειν τοὺς τὸ πόλεως
καρπύς, αἰεὶ τὸ παρὸν λυμαίνόμενος, τὸ δὲ μέλλον καταπαγγέ-
λομεν^Θ. Οὕτω τελευτῶν εἰσαγγέλλεται^Θ μέλλων ὑπὲρ ἐμῶν,
τὸ Ἀναξίνου σύλληψιν ἔδωκεν κατασκευάσας, ἔπειτα ἀγρο-
μα^Θ Ολυμπιάδι ἀγροάζοντος, καὶ τὸ αὐτὸν ἄνδρα διεφρέ-
βωσας τῇ σαυτῷ χειρὶ, γράψας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι
καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ ἐν Ὠρεῶν κατήγυ, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τραπέζης
ἐφάγας καὶ ἐπίες καὶ ἐσώφσας, καὶ τὸ δεξιὸν ἐνέβαλες, ἄνδρα φί-
λον καὶ ξένον ποιόμενος, καὶ τῷτον ἀπέκλεινας, καὶ πρὸς τῶν ἐν
ἅπασιν Ἀθηναίοις ἔξελεγχθεὶς ὑπὲρ ἐμῶν, καὶ κληθεὶς ξενοκτόνος,
καὶ τὸ ἀσέβημα ἠρνήσω, ἀλλ' ἀπεκρίνας ἐφ' ᾧ ἀνεβόησεν ὁ δῆ-
μος^Θ, καὶ ὅσοι ξένοι πρὸς ἐμῶν τὸ ἐκκλησίαν^Θ ἐφίκοιτο τὸ τῶν τῶν
πόλεως ἄλλας πρὸς πλείον^Θ ποιήσασθαι τὴν ξενικῆς τραπέζης.

πρὸς. Ἐπιστολὰς δὲ σιγῶν ψευδεῖς, καὶ κατασκοπῶν
συλλήψεις, καὶ βασάνους ἐπὶ αἰτίας ἀγενήτοις, ὥς ἐμοῦ

μετά

qui in iudicium te vocant, sit peri-
culum: nam dum Philippum atque
Alexandrum per calumniam cre-
bro perstringis, dum certos homi-
nes Reipubl. opportunitates inter-
cipere & præcidere criminis, res
quidem præsentis evertis & labe-
factas, de futuris autem mirifice
polliceris. Denique paulò ante
quàm à me in iudicium adductus
esses, Anaxinum Oritam, qui
merces Olympiade emebat, com-
prendisti, morte damnasti, tuâ de-
mum manu cruciasti, & distraxi-
sti; *Anaxinum, inquam*, apud
quem in Oreo diversare, quo-
cum ad eandem mensam accu-

buiisti, edisti, bibisti, libasti, cui
fidem dextramque porrexisti, quem
hospitio amicitiaque tibi iunxisti,
eum interemisti: & cum à me
coram universis civibus convictus
esses, & hospitis occisor appel-
latus, crimen quidem non ne-
gasti, sed ea respondisti ad quæ
populus omnis, omnes qui con-
cionem circumstabant hospites
vociferationem ediderunt: dixisti
enim, Te mensæ hospitali præ-
tulisse civitatis scelerem.

82. Falsas autem prætermitto
epistolas, nihil dico de emisfariis
comprehenfis, aut cruciatibus ob
crimina temere & de nihilo delata

μετά πινων ἐν τῇ πόλει νεωπεύειν βυλομήρου. Ἐπει-
 τα ἐπερωτᾶν με, ὡς ἐγὼ πωθήνομαι, μέλλει, τίς ἂν
 εἴη τοιῦτ' ἰατρὸς, ὅστις τῷ νοσοῦντι μεταξὺ μὲν ἀθε-
 νοῦντι μηδὲν συμβουλεύει· τελευτήσαντι δὲ αὐτοῦ
 ἐλθὼν εἰς τὰ ἔννατα διεξίει πρὸς τοὺς οἰκείους, ἀ' ὅπι-
 τηδαίσας ὑγίης ἂν ἐγίνετο. Σαυτὸν δ' οὐκ ἀνερωτᾶς,
 τίς ἂν εἴη δημαγωγὸς τοιῦτ' ἰατροῦ, ὅστις ὅμως δῆμον θω-
 πεύσαι διώκειτο, τοὺς δὲ καμνούς, ἐν οἷς ἰὼ σώζεσθαι
 τὴν πόλιν, ἀπέδοιτο, τοὺς δ' εὖ φρονουῦντας κωλύει
 ἀναβάλλων συμβαλεῖν· ἀποδραῖς δ' ἐκ τῆς κινδυνῶν
 καὶ τὴν πόλιν ἀνηκέστοις κακοῖς περιβαλὼν, ἀξιῶ τε-
 φανοῦσθαι ἐπ' ἀρετῇ, ἀγαθὸν μὲν πεποιηκὼς μηδὲν, πάν-
 τος δὲ τῆς κακῆς αἵτις γεγονώς. Ἐπερωτῶν δὲ συκο-
 φαντηθέντα ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῆς καμνῶν,
 ὅτε οἰῶν σώζεσθαι, ἀλλὰ τί αὐτὸν οὐκ ἐκώλυσαι ἔξα-
 μαρτάνειν· ἀποκρίνοιντο δὲ τὸ πάντων τελευτῶν, [Ὅτι
 τῆς

infectis, quasi ego, cum aliis qui-
 busdam civibus sociatus, novis re-
 bus studerem. Deinde (ut mihi
 quidem indicatur) me rogabit,
 qualis ille existimandus sit medi-
 cus, qui, dum morbo laborat æ-
 grotus, nihil dat consilii; postquam
 verò obierit, ad inferias accedens
 cum amicis & necessariis ea com-
 municat, quæ si fuissent prius ad-
 hibita, pristinam valetudinem re-
 stituissent. Teipsum verò nun-
 quam percunctaris, Demosthenes,
 qualis ille existimandus sit Rei-
 publicæ administrator, qui popu-
 lum quidem assentationibus queat
 lactare, opportunitates autem, qui-

bus civitas servari poterat, abalie-
 nat, & prodit; & probos & pru-
 dentes cives, ne consilium expo-
 nant, criminando prohibet & in-
 terpellat: qui cum periculis timi-
 dè se subtraxerit & civitatem ma-
 lis asperrimis & desperatissimis
 ærumnis implicarit, qui cum ni-
 hil boni unquam fecerit, omnium
 verò calamitatum author unus ex-
 titerit, auream coronam virtutis
 ergò postulat. Quærat autem ab iis
 qui tum, cum servari poterat civi-
 tas, calumniosè ab ipso vexati sunt
 & à Republicâ exacti, cur ne-
 quitia ejus non obstiterint; illi
 etiam nunc denique sic respon-
 debunt,

τῆς μάχης ὅτι γενομένης οὐκ ἐχολάζομεν περὶ τὴν σὺν
 εἰ) πμωείαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆ πόλεως ἑωρεο-
 βεύομεν.] Ἐπειδὴ δὲ ἔκ ἀπέχρησιν δίκην μὴ δέδωκεναι,
 ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτεῖς, καταγέλαστον ἐν τοῖς Ἕλλησι τὴν
 πόλιν ποιοῶν, ἐνταῦθα ἐνέστην, καὶ τὴν γεγραφὴν ἀπὸ πένελα.

πγ'. Καὶ νῦν τὰς θεὰς τὰς Ολυμπίας, ὡς ἐγὼ πωυθά-
 νομαι Δημοσθένει λέξεν, ἐφ' ᾧ νυνὶ μέλλω λέγειν ἀγανα-
 κτῶν μάλιστα· ἀφομοῖ γάρ με καὶ φύσιν τῆς Σειρήσιν, ὡς εἰ-
 κε καὶ ᾧ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκκληθεῖσθαι φησὶ τὰς ἀκροωμένους, ἀλλ'
 ὁ πολλοῦται, διότι ἔκ εὐδοκίμειν τὴν τῇ Σειρῶν μυστικῶν.
 Καὶ δὴ καὶ τὴν τῇ ἐμῶν λόγων ἐμπειρίαν καὶ τὴν φύσιν με γε-
 γενῆσθαι ὅτι βλάβη τῇ ἀκρόντων. Καὶ τοὶ τῇ λόγον τῷτον
 ὅλως μὲ ἐγὼ γε ὁδὸν ἐπὶ πρὸς ἡγῶμαι περὶ ἐμῶν λέγειν (τὸ καὶ
 αἰτίας αἰχρὸν, τὸ αἰπώμενόν ἐστι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ὅτι δειξαι)
 εἰ δὲ ἡ ἀναγκαῖον ῥηθῆναι, καὶ Δημοσθένους ἡ ὁ λόγος, ἀλλ'
 ἀνδρὸς τραίτη, μεγάλα μὲ τῇ πόλει κατὰ φρασμένους, λέγειν δὲ
 ἀδωάτα.

debut, [*Commissa jam pugna, non vacabat nobis de tuo supplicio consulere, sed de salute civitatis unice solliciti in legationibus huc illuc mittendis occupabamur.*] Sed cum tibi non satis esset supplicium non luisse, nisi etiam & præmia flagitares: atque in eo civitatem nostram Græcis omnibus deridendam objiceres, tum denique impudentiæ tuæ me interposui, litemque intendi.

83. Verum per Deos immortales hoc quod (uti audio) dicturus est Demosthenes, maximè acerbissimèque indignor. Meam scilicet eloquentiam Sirenum can-

tilenis comparat, quibus non tam mulcentur (inquit) auditores, quàm necantur & perduntur; quocirca malè audit earum harmonia: ita meum ingenium, meam in dicendo peritiam iis qui audiunt exitiosam semper & fatalem esse asseverat. Quam quidem de me similitudinem à nemine fieri decere existimarem (turpe enim criminatori est, si calumnias suas renequeat comprobare) sin autem oportuit heri, non eam Demosthenis orationem sed viri cuiusdam militaris arbitrarer, optimè de Republicâ meriti, in dicendo autem rudis atque imperiti;

ἀδυνάτῃ καὶ τὴν τῷ ἀντιδίκῳ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξηλωκότῃ φύ-
σιν, ὅτι σωοῖσθαι ἑαυτὸν μὲν ὁδὸν ὧν διαπέτρακται διωα-
μῶν φράσται, τὸ δὲ κατήγορον ὁρᾷ διωάμενον καὶ τὰ μὴ πε-
τραμῶνα ὑφ' αὐτοῦ παρέρχονται τοῖς ἀκούουσιν, ὥς δῶκεκεν.
Οὔτ' οὖν ὅτι οὐνομάτων συλκείων ἀνθρώπος καὶ τέτων πι-
κρῶν καὶ πεινῶν, ἐπειτα ὅτι τὴν ἀπλότην καὶ τὰ ἔργα
καταφεύγει, τίς αὖ ἀνάγκη; ὅτι τὴν γλῶσσαν, ὥσπερ τὴν
αὐλὴν, εἰς ἀφελόητο, λοιπὸν ὁδὸν ὅτι.

πρὸς. Θαυμάζω δ' ἔγωγε ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ζητῶ
πυθέσθαι, πρὸς τί αὖ ἀποβλέποντες ἀποψήφισατε τὴν γε-
φήν. Πότερον ὥς τὸ ψήφισμα ὅτι ἐννομοί; ἀλλ' ὁδὸς μία
πάντοτε γνώμη πρᾶνομωτέρα γένηται. Ἀλλ' ὥς ὁ τὸ ψή-
φισμα γεγράφας ἔκ' ἐπιτήδειός ὅτι δίκην δύναι; ἔκ' ἄρα
εἰς παρ' ὑμῶν εὐθύται βίβη, εἰ τὸν ἀρήσετε. Εκείνο δ' ὅ
λυπηρὸν, εἰ πρότερον μὲν ἐνεπίμπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν
σεφάων, οἷς ὁ δῆμος ἐπερανῆτο ὑπὸ τῷ Ἑλλήων ἀφ' ἑαυτοῦ

Ζενικοῖς

riti; qui ideo adversarii ingenio
atque eloquentiæ gravissimè æmu-
latur, cùm sibi maximè conscius
sit se nihil rerum à se gestarum
dicendo posse ornare, accusato-
rem verò etiam & ea quæ nun-
quam fecerit, enarrare posse, &
quasi revera essent gesta auditori-
bus exponere. Cùm verò ex vo-
cabulis, iisque amaris admodum
& inaniter operosis, homo com-
positus & conflatus ad dicendi
simplicitatem atque res gestas con-
fugerit, quis unquam sustinebit?
cui si orationem eripias, perinde
ac si tibiis lingulas abstuleris, nihil
reliquum erit in eo *boni*.

84. Ego autem, Athenienses,
valdè miror, & scire velim quid
vobis in hac actione excludendâ
atque repudiandâ proposituri si-
tis. An quòd legitimum est de-
cretum? sed nulla unquam sen-
tentia legibus antiquis magis ad-
versa rogabatur. An quòd iste, qui
decretum tulit, non dignus est
supplicio? atqui nulla vobis vitæ
& magistratûs gesti rationes re-
poscendi, si hunc impunem di-
miseritis, relinquitur potestas. Il-
lud verò nonne ingemiscendum,
siquidem olim aureis coronis, quæ
populo à Græcis donabantur, re-
ferta esset orchestra, cò quòd dies

hic

Ξενικοῖς στεφάνοις τῷτις ἀποδεδοται τὴν ἡμέραν· ἐκ δὲ τῶν
 Δημοσθένους πολίτευμάτων ὑμεῖς μὲν ἀστεφάνωτοι καὶ ἀκήρυκτοι
 γίνεσθε, ὅτι οὗτος δὲ κηρυχθήσεται; Καὶ εἰ μὲν τις τῶν τραγικῶν
 ποιητῶν τῷ μὲν ταῦτα ἐπὶ σαλόντων, ποιήσῃ ἐν τραγῳδίᾳ τὸ
 Θεοσίτῳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων στεφανύμενον, ὅδεῖς ἀνὴρ ὑμῶν ἔστω
 μείνῃ, ὅτι φησὶν Ὁμηρος ἀνδρὸν αὐτὸν εἶναι καὶ συκοφάντιον·
 αὐτοὶ δὲ ὅταν τὸ τοιοῦτον ἄνθρωπον στεφανώωτε, ὅκ οἶέσθε ἐν
 ταῖς τῶν Ἑλλήνων δόξαις σιγῇ τελεῖσθαι; Οἱ μὲν γὰρ πατέρες ὑμῶν
 τὰ ἐνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν τραγικῶν ἀνετίθεον τῷ δήμῳ, τὰ
 δὲ ταπεινὰ καὶ χαλαρὰ εἰς τοὺς ῥήτορας τῶν φαύλων
 ἔπρεπον. Κτησιφῶν δὲ ὑμᾶς οἶεται δεῖν ἀφελόντας τὸν ἀδο-
 ξίαν ἀπὸ Δημοσθένους ἀφαιρῆναι τῷ δήμῳ. Καὶ φαίει μὲν εὐτυ-
 χεῖς εἶναι, ὡς καὶ ἔτε χαλῶς ποιῶντες· ψηφισθεὶς δὲ ὑπὸ μὲν τῶν
 τύχης ἐλχέλα λελεῖσθαι, ὑπὸ Δημοσθένους δὲ εὖ πεπονθέναι.

πρῶτον. Καὶ τὸ πάντων ἀποπώτατον, ἐν τοῖς αὐτοῖς δικα-
 στήρις τοὺς μὲν τὰς τῶν δάμων γραφὰς ἀλίσκομενίς ἀπ-
 μῦτε,

hic hospitalibus coronis tribuere-
 tur: nunc autem suis in Republi-
 cā administrandā consiliis perficiat
 Demosthenes, ut vos coronis
 præconitque spoliemini, ipse au-
 tem donetur? Siquis ex tragicis
 Poëtis, qui theatrum aliquando
 introibunt, in fabulâ Thersitem
 à Græcis coronatum induxerit,
 nemo vestrum æquè pateretur,
 quòd eum Homerus imbellem &
 calumniatorem appellârit: vos au-
 tem, cū istiusmodi hominem
 coronâ donatis, nonne vos arbi-
 tramini Græcorum omnium judi-
 ciis fore derisos sibilisq; exploros?
 Majores enim vestri præmia in-

signiora & honorificentiora po-
 pulo tribuebant, viliora autem at-
 que infima in leves sordidosque
 oratores congefserunt. Ctesiphon
 autem arbitratur dedecus, Demo-
 stheni ademptum, ad populum
 transferri oportere. Atqui dicitis
 vos esse felices, uti & estis, & di-
 cere debetis: decernetis tamen
 vos quidem à fortunâ in pericu-
 lis fuisse derelictos, à Demosthe-
 ne autem meritis beneficiisq; af-
 fectos.

85. Quod verò alienum maxi-
 mē atque absurdum est, in iisdem
 judiciis, eos qui repetundarum
 sunt damnati, omni dedecore onē-
 ratis;

μῆτε, ὃν δ' αὐτοὶ μισθοῦ πολιτευόμενον σιώτε, τεφανώ-
 σετε· καὶ τοὺς μὲν κειτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίαν, εἰ μὴ δικάως
 τὴς κυκλίας χρῆς κείνωσι, ζημιῶτε αὐτοὶ δὲ οὐ κυ-
 κλίων χορῶν κειτὰ καθεστηκότες, ἀλλὰ νόμων καὶ πολιτι-
 κῆς ἀρετῆς, τοῖς δωρεὰς οὐ κατὰ τοὺς νόμους, οὐδ' ὀλί-
 γοις καὶ τοῖς ἀξίοις, ἀλλὰ τῷ ἀγαθῷ δώσετε;
 Ἐπειτ' ἔξεισιν ἐκ τῶν δικάσθων ὁ ποιῶν κειτῆς, ἐαυ-
 τὸν μὲν ἀδυνῆ πεποιηκώς, ἰσχυρὸν δὲ τὸν ῥήτορα. Ἀνὴρ
 γὰρ ἰδιώτης εἰ πόλει δημοκρατεμένη, νόμῳ καὶ ψήφῳ βα-
 σιλεύει· ὅταν δ' ἑτέρῳ τὰ ταῦτα παραδῶ, καταλέλυκεν
 αὐτὸς πῶς αὐτοῦ δυνατεῖαν. Ἐπειθ' ὁ μὲν ὄρκῳ, ὃν ὁμο-
 μοκῶς δικάζει, συμπαρακολουθῶν, αὐτὸν λυπεῖ· δι' αὐ-
 τὸν γὰρ οἶμα γέρονε τὸ ἀμάρτημα· ἡ δὲ χάρις πρὸς
 ὃν ἐχαίριζτο, ἀδύνατον γένηται· ἡ γὰρ ψήφῳ ἀφανὴς
 φέρεται.

πρ'. Δοκῶμεν δ' ἑμοίγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀμφοτέρω, καὶ
 κατορθοῦν

ratis; hunc autem quem vos ipsi
 quaestus in Republicâ tractandâ
 fecisse probè intelligitis, coronâ
 donabitis? Ludorum etiam Dio-
 nyfiacorum iudices, nisi de choris
 cyclicis justè decernant, multa-
 tis: iidem autem vos non choro-
 rum cyclicorum iudices constitu-
 ti, sed legum virtutisque civilis,
 præmia non juxta leges, non pau-
 cis, non dignis viris, sed illi, qui
 gratiâ & ambitione ea assequi
 contendit, largiemini? Et verò ex
 judiciis egressus est hujuscemodi
 iudex, qui Oratorem quidem po-
 tentem, se autem debilem atque
 infirmum reddiderit. Vir enim

privatus in civitate liberâ & po-
 puli potentia subditâ, lege & cal-
 culo dominatur: cum verò alteri
 hoc jus suum conceſſerit, suum
 etiam principatum ipse dissipavit.
 Deinde sacramenti, quo obligatus
 judicat, ingrata recordatio intimis
 sensibus semper obversatur, ani-
 mumque divexat; eò enim, quòd
sacramentum neglectum fuerit,
 crimen arbitror committi: gra-
 tia verò ei, cui beneficium facere
 studebat, non innotescit: clam
 enim atque arcanè fertur calcu-
 lus.

86. Videmur autem, Atheni-
 enses, eadem imprudentiâ atque
 temeri-

κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τιτὸ πολιτείας, οὐ σωφρονιστοὶ. Οἱ μὲν γὰρ ὑπὲρ τῆς νυνὲς χαρᾶς (Α) πολλοὶ τοῖς ὀλίγοις προΐεσθαι τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ, οὐκ ἐπαίνο. ὅτι δ' οὐ γένηται φορὰ κατ' ἡμᾶς ῥητόρων πονηρῶν ἅμα καὶ πολμηρῶν, εὐτυχῶν. Πρῶτον μὲν γὰρ τοιαύτας φύσεως ὑπέσχετο τὸ δημόσιον, αἷμα ῥαδίως οὕτως κατέλυσαν (Β) δῆμον· ἔχαψε γὰρ κολακευόμενον (Γ). ἔπειτα αὐτὸν, οὐχ οὐδ' ἐφοβεῖτο ἀλλ' οἷς ἑαυτὸν ἐκχειρίζε, κατέλυσαν. Ἐνιοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ τῆς Τριάκοντα ἐγένοντο, καὶ πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκλειναν, πρὶν τὰς αἰτίας ἀκῆσαι, ἐφ' αἷς ἐμελλον ἀποθνήσκειν· καὶ οὐδ' ὑπὲρ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶων τοὺς προσηκόντας παραγενέσθαι. Οὐχ ὑφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἔξετε τοὺς πολιτοδομένους; οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νυνὲς ἐπηρμήρους; οὐ μέμνησθε, ὅτι ὅσδεῖς πώποτε πρῶτον ἐπέ-

temeritate & negotiorum fceptorum compotes fuisse, & Rempublicam periculis objecisse. Quod enim his nostris temporibus populus, civitatis pars maxima, publicæ libertatis præsidia paucis tradat & subjiciat, non laudo: quod autem petulantium atque improborum oratorum non ingens adeo fœtus increbrescat, beatos nos esse arbitror. Ea enim olim ingenia produxit civitas, quæ hoc modo populum facillime diffipabant; adulationibus enim & blanditiis gaudebat: adeo illum non ii à quibus timebat, sed ii quorum fidei sese commendarat,

profligabant. Quorum quidem nonnulli etiam in triginta tyrannorum numero fuerunt, & plusquam mille & quingentos cives indictâ causâ morte mulcabant, priusquam crimina, propter quæ morituri erant, audiissent: neque necessariis & cognatis ad mortuorum tumulos, ad cadaver efferendum conveniendi copiam tecerunt. Vos igitur nonne eos, qui Rempublicam gerunt, vestræ potentiæ subditos tenebitis? nonne eos, qui elati sunt imperio atque insolentes, proteretis atque in exilium ablegabitis? Nonne meministis, neminem un-

ἐπέθετο τῇ τοῦ δήμου καθαλύσει, πρὶν ἂν μείζω τ' διακατηείων ἰσχύσῃ;

ὡς. Ἡδέως δ' ἂν ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀναλογισάμην εἰς αὐτίκον ὑμῶν πρὸς τὸ γράψαντα τὸ ψήφισμα, ἅψα ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ Δημοσθένειν τεφανῶσαι. Εἰ μὲν γὰρ λέγῃς, (ὅθεν τιμὴ ἀρχὴν τοῦ ψηφίσματος ἐποίησιν) ὅτι τὰς τάφους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρυσεν, θαυμάζω σὺ τοῦ γὰρ τοῦτα εἰς εὐεργεσίαν καλῶς, τὸ γεγενηῖσθαι τῶν αἰτίων, μείζω καὶ ηγεραίαν ἔχει. Οὐ γὰρ περικρατώσαντα καὶ τὰ τείχη, οὐδὲ τὰς τάφους, οὐδὲ τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα πῶν ὁρθῶς πεπολιτευμένων δωρεὰς αἰτεῖν, ἀλλ' ἀγαθὸν αἰτίον γεγενημένον τῇ πόλει. Εἰ δὲ ἤξεις ὅτι τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ψηφίσματος, εἰ ὃ τετόλμηκας γράφειν, ὡς ἔστιν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ ἅπασι λέγων καὶ πράττειν τὰ ἅπαντα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἀφελὼν τ' ἀλαζονείαν

quam ad populare imperium dissipandum se accinxisse, nisi qui prius iudiciorum vim atque auctoritatem superârit.

87. Libenter equidem, Athenienses, ad *Ctesiphontem*, qui scitum tulit, orationem meam referrem, coramque vobis perpendere, quænam propter merita atque beneficia Demosthenem coronâ donandum decernat. Si enim dicis, *Ctesiphon* (unde sciti tui exordium sumpisti) *eum coronâ donandum esse*, quod fossas murosque ample refecerit, Te quidem valdè demiror: graviolem enim

culpam sustinet quòd cur fossis egeremus author extiterit, quàm quæ earundem refectiione eluatur aut compensetur. Non enim eum, qui Rempublicam rectè gerit, oportet præmia flagitare, quòd muros obvallârit, quòd fossas extruxerit, quòd tumultos publicos exædificârit, sed quòd bonum aliquod civitati comparârit. Sin autem ad secundam decreti partem accesseris, in quâ ausus es scribere, quod vir bonus sit, quòdque tum dictis tum factis optimè de populo Atheniensi mereri semper persistat, omisâ fa-

stuosâ

ζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος, ἅψαι τῶν ἔργων, ὅτι δειξοῖν ἡμῖν ὅ, π λέγεις. Τὰς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς Ἀμφιστέας καὶ τοὺς Εὐβοέας δωροδοκίας παύσασθαι, ὅταν δὲ τῆς πρὸς Θεβαίους συμμαχίας τὰς αἰτίας ἀναπληρῇ Δημοσθένης, τοὺς μὲν ἀγνοῦντας ἐξαπατᾶς, τὰς δὲ εἰδοῦσας καὶ ἀποθανομένους ὑβρίζεις. Ἀφελὼν γὰρ τὸν κερδὸν καὶ τὴν δόξαν τὴν τούτων, δι' ἣν ἐγένετο ἡ συμμαχία, οἷοι λαυγάνῃ ἡμᾶς, τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα Δημοσθένης περιποιεῖς.

πῆ. Ηλικὸν δ' ὅτι τὸ ἀλαζδόνευμα τέτο, ἐγὼ πειράσομαι μεγάλῳ σημείῳ διδίδξαι. Ο γὰρ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, οὐ πολλῷ πρὶν χρόνῳ τῆς Ἀλεξάνδρου ἀφβάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν, κατέπεμψε τὸν δῆμῳ καὶ μάλα ὑβριτικῶς καὶ βάρβαρον ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ ταῦτε δὴ ἄλλα καὶ μάλ' ἀπαμειβύτως διελέχθη, καὶ ὅτι τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, [Εγὼ (φησὶν) ὑμῖν χρυσίον ἐ δώσω, μή με αἰτέετε,

stuosâ illâ orationis jactantiâ, omissio grandi verborum tumore, ad facta ejus redi, ostende nobis quid sit quod dicis. Quæstus enim eos atque mercedes, quas in rebus Amphissanis atque Euboiæ fecit, prætermitto: cum verò Demostheni Thebanæ societatis pactiōnem ascribas, ignaros quidem decipis atque illudis, iis verò, qui sciunt atque sentiunt, contumeliā imponis. Dissimulatâ enim ratione temporum, detractâque horum dignitate atque existimatione, quæ Thebanos ad societatem firmandam impulit, no-

bis occultum esse arbitraris, te gloriam civitatis & claritatem Demostheni affinxisse.

88. Quanta verò hæc sit arrogantia atque insolentia, magno vos argumento docere conabor. Persarum enim Rex, non multò antè quam in Asiam transfiret Alexander, misit ad populum litteras minaces, acerbæ & contumeliarum plenissimæ; in quibus tum multa alia ferociter atque inhumanè dicebat, tum hoc etiam sub fine scripsit, [Ego verò (inquit) vobis aurum non dabo; ne igitur id me postula-

τῷ πε, ὃ γὰρ λήψεται.] Οὕτως μὲν τοι ὁ αὐτὸς ἐγκατα-
ληφθεὶς ὑπὸ τῶν νυνὶ παρόντων αὐτοῦ κινδυίων, οὐκ αἰ-
τούτων Ἀθηναίων, αὐτὸς ἐκὼν κατέπεμψε τριακόσια τὰ
χίλια τῶ δύνῳ, ἀ σωφρονῶν οὐκ ἐδέξατο. Ο δὲ κομίζων
ἡ τὸ χρυσίον ἡμῶς καὶ φόβῳ, καὶ χρεῖα συμμαχῶν· τὸ
δ' αὐτὸ τῷτο καὶ τῷ Θεβαίων συμμαχίαν ἐξαιρᾷ. Σὺ δὲ τὸ μὲν τῷ Θεβαίων ὄνομα καὶ τὸ τῷ δυστυχέστατης συμ-
μαχίας ἐνοχλεῖς αἰεὶ λέγων· τὰ δ' ἐβδόμηκοντα τάλαν-
τα ὑποσιωπᾷς, ἀ περ λαβὼν ἔβασιλικὸν χρυσίον ἀπε-
σέρησας. Οὐ δὲ ἔνδειαν μὲν χρημάτων, ἕκκα πέντε τα-
λάντων, (Α) ξένοι τοῖς Θεβαίοις τὴν ἄκραν ὃ παρέδδσαν;
Διὰ τὴν δὲ τάλαντα ἀργεῖα, πάντων Ἀρχάδων ἐξελη-
λυθότων καὶ τῷ ἡγεμόνων ἐποίμων ὄντων βοηθεῖν, ἢ περὶ
ὃ γένηται; Σὺ δὲ πλεονεξίας, καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυ-
τοῦ χορηγεῖς καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον
πᾶσι τέτρω, (Α) δὲ κίνδυνοι παρ' ὑμῖν.

πθ' Ἀξίων

te, nunquam enim accipietis.] Idem tamen ille periculis, quæ nunc etiam ei impendent, deprehensus atque oppressus, populo non postulanti trecenta talenta ipse ultro misit, quæ tamen populus, quæ erat modestiâ, non accepit. Temporis igitur ratio, *Regis* timor, sociorum necessitas aurum vobis comparabant: quæ etiam eadem Thebanos ad foedus faciendum impulerunt. Tu autem nihil nisi Thebanorum nomen effutis, & infelicissimæ illius societatis memoriâ enecas nos & fatigas: septuaginta autem ex auro

illo regi talenta, quæ tu compilasti atque interceptisti, cautè retices. Nonne in pecuniæ difficultate, cum quinque talenta iis essent oblata, arcem Thebanis tradere noluerunt milites externi? nonne propter novem argenti talenta, cum Arcades universi in expeditionem egrederentur, eorumque duces ad auxiliandum parati essent, res erat infecta? Tu autem ditescis, & voluptatibus tuis sumptum suggeris: uno demum verbo, ad illum defertur aurum regale, vobis verò obtingunt pericula.

89. Operæ

πρῶτον. Ἀξιόν δ' ὅτι καὶ τὸ ἀπαυδολοῖσθαι αὐτῶν θεωρῆσαι. Εἰ γὰρ πολμήσῃς Κτησιφῶν μὲν Δημοσθένι πρᾶχαλδὴν λέγοντα εἰς ὑμᾶς, οὐτὸς δ' ἀναβάς ἑαυτὸν ἐγκωμιάσῃ, βαρύτερον τῶν ἔργων ὧν πεπόνθατε τὸ ἀκρόαμα γίγνηται. Ὅπως γὰρ τοὺς μὲν ὄντως ἀνδρας ἀγαθοὺς, οἷς πολλὰ καὶ χαλὰ σώωσμεν ἔργα, αἱ τοὺς κατ' ἑαυτῶν ἐπαίμους λέγωσιν, ὅτι φέρονται. ὅταν δὲ ἀνθρωπίνῃ αἰσχύνῃ τῆς πόλεως γεροντῶς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζῃ, τίς αἱ τοὶ τοιαῦτα καρτερήσῃν ἀκύνει; Ἀπὸ μὲν ὅτι τὸ ἀναγκιότατον τραυματείας εἶναι σωφρωνῆς, ἀπορήσῃ· ποίησαι δὲ, ὡς Κτησιφῶν, ἀλλὰ σαυτὸν τὸ ἀπολογία. Οὐ γὰρ δὴ πᾶς τῶν γε σκήπτει, ὡς ὁ Διωπὸς εἰ λέγειν· καὶ γὰρ αἱ ἀποπὸν σοι συμβαίνοι, εἰ θεοῖσι μὲν πρὸ ὑπέμεινας, πρὸς θεοῦ ὡς Κλεοπάτραν τὴν Φιλίππου θυγατέρα χειροτονήσας, συναχθεαυθόμενῃ ὑπὲρ τῆς Μολοτῶν βασιλείας Ἀλεξάνδρου τελευτῇ, νυνὶ δὲ ὁ φήσῃς διώσασθαι λέγειν. Ἐπειτα γυναικα μὲν ἄλλοτερίαν πενήσαν

σαν

89. Operæ verò erit pretium ad inscitiam eorum atque vecordiam attendere. Si enim ausus fuerit Ctesiphon Demosthenem ad dicendum accerfere, & ille in suggestum prodiens laudes suas pleno ore decantârit, multò gravior vobis ea erit narratio quam ipsa, quæ ab eo passi estis, incommoda. Cum enim viros virtute præcellentes, quorum clarissimas res gestas probè intelleximus, in suis ipsorum præconiis versari non sustinemus: hominem, qui civitati opprobrio est & dedecori, laudes suas celebrantem quæ un-

quam audire perferet patientia? Ab hoc igitur impudentissimo instituto, siquid tibi inest prudentiæ, desistes: tuam autem causam, Ctesiphon, ipse defendes. Nunquam enim refugies atque tergiversabere, tanquam dicendi rudis esses & imperitus: absurdum enim esset, si cum olim Te legatum ad Cleopatram Philippi filiam passus es decerni, ut ei ob Alexandri Molossorum Regis interitum condoleres, nunc te ad dicendum non instructum esse affirmes. Peregrinam enim mulierem mœstam ac dolentem

σαν δούασαι ὡς αὐτοὺς εἶδαι, γράψας δὲ μισθοῦ ψήφισμα
ἔκ σπολογίῃ;

ζ'. Ἡ τοῖς τοῖς ὅτιν ὅν γέγραπας περαινῶσαι, οἷον
μὴ γινώσκεισθαι ὑπὸ τῶν εὖ πεπονητότων, ἀν μὴ τις
σοι σιωπῇ; Επερώτησον δὴ τοὺς δικαστάς, εἰ ἐγίνω-
σκον Χαβείαν, καὶ Ἰφικράτην, καὶ Τιμόθεον, καὶ πυθοῦ
παρ' αὐτῶν ἄλλ' τί τοὺς δωρεὰς αὐτοῖς ἔδωσαν καὶ τοὺς
εἰκόνας ἔστησαν; Ἀπαντες γὰρ ἅμα σοι ἀποκρινουῦνται,
ὅτι Χαβεῖα μὲν, ἄλλ' τίς περὶ Νάξου ναυμαχίαν· Ἰφι-
κράτης δὲ, ὅτι Μοῖραν Λακεδαιμονίων ἀπέκλεινε· Τιμο-
θέω δὲ, ἄλλ' τίς περὶ πλοῦν τὸν εἰς Κέρκυραν καὶ ἄλ-
λοις, ὧν ἕκαστος πολλὰ καὶ χαλὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἔρ-
γα πέπρακται. Δημοσθένει δ' εἰάν τις ἐρωτᾷ ἄλλ' τίς
δώσεται, ὅτι δωροδοκῶ, ὅτι δειλός, ὅτι τίς τάξιν ἔλι-
πε. Καὶ πότερον τοῦτον πημήσετε, ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀπι-
μήσετε καὶ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ πελοτή-
σαντας;

lentem consolando erigere potui-
sti; scito autem à Te mercedis
ergò conscripto causam tuam non
ipse defendes?

90. An verò talis ille est, quem
coronâ donandum decrevistī, ut
ab iis de quibus bene meritus est
ignoretur, nisi quis tecum pro eo
perorarit? Percunctare iudices,
norintne Chabriam, Iphicratem
& Timotheum: & quære ab iis,
quâ de causâ præmia iis tribu-
erint imaginēque collocârint?
Omnes uno ore tibi hoc respon-
sum dabunt, Chabriæ imaginem
fuisse positam, propter eam in

Naxo pugnam navalem; Iphicra-
ti, quòd Lacedæmoniorum *Mo-
ram* interfecerat; Timotheo, quòd
ad Corcyram *liberandam* classē
provexerat; aliis denique per-
multis, quòd plurimas præclaris-
simasque res in bello gesserant.
Siquis autem sciscitetur, quâ de
causâ Demostheni præmium ne-
gatis, *respondeatis*, quia turpissi-
mo quæritui se addicit, quia timi-
dus est & imbellis, quia à statio-
ne recessit. Utrum igitur hunc
honore afficietis, an vos ipsos &
illustres illos Heroas, qui in bello
pro vobis ceciderunt, infamiâ no-
tabitis?

σανταί; ὅς νομίζεθ' ὄραν χετλιάζονταί, εἰ ὅτ' ἔφαιωθήσεται. Καὶ γὰρ ἂν εἴη δεινόν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὰ σίδηρον, τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, εἰάν πινὰ ἐμπεσόντα ἀποκλείνη, ὑπερρίζομεν· καὶ εἰάν τις αὐτὸν ἀφ' χρήσεως, τινὲς χεῖρα τὸ τῷ τοῦ πρᾶξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν. Δημοσθένης δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸν γράφαντα μὲν τὴν παντοφύλιν ἐξοδόν, ποροδόντα δὲ τοὺς γραπώταί, τοῦτον ὑμεῖς πρήσετε. Οὐκοῦν ὑβρίζονται μὲν (Α) τελευτήσαντες· ἀθυμότεροι δὲ (Β) ζῶντες γίνονται, ὁρῶντες τὴν ἀρετῆς ἀθλὸν τὴν θάνατον κείμενον, τινὲς δὲ μνήμῃ ἐπιλείπουσιν.

4α'. Τὸ δὲ μέγιστον, εἰάν ὑφωτῶσιν ὑμᾶς οἱ νεώτεροι, πρὸς ποῖον πρᾶξις αὐτοὺς τὴν βίον ποιεῖσθαι, πᾶσι ἀποκρινέσθαι; Εὖ γὰρ ἴτε ὅτι ἔχοντες αἱ παλαιᾶται, οὐδὲ τὰ διδασκαλεῖα, ἔδ' ἢ μυστικὴ μόνον παιδεύει τὰς νεωτέρους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον δημόσια κηρύγματα. Κηρύσσεται τις

οἷ

tabitis? quos omnes cogitatione vestra intuemini, quiritantes & indignantissime stomachantes, si homo iste coronâ donabitur. Enimverò acerbum esset atque indignum, si ligna, lapides, & ferrum, res mutas sensuque carentes, si quo casu aliquem inflixerint occiderintque, amandamus; si quando quis mortem sibi consciverit, manum eam, quæ plagam intulit, seorsim à corpore sepelimus: Demosthenem tamen, qui ultimam hanc expeditionem decrevit, qui milites prodidit, præmio ornabitis. Contumeliâ igitur af-

ficiuntur mortui; vivi autem ad maximam desperationem redacti animo cadunt, cum virtutem quidem suam morte compensatam, memoriam autem brevem & caducam intuentur.

91. Jam verò (quod est omnium maximum) si à vobis quærant adolescentuli, quodnam ad exemplum vitam suam dirigere debeant, quid respondebitis? Probe enim nostis quòd neque Palæstra, neque literarum ludi neque musica tantum, sed multò magis publica præconia ad pueros erudiendos conducunt. Prædicaturne aliquis

ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅπ' εμφανιῶνται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀν-
 δραγαθίας καὶ εὐνοίας, ἀνθρωπῶν ἀρχήμων ὧν τῷ βίῳ
 καὶ βδελυρὸς; ὁ δὲ γε νεώτερός τ' αὐτ' ἰδὼν διεφθάρη.
 Δίκλιν πῖς δέδωκε πονηρὸς καὶ πορνοβοσκὸς, ὥσπερ
 Κτησιφῶν; (1) Δέ γε ἄλλοι πεπαύσονται. Τάναντία
 πῖς ψηφισάμενος τῆς καλῆς καὶ δικαίας, ἐπανελθὼν
 οἷχαςδε παυλεῦει (2) υἱὸν; ὁ δὲ γε εἰκότως οὐ πεί-
 ρεται. Ἀλλὰ τὸ νοσητεῖν αὐτῶντα αἰσχυρὸν ἤδη δι-
 κάως ὀνομάζεται. Ως οὖν μὴ μόνον κείνοντες ἀλλὰ
 καὶ θεωρούμενοι, οὕτω τιμὴν ψῆφον φέρετε εἰς ἀπολο-
 γισμὸν τοῖς μὲν νῦν παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερη-
 σομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἐδικάζετε. Εὐ γὰρ ἴτε, ὦ Ἀθη-
 ναῖοι, ὅτι τοιαύτη δόξει ἢ πόλις εἶναι, ὅποῖός τις ἀν-
 ῆ ὁ κηρυττόμενος. Ἐπὶ δὲ ὄνειδος μὴ τοῖς πρεσβυτέροις
 ὑμᾶς, ἀλλὰ τῇ τοῦ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ πρᾶσει-
 κασιλῶσαι.

46'. Πῶς

in theatro, quòd coronâ donatur
 virtutis ac fortitudinis ergò bene-
 volentiæque, homo moribus suis
 impurus maxime & sceleratus?
 his verbis auditis, corrumpitur
 adolescentulus & depravatur. Pœ-
 nasne dedit aliquis homo nefarius
 & lenocinio addictus, uti Ctesi-
 phon? cæteri omnes docentur
 & informantur. Scitumne aliquis
 bonis moribus legibusque adver-
 sum conscribit, domumque re-
 versus filium ad probitatem eru-
 dit? at hunc nihil quicquam mo-
 vet cohortatio. Monere enim at-
 que hortari, hîc nihil aliud quàm

enecare atque obtundere meritò
 dicatur. Quocirca non solùm quia
 judices sedetis, sed quia omnium
 oculi in vos sunt conversi, ita sen-
 tentiam pronuntiate, ut iis, qui
 quidem ab hodiernâ causâ absunt
 sed de judicio vestro percunctaturi
 sunt, rationem reddere possitis.
 Probè enim nostis, Athenienses,
 talem omnibus visam iri civita-
 tem, qualis est ille de quo fit præ-
 conium. Opprobrium autem e-
 rit vobis, quòd non majorum re-
 bus gestis, sed Demosthenis ti-
 miditati atque ignaviæ assimiles
 estis.

ζβ'. Πᾶς οὖν ἂν τις τὴν τοιαύτην ἀρχὴν ἐκφύρῃ ;
 εἰὰ τοὺς πρὸς καταλαμβάνοντας τὰ κοινὰ καὶ φιλόφθωπα
 τῶν ὀνομάτων, ἀπίστοις ὄντας τοῖς ἡγεσι, φυλάξῃσθε. Ἡ γὰρ
 εὐνοία καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα κεῖται μὴ ἐν μέσῳ
 φθάνουσι δ' ἐπ' αὐτὰ καταφύγοντες τῷ λόγῳ, ὥς ὅτι
 πολὺ, οἱ τοῖς ἔργοις πλείστον ἀπέχοντες. Οὔτε γὰρ λαβήτε
 ῥήτορα ξεικῶν τεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἑλλήσιν
 ὅτι δημοκράται, ἐπανάξῃ αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸ λόγον (ὥσπερ
 τὰς βεβαίως τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι)
 εἰς βίον ἀξίόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα· ὅτῳ δὲ ταῦτα
 μὴ μαρτυρεῖται, μὴ βεβαίῃτε αὐτῷ τὸς ἐπαίνους· καὶ τὸ δη-
 μοκρατίας ὅτι μελήθητε, ἥδη ἀφαιρῶντες ὑμᾶς. Ἡ δ'
 δεινὸν ὑμῖν δοκεῖ (εἰ) ὅτι τὸ μὴ βουλευτήριον καὶ ὁ δῆμος
 πρὸς ἑαυτὰς, αἱ δ' ὅτι πολλὰ καὶ αἱ πρὸς βίαν ἀφικνῶν) εἰς
 ἰδιωτικὰς οἰκίας, οὐ πρὸς τῶν τυχόντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ
 πρὸς τῶν πρὸς τὸν νόμον ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Εὐρώ-
 πῃ;

92. Nullo igitur modo infamiam hanc & turpitudinem evitabitis, nisi ab iis, qui quidem humanissima & maxime popularia nomina sibi vendicant, moribus autem sunt infidi, omni prudentiā caveatis. Benevolentia enim & popularis dominatio in medio ponuntur; illi verò sæpius eas sibi verbo assumunt, qui ab iis re quàm longissimè abhorrent. Cùm igitur aliquis inter vos orator coronas hospitales atque præconia coram Græcis facienda efflagitat, jubete eum orationem suam ad vitam laudabilem, ad mo-

res sanctos & pudicos (uti quidem præconiorum confirmationes fieri jubet lex) exigere atque referre. Sin autem hæc morum integritas non probata fuerit & testata, ne ei præconium confirmate: popularisque imperii, jam penè è manibus vestris elapsi, curam suscipite. Nonne vobis grave atque acerbum videtur, senatûs populique auctoritatem negligi & contemni, literas autem & legationes non à viris infimis & vulgaribus, sed summis totius Asiæ Europæque optimatibus in domos privatas per-

πῆ; Καὶ ἐφ' οἷς ὅτιν ἐκ τῶ νόμων ζημία θάνατος, ταῦτα πινες οὐκ ἔξαφνουῦται πρᾶττειν, ἀλλ' ὁμολογῶσιν εἰ τῷ δήμῳ, καὶ ταῖς ὀπισθοταῖς ἀλλήλοις πρᾶξαναγιώσκουσι καὶ πρᾶκελεύονται ὑμῖν (Α) μὲν, βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρᾶσσωπα, ὡς φύλακες τῆς δημοκρατίας· ἕτεροι δ' αὐτοῖσι δωρεάς, ὡς σωτῆρες τῆς πόλεως ὄντες. Ο δὲ δῆμος ἐκ τῆς ἀθυμίας τῆ συμβεβηκότων, ὥσπερ πρᾶγεγνηρακῶς ἢ παρανοίας ἐαλωκῶς, αὐτὸ μόνον τούνομα τῆς δημοκρατίας πεποιήται, τῇ δ' ἔργων ἑτέροις παρακεχώρηκεν. Επειτ' ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ βουλευσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῶ ἐράνων, τὰ πείοντα νειμάμενοι. Οπ δ' ἐλθῶτε, ἐκείθεν (Β) λόγον θεωρήσατε.

ζγ'. Εγένετο τις (ἄχθομαι δὲ πολλάκις μεμνημένός τις ἀτυχίας τῆς πόλεως) οἷταυθ' ἀνὴρ ιδιώτης, ὃς ἐκπλῆν μόνος εἰς Σάμον ἐλχειρήσας, ὡς πρᾶδότης τῷ πατρίδι αὐθήμερον ὑπὸ τῷ ἔξ Αρείῳ Πάγρου βουλῆς θανά-

τω

venire? Et ea, quæ ex legum præscripto morte sunt luenda, non modò non hæsitant perpetrare nonnulli, sed in propatulo etiam audent fateri, literalque à longinquo missas inter se recitant & communicant: vos porrò hortantur alii, ut in se tanquam publicæ libertatis propugnatores intueamini; alii autem præmia, tanquam salutis publicæ procuratores, deposcunt. Populus autem animo fractus iisque, quæ passus est, debilitatus & oppressus, tanquam senio aut amentia quâdam delirans, nomen tantummodò li-

bertatis retinet, eam autem ipsam aliis remisit. Tum ex concionibus migratis, non ut qui consul-târitis, sed quasi ex cenâ collati-tiâ, fragmentis inter vosmet tri-butis, discesseritis. Ac ne vobis delirus videar, id quod dicturus sum attendite.

93. Erat hîc quidam (vehementer sanè angor, quòd ærum-nas publicas toties refricare mihi sit necesse) sed fuit vir quidam privatus, qui quòd ad Samon tan-tum navigare aggressus fuerit, eo ipso die ab Areopagitarum con-fessu prodicionis nonnisi morti damna-

τῷ ἐξημιῳ. Ἐπερτο δ' ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἠέγεκε, ὥρῳ ποτὲ εἰσιγῆσθαι, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν, ὥρῳαίτ' ἂν ἢ ἀπέθανεν. Ἀντιφῶδον δὲ τὸ νῦν γινόμενον. Ἀνὴρ ῥήτωρ ἀπάντων τῶν κακῶν αὐπτο, ἔλιπε μὲ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπέδρα δ' ἐκ τῆς πόλεως· ἔττο φερανῶσθαι ἀξιοῖ καὶ κηρύττεσθαι οἷεται δεῖν· οὐκ ἀποπέμψετε ὃν ἄνθρωπον, ὡς κοινὸν τῶν Ἑλλήνων συμφορᾶν; ἢ συλλαβόντες ὡς ληστὴν τὸν φεραγμάπων, ἐπ' ὀνομάτων ἀφ' ἧς πολιτείας πλέοντα, τιμωρήσεται; Καὶ τὸ κακὸν μέμνησθε, εἰ ὅτι τὸν ψῆφον φέρετε· ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια γίνεσθαι, καὶ τὸ σωέδειον τὸ τῶν Ἑλλήνων συλλέγεσθαι. Διαβέβληται δ' ἡμεῖς ἢ πόλις ἐκ τῶν Δημοσθένους πολιτεύματων πρὸς τοὺς νῦν κακούς. Δόξετε δὲ εἰ μὴ τούτον φερανῶσητε, ὁμογνώμονες ἔτι τοῖς παρεβάνουσι τὴν κοινὴν εἰρήνην.

damnatus est. Erat item alter homo privatus, qui Rhodum navi profectus, eò quòd periculis publicis timide se subtraxerat, in iudicium vocatus est, & paribus suffragiis evasit; quòd si unus tantum ex albis calculis intercideret, aut ad exilium aut mortem fuerat damnatus. Cum iis itaque ea, quæ nunc fiunt, comparemus. Orator, malorum omnium civitati author, à statione recessit, ex urbe se subtraxit; idem hic coronam petit, & præconium de se fieri postulat: nonne hominem hunc, ut communem totius

Græciæ pestem, in exilium exigitis? aut eum, quasi rerum prædonem, verborum autem ope per Rempublicam navigantem, gravi supplicio mactabitis? Tempus etiam, in quo sententiam pronuntiatis, vobis in mentem veniat: paucos jam intra dies aguntur Pythia, & commune totius Græciæ concilium cogetur. Nostra civitas, propter Demosthenis in republicâ consilia & administrationem, gravissimis calumniis oneratur. Si igitur hunc coronâ donatis, cum iis, qui communem pacem violant, conjurasse videbimini;

ρήνιν· ἐὰν δὲ τοῦ αἰπὸν τύτου πρᾶξῃτε, ἀπολύσετε τὸ δῆμον τῷ αἰπῶνι.

43'. Μὴ οὖν ὡς ὑπὲρ ἀλλοτείας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τὸ πόλεως βυλευέσθε· καὶ τοῖς φιλοτιμίαις μὴ νέμετε, ἀλλὰ κρίνετε, καὶ τοῖς δωρεᾶς εἰς βελτίω σώματ' αἰ καὶ ἀξιολογώτερος ἄνδρας ἀποθέσθε. Καὶ μὴ μόνον τοῖς ὧσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅμμασι ἀφελόμενοι εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς βουλευέσασθε, πίνες ὑμῶν εἰσιν βοηθήσοντες Δημοδένει· πότρου Α συγκυνηγῆται, ἢ οἱ συγῆμνασθαι αὐτῷ ὅτ' ἦν ἐν ἡλικίᾳ. ΑΛΛὰ μὰ τὴ Δία Ω Ολύμπιον, οὐχ ὅς ἀγρίως κυνηγετῶν, ὅδ' δὲ τὸ ἔσ σώματ' Θ εὐεξίας ὅτι μελέων Θ ἀφαιτέλεκεν, ἀλλ' ἐπασκῶν τέχνης ὅτι τοὺς τοῖς ὅσας κεκλημύνους ἀφαιγένηται.

44'. ΑΛΛ' εἰς τὴ ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες, ὅταν φῇ Βυζάντιον μὲν ἐκ τῶν χερσὶν πρὸς εὐσεύσας ἐξελέσθαι ἔσ Φιλίππου, ἀποστῆσαι δὲ Αἰαρναῖνας, ἐκ πληξῆσαι δὲ Θηβαίους δημοιγρήσας·

videbimini; sin coronam negatis, populum ab hoc crimine absolvetis.

94'. Ne igitur quasi de peregrinâ aliquâ civitate, sed ut de vestra propriâ consulite: neque gloriam & munificentiam aliis distribuite, sed de aliorum liberalitate judicate, & præmia vestra in viros præstantiores & omni laude præcellentiores conferte. Et non modò auribus vestris, sed etiam oculis in ipsos invicem conversis, dispicite quinam à Demosthenis parte sunt staturi: utrum ii qui in venatu, an ii qui

in ludis gymniciis, dum esset adolescens, socii fuerunt. Sed per Deos immortales non in apris sylvestribus persequendis, non in corporis sui valetudine curandâ versatus est, sed iis artibus se semper addixit, quibus divites fortunæ suis spoliaret.

25. Cum verò ad arrogantiam hominis atque insolentiam respexeritis, ubi scilicet jactabit se legatione (*quam ad Byzantios obibat*) Byzantium è Philippi manibus extorxisse, Acarnanas verò ad deficiendum concitasse, Thebanos item orationibus

μηγρήσας· (οἶεται γὰρ ὑμᾶς εἰς τοσούτον εὐηθείας ἤδη περ-
βεσθῆκεναι, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναπεισθήσεσθαι ὥσπερ Πειθώ
πρέφοντάς, ἀλλ' οὐ συκοφάντιον ἀνθρώπων ἐν τῇ πόλει)
ὅταν δ' ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου συνηγένης τοὺς
κοινωνοὺς τῶν δωρεοδοκημάτων αὐτῷ πῤαχελῇ, ὑπολαμι-
βάνετε ὁρᾶν ἐπὶ τῇ βήματι, ὅτι νυνὲς ἐσηκὼς ἐγὼ λέγω,
ἀντιπαρεταγμένους πρὸς τὴν τέχνην ἀσέλγησαν τοὺς τῆς
πόλεως εὐεργέτας· Σόλωνα μὲν τὸ καλλίστοις νόμοις κοσμή-
σαντα τὴν δημοκρατίαν, ἄνδρα φιλόσοφον, καὶ νομοθέτην
ἀγαθὸν, σωφρόνως, ὥσπερ προσήκεν αὐτῷ, δέοντες ὑμῶν
μηδενὶ τρέπω τοὺς Δημοσθένους λόγους πρὸς πλείονα
ποιήσεσθαι τῶν ὀρκῶν καὶ τῶν νόμων· Δεισιδύω δὲ τὸν τῶν
φύρες τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν, (ὅτι τελευτήσαντος πατρὸς θυ-
γατέρας ἔξεδωκεν ὁ δῆμος) χετλιάζοντα ὅτι πρὸς τῆς
δικησοσύνης προπληκισμῷ· καὶ ἐφωτῶντα, εἰ οὐκ
αἰχμύεσθε, εἰ ὁ μὲν πατέρες ὑμῶν Ἀρθμιον ὅτι Ζηλεί-
τιον

bus suis perculisse; arbitratur enim
vos eò jam stupiditatis atque ve-
cordiæ processisse, ut etiam hoc
vobis persuasum faciat, quasi Sua-
dam non calumniatorem in urbe
nutriretis) ubi porro sub oratio-
nis fine eos, quos in quæstu &
fordibus focios habuit, accerferet,
cogitate, intueri vos hoc ipso in
suggesto, quo ego nunc insistens
loquor, viros de civitate bene me-
ritos, ordine dispositos & contra
istorum libidinem atque impu-
dentiam instructos. Solonem
nempe, qui legibus præclarissimis
Rempublicam ornavit, virum in

Philosophiæ studio non medio-
criter versatum, & in legibus po-
nendis peritissimum, sanctè &
pudenter (ut eum decebat) vos
obtestantem, ne ullo modo De-
mosthenis conciones plus apud
vos quàm leges & sacramenta va-
lere patiamini : Aristidem, qui
tributa Græcis pro ratâ unius-
cujusque portione injunxit, (cujus
defuncti filias in matrimonium
collocabat populus) quiritantem
atque dedecus atque ludibrium ju-
stitiæ acerbissime stomachantem :
percunctantem, an non pudeat
vos, cum Patres vestri Arthmion
Zelitam,

τίω κομίσαντα εἰς τὴν Ελλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσόν, ὅτι δημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρῶτον ὄντα. ὃ δὴ μὲν τῆς Αἰτωλῶν, παρ' ὧδ' ἐν μὲν ἡλθον ἀποκτείναι, ἔξεκίρυσαν δ' ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἔξ ἀπάσης ἧς Αἰθιωῶν ἀρχουσιν. ὑμεῖς δὲ Δημοσθένει ὃ κομίσαντα τὸ ἐκ Μήδων χρυσόν, ἀλλὰ δωροδοκήσαντα καὶ ἐπὶ τῇ νύκτι κεκλιμένον, χρυσῷ τεφάνῳ μέλλετε τεφανοῦν; Θεμιστοκλέα δὲ καὶ τοὺς ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιῇς καὶ αὐτοὺς τῆς πάρος τῶν προγόνων ὅτι ἂν οἶεσθε ἀναγεννάσαι, εἰ ὁ μὲν τῶν βαρβάρων ὁμολογῶν τοῖς Ἕλλησιν ἀντιπρῶτα τεφανωθήσεται;

ἴσ'. Εγὼ μὲν οὖν, ὦ Γῆ, καὶ Ἥλιε, καὶ Ἀρετῇ, καὶ Σωέσι, καὶ Παιδείᾳ, ἣ ἀγαθὴν ὁπλοὺν τοῖς καλοῖς, καὶ τοῖς αἰσχροῖς, βεβοήθηκα, καὶ εἵρηκα. Καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ ἀξίως τοῦ ἀδικήματός κατηγόρηκα, εἴπον ὡς ἐβλόμην· εἰ δὲ ἐνδεεστέρως, ὡς ἐδωάμην. Ὑμεῖς δὲ καὶ
ἐκ

Zelitam, virum in civitate diversantem, cum populo Atheniensis hospitio conjunctum, eod quod aurum à Medis in Græciam detulisset, tantum non interfecerint, ex urbe autem & terris omnibus populo Atheniensis subiectis publice exterminarint; Demosthenem, qui non à Medis aurum detulit sed quæstu & sordibus corrogavit, quod & adhuc domo suâ reconditum habet, aureâ coronâ donare? Themistoclem porro & Heroas illos, qui apud Marathonem & Plataeas ceciderunt, ipsos denique majorum

tumulos nonne arbitramini ex imis visceribus ingemiscere & suspirare, si ille, qui cum barbaris adversus Græcos se conspirasse profitetur, coronam consequetur?

96. Ego igitur, ô Terra, Sol, Virtus, Prudentia, Doctrina, quâ honesta ab inhonestis internoscimus discernimusque, Civitati Reipublicæ auxilium tuli & peroravi. Quod si pulchram & hoc crimine, de quo actio instituta est, dignam accusationem feci, dixi, ut volui: sin autem inopem atque jejunam, ut potui.

Vos

ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ. ΙΣΙ

ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων, καὶ ἐκ τῶν παραλειπομένων, αὐ-
τοὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ψι-
φίσαντες.

Vos autem ex iis, quæ & jam tiæ congruentem reique publi-
dicta sunt & quæ dicenda e-
rant, instructi, sententiam justi-
tiate.

Τοῦ κατὰ Κτησιφώντος Λόγος

Τ Ε Λ Ο Σ.